

မဟာစည် သတင်းစာ

Mahāsi Newsletter

ကျေးဇူးတော်ရှင်မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရားကြီး

ဝိပဿနာတရားညွှန်ကြားပြသတော်မူသည့်

(၆၁) နှစ်မြောက် သြဝါဒဝိပဿနာပုဏ္ဏား

အတွဲ (၂) ၊ အမှတ် (၁)

အထူးထုတ်

၂၀၁၀ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်

မဟာစည်သာသနာ့ရိပ်သာအဖွဲ့ဝင်များ၊ ယောဂီများနှင့် အလှူရှင်များကို မွေဒါန ဖြန့်ဝေသည်။

ဗုဒ္ဓသာသနာနဂ္ဂဟအဖွဲ့ချုပ်၊ မဟာစည်သာသနာ့ရိပ်သာ၊ ရန်ကုန်မြို့။

မဟာစည် သတင်းစာ

Mahāsi Newsletter

ကျေးဇူးတော်ရှင်မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရားကြီး
ဝိပဿနာတရားညွှန်ကြားပြသတော်မူသည့်

(၆၁) နှစ်မြောက် သြဝါဒဗဟုဗုဇော်ပွဲ

အတွဲ (၂) ၊ အမှတ် (၁)

အထူးထုတ်

၂၀၁၀ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ

မဟာစည်သာသနာ့ရိပ်သာအဖွဲ့ဝင်များ၊ ယောဂီများနှင့် အလှူရှင်များကို ဓမ္မဒါန ဖြန့်ဝေသည်။

ဗုဒ္ဓသာသနာ နဂ္ဂဟအဖွဲ့ချုပ်၊ မဟာစည်သာသနာ့ရိပ်သာ၊ ရန်ကုန်မြို့။

သမ္ဗုဒ္ဓါနိ ဝဗ္ဗဒါနိ ဝိနာတိ

အမြတ်ဆုံးအလှူ လှူဒါန်းနိုင်ရန် အသိပေးနှိုးဆော်အပ်ပါသည်။

အနန္တကျေးဇူးတော်ရှင် ဆဋ္ဌသီရိတိပုစ္ဆက အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ပဋိပတ္တိသာသနာတော် စည်ပင်ပြန့်ပွား တိုးတက်စေရေးအတွက် ဆရာတော်ဘုရားကြီး ရေးသား ဟောကြားသော တရားစာအုပ်များကို အိတ်ဆောင်စာအုပ်ငယ်အဖြစ်ရိုက်နှိပ်၍ မဟာစည် ဝိပဿနာ တရားစခန်းဝင် ယောဂီများနှင့် တရားနာယောဂီများ၊ အလှူရှင်များကို ဓမ္မဒါနအဖြစ် လှူဒါန်းလျက် ရှိပါသည်။

အမြတ်ဆုံးကုသိုလ် ရယူနိုင်ရန် အသိပေးနှိုးဆော်အပ်ပါသည်။

၁။ ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားအားထုတ်ခြင်းအကြောင်း - ၁၄၀ / -
{ ၁၀ အုပ် - ၁၄၀၀ / - }

၂။ ဝိပဿနာအလုပ်ပေးတရားတော် - ၁၄၀ / -
{ ၁၀ အုပ် - ၁၄၀၀ / - }

၃။ ကမ္ဘာသာသနာပြုတရားတော် - ၁၂၀ / -
{ ၁၀ အုပ် - ၁၂၀၀ / - }

၄။ ဝိပဿနာရှုမှတ်နည်း - ၁၀၀ / -
{ ၁၀ အုပ် - ၁၀၀၀ / - }

၄ အုပ်တွဲ တစ်စုံလျှင် (၅၀၀) ကျပ်ဖြင့် မည်သူမဆို ဝယ်ယူလှူဒါန်းနိုင်ပါသည်။

လှူဒါန်းရန်ဌာန
ဗုဒ္ဓသာသနာဓဋ္ဌတက္ကသိုလ်ရုံး
မဟာစည်သာသနာရုံသာ
ဓာမှတ် (၁၆)၊ သာသနာရုံသာလမ်း၊ ဗဟန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊ မုန်း - ၅၄၅၉၀၈၊ ၅၄၁၉၇၁

ဤမဟာစည်သတင်းလွှာအတွက်
အဖုံးဖလင်နှင့် အတွင်းဖလင်ကာလာခွဲခြင်း၊ အတွင်းအပြင် ပုံနှိပ်ခြင်းကို
STARS EMPIRE One Stop Printing Service မှ
ဗုဒ္ဓသာသနာတော် အခွန်ရှည်တည်တံ့စေရန် ရည်သန်၍ လှူဒါန်းပါသည်။

မဟာစည်သတင်းလွှာ အတွဲ (၂) အမှတ် (၁) အတွက် အလှူရှင်များစာရင်း

စဉ်	အမည်/နေရပ်လိပ်စာ	လှူဒါန်းငွေကျပ်
၁။	ဘဒ္ဒန္တဥတ္တရ(သာသနဓမ္မဓာနရိယ)ပဓာနနာယကဆရာတော် ဓမ္မိကာရုံမဟာစည်သာသနာရိပ်သာ၊သန်လျင်မြို့။--	၅၀၀၀၀
၂။	သီလရှင်ဆရာကြီးဒေါ်နန္ဒစာရီဦးမောင်ဟန်ဇရပ်၊မဟာစည်သာသနာရိပ်သာ၊ဗဟန်းမြို့နယ်၊ရန်ကုန်မြို့။-----	၃၀၀၀
၃။	သီလရှင်ဆရာကြီးဒေါ်ညာဝတီ၊ဓမ္မဂဝေသီအဆောင်မှူး၊မဟာစည်သာသနာရိပ်သာ၊ဗဟန်းမြို့နယ်၊ရန်ကုန်မြို့။--	၃၀၀၀
၄။	ဦးတင်ဝမ်(နာယကကြီး)ဗုဒ္ဓသာသနာနဂ္ဂဟအဖွဲ့ချုပ်၊မဟာစည်သာသနာရိပ်သာ၊ဗဟန်းမြို့နယ်၊ရန်ကုန်မြို့။----	၃၀၀၀
၅။	ဦးဝင်းထိန်(ဥက္ကဋ္ဌ) " " " "-----	၃၀၀၀
၆။	ဦးဖုန်းမြင့် (အတွင်းရေးမှူး) " " " "-----	၃၀၀၀
၇။	ဦးကျော်စော၊ (ဘဏ္ဍာရေးမှူး) " " " "-----	၃၀၀၀
၈။	ဦးစိုးဝင်း(တက္ကသိုလ်စိုးယဉ်)(အမှုဆောင်-ဗုဒ္ဓသာသနာနဂ္ဂဟအဖွဲ့ချုပ်)၊ မဟာစည်သာသနာရိပ်သာ၊ရန်ကုန်မြို့။	၃၀၀၀
၉။	ဒေါက်တာဦးအောင်စန်း(အမှုဆောင်-ဗုဒ္ဓသာသနာနဂ္ဂဟအဖွဲ့ချုပ်)+ဒေါ်ခင်ညွန့်ရီ အမှတ်(၁၁၃)၃/အေးကမ္ဘာအေးစေတီလမ်း၊ဗဟန်းမြို့နယ်။-----	၃၀၀၀
၁၀။	ဒေါက်တာဦးလှမြင့်အောင်(အမှုဆောင်-ဗုဒ္ဓသာသနာနဂ္ဂဟအဖွဲ့ချုပ်) မဟာစည်သာသနာရိပ်သာ၊ရန်ကုန်မြို့။--	၅၀၀၀
၁၁။	ဦးသွင်လှ (အမှုဆောင်-ဗုဒ္ဓသာသနာနဂ္ဂဟအဖွဲ့ချုပ်)+ဒေါ်ဝင်းခိုင် မိသားစု။ သုဝဏ္ဏ။-----	၃၀၀၀
၁၂။	ဦးအုန်းမောင်(အမှုဆောင်-ဗုဒ္ဓသာသနာနဂ္ဂဟအဖွဲ့ချုပ်)+ဒေါ်တင်နွဲ့အေး၊၂၄-မဉ္ဇူလမ်း၊ရန်ကင်း။-----	၃၀၀၀
၁၃။	ဦးသိန်းထိုက်ဦး(အမှုဆောင်-ဗုဒ္ဓသာသနာနဂ္ဂဟအဖွဲ့ချုပ်)မဟာစည်သာသနာရိပ်သာ၊ရန်ကုန်မြို့။-----	၃၀၀၀
၁၄။	ဦးကျော်မြင့်သန်း(အမှုဆောင်) " " " "-----	၃၀၀၀
၁၅။	ဦးရေဝထွန်း(အမှုဆောင်) " " " "-----	၃၀၀၀
၁၆။	သီဟသူဓမ္မမဏိစောတဓရ ဦးစိုးသိမ်း(နာယက-ဟိတေသီအဖွဲ့)၊(ဂေါပက-သီရိမင်္ဂလာကမ္ဘာအေးစေတီတော်)+ သုဓမ္မသီရိဒေါ်ယဉ်ယဉ်နု၊"မြတ်ဗုဒ္ဓရတနာသင်္ကန်းတိုက်" အမှတ်(၄၉/၅၃) အုတ်လမ်း၊ရွှေတိဂုံဘုရားလမ်း၊ဗဟန်း။	၅၀၀၀
၁၇။	ဦးကျော် (ဥက္ကဋ္ဌ) ဟိတေသီအဖွဲ့၊မဟာစည်သာသနာရိပ်သာ၊ရန်ကုန်မြို့။-----	၃၀၀၀
၁၈။	ဦးလှမောင်(ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌ (၁) " " " "-----	၃၀၀၀
၁၉။	ဦးတင့်ဆွေ(ဘဏ္ဍာရေးမှူး-ဟိတေသီအဖွဲ့) " " " "-----	၃၀၀၀
၂၀။	ဦးဝင်းကြည်(အတွင်းရေးမှူး-ဟိတေသီအဖွဲ့)+ဒေါ်တင်ရီ၊အမှတ်(၄၇)ဣန္ဒာသယလမ်း၊ကျောက်မြောင်း၊တာမွေမြို့နယ်။	၃၀၀၀
၂၁။	ဦးဝင်းကြည်+ဒေါ်မြလှိုင် သား- မောင်ဗညားအက်ဗန်၊ မောင်နိုင်ခေတ္တရာ၊ မိသားစု၊ တိုက်(၆/ဘီ) အခန်း(E1) အေးရိပ်မွန်(၃)လမ်း/၃-ရပ်ကွက်၊လှိုင်မြို့နယ်။-----	၅၀၀၀
၂၂။	ဒေါ်ခင်ဝင်း(ပုတီးကုန်း)(တွဲဖက်အတွင်းရေးမှူး-အမျိုးသမီးယောဂီစောင့်ရှောက်ရေးအဖွဲ့) တူ/သား-ကိုနေဝင်းထွန်း၊ မဟာစည်သာသနာရိပ်သာ။-----	၃၀၀၀
၂၃။	ဒေါ်ရီရခင်(အမှုဆောင်-အမျိုးသမီးယောဂီစောင့်ရှောက်ရေးအဖွဲ့)မဟာစည်သာသနာရိပ်သာ။-----	၃၀၀၀
၂၄။	ဒေါ်ခိုင်မြင့်ကြူ၊ (အမှုဆောင်အမျိုးသမီးယောဂီစောင့်ရှောက်ရေးအဖွဲ့) " " " "-----	၃၀၀၀
၂၅။	ဒေါက်တာဒေါ်မေလှနွယ်(လ/ထ ညွှန်ကြားရေးမှူး-ငြိမ်း) ခုခံကျ/ကာလသားရောဂါတိုက်ဖျက်ရေးစီမံချက် အမှတ်(၄၄) မအူပင်လမ်းစမ်းချောင်းမြို့နယ်၊ရန်ကုန်မြို့။-----	၃၀၀၀
၂၆။	ဒေါက်တာဦးထွန်းတင် (နာယက)၊ မြန်မာနိုင်ငံဆရာဝန်များအသင်း၊ ဗုဒ္ဓဘာသာအဖွဲ့-----	၃၀၀၀
၂၇။	ပါမောက္ခ ဒေါက်တာဒေါ်ခင်ကြည်ကြည်(ဥက္ကဋ္ဌ)၊ မြန်မာနိုင်ငံဆရာဝန်များအသင်း၊ ဗုဒ္ဓဘာသာအဖွဲ့-----	၃၀၀၀
၂၈။	ပါမောက္ခ ဒေါက်တာဒေါ်အုန်းကြည်(ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌ) " " " "-----	၃၀၀၀
၂၉။	ပါမောက္ခ ဒေါက်တာဒေါ်တင်တင်အောင်(ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌ) " " " "-----	၃၀၀၀
၃၀။	ဒေါက်တာဦးအောင်မြတ် (ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌ) " " " "-----	၃၀၀၀
၃၁။	ပါမောက္ခဒေါက်တာဒေါ်မြအုန်း(ဘဏ္ဍာရေးမှူး) " " " "-----	၃၀၀၀
၃၂။	ဒေါက်တာဒေါ်ခင်ဦးမြင့်(အထွေထွေအတွင်းရေးမှူး) " " " "-----	၃၀၀၀
၃၃။	ဒေါက်တာဒေါ်သင်းသင်း(အမှုဆောင်) " " " "-----	၃၀၀၀
၃၄။	ဒေါက်တာဒေါ်တင်တင်မြင့် (အမှုဆောင်) " " " "-----	၃၀၀၀
၃၅။	ဦးအောင်ကိုကို+ဒေါ်မြင့်မြင့်ဝင်း၊ သား-မောင်ပုည၊သမီး-မြရည်နန္ဒာအောင် "ဧကမ္ဘာမြန်မာ့ဆေးထုတ် လုပ်ရေး"အမှတ်(၁၃၄)တက္ကသိုလ်ရိပ်သာလမ်းသစ်၊ကုက္ကိုင်း၊ဗဟန်းမြို့နယ်၊ရန်ကုန်မြို့။-----	၃၀၀၀
၃၆။	မိဘများ၊ ဦးကျော်+ဒေါ်နုနု၊ ဦးစောအောင်+ဒေါ်နန်းဌာ၊မြိုင် တို့အားရည်စူး၍ ဦးမေအောင်+ဒေါ်နန်းလိမ်းအောင်၊ သားသမီးများ-ဗိုလ်ကြီးနန်းကေသီအောင်၊ မနန်းချယ်ရီအောင်၊ ကိုအောင်ဗိုလ်ထိုက်+မနန်းနန္ဒာအောင်၊ ၃၄/က(၁၀၄)လမ်း၊မင်္ဂလာတောင်ညွန့်။-----	၃၀၀၀
၃၇။	ဦးညွန့်သိန်း+ဒေါ်ခင်ထားမေ မိသားစု၊ ဆိပ်ကမ်းသာလမ်း၊ကျောက်တံတားမြို့နယ်-----	၃၀၀၀
၃၈။	ဦးရွှေစိန်+ဒေါ်မိမိရီနီ (Great) သွားတိုက်ဆေး မိသားစု၊ ရွှေတောင်တန်းလမ်း၊ကျောက်တံတားမြို့နယ်။-----	၃၀၀၀
၃၉။	ဦးလှဝေ+ဒေါ်ဝင်းမြင့်လှိုင် မိသားစု၊၄၉/လမ်း၊ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်။-----	၃၀၀၀
၄၀။	ဦးကျော်ဦး+ဒေါ်ကြူလှိုင်၊၁၁၄/၂၉-လမ်း၊ ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်။-----	၃၀၀၀
၄၁။	ဒေါ်အေး(အဆင့်မြင့်လျှပ်စစ်ရောင်းဝယ်ရေးမိသားစု)ဗညားဒလလမ်း၊မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်။-----	၃၀၀၀
၄၂။	ဦးခင်မောင်+ဒေါ်ရင်မေ၊မဟာဗန္ဓုလလမ်း၊လသာမြို့နယ်။-----	၃၀၀၀
၄၃။	ဦးစိန်ဝင်း+ဒေါ်ကျင်စု မိသားစု၊မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်။-----	၃၀၀၀
၄၄။	ဦးသန်းအောင်(မင်းသိပ္ပံ)တာဝန်ခံစာတည်း၊မဟာစည်သတင်းလွှာ၊မဟာစည်သာသနာရိပ်သာ-----	၃၀၀၀
၄၅။	ဒေါ်သန်းသန်း(ကွန်ပျူတာ-သာသနာပြုမှတ်တမ်း)ဗုဒ္ဓသာသနာနဂ္ဂဟအဖွဲ့ချုပ်။-----	၃၀၀၀

ဆဋ္ဌသင်္ဂီတိပုစ္ဆက၊ အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ၊ နိုင်ငံတော်ဩဝါဒါစိုဖိုယ၊ ကမ္ဘာ့သာသနာပြု
ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏

ဩဝါဒစောဓိ

မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်နှင့် တွေ့ကြုံ
နေရတဲ့အခါမှာ အရေးအကြီးဆုံးလုပ်ငန်းက မိမိတို့
သန္တာန်မှာ “သီလ၊သမာဓိ၊ပညာ” ဆိုတဲ့ ဒီ အကျင့်သုံးခု
ပြည့်စုံအောင် အားထုတ်ဖို့ဟာ အရေးအကြီးဆုံးပဲ။
သီလလဲ ပြည့်စုံရမယ်၊ သမာဓိလဲ ပြည့်စုံရမယ်၊ ပညာလဲ
ပြည့်စုံရမယ်။

“သီလ”ဆိုတာ ဘာလဲဆိုလို့ရှိရင် လူများ မှာ
အောက်ထစ်ဆုံးအားဖြင့် ငါးပါးသီလ (အာဇီဝဋ္ဌမက
သီလ)ပြည့်စုံရမယ်၊ ရဟန်းများမှာတော့ ပါတိမောက်
သီလပြည့်စုံရမယ်၊ ဒီသီလ ပြည့်စုံတယ် ဆိုရင် လူ့ဘဝ၊
နတ်ဘဝ၊ ကောင်းရာဘဝတွေ ရောက်ပြီးတော့ ကောင်း
စားချမ်းသာသွားနိုင်တယ်၊ ဒါပေမယ့် ဒီလောကီသီလ
လောက်နဲ့တော့ အပါယ်ဘေးက လုံးဝ လွတ်ပြီလို့
စိတ်မချရသေးဘူး။ ဒါကြောင့် လောကုတ္တရာသီလနဲ့လဲ
ပြည့်စုံအောင် အားထုတ်ရမယ်၊ “လောကုတ္တရာသီလ”
ဆိုတာ မဂ်သီလ၊ ဖိုလ်သီလပဲ၊ ဒီမဂ်သီလ၊ ဖိုလ်သီလနဲ့

ပြည့်စုံသွားရင်တော့ အပါယ်လေးပါးကို ဘယ်တော့မှ
မကျတော့ဘူး။

ဒါကြောင့် မိမိတို့သန္တာန်မှာ အဲဒီ မဂ်သီလ၊
ဖိုလ်သီလတွေနဲ့ ပြည့်စုံအောင် အားထုတ်ကြရမယ်၊
တကယ်တမ်း အားထုတ်ရင် ပြည့်စုံလဲ ပြည့်စုံနိုင်ပါ
တယ်၊ ဒီလိုအခါကောင်းကြီးထဲမှာ အားမထုတ်မိဘဲ အဲဒီ
မဂ်၊ဖိုလ် သီလထူးတွေနဲ့လွဲသွားရမယ်ဆိုရင် အများကြီး
ပဲ ဝမ်းနည်းစရာကောင်းတယ်၊ အကုသိုလ် ကံတွေက
အခွင့်ရတိုင်း အကျိုးပေးပြီး အပါယ်လေးပါးကို ပစ်ချ
လိမ့်ဦးမယ်၊ ငရဲ၊ တိရစ္ဆာန်၊ ပြိတ္တာဘုံတွေကို ရောက်
ရောက်ပြီးတော့ အနစ်သိန်းပေါင်းများစွာ၊ သန်းပေါင်း
များစွာ ဆင်းရဲဒုက္ခတွေနဲ့ တွေ့ကြုံခံစား သွားရလိမ့်ဦး
မယ်၊ ဒါကြောင့် ယခုလို ဘုရားသာသနာတော်ကြီးနဲ့
တွေ့ကြုံနေရတဲ့အခါမှာ အဲဒီ လောကုတ္တရာ မဂ်ဖိုလ်
သီလနဲ့ ပြည့်စုံအောင် အားထုတ်ဖို့အချိန်ပဲ။

ဆက်လက်ဖော်ပြပါမည်

ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခွင့်လက်မှတ်

၅၄၁၂၂၄၁၂၁၀

ပထမအကြိမ်၊

အုပ်ရေ ၃၀၀၀

၂၀၁၀ ခုနှစ်၊

ဒီဇင်ဘာလ

တန်ဖိုး - ဓမ္မဒါန

ကွန်ပျူတာစာစီ

ဒေါ်သန်းသန်း

ပုဒ္ဒသသနာဂုဏ်အဖွဲ့ချုပ်

မဟာစည်သာသနာရိပ်သာ

ဓာတ်ပုံ

မဟာစည် ဝင်းတင်

မျက်နှာပုံနှင့်အတွင်းဒီဇိုင်း

ရဲဝင့်ကျော် (STARS)

မျက်နှာပုံနှင့်

အတွင်းပုံနှိပ်သူ

ဦးအောင်မိုး (မြ-ဝဂ်၅၁)

STARS EMPIRE

One Stop Printing Services

အမှတ် ၇၉/ဂ၊ ၅၆ လမ်း၊

ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဖုန်း- ၂၄၂၉၃၃၊ ၃၈၇၂၆

မဟာစည်သတင်းလွှာ

- ၁။ ကျေးဇူးတော်ရှင်မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ “အနုမောဒနာဩဝါဒကထာ” ----- ၄
- ၂။ ကျေးဇူးတော်ရှင်မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရားကြီးဟောကြားတော်မူအပ်သော
“ဝင့်ကြွေးကြမ္မာမလွတ်သာ သီလပေးတရားတော်” ----- ၆
- ၃။ ကျေးဇူးတော်ရှင်မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရားကြီးဟောကြားတော်မူအပ်သော
“အမှတ်ရစေ သီလျက်နေတရားတော်” ----- ၁၃
- ၄။ သာသနာတော်၏ အံ့ဖွယ်(ဂ)ပြာသီကောင်းစရာ (သဒ္ဓမ္မရုံသီဆရာတော်) ----- ၁၉
- ၅။ ဩဝါဒါစရိယဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တသံဝရ၏ အမြိုက်ဓမ္မတရားတော်မှ
ကောက်နုတ်ချက် ----- ၂၂
- ၆။ နာယကဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တဝါသဝ၏ “သောကကင်းဝေးနေနိုင်ရေး” တရားတော် ----- ၂၉
- ၇။ နာယကဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တဇဋ္ဌိလ၏ “သီလဝိသုဒ္ဓိ” တရားတော် ----- ၃၂
- ၈။ ကျမ်းဂန်နှင့်အညီမဟာစည်ဟောသည့်ဝိပဿနာ (အရှင်မဏ္ဍလ-ပုံရွာ) ----- ၃၇
- ၉။ သဗ္ဗဒါန ဓမ္မဒါန ဒီနာတိ (တက္ကသိုလ် စိုးယဉ်) ----- ၄၇
- ၁၀။ မဟာစည်ဝိပဿနာရူနည်းကျမ်းကြီးအား အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့်ရိုက်နှိပ်လျက်ရှိခြင်း
(ဉာဏ်လင်းထိန်-ရေနံချောင်း) ----- ၄၈
- ၁၁။ ကျေးဇူးတော်ရှင်မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရားကြီးရေးသားစီရင်အပ်သော
“ခန္ဓာအပ်လျှင်နိဗ္ဗာန်ဝင်တရားတော်” (ဦးတင့်ဆွေ-ဘဏ္ဍာ) ----- ၅၀
- ၁၂။ ကျေးဇူးတော်ရှင်မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရားကြီးဟောကြားတော်မူအပ်သော
“အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ ဖိုလ်ဝင်စားပုံနှင့် ဖိုလ်မှထပုံ” တရားတော် (ဒေါ်ပညာဝတီ) ----- ၅၂
- ၁၃။ မဟာစည်သာသနာရိပ်သာ “ဆေးပဒေသာပင်” အလှူရှင်များ ----- ၅၄
- ၁၄။ “ဘန္တေ နမက္ကာရ” (အရှင်ပညာဘာသာ-မြင်စည်) ----- ၅၈
- ၁၅။ မဟာစည်သာသနာရိပ်သာ “၅၈” ကြိမ်မြောက် ဝါဆိုသင်္ကန်းဆက်ကပ်ပွဲနှင့်
ကျေးဇူးတော်ရှင်မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရားကြီးသက်တော် (၁၀၆) နှစ်ပြည့်မွေးနေ့
ပူဇော်ပွဲ (အမျိုးသမီးယောဂီစောင့်ရှောက်ရေးအဖွဲ့) ----- ၆၂
- ၁၆။ မဟာစည်သာသနာရိပ်သာ ၁၃၇၂-ခုနှစ်၊ ဝါဆိုဝါကပ်တော်မူကြသော
အခမ်းအနား (ဒေါ်ခင်ဝင်း-ပုတီးကုန်း) ----- ၆၄
- ၁၇။ ကျေးဇူးတော်ရှင်မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ သက်တော် (၁၀၆) နှစ်ပြည့်ပူဇော်ပွဲ
(ဒေါ်ခင်ဝင်း-ပုတီးကုန်း) ----- ၆၅
- ၁၈။ စာအုပ်စင်ကဏ္ဍ “အရိယာဝါသ တရားတော်” (တက္ကသိုလ် စိုးယဉ်) ----- ၆၆
- ၁၉။ စာအုပ်စင်ကဏ္ဍ “မဟာသတိပဋ္ဌာန်တရားတော်” (တက္ကသိုလ် စိုးယဉ်) ----- ၆၇
- ၂၀။ ထိုင်းနိုင်ငံသွား တရားပြတစ်ခေါက် (အရှင်ဇဋ္ဌိလ-မဟာစည်နာယက) ----- ၆၈
- ၂၁။ ပေါ်ထွန်းလာမည့် အောင်ပန်းမဟာစည် (မြို့မ ရေထွန်း) ----- ၇၁
- ၂၂။ ကျေးဇူးတော်ရှင်မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရားကြီး ခံလွန်တော်မူခြင်း
(၂၀)နှစ်ပြည့်အထိမ်းအမှတ်ပူဇော်ပွဲ (ဒေါ်ခင်ဝင်း-ပုတီးကုန်း) ----- ၇၂
- ၂၃။ ကျေးဇူးပေးဆပ် ကုသိုလ်မြတ် (ဒေါ်ခင်ဝင်း-ပုတီးကုန်း) ----- ၇၄

အတွဲ (၂) ၊ အမှတ် (၁)

၂၄။ အမျိုးသမီးယောဂီစောင့်ရှောက်ရေးအဖွဲ့(၃၂)နှစ်မြောက်နှစ်ပတ်လည်အစည်းအဝေး ကျင်းပခြင်း (၂၀၀၉-၂၀၁၀) (အမျိုးသမီးယောဂီစောင့်ရှောက်ရေးအဖွဲ့) -----	၇၆
၂၅။ မြတ်သောနေရာသို့ မြတ်သောအထောက်အပံ့ (ဒေါ်ခင်ဝင်း-ပုတီးကုန်း) -----	၈၀
၂၆။ အံ့ဖွယ်သုရဲ ထူးကဲအလှူရှင် (သိုမဟုတ်) ခေတ်သစ်သီသာခါကျောင်းအစ်မကြီး (တက္ကသိုလ် စိုးယဉ်) -----	၈၂
၂၇။ “သုခဝါသီ” အမျိုးသမီးယောဂီဆောင်နှင့် ဟိတေသီ “နှစ်ထပ်ဓမ္မာရုံကြီး” အလှူရှင်များ -----	၈၄
၂၈။ ထာဝရဆွမ်းပဒေသာပင်နှင့် သောက်ရေသန့် မတည်အလှူရှင်များ -----	၈၅
၂၉။ ဟိတေသီအဖွဲ့၏ အလုပ်အမှုဆောင်များရွေးချယ်ပွဲကျင်းပခြင်း -----	၈၆
၃၀။ တနင်္ဂနွေသန့်ရှင်းရေး (မြို့ပ ရေထွန်း) -----	၈၇
၃၁။ သန့်လွင်မြို့ ဓမ္မိကာရုံမဟာစည်သာသနာ့ရိပ်သာ “သုနန္ဒာ (၃) ထပ် အမျိုးသမီးယောဂီဆောင်” ပဋိကတင်မင်္ဂလာအခမ်းအနားနှင့် အလှူငွေပေးအပ်ပွဲ (ဦးအောင်ကိုကို-အတွင်းရေးမှူး) -----	၈၈
၃၂။ သန့်လွင်မြို့ ဓမ္မိကာရုံမဟာစည်သာသနာ့ရိပ်သာအလှူရှင်များ -----	၉၀
၃၃။ သန့်လွင်မြို့ ဓမ္မိကာရုံမဟာစည်သာသနာ့ရိပ်သာအလှူရှင်များ -----	၉၁
၃၄။ How To Live Without Anxiety (By Sayadaw Ven.Vasava) -----	၉၂
၃၅။ Sila Visuddhi (By Sayadaw Ven. Ashin Jatila) -----	၉၄
၃၆။ Words of Admonition given by Bhaddanta Jatila Mahathera (Translated by U Ko Ko) -----	၉၇
၃၇။ The Most Venerable Mahasi Sayadaw and 1 (or) 33 years of Mahasi Missionary work (Translated by U Kyaw Htun) -----	၁၀၀
၃၈။ “မဟာစည်ဓမ္မဗိမာန်တော်ကြီး” အလှူရှင်များ -----	၁၀၂
၃၉။ “မဟာစည်တရားတော်ပြန့်ပွားရေးထာဝရငွေပဒေသာပင်” အလှူရှင်များ -----	၁၀၃
၄၀။ မဟာစည်သာသနာ့ရိပ်သာ “အရုဏ်ဆွမ်း” အလှူရှင်များစာရင်း -----	၁၀၅
၄၁။ မဟာစည်သာသနာ့ရိပ်သာ “နေဆွမ်း” အလှူရှင်များစာရင်း -----	၁၀၉
၄၂။ မဟာစည်သာသနာ့ရိပ်သာ ဆွမ်းကွမ်းဝေယျာဝစ္စအဖွဲ့သို့ လှူဒါန်းကြသော ပစ္စည်းလှူဒါန်းမှုစာရင်း -----	၁၁၄
၄၃။ ရန်ကုန်မြို့ မဟာစည်သာသနာ့ရိပ်သာကြီး၌ လစဉ်တရားဝင်ကြသော ယောဂီများစာရင်း -----	၁၁၉
၄၄။ ရန်ကုန်မြို့ မဟာစည်သာသနာ့ရိပ်သာကြီး၌ လစဉ်ဉာဏ်စဉ်တရားနာကြားရသော ယောဂီများစာရင်း -----	၁၁၉
၄၅။ တောင်ကိုရီးယားနိုင်ငံ ဆို(လ်)မြို့တွင် ကျင်းပသော IV International Lay Buddhist Forum သို့ မဟာစည်သာသနာ့ရိပ်သာ ဗုဒ္ဓသာသနာ့နဂ္ဂဟအဖွဲ့ချုပ်ကိုယ်စားပြု အမှုဆောင် ဒေါက်တာဦးအောင်စန်း တက်ရောက်ခဲ့ခြင်း -----	၁၂၀

အတိုင်ပင်ခံစာတည်း

မှူးသမိန်

စာတည်းချုပ်

ဉာဏ်လင်းထိန် (ရေနံချောင်း)

တာဝန်ခံစာတည်း

မင်းသိန္နီ

စာတည်းအဖွဲ့ဝင်များ

တက္ကသိုလ် စိုးယဉ်၊

ထွေးဟောင် (မြစ်ကြီးနား)၊

သိန်းထိုက်ဦး၊ သူရိန်ထွန်း

အုပ်ချုပ်ရေးမှူး

ဦးအေးမြင့်

ထုတ်ဝေသူ

ဦးသိန်းထိုက်ဦး (၁၂၄၈)

ဗုဒ္ဓသာသနာ့နဂ္ဂဟအဖွဲ့ချုပ်၊

မဟာစည်သာသနာ့ရိပ်သာ၊

(၁၆)၊ သာသနာ့ရိပ်သာလမ်း၊

ပဟန်းပြိုနယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဖုန်း-၅၄၁၉၇၁၊ ၅၄၅၉၁၈

E-mail :

mahasi-ygn@mptmail.net.mm,

Website :

http://www.mahasi.org.mm

ရန်ကုန်မြို့မဟာစည်သာသနာ့ရိပ်သာ
ဆဋ္ဌသီရိတိပုဏ္ဏက၊ အဋ္ဌမဟာပဏ္ဍိတ၊ နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယက
ဩဝါဒါစရိယ ကမ္ဘာ့သာသနာပြု
ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏
အနုမောဒနာ ဩဝါဒကဏ္ဍ

“ဧကောဝ ခေါ ဘိက္ခဝေ ခဏော စ သမယော စ ဗြဟ္မစရိယဝါသာယ။”

ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ ဗြဟ္မစရိယဝါသာယ-အရိယမဂ် ဟူသော မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးရန်အလို့ငှါ၊ ခဏော စ- အခိုက်အတန့် ကာလခဏ သည်လည်းကောင်း၊ သမယော စ-အချိန်အခါ သမယ သည်လည်းကောင်း၊ ဧကောဝ ခေါ-ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ သာသနာတော် ထွန်းပေါ်နေခိုက်ဟု ဆိုအပ်သော တစ်ခဏတည်း တစ်ချိန်တည်းသာ ရှိပေသည်ဟု အင်္ဂုတ္တရနိကာယ် အဋ္ဌကနိပါတ် ဂဟပတိဝဂ် အက္ခဏ သုတ်မှာ မြတ်စွာဘုရား ဟောကြား တော်မူခဲ့ ပေသည်။
 ထိုဒေသနာတော်နှင့်အညီ အရိယမဂ်ဖိုလ်သို့ ရောက်အောင် ကျင့်သုံးနိုင်သော ခဏကောင်း အချိန်အခါကောင်း အခွင့်ကောင်းကြီးသည် တစ်ခုတည်း တစ်ခဏတည်း တစ်ချိန်တည်းသာရှိသည်။

အဘယ်သို့သောကနည်း

အဘယ်သို့သော ခဏနည်းဟူမူ

- (၁) ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမ သာသနာတော်ဟု ဆိုအပ်သော မဂ်ရောက် ဖိုလ်ဝင် တရားတော်ကို ပေါ်ပေါ်လွင်လွင် ထင်ထင်ရှားရှား ဟောကြားညွှန် ပြနေခိုက်လည်း ဖြစ်ရမည်။
- (၂) ထိုသို့ဟောကြားနေရာ အရပ်ဒေသ၌ လူ ဖြစ်နေခိုက်လည်း ဖြစ်ရမည်။
- (၃) ဘုရားဟော တရားတော်ကို ယုံကြည်နိုင်သည့် သူလည်းဖြစ်ရမည်။

(၄) တရားစကားကို သဘောပေါက် နားလည်နိုင်သည့် ဉာဏ်ပညာနှင့် ပြည့်စုံသူလည်းဖြစ်ရမည်။

ဤသို့ ဂုဏ်အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသောခဏပင် ဖြစ်သည်။ အတိုချုပ်ပြောရလျှင်တော့ ဗုဒ္ဓသာသနာတော် ထွန်းကားရာအရပ်၌ တရားတော်ကို နားလည်နိုင်သော ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်နေခိုက် ခဏပင်ဖြစ်သည်။ ထိုခဏကို “ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒနဝမခဏ”ဟုခေါ်သည်။ ဘုရားပွင့်တော်မူဆဲ ကိုးခုမြောက် ခဏဟုဆိုလိုပေသည်။

အဘယ်တို့ထောက်၍ ၉-ခုမြောက်ခေါ်သနည်း

ကိုးခုမြောက်ဟု ခေါ်ဆိုခြင်း၏ အကြောင်းကတော့ မဂ်ဖိုလ်ရအောင် ကျင့်သုံးနိုင်ခွင့်မရှိသော ခဏဆိုးတို့သည် ရှစ်ခုရှိကြလေသည်။ ထိုခဏဆိုးများမှာ....

- (၁) ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူဆဲ တရားတော်ကို ဟောတော်မူဆဲ၌ ငရဲမှာ ကျရောက်နေခိုက်က ခဏဆိုးတစ်ခု။
- (၂) တိရစ္ဆာန် ဖြစ်နေခိုက်က ခဏဆိုးတစ်ခု။
- (၃) ပြိတ္တာ အသူရကာယံဖြစ်နေခိုက်က ခဏဆိုးတစ်ခု။
- (၄) ရုပ်သက်သက်သာရှိသည့် အသညသတ်ဘုံ၊ နာမ် သက်သက်ရှိသည့် အရူပဘုံတို့၌ ဖြစ်နေခိုက်က ခဏဆိုးတစ်ခု။
- (၅) ဗုဒ္ဓသာသနာမထွန်းကားရာ အရပ်ဒေသ၌ လူ ဖြစ်နေခိုက်က ခဏဆိုးတစ်ခု။
- (၆) ဗုဒ္ဓသာသနာထွန်းကားရာ အရပ်ဒေသ၌ဖြစ်ရသော်လည်း မိစ္ဆာအယူအစွဲရှိသူဖြစ်ခိုက်က ခဏဆိုး တစ်ခု။

(၇) တရားတော်ကို သိနားလည်နိုင်သည့် ဉာဏ် ပညာ မရှိသူဖြစ်ခိုက်က ခဏဆိုးတစ်ခု။

(၈) ဗုဒ္ဓသာသနာတော် ကွယ်ပနေခိုက်က ခဏဆိုး တစ်ခု။

ဤရှစ်ခုတို့ပင်ဖြစ်သည်။ ဤခဏဆိုးရှစ်ခု ကိုပင် ရပ်ပြစ်ရှစ်ပါးဟူ၍လည်းခေါ်သည်။ ဗုဒ္ဓ မြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူ၍ ဗုဒ္ဓသာသနာတော် ထွန်းကားရာ အရပ် ဒေသ၌ တရားတော်ကို သိနား လည်နိုင်သည့် ဉာဏ် ပညာနှင့်ပြည့်စုံသော ဗုဒ္ဓသာ သနာဝင်ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်နေ ခိုက် ခဏသည်ကား အဆိုပါ အဆိုးရှစ်ခုမှ လွတ် မြောက်သော ခဏကောင်းဖြစ်ပေ သည်။ ထို့ကြောင့် ထိုခဏဆိုး ရှစ်ပါးကိုထောက်၍ ဘုရားပွင့်တော်မူဆဲ ဟု ခေါ်ဆိုရသော သာသနာတော် ထွန်းကားဆဲခဏကို ဗုဒ္ဓပြုဒနဝမဇဏ-ဘုရားပွင့်ဆဲ ကိုးခုမြောက်ခဏဟု ခေါ်ဆိုရပေသည်။ ဤခဏသည် အလွန်ရဲခဲသည့်ခဏ ကောင်း၊ အခါကောင်းကြီးဖြစ်ပေ သည်။

ဘာကြောင့် အလွန်ရဲခဲသနည်း

အလွန်ရဲခဲပုံကတော့ ဘုရားမပွင့်မီ ရှေးကာလ နှင့် ဘုရားသာသနာကွယ်လွန်သွားသည့် နောက်ကာလ ဟူသော သာသနာပ-ကာလတွေကလည်း အတိုင်း မသိ အလွန်ပင် ရှည်လျားကျယ်ပြန့်သည်။ ဘုရား သာသနာတော် ထွန်းကားနေသည့် ယခုလို ကာလမှာ လည်း အပါယ်လေးဘုံဟုဆိုအပ်သော ရပ်ပြစ်ဌာနတို့ ၌ ရောက်နေကြသည့် သံတ္တာဝါတို့ကလည်း အတိုင်းမသိ အလွန်အလွန် များပြားနေသည်။ ရဲခဲသည့် လူ့ဘဝကို ရနေကြသော လူများထဲမှာလည်း ကမ္ဘာအရပ်ရပ် မှာ ဗုဒ္ဓတရားတော်ကို မကြားဘူးသောလူများနှင့် ကြားဘူး သော်လည်း မိရိုးဖလာ အယူဝါဒ ဘာသာအစွဲကြောင့် ဗုဒ္ဓတရားတော်ကို မယုံကြည် မသက်ဝင်နိုင်သောသူ များ ဤသို့သောလူတို့ကသာ များနေချေသည်။ ဤပုံ ဤနည်းဖြင့် ရပ်ပြစ်ရှစ်ပါးအဝင် ခဏဆိုးများကို တွေ့ ကြုံနေကြရသည့် ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကသာ အတိုင်းမသိ အလွန် အလွန် များပြားနေသောကြောင့် အဆိုပါ ဗုဒ္ဓပြုဒ-နဝမဇဏ ကောင်းကြီးကို အလွန်ရဲခဲသည်ဟု ဆိုရ ပေသည်။

အချိန်ထွန်းသွားလျှင် အကြီးအကျယ်ဆုံးရှုံးလိမ့်မည်

ယခု မြန်မာပြည်မှာ ဗုဒ္ဓတရားတော်ကိုကြား နာ၍ နားလည်နိုင်သည့် ဉာဏ်ပညာရှိနေကြသော ဗုဒ္ဓ ဘာသာဝင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် “မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ကိုရလိုပါ၏” စသည်ဖြင့် ဆုတောင်း၍ ပြုခဲ့သော ပါရမီကုသိုလ် ကြောင့် အလွန်ရဲခဲသည့် အဆိုပါ ဗုဒ္ဓပြုဒနဝမဇဏ ကောင်းကြီးကို ရနေကြပေသည်။ ဤခဏကောင်း အခွင့်ကောင်းကြီးကို ရနေဆဲမှာ ဗြဟ္မစရိယ မြတ်သော အရိယမဂ်အကျင့်ဟု ခေါ်ဆိုအပ်သော ဝိပဿနာဘာဝ နာကို ကျင့်သုံးပွားများလိုက်လျှင် မိမိအလိုရှိအပ်သော အရိယမဂ်ဖိုလ်ကို ရသွားနိုင်ကြပေသည်။ အကယ်၍ အကြောင်းမညီညွတ်သောကြောင့် ဝိပဿနာဘာဝနာ ကိုပင် မကျင့်သုံး မပွားများနိုင်ဘဲ အချိန်အခွင့် ခဏကုန် လွန်သွားလျှင်မူကား အကြီးအကျယ် ဆုံးရှုံးသွားကြလိမ့် မည်။ သံသရာတစ်ခွင်မှာ ကျင်လည်မြဲကျင်လည်နေရ စဉ်တွင် အကုသိုလ်ကံက အကျိုးပေးခွင့်ရသည့် အချိန် ကာလများမှာ အပါယ်လေးပါး၌ ကျရောက်ပြီး အလွန် ကြီးကျယ်သည့် ဆင်းရဲဒုက္ခများကို အတိုင်းမသိ ခံစား သွားကြရလိမ့်မည်။

ကြိုးစားအားထုတ်သင့်ကုသေသည်

ထို့ကြောင့် ဗုဒ္ဓတရားတော်ကို နားလည်နိုင် သည့် လူတိုင်း လူတိုင်းပင် မိမိတို့ရထားသည့် ဗုဒ္ဓါပြုဒနဝမဇဏကြီး၏ အလွန်အဖိုးထိုက်တန်ပုံ အလွန်ရဲခဲပုံ များကို စဉ်းစားဆင်ခြင်ပြီးလျှင် ထိုခဏ ကောင်းကြီးကုန်လွန်မသွားမီအတွင်း၌ ရသင့်ရထိုက် သော အရိယမဂ်ဖိုလ်တရားကို လက်ဆုပ် လက်ကိုင် ပိုင်ပိုင်ကြီးရအောင် ဗြဟ္မစရိယ-မြတ်သောအကျင့်ဟု ဆိုအပ်သော ဝိပဿနာဘာဝနာအကျင့်ကို ကြိုးစား၍ ကျင့်သုံးအားထုတ်သင့် လှပေသည်။

**ကျေးဇူးတော်ရှင်
မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရားကြီး**

၁၃၄၀-ပြည့်နှစ်၊ ဝါခေါင်လပြည့်နေ့တွင်
 ဆဋ္ဌသင်္ဂီတိပုတ္တက၊ အဋ္ဌမဟာပဏ္ဍိတ၊ နိုင်ငံတော်ဩဝါဒါစရိယ၊ ကမ္ဘာ့သာသနာပြု
 ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရားကြီးဟောကြားတော်မူအပ်သော

“ဝဋ်ကြွေးကြမ္မာမလွတ်သာ သိလပေးတရားတော်”

န အန္တလိက္ခေ န သမုဒ္ဒမဇ္ဈေ၊
 န ပဗ္ဗတာနံ ဝိဝရံ ပဝိဿ။
 န ဝိစ္စတိ သော ဧကတိပုဒေသော၊
 ယတ္ထ ဌိတော မုစ္ဆေယျ ပါပကမ္မာ။

အကုသိုလ်ကံများ အကျိုးပေးပုံကို ဗဟုသုတ
 အဖြစ် မှတ်သားရပါတယ်။ ကုသိုလ်ကံကလဲ ဒီလိုပဲ
 အကျိုးပေးတာပါပဲ။ သံသရာမှာ ကျင်လည်နေယဉ်း
 အကုသိုလ်ကံရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကျတော့ အကုသိုလ်ကံက
 အကျိုးပေးတယ်။ ဘယ်မှ ပြေးလို့ရှောင်လို့မရဘူး။
 ကုသိုလ်ကံရှိတဲ့အခါလဲ ကုသိုလ်ကံက အကျိုးပေး
 တယ်။ ဖြစ်ရာဘဝမှာ အိုရ၊ နာရ၊ သေရတာဘဲ။
 သံသရာထဲမှာ ကျင်လည်နေလို့ရှိယင် ဒီကံတရားတွေ
 ရဲ့ဆောင်ရွက်မှု၊ ပြုလုပ်မှုတွေ ခံစားပြီးတော့ နေကြ
 ရတယ်။ အဲဒီဆင်းရဲဇာတိသိမ်း ကာ ငြိမ်းအောင်လုပ်ဖို့
 အရေးကြီးတယ်။

အန္တလိက္ခေ- ကောင်ကင်၌၊ ဌိတောဝိ-
 တည်သောသူသည်လည်း၊ ပါပကမ္မာ-မကောင်း မှုကံ
 မှ၊ နမုဒ္ဒတိ-မလွတ်ကင်း နိုင်ဘူး၊ သမုဒ္ဒမဇ္ဈေ-
 သမုဒ္ဒရာအလယ်၌၊ ဌိတောဝိ- တည်သောပုဂ္ဂိုလ်
 သည်လည်း။ န မုစ္စတိ- မလွတ် နိုင်ဘူးတဲ့။
 (သမုဒ္ဒရာ ထဲ ရေထဲသွားအောင်းနေလည်း မလွတ်ဘူး)
 ပဗ္ဗတာနံ-တောင်တို့၏၊ ဝိဝရံ-အကြား တောင်ခေါင်း
 သို့၊ ပဝိဿ ဝိ - ဝင်နေသောသူသည် လည်း၊ န
 မုစ္စတိ-မလွတ်နိုင်ဘူး။ (တောင်ခေါင်းထဲ သွားဝင်နေ
 လည်း မလွတ်နိုင်ဘူး) ယတ္ထဌိတော- အကြင်အရပ်၌
 တည်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပါပကမ္မာ- မကောင်းမှုမှ၊
 မုစ္ဆေယျ-လွတ်မြောက်ရာ၏။ သော- ဧကတိပုဒေ
 သော- ထိုမကောင်းမှုမှ လွတ်မြောက်ရာဖြစ်သော နယ်
 ပယ် အရပ်မည်သည်။ န ဝိစ္စတိ-မရှိသည်သာတည်း။

သံသရာထဲကျင်လည်နေတဲ့အခါ လောဘ၊
 ဒေါသ၊ မောဟ အားလျှော်စွာ အကုသိုလ်ကံ မကောင်း
 မှုကံတွေဆိုတာ ပြုမိတတ်ကြတာပဲ။ ကလျာဏမိတ္တ-
 မိတ်ကောင်းဆွေကောင်းတွေ မှီဝဲရတဲ့အခါမှာ
 အကုသိုလ်ကံအဖြစ်နည်းတယ်။ ကုသိုလ်ကံတွေဖြစ်ပွား
 တာ များတယ်။ ပါပမိတ္တဆိုတဲ့ ယုတ်ညံ့တဲ့မိတ်ဆွေကို
 အမှီပြုပြီးတော့နေရတဲ့အခါမှာ မကောင်းမှုတွေဖြစ်ပွား
 တာများတယ်။ အဲဒီတော့ မကောင်းမှုကံက ဖြစ်သွား
 လို့ရှိယင်တော့ အကြောင်းညီညွတ်တဲ့အခါ သူက
 အကျိုးပေး တော့တာပဲ။ အဲဒီမကောင်းမှုကံမှ လွတ်
 မြောက်ဖို့ အရေးကြီးတယ်။ အဲဒါ ဘာကြောင့် အဲဒီလို
 ဟော ရသလဲဆိုယင် ဘုရားလက်ထက်တော်အခါက
 ပုဂ္ဂိုလ် သုံးမျိုးကို (သုံးစု) အကြောင်းပြုပြီးတော့
 အကုသိုလ်ကြမ္မာ ဝဋ်ကြွေးမလွတ်ပုံကို ဖြတ်ဗုဒ္ဓ ဟောခဲ့
 တယ်။

သမ္ဗုဒ္ဓတော် သွားနေထဲ ရှောင်လွှဲမထွက်ဝါ

ပထမအစုက ရဟန်းတော်တွေပါပဲ။ ပင်လယ်
 ခရီးက လာတယ်လို့ ဆိုတယ်။ ဘုရား လက်ထက်
 တုန်းက ဒေသနာတော် တွေဟောပြော ညွှန်ကြားထား
 တာတွေကတော့ အိန္ဒိယအလယ်ပိုင်းမှာ ဟောပြောတာ
 တွေပါပဲ။ ပင်လယ်ကကျော်ပြီးတော့ သီဟိုဠ်တို့ ဘာတို့
 ဒီလို ကျွန်းတွေအကြောင်းတော့ မပါဘူး။ ဒါပေမယ့်လို့
 ပင်လယ်ကိုကူးပြီးတော့ သွားရ တဲ့ ပင်လယ်ကမ်းစပ်
 က အရပ်ဒေသတွေလည်း ဖြစ်မှာပေါ့လေ။ အိန္ဒိယ
 တစ်ဝိုက်မှာ အိန္ဒိယရဲ့တောင်ဘက်က ပင်လယ်မှာ
 အိန္ဒိယကျွန်းမြေကြီးက ပင်လယ်ထဲကို ဝင်နေတဲ့
 သဘောရှိပါတယ်။ အဲဒီလိုဟာတွေက ဖြတ်သွားကြ
 တာနဲ့တူပါတယ်။ အဲဒီမှာ ဟိုတုန်းက သင်္ဘောခေါ်တဲ့

လှေပေါ်လေ၊ ရွက်လှေကြီးတွေ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်၊ အဲဒါ စီးပြီးတော့လာကြတော့ အဲဒီရွက်သင်္ဘောက တစ်နေရာကြတော့ ရပ်နေတယ်။ မသွားတော့ဘူးတဲ့၊ သွားအောင်လုပ်လို့မရဘူး၊ ရပ်တည်နေတယ်။ ဒီလိုဆိုလို့ ရှိယင် ဒီအထဲမှာ မကောင်းမှု ကံရှိတဲ့ သူပါလိမ့်မယ်၊ မကောင်းမှုကံရှိတဲ့သူတွေ သင်္ဘောပေါ်၊ ရွက်လှေပေါ် ကနေပြီးတော့ ထုတ်ပစ်မှ ဖြစ်လိမ့်မယ်ဆိုပြီးတော့ မဲချလိုက်တယ်။

လှေသုကြီးတော် ကံထောင်းပေါ်

ပထမတစ်ကြိမ်မဲချလိုက်တော့ အဲဒီသင်္ဘော လှေ အကြီးအမှူးဖြစ်တဲ့ သင်္ဘောပိုင် လှေပိုင်လဲဖြစ်မှာပေါ့လေ၊ သို့မဟုတ်ယင်လဲ အဲဒီလှေရဲအကြီးအကဲ၊ သင်္ဘော မှူးဖြစ်မှာပေါ့။ အဲဒီလူကြီးရဲ့ ဇနီးကမဲကျတယ်၊ အဲဒီတော့ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးမဲကျနေတော့ ဒါမသေချာသေးဘူး ဆိုပြီးတော့ “တစ်ခါထပ်ပြီးတော့ မဲချကြအုံးစို့” ဆိုပြီး ထပ်ပြီးမဲချတော့လည်း အဲဒီအမျိုးသမီးပဲ မဲကျတယ်၊ ဒါလဲ မသေချာသေးဘူးဆိုပြီးတော့ နောက်တစ်ခါထပ်ပြီးတော့ မဲချတော့လဲ အဲဒီ အမျိုးသမီးပဲ မဲပြန်ကျ၊ သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် မဲကျ တယ်။ သုံးကြိမ်တိုင်တိုင်ကျတော့ လှေပိုင်ရှင် လှေမှူးကို အများလူထုက “ဘယ့်နှယ်လဲ”ဆိုတဲ့ သဘောနဲ့ ကြည့်ကြတော့ ဒီလိုဆို ယင်တော့ မဖြစ်တော့ ဘူး တဲ့၊ ဒီအတိုင်းနေရင်တော့ ဒီမှာလှေပျက်ပြီးတော့ အားလုံးသေကုန်ကြတော့မှာပဲတဲ့၊ အားလုံးမသေရ အောင် တစ်ယောက်အတွက်နဲ့ အားလုံးသေအောင် ဆင်းရဲဒုက္ခခံလို့တော့ မဖြစ်ဘူး။ အဲ-ပြသင့်တဲ့အတိုင်း သာပြုကြပေတော့ဆိုပြီး လှေမှူးအကြီး အကဲကနေပြီးခွင့်ပြုတော့ အဲဒီလှေမှူးရဲ့ ဇနီးဖြစ်တဲ့ သူ့ကိုပင်လယ်ထဲဆွဲချဖို့လုပ်ကြတော့ ငိုတယ်တဲ့။ လှေမှူးအကြီးအကဲ လူကြီးက “ဟာ-သူရေထဲ နစ်သွားယင် သူသေကြေပျက်စီးမှာပဲ၊ သူဝတ်ထားတဲ့ အဝတ် တွေကလည်း အဖိုးတန်တွေ၊ အဲဒါတွေနဲ့ မတော်ဘူး ဆိုပြီးတော့ အဲဒါတွေကိုလဲပြီး အဝတ်ကြမ်းတစ်ခုဝတ်ပြီးတော့ပေးတယ်။ အဲဒီတော့ လှေမှူးကြီးဖြစ်တဲ့သူကလဲ သူရေပေါ်မှာ ပေါ်ပြီးမျောနေတာ မြင်ရယင် အဲဒါမကောင်းပါဘူးလို့ ပြောတာနဲ့ရေပေါ်

လည်း မပေါ်နိုင်အောင်လို့ အိုးတစ်လုံးထဲကို သံတွေ ထည့်ပြီး တော့ အဲဒီအိုးကို လည်ပင်းမှာကြီးနဲ့ချည်ပြီး ရေထဲချ လိုက်တော့ မြုပ်သွားတာပေါ့။ မပေါ်နိုင်တော့ဘူး၊ ငါးတွေလိပ်တွေက စားကြတယ်တဲ့။ အဲဒါတွေ မြင်ရတော့လဲ “အော်-ဒီဟာ အကုသိုလ်ကံကြောင့်ပဲ။ ဒီအကုသိုလ်ကံ မြတ်စွာဘုရားမှသိမှာ၊ ဘယ်လိုကံကြောင့် ဒီလို မကောင်းကျိုးကို ပေးတယ်ဆိုတာ။ ဘုရားထံရောက်မှ မေးလျှောက်ရမှာပဲဆိုပြီး ရဟန်းတော်တွေမှတ်သား ပြီးတော့ လာကြတယ်။

ထောင်းကင်သွားလာ ကျိုးတန်းမှာ မီးထွင်းစွပ်မိမှု

တစ်နေရာ အခြားရဟန်းတစ်စုကတော့ ရွာတစ်ရွာမှာ ဆွမ်းကိစ္စနဲ့ ဆွမ်းခံကြတော့ အဲဒီမှာပင် ဒကာတွေက ဆွမ်းချက်ပြီးတော့ လှူဒါန်းကြတယ်။ အဲဒီမှာ ချက်ပြုတ်နေတုန်း အဆင်မသင့်တော့ မီးဖိုကနေပြီး တော့မီးထလောင်တော့ အမိုးမီးလောင်၊ အမိုးမီးလောင်တော့ မီးက အားကောင်းဟန်တူပါတယ်၊ အဲဒီအမိုးကနေ ကောက်ရိုးလိုဟာတွေပေါ်လေ မြက်ခြောက်တွေ ဘာတွေလည်း ဖြစ်မှာပေါ့၊ တချို့အိမ်တွေမှာ အဲဒီလို ဟာတွေနဲ့လုပ်တာ။ အဲဒါတွေ တစ်ခါထဲ တစ်စုကြီး မီး လောင်ပြီးတော့ ကောင်းကင်တက်သွားလိုက်တာ ကျိုးတစ်ကောင်ကပျံလာတာနဲ့ အဲဒါကြီးထဲ ဝင်တိုးပြီးတော့ မီးလောင်ပြီးသေတယ်တဲ့။ အဲဒါမြင်ရတော့ “အော်-ဒါလဲပဲ အင်မတန်ထူးဆန်းတဲ့ အကုသိုလ်ကံပဲ၊ ကောင်းကင်နေရာတွေ အကျယ်ကြီး ဘယ့်နှယ် မီးထဲတိုးမိပြီးတော့ မီးလောင်ပြီး သေရ ပါလိမ့်မလဲ၊ ဒီလို မီးလောင် သေခြင်းအကြောင်းက ကလဲ အင်မတန်ထူးဆန်းတဲ့ကံပဲ၊ မြတ်စွာဘုရားမေးကြည့်ရမှာပဲဆိုပြီး သူတို့ကလည်းမှတ်လာကြတယ်။

ထောင်ခေါင်းထွင်းမှာ တည်းခိုရာ ထွင်းပေါက်ပိတ်မိမှု

နောက်တစ်စုက ရဟန်းခုနစ်ပါး တစ်နေရာကနေ ဘုရားဖူးကြွလာကြတယ်။ တနေရာရောက်တဲ့ အခါကာလကျတော့ ကျောင်းတိုက်ထဲ နေရာတောင်းတော့ ကျောင်းဆိုင်ရာ အကြီးအကဲဖြစ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က တောင်ခေါင်းထဲမှာ နေရာပေးတယ်။ တောင်ခေါင်းထဲ

မှာ ကုဋ်က ခုနစ်ခုရှိတယ်တဲ့။ သူတို့ရဟန်းခုနစ်ပါး အဲဒီနေရာနဲ့သင့်တော်တယ်ဆိုပြီးတော့ အဲဒီထဲမှာနေရာ ပေးတယ်။ တောင်ခေါင်းထဲမှာ သူတို့နေကြတယ်။ သူတို့နေတဲ့နေ့ ညကျတော့ တောင်ပေါ်က တော်တော် ကြီးတဲ့ ကျောက်ခဲကြီး ကျိုးပြတ်ပြီးတော့ လိမ့်ကျလာ တာ အဲဒီတောင်ခေါင်းအဝမှာ ပိတ်လျက်ကြီး ဖြစ်နေ တယ်ဆိုတာကိုး။ ပိတ်လျက်ကြီးဖြစ်နေတော့ အဲဒီက အမြဲတမ်း နေတဲ့ ကျောင်းနေပုဂ္ဂိုလ်က “ဒီနေရာပေးလို့ တောင်ခေါင်းထဲ သူတို့နေကြတာ၊ အခုတော့ မထွက် နိုင်ဘူး၊ ဒီတော့ ဒီကျောက်ခဲကြီး ထုတ်မှဘဲ” ဆိုပြီး တော့ အများနဲ့စုပြီး သကာလ ထုတ်ကြတယ်။ ကျောက်ခဲကြီးကလဲ ထုတ်လို့ကိုမရဘူး။ တနေ့လဲမရ၊ နှစ်နေ့လဲမရ၊ ခုနစ်ရက်တောင်ကြာတယ်ဆိုတာကိုး သူက၊ ခုနစ် ရက်ကြာတော့ ကျောက်ခဲကြီးက သူ့အလို လိုဘဲ လိမ့်ပြီးတော့ ပွင့်သွားတယ်။ အဲဒီကျမှထွက် လာကြရတယ်။ ခုနစ်ရက်လုံးလုံး မစားရ၊ မသောက်ရနဲ့ ဒုက္ခရောက် တာပေါ့လေ။ အင်း-ဒါလဲပဲ အကုသိုလ်ကံ တော်တော် ထူးတာပဲ၊ ဘယ်လိုအကုသိုလ် အကျိုးပေး လဲ မသိဘူး” ဆိုပြီးတော့ မြတ်စွာဘုရားမေးလျှောက်ဖို့ လာကြတယ်၊ ဘုရားထံရောက်တော့ အသီးသီး လျှောက်ကြတယ်။ လျှောက်ပြီးတဲ့အခါကျတော့ မြတ်စွာဘုရားက ရှေးက အကြောင်းအရာတွေပြန်ပြီး ဟောတာပေါ့။

၁၈၊ ၁၈ ပိတ်ထဲနွား

အမြဲတမ်းပိတ်အောင်ထုပ်ခဲ့တဲ့ ထယ်သမား

ပထမ ကျိုးဖြစ်ပြီးတော့ မီးလောင်ခံရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကတော့ ရှေးတုန်းက သူကလယ်သမား ကြီးပဲ တဲ့။ လယ်သမားရဲ့နွားက မလိမ္မာတဲ့ နွားဖြစ်ပြီးတော့ နေတယ်။ နွားဆိုတာ ကျင့်ခါစ ဒီလိုဖြစ်တတ်ပါတယ်။ နွားကို၊ လှည်းနဲ့က၊ ပြီးတော့ မောင်းယင်း မကြာခဏ သူကဝပ်၊ဝပ်နေတယ်။ ခဏသွား လိုက်တော်ကြာ ဝပ်နေလိုက်၊ ရိုက်မောင်းလိုက်၊ ထသွားလိုက်၊ ဝပ်နေ လိုက်၊ အဲ့ဝပ်ဖန်များပြီးကျတော့ ဝပ်ရာကကို မထ တော့ဘူး။ မထတော့ လယ်သမားကြီးက စိတ်ဆိုး

တာပေါ့လေ။ ဒီနွား ဒီလောက်တောင်ဆိုး ရမလား ဆိုပြီးတော့ “မင်း ဒီလိုဆိုယင် နောက်လဲ ဘယ် တောမှ မထရအောင် ငါ လုပ်ပေးမယ်” ဆိုပြီးတော့ ကောက်ရိုး တွေ ယူပြီးနွားလည်ပင်းပတ်၊ ဘေးနားလည်း ကောက် ရိုးတွေပုံပြီးတော့ မီးနဲ့ရှုံ့သတ်တာပေါ့လေ။ အဲဒီ အကုသိုလ်ပြုလာတာတဲ့။ အဲဒီ အကုသိုလ်ကံ ကြောင့် ငရဲမှာ နှစ်ပေါင်းများစွာ အကြာကြီး ငရဲမှာခံရတယ် တဲ့၊ အဲဒီ ငရဲက လွတ်လာတဲ့အခါ အကုသိုလ်ကံ ကြွင်းကြောင့် အဲဒီလို ကျိုးဖြစ်ပြီးတော့ နေရတယ်။ ကောင်းကင်မှာ တက်လာတဲ့ မီးကွင်းထဲတိုးမိပြီးတော့ သေရတာ ခုနစ်ကြိမ်တိုင်တိုင်ရှိပြီဆိုတာကိုး မကောင်း မှု အကုသိုလ်ရဲ့ အကျိုးပေးပုံပဲ။

ရွေးချယ်တဲ့ အိမ်ရှင်မ

နောက် ဒုတိယ ပင်လယ်ထဲမှာ ပစ်ချလိုက်လို့ သေရတဲ့ အမျိုးသမီးကတော့ သူက တစ်ခုသော ဘဝ တုန်းက သူ့အိမ်မှာ ရွေးတစ်ကောင်ရှိတယ်။ အဲဒီရွေးက သူ့ကိုခင်မင်တာနဲ့သူသွားတိုင်းရွေးက အမြဲတမ်းလိုက် တယ်။ သူသွားတိုင်း ရွေးက အမြဲတမ်းလိုက်နေတော့ ဘေးကလူတွေက ပြောင်ကြ လှောင်ကြတယ်၊ တချို့ ကလဲ “ဟေ့-ရွေးလေး တစ်ကောင်နဲ့ မုဆိုးလိုက်သွား မလို့လား မသိဘူး” ဆိုပြီးတော့ ပြောင်ကြတယ်၊ တချို့ ကတော့ “ဒီမိန်းမနဲ့ ဒီရွေးသွားလေရာ တကောက် ကောက်နဲ့၊ ဟုတ်မှဟုတ်ရဲ့လား၊ ရိုးမှရိုးရဲ့လား” စသည်ဖြင့် မယုံ သင်္ကာစကားမျိုးနဲ့ မကြားနီးနား ပြော ကြ၊ သူလဲကြာ တော့ ရှက်လာတယ်၊ ရွေးမောင်းတော့ လဲ ဘယ်လောက် မောင်းမောင်း၊ ဘယ်လိုထုထု မရဘူး၊ လိုက်နေတာဘဲ။ တစ်နေ့တော့ သူ့ယောက်ျား တောထဲသွားပြီး တော့ အလုပ်လုပ်နေတာကို သွား ပြီးတော့ ထမင်းပို့ တော့ ရွေးကလဲ လိုက်သွားတယ်။ သူ့ခင်ပွန်းကို ကျွေး မွေးထားခဲ့ပြီးတော့ အဲဒီရွေးကို သူက အသံပြုပြီးတော့ ခေါ်တယ်။ ရွေးက ရှေးတုန်း ကတော့ အမြဲတမ်း ခြောက်လှန့်ခံနေရတာကိုး၊ ဒီနေ့ တော့ ရွှင်ရွှင်ပျပျနှင့် ငါ့ကိုခေါ်ဖော်ရမတယ်လို့ ဆိုပြီး တော့ ရွေးကလဲ အမြီးနဲ့ပြီးတော့ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာနဲ့ သူ့ဆီကိုလာ တယ်။

ထိုက်ချင်းအားဖြင့် ငါးရာထိ

သူ့ဆီလာတဲ့အခါကြတော့ သူက ကြိုးနဲ့ သံထည့် ထားတဲ့ အိုးကို အဆင်သင့်ယူ လာခဲ့ပြီးသား ကိုး။ ယူလာခဲ့တဲ့ကြိုးနဲ့ ခွေးလည်ပင်းချည်၊ သဲအိုးကို လည်ပင်းမှာ ချိတ်ဆွဲပြီးတော့ ရေရှိတဲ့ရေကန်ဖြစ် မလား၊ ချောင်းဖြစ်မလားတော့ မပြောတတ်ဘူး။ အဲဒီ ရေထဲချလိုက်တော့ ခွေးရော သဲအိုးရော တခါထဲမြုပ် သွားတော့တာပါဘဲ။ အဲဒီမကောင်းမှုကြောင့်တဲ့။ ခွေးကလဲ ဘာဖြစ်လို့လိုက်တုန်းဆိုတော့ လွန်ခဲ့တဲ့ သုံးခုမြောက် ဘဝက သူ့ခင်ပွန်း ဖြစ်ခဲ့ဘူးတယ်တဲ့။ လူ့ဘဝနဲ့ဖြစ်လာခဲ့တာလား၊ ဒီပြင်ဘဝနဲ့ဖြစ်လာခဲ့တာ လားတော့ မပြောတတ်ဘူး။ အဲဒါကြောင့် တစ်ဦးနဲ့ တစ်ဦး မိဘသားသမီး ခင်ပွန်းဒီလိုဟာတွေ အချင်း ချင်း တော်စပ်ခဲ့တဲ့ ဘဝတွေဟာ များပါတယ်။ ဒီလို ဆွေမျိုးမတော်ဘူးတဲ့ဘဝ မရှိဘူးလို့ဆိုပါတယ်။ မရှိသလောက်ကို အင်မတန်များတယ်လို့ဆိုပါတယ်။ ဒါပေမယ့်လို့ နီးစပ်တဲ့ဘဝက ရင်းနှီးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ခဲ့ လို့ရှိရင် အချင်းချင်း အထူးခင်မင်တတ်တယ်တဲ့။ အဲဒါကြောင့် အထူးခင်မင်လို့ ဒီခွေးကသူ့နောက် အမြဲလိုက်နေတာ၊ ဒါနဲ့ ဒီခွေးကို သူကလဲဘဲ သူ့ကို သူများတွေက ရှုတ်ချကဲ့ရဲ့ ပြောဆိုတာတွေ ရှက်တာနဲ့ အဲဒီခွေးကို သူက ရေထဲမြုပ်အောင်လုပ်ပြီးတော့ သတ်ပစ်လိုက်တယ်။ အဲဒီမကောင်းမှုကြောင့် ငရဲမှာ နှစ်ပေါင်းများစွာခံရပြီးတော့ ငရဲဘဝက လွတ်လာတဲ့ အခါမှာ လူဖြစ်တဲ့အခါလည်း ဒီလိုဘဲ ရေနစ်ပြီးတော့ သေရတာ၊ ဒီလိုဘဲ သဲအိုးနဲ့ ရေနစ်ခံရပြီးတော့ သေရတာ ဘဝတစ်ရာလို့ဆိုတယ်။ မနဲဘူး သူက အကျိုးပေးတာ။

ဖွယ်ထိုက်ထဲ နွားထောင်းသားထေးများ

နောက်ရဟန်းခုနစ်ပါးကတော့ ရှေးတုန်းက သူတို့နွားကျောင်းသားဖြစ်ခဲ့ဘူးတယ်တဲ့။ နွားကျောင်း သား၊ နွားထိန်းပေါ့။ အိန္ဒိယမှာတော့ နွားတွေကို ထိန်း သိမ်းကျောင်းတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေသီးသန့်ရှိတယ်။ မြန်မာ ပြည်မှာလဲ ရှိတန်သလောက်တော့ရှိပါတယ်။ အဲဒီနွား

ကျောင်းသား ခုနစ်ယောက် ကိုယ့်နွားနဲ့ ကိုယ်ကျောင်း ကြတာ၊ သူတို့တွေ အဖော်ဖြစ်ပြီးတော့ သူတို့ အတူ တကွ တောသွားပြီးတော့ နွားကျောင်းကြတယ်။ နွားကျောင်းကြတော့ နွားစာလဲပဲ အဆင်သင့်ဖြစ်အောင် ရေတို့ဘာတို့လည်း အဆင်သင့်ရှိတဲ့နေရာပေါ့။ ဒီကနေ့ ဒီနေရာမှာကျောင်းတယ်ဆိုယင် နောက်တစ်နေ့ကျ တော့ ဟိုနေရာ၊ နောက်တစ်နေ့ ဟိုနေရာ၊ ဒီလို ခုနစ် ရက် ပြောင်းပြီးတော့ နွားကျောင်းရတယ်။ ဒါမှ ပထမ နွားတွေစားခဲ့တဲ့ မြက်က စားဖို့ရာ ရှည်လာမှာကိုး။ သို့မဟုတ်ယင် တစ်နေရာထဲဆို နောက်ရက်တွေကျ တော့ စားစရာ ရှိမှာမဟုတ်ဘူး။ ခုနစ်ရက်တစ်ပတ် မှာတစ်ကြိမ် တစ်နေရာ တစ်နေရာလိုက်ပြီးတော့ ကျောင်းရတယ်။ အဲဒီတော့ တစ်နေရာမှာ ဖွတ်ကြီး တစ်ကောင်တွေ့တော့ ဖွတ်ကြီးကို လိုက်ပြီးတော့ ဖမ်းကြတယ်။ ဖွတ်ကြီးက တောင်ပိုထဲ ဝင်သွားတယ်။ တောင်ပိုကြီးထဲ ဝင်သွား တော့ သူတို့က ဒီကနေ့တော့ မတတ်နိုင်တော့ဘူး။ နက်ဖြန်ခါကျမှ ဒီဖွတ်ရအောင် ဖမ်းမှပဲဆိုပြီးတော့ တောင်ပိုကြီး အပေါက် ခုနစ် ပေါက်ရှိတာကို လူတစ် ယောက်ကို တစ်ပေါက်စီ ပိတ်ကြတယ်ဆိုတာကိုး။ တစ်ပေါက်စီ၊ တစ်ပေါက်စီ ပိတ်ပြီးတော့ ထားခဲ့ကြ တယ်။

ခုနစ်ရက်ပြည့်မှ ဖွတ်ကြီးထွက်ရ

နောက်တစ်နေ့ကျတော့ သူတို့ ဒီနေရာမလာ ကြဘူး။ ဒီပြင်တစ်နေရာသွားကြတယ်။ ဒီတော့ ခုနစ် ရက်တိုင်တိုင် တောင်ပိုထဲမှာ ဒီဖွတ်ကြီးနေရတယ်။ မထွက်ရဘူး။ ခုနစ်ရက်စေ့လို့ ဒီနေရာပြန်ရောက်လာ ကြတော့မှ သူတို့က “ဟေ့-တို့ဟိုတုန်းက တောင်ပိုထဲ မှာ ဖွတ်ကြီးကိုပိတ်ထားခဲ့တာ ဘယ်နှယ်နေလဲ မသိဘူး၊ ဖွင့် ကြည့်ကြဦးစို့”ဆိုပြီး ဖွင့်ကြည့်လိုက်တော့ ဖွတ်ကြီးက လည်း သေလုသေခါနီးဖြစ်နေပြီ။ မစားရ မသောက်ရနဲ့။ ဒီတော့ အပြင်ဘက်ထွက်မှဘဲ ဆိုပြီး တော့ အပြင်ဘက်ကို လှုပ်လှုပ် လှုပ်လှုပ်နဲ့ ထွက်လာခဲ့ တယ်။ ဒီတော့ ဒီလူတွေက “ဒီဖွတ်ကြီး ခုနစ်ရက်တိုင် တိုင် အစားအစာ မစားရတော့ သူ့ခံမြာပိန် နေတာ ပဲ”လို့ အဲဒီလို သနားတဲ့စိတ်ဖြစ်တယ်။ ဒီတော့ “မသတ်

ကြန့်ဟေ့၊ ဒီဖွတ်ကြီး သတ်လို့မဖြစ်ဘူး၊ သူ့ခမျာ အစား အစာ မစားရတာ ခုနစ်ရက်တောင်ရှိသွားပြီ” ဆိုပြီးတော့ ဖွတ်ကြီးကို ကျောတွေဘာတွေ ပွတ်သပ် ပြီးတော့ “မင်းသဘောကျရာသွားပေတော့” ဆိုပြီးတော့ လွှတ် လိုက်တယ်။ အဲဒီမကောင်းမှုကြောင့် ဒီပုဂ္ဂိုလ် (၇)ဦး ဟာလည်း ဒီလို တောင်ခေါင်းထဲမှာ ပိတ်မိပြီး တော့ ခုနစ်ရက်တိုင်တိုင် မစားရ မသောက်ရ ဖြစ်ခဲ့ ကြတာတဲ့။ သူတို့ကတော့ အသက်သတ်တာမဟုတ် လို့ ငရဲတော့မကျဘူး၊ တောင်ခေါင်းထဲ ပိတ်ခံရတဲ့ ဆင်းရဲ နဲ့တော့ တွေ့တယ်။ သူတို့က ဆယ့်လေးဘဝ တိုင်တိုင် ခံရတယ်တဲ့။ အဲဒါကြောင့် ပြုပြီးတဲ့ မကောင်း မှု အကု သိုလ်ကံဟာ ဘယ်မှာနေနေ အကြောင်းညီ ညွတ်တဲ့ အခါကျရင် သူတို့က အကျိုးပေးတာပဲ၊ မလွတ်မြောက် နိုင်ဘူးဆိုပြီးတော့-

- န အန္တလိက္ခေ န သမုဒ္ဒမဇ္ဈေ၊
- န ပဗ္ဗတာနံ ဝိဝရံ ပဝိဿ။
- န ဝိဇ္ဇတိ သော ဂေတိပ္ပဒေသော၊
- ယတ္ထ ဌိတော မုစ္ဆေယျ ပါပကမ္မာ။

အန္တလိက္ခေ - ကောင်းကင်၌၊ **ဌိတောဝိ-** တည်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ **ပါပကမ္မာ**-မကောင်း မှုမှ၊ **န မုစ္ဆေယျ**-မလွတ်နိုင်ရာ၊ **သမုဒ္ဒမဇ္ဈေ**-သမုဒ္ဒရာ အလယ် ၌၊ **ဌိတောဝိ**-တည်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ **ပါပကမ္မာ**-မကောင်းမှုမှ၊ **န မုစ္ဆေယျ**-မလွတ်မြောက် နိုင်ရာ၊ **ပဗ္ဗတာနံ**-တောင်တို့၏၊ **ဝိဝရံ**-အကြား တောင်ခေါင်းသို့၊ **ပဝိဿဝိ**-ဝင်နေသောသူသည် လည်း၊ **န မုစ္ဆေယျ**-မလွတ်မြောက်နိုင်ရာ၊ **ယတ္ထ**- အကြင်အရပ်၌၊ **ဌိတော**-တည်သည်ဖြစ်၍၊ **ပါပကမ္မာ**- မကောင်းမှုမှ၊ **မုစ္ဆေယျ**-လွတ်မြောက် ရ၏၊ **သော ဂေတိပ္ပဒေသော**-ထိုသို့ မကောင်းမှုကံ အကျိုးပေးရာမှ လွတ်မြောက်နိုင်သော နယ်ပယ်အရပ် မည်သည်၊ **န ဝိဇ္ဇတိ**-မရှိသည်သာတည်း။

ဝဋ်ဠေးတို့ ထွတ်အောင်မပြေးနိုင်။

မကောင်းမှုဆိုတာ ကောင်းကင်မှာတည်နေ လည်းပဲ မကောင်းကျိုး ပေးတာဘဲတဲ့၊ သတ္တဝါတွေ

ကောင်းကင်မှာပေါ့လေ၊ ၎င်းတွေဘာတွေ အများအား ဖြင့် ကောင်းကင်မှာ ပျံပြီးသွားနေယင်း သေရတာပဲ တဲ့၊ လူပုဂ္ဂိုလ်တွေကတော့ ကောင်းကင်မှာပျံနိုင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် သိပ်မရှိဘူး၊ ဒါပေမယ့်လို့ အခုနေကာလမှာ လေယာဉ်ပျံတွေဆိုတာရှိတယ်၊ ကံမကောင်းတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် တွေ ကောင်းကင်မှာ ပျက်စီးကြ သေကြရတာပဲ၊ သမုဒ္ဒ ရာပင်လယ်ထဲ သွားနေလဲမလွတ်ဘူးတဲ့၊ သမုဒ္ဒရာ ပင်လယ်ထဲသွားနေယင်းလဲ သူကတော့ ရေနစ်သေဖို့ရာ များပါတယ်။ တောင်ခေါင်းထဲဝင်နေလဲ မကောင်းမှု အကျိုးပေးရာက မလွတ်နိုင်ဘူးတဲ့၊ ဘယ်လိုနေရာပဲ သွားနေနေပေါ့၊ အကုသိုလ်ရှိယင် အကုသိုလ်က အကျိုးပေးတာပဲ၊ ဘဝသံသရာထဲမှာ ဖြစ်နေကြရလို့ ရှိယင် ဒီလိုပဲ ကောင်းမှုကုသိုလ်ကံက အကျိုးပေးတဲ့ အခါတော့ လူ့ဘဝ နတ်ဘဝ ကောင်းမြတ်သောဘဝ ဖြစ်ပါရဲ့၊ အဲဒီလို ဖြစ်ရာဘဝမှာ မကောင်းမှုတွေက မပြုမိဘဲရှိမှာမဟုတ်ဘူး၊ သူတော်ကောင်းတရား အစဉ်ထာဝရ တည်တံ့နေတာမဟုတ်ဘူး၊ အောက်ထစ် ဆုံး သောတာပတ္တိမဂ်ကို ရောက်မှ သူတော်ကောင်း တရားတွေက အမြဲတည်တံ့တာ၊ သောတာပတ္တိမဂ်ကို သာ မရောက်သေးဘူးဆိုယင် မကောင်းမှုဟာ မပြုမိ ဘူးလို့ မပြောနိုင်ဘူး၊ ပြုမိမှာပဲ၊ စိုးရိမ်စရာကြီး၊ အရေး ကြီးပါတယ်၊ မကောင်းမှုပြုမိလို့ရှိယင် မကောင်းကျိုး ကလဲပဲ အခွင့်သာတဲ့အခါကျရင် အကျိုးပေးမှာပဲ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတွေရှိနေလို့ ကောင်းကျိုးချမ်းသာ တွေရနေပေမယ့်လို့ သူက စိတ်မချရဘူး၊ တစ်နေ့ကျ မကောင်းမှုကံ အကျိုးပေးအုံးမှာပဲ၊ အဲဒီမကောင်းမှုမှ လွတ်မြောက်ဖို့ရာ တရားအားထုတ်ကြရတယ်၊ အရေး ကြီးပါတယ်။

တချို့က ဆင်ခြင်နေယင်ပြီးတာပဲ-တဲ့

အခုနေအခါကာလမှာ တချို့က လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ စိတ်ကူးလေးတွေဖြစ်အောင် ဆင်ခြင် ပြီးတော့ ဖြေဖျောက်လိုက်ယင် ပြီးတာပဲဆိုပြီးတော့ ဒီလို အယူဝါဒတွေရှိတယ်၊ အယူဝါဒတွေဖြန့်ပြီးတော့ နေကြတယ်၊ နာမည်နဲ့ ထုတ်ဖော်ပြောရတော့ သိပ် မကောင်းဘူးပေါ့လေ၊ အဲဒါတွေ တချို့က သိပ်ကြိုက်

တာကိုး၊ ကြိုက်ပြီးတော့ သူတို့က ဝါဒဖြန့်ကြတယ်။ မကောင်းမှု လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟတွေဆိုတာ ကိုယ့် ဟာကိုယ်လုပ်လို့ ဖြစ်တာပဲ။ ဘယ်သူကမှ လုပ်တာ မဟုတ်ဘူး။ ဒါတွေ ဆင်ခြင်လိုက်ယင် ပြီးတာပဲ။ မစွဲလမ်းယင် ပြီးတာပဲဆိုပြီးတော့ အဲဒီလို နည်းစနစ်တွေ ညွှန်ကြားနေကြတယ်။ အဲဒါတွေ ကြိုက်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေက ကောင်းတယ်မှတ်တယ်။ လွယ်တယ် သူက တရားအားမထုတ်ရဘဲဟာကိုး၊ ကိုယ့်ဟာကိုယ် ဆင်ခြင်လိုက်ယင် ပြီးတာပဲဆိုပြီးတော့။ သူတို့က ပြီးတယ် လို့တာပြောတာကိုး။ တကယ်ပြီးတာမှ မဟုတ်ဘဲ။ အဲဒီဆင်ခြင်ယင် ဆင်ခြင်တာလေးကတော့ အခိုက်အတန့် ကင်းတာလေးရှိမှာပေါ့။ တချို့ကလဲ ဆင်ခြင်လို့ မပျောက်ပါဘူး။ လောဘဖြစ်စရာ၊ နှစ်သက်စရာ၊ သာယာစရာ အာရုံအကြီးအကျယ်နဲ့ တွေ့တဲ့အခါကျတော့ ဖြေပျောက်လို့ ဘယ်ရမတုန်း၊ မရဘူး ဒီဥစ္စာ၊ ပွဲကြိုက်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေလည်း ပွဲမကြည့်ဘဲမနေနိုင်ဘူး။ အစားအသောက်တွေလည်း ဒီလိုပဲ။ အရက်ကြိုက်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေက မသောက်ဘဲ မနေနိုင်ဘူး။ အဲဒီလိုအစွဲအလမ်းတွေကရှိကြတာပဲ။ မစွဲပါနဲ့ဆိုလို့ ရတာမဟုတ်ဘူး။ ကိလေသာတွေရှိယင် စွဲလမ်းနေတာပဲ။ ဒေါသဖြစ်စရာတွေရှိယင် ဒေါသဖြစ်နေတာပဲ။ ဆင်ခြင်ရုံနဲ့ ပျောက်တာလည်းရှိတယ်။ မပျောက်တာလဲရှိတယ်။ အင်မတန်ထိခိုက်စရာ၊ စိတ်ဆိုးစရာ၊ စိတ်နာစရာအကြောင်းတွေကျတော့ ဘယ်ဖြေပျောက်လို့ရမလဲ၊ ဒီဥစ္စာ။ ဒေါသဖြစ်နေတာပဲ။ အဲဒါလွယ်တဲ့ဥစ္စာမဟုတ်ဘူး။ အဲဒီလိုဆင်ခြင်ရုံမျှနဲ့ တော်ရုံတန်ရုံလေးပျောက်တာနဲ့ ကိစ္စပြီးတယ်လို့ ယုံကြည်နေတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေက သံသရာဝဋ်ဆင်းရဲက လွတ်မြောက်ကြောင်းတရားကို သူတို့က မကျင့်ကြဘူး။ အမှန်စင်စစ်ကတော့ ကိလေသာတွေငြိမ်းအောင်က အရိယာမဂ်ဖိုလ်တရားတွေရအောင် အားထုတ်ထားမှ အောက်ထစ်ဆုံး သောတာပတ္တိမဂ်ကို ရမှ သောတာပတ္တိမဂ်ကို ရအောင်လဲပဲ ဝိပဿနာရှုမှဖြစ်တာ။ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတရားပွားများမှ၊ မြင်တိုင်း ကြားတိုင်း ဒွါရခြောက်ပါးကပေါ်တိုင်း ပေါ်တိုင်း ရှုမှတ်ပြီးတော့ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ ကိုယ်တိုင်သိမှ။

စာအုပ်ထဲက ဟောထားတာသိရုံနဲ့ မပြီးဘူး

စာထဲက ဟောပြောထားတဲ့အတိုင်း အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ ဒီလိုသိရုံနဲ့ ပြီးတာမဟုတ်ဘူး။ တချို့က ဒီလို သိတာနဲ့ ပြီးပြီလို့ အောင်မေ့တာ။ ဘယ်ပြီးလိမ့်မှာ တုန်းသူဥစ္စာ၊ မြတ်စွာဘုရား ကိုယ်တော်တိုင်လည်းဘဲ ဒီလိုဆင်ခြင်ရုံနဲ့ဘုရားဖြစ်လာတာမဟုတ်ဘူး။ တကယ်တမ်းကို အားထုတ်ရတာ၊ တင်းတင်းရင်းရင်း အားထုတ်ရတာ၊ ပဉ္စဝဂ္ဂါးဦး- ပထမ ရှင်ကောဏ္ဍညတရားနာရုံနဲ့ သောတာပန်ဖြစ်တယ်။ ဒီပြင်ပုဂ္ဂိုလ်တွေက တရားအားထုတ်ရတာပဲ။ အားမထုတ်ပဲနဲ့ သောတာပန်မဖြစ်ဘူး။ ရှင်သာရိပုတ္တရာတို့၊ ရှင်မောဂ္ဂလာန်တို့ဆိုတာလဲပဲ ဂါထာတစ်ပုဒ် တရားနာရုံနဲ့ သောတာပန်ဖြစ်လာတယ်။ ဒါပေမယ့် ရဟန္တာဖြစ်အောင်ကတော့ အားထုတ်ရတာပဲ။ ရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်ဆိုရင် ခုနစ်ရက်တိုင်တိုင် အားထုတ်ရတာပဲ။ ဒီထဲမှာ ငိုက်မြီးပြီးတော့နေလို့ မြတ်စွာဘုရားက သတိပေးရတယ်။ မငိုက်မြီးအောင်လို့ အဲဒီလို သတိပေးလို့အားထုတ်မှ ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်တွေ အစဉ်အတိုင်းတက်ပြီးတော့ ရဟန္တာဖြစ်တာ။ ရှင်သာရိပုတ္တရာကြတော့ ခုနစ်ရက်နှင့်တောင် ရဟန္တာမဖြစ်ဘူး။ ဆယ့်လေးရက်အားထုတ်ရတယ်။ သူက ဈာန်တရားတွေကိုရတယ်။ ဈာန်တွေဝင်စားလိုက်၊ ဈာန်ထဲကပါတဲ့ တရားတွေရှုလိုက်၊ ဝိတက် ဝိစာရ ဝီတိသုခအစရှိတဲ့ တရားတွေပေါ့။ အဲဒီတရားတွေရှု၊ ဈာန်ဝင်စားလိုက်၊ ဈာန်ဖြစ်ခိုက်မှာရှိတဲ့ တရားတွေရှုလိုက်၊ ဈာန်ဝင်စားလိုက်၊ ပစ္စက္ခတရားတွေရှုလိုက်၊ ဒါ ဝိပဿနာရှုနေတာ။ အခုဈာန်မရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေလဲ ဒီအတိုင်းပဲ။ စိတ်ကူးလေးဖြစ်၊ အဲဒီစိတ်ကူးလေးရှုရတာပဲ။ မြင်တဲ့စိတ်ဖြစ်၊ အဲဒါရှုရတာပဲ။ ကြားတဲ့စိတ်ဖြစ်၊ အဲဒါရှုရတာပဲ။ ဖြစ်တိုင်းဖြစ်တိုင်း တရားတွေဖြစ်ပြီးပြီးချင်း ပြန်ပြန်ပြီးတော့ရှုရတယ်။ အဲဒီတရားနဲ့ အဖြစ်အပျက်ကိုသိပြီး အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ကိုယ်တိုင်တွေ့ပြီးသိမှ ပင်မဝိပဿနာဉာဏ်တွေ ကောင်းကောင်းဖြစ်ပြီး အရိယာမဂ်ဉာဏ်၊ ဖိုလ်ဉာဏ်ဖြစ်တာ။ အဲဒီလိုအား ထုတ်ရတယ်။

မိတ္တူကံဇောထိမှ ထွက်မြောက်ရ

အဲဒီလို အားထုတ်လို့ သမာဓိဉာဏ်ရင့်သန် တဲ့အခါကာလ သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်နှင့် နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုသွားတာ။ အဲဒီလို အခါကာလကျတော့ မှ အပါယ်လေးပါးက အစဉ်ထာဝရလွတ်တာ။ အပါယ် လေးပါးရောက်စေတတ်တဲ့ အကုသိုလ်ကံ ပြုလိုတဲ့၊ စိတ်လဲမရှိတော့ဘူး။ လောဘတော့ရှိပါသေးရဲ့၊ ဒါပေ မယ့်လို့ လောဘ၊ ဒေါသအလိုလိုက်ပြီး အပါယ်လေး ပါးကျစေနိုင်တဲ့ အကုသိုလ်တော့ မပြုတော့ဘူး။ အဲ- အပါယ်လေးပါးက အစဉ်ထာဝရ လွတ်မြောက်သွားပြီ။ ရှေးဘဝတွေက လည်းအများကြီးဆိုတော့ ပြုလုပ်ပြီးတဲ့ အကုသိုလ်တွေ လည်း မရှိဘူးလို့ မပြောနိုင်ဘူး။ ဒါတွေလည်းရှိနိုင်တာပဲ။ အဲဒီ မကောင်းမှုတွေကလည်း အကျိုးမပေး နိုင်တော့ဘူး။ သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်က ပယ်ပစ်လိုက်လို့ တစ်ခါတည်း အပါယ်လေးပါးက လွတ်မြောက် သွားတယ်တဲ့။ အရေးကြီးတယ်။ ဒါ ကြောင့်မို့လို့ အခု ဝိပဿနာတရားတွေ အားထုတ်ကြရ တာ။

ဝိပဿနာတရားတွေအားထုတ်ပြီး အောက် ထစ်ဆုံး သောတာပတ္တိမဂ်ကိုရယင် အပါယ်လေးပါး ကတစ်ခါတည်း လွတ်မြောက်သွားတယ်။ အဲဒါ အရေး ကြီးပါတယ်။ ဒီထက် တိုးတက်ပြီးတော့ အားထုတ် နိုင်ယင်တော့ ပိုကောင်းတာပေါ့လေ။ သကဒါဂါမိမဂ် ကို ရောက်ယင် ကာမ,ရာဂ,ဗျာပါဒတွေ သိမ်မွေ့နူးညံ့ ပြီးတော့သွားတယ်။ အကြမ်းစားတွေကင်းသွားတယ်။ အနာဂါမိမဂ်ကို ရောက်တဲ့အခါကျတော့ ကာမ ရာဂ ဗျာပါဒ လုံးလုံးကင်းသွားပြီ။ ကာမအာရုံနဲ့စပ်ပြီးတော့ ဘယ်စိတ်တစ်ခုမှ မဖြစ်တော့ဘူး။ တော်တော်ဟန်ကျ တာပဲ။ အခုကာမဘုံထဲက သတ္တဝါတွေဟာ ကာမအာရုံ တွေ သာယာနှစ်သက်နေလို့ ဒုက္ခတွေ ရောက်နေကြ တာပဲ။ အမြင်ကောင်း၊ အကြားကောင်း၊ အနံ့ကောင်း၊ အစားကောင်း၊ အတွေ့အထိကောင်း၊ အဲဒါတွေ သာယာနှစ်သက်နေကြလို့ အဲဒါတွေနောက်လိုက်ပြီး တော့ မရ-ရအောင်ရှာမှီး သုံးဆောင်ခံစားနေကြတာ၊ ရပြီးသားတွေလဲ မပျောက်ပျက်အောင် စောင့်စည်းနေ ကြရတာ၊ အင်မတန်တာဝန်လေးပါတယ်။ အဲဒီ ကာမ ရာဂလည်းကင်းတယ်၊ ဗျာပါဒ၊ ဒေါသ စိတ်ဆိုးစရာ

ရှိလည်းစိတ်မဆိုးတော့ဘူး။ စိတ်ဆိုးတဲ့စိတ်ကို မရှိ တော့ဘူး။ ဗျာပါဒ ဒေါသတွေအကုန် ကင်းသွားပြီ။ အနာဂါမိပုဂ္ဂိုလ်ဟာ အင်မတန်ကောင်းပါတယ်။ ရဟန္တာဖြစ်တော့ အားလုံး ကိလေသာတွေကင်းပါ တယ်။ အဲဒီတော့ အားလုံး ကိလေသာတွေကင်း အောင်လို့ ဘာလုပ်ရမလဲဆိုယင် ဝိပဿနာရှုမှတ် ဝိပဿနာရှုလို့ သမာဓိဉာဏ်အားကောင်းယင် အောက် ထစ်ဆုံး သောတာပတ္တိမဂ်ကို ရောက်တယ်။ အဲသ လောက်ရောက်ယင်ကို နေရာကျလှပါပြီ။ အခုနက ပြောတဲ့ မကောင်းမှု အကုသိုလ်တွေက အကျိုးပေး ခြင်းကို မရှိတော့ဘူး။ နောက်ထပ်လည်း အပါယ်လေး ပါးကျကြောင်း မကောင်းမှုတွေ မဖြစ်ဘူး။ မကောင်း ကျိုးတွေပေးဖို့ ဘယ်အကုသိုလ်မှ မဖြစ်တော့ဘူး။ အတော်နေရာကျတာပဲ။ အဲဒါကြောင့် အခုဒီမှာ တရား အားထုတ်ကြ၊ ထိုက်သည်အားလျော်စွာ တရားအား ထုတ်ပြီးသား ပုဂ္ဂိုလ်တွေ၊ အားရကျေနပ်လောင်အောင် အားထုတ်ပြီးသားပုဂ္ဂိုလ်တွေလဲ ရှိကြတယ်။ အားမရ မကျေနပ်သေးလဲ အားရ ကျေနပ်သည်တိုင်အောင် အားထုတ်၊ အားရကျေနပ်ပြီးတဲ့အခါကာလလဲ ဒီထက် တိုးတက်ပြီးတော့ ပြည့်စုံသည်ထက် ပြည့်စုံအောင် အားထုတ်ဖို့ အရေးကြီးပါတယ်။ အဲဒီလို အားထုတ် ခြင်းဖြင့် မိမိတို့ အလိုရှိအပ်သော မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ် ဖြင့် နိဗ္ဗာန်ကို လျင်မြန်စွာ ဆိုက်ရောက်၍ မျက်မှောက် ပြုနိုင်ကြပါစေ။

သာဓု သာဓု သာဓု

ထပ်ဆင့်ကူးယူပူဇော်သူ-

ဦးသြသေ
(သီတာအေးကျောင်း)
မဟာစည်သာသနာ့ရိပ်သာ

ရွှေဘိုမြို့၊ ဆိပ်ခွန်ရွာ
မဟာစည်ပုံတော်မိမာန်ပွင့်ပွဲ၌
ကျေးဇူးတော်ရှင်မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရားကြီး
ဟောကြားတော်မူသော

အမှတ်ရစေသိလျက်နေ့ တရားတော်

ဒီနေ့ဟာ ၁၃၃၉-ခုနှစ်၊ တပေါင်းလပြည့်နေ့ ညဖြစ်တယ်။ နာရီအားဖြင့် ၈-နာရီနီးပါပြီ၊ ၆-မိနစ် လောက်ပဲ လိုပါတော့တယ်။ ဒီကနေ့ မဟာစည်ပုံတော် နှင့် ဗိမာန်တော်ရေစက်ချပွဲအခမ်းအနား နေ့လယ်က ပြီးခဲ့ပါပြီ။ အခုညအစပိုင်းမှာ နိဂုံးချုပ်တဲ့အနေနဲ့ ဟော ဖို့ပါပဲ။ နောက်ပိုင်း ဟောဖို့ကတော့ “ညောင်ကန်အရှင် ဣန္ဒက” ကဟောပါလိမ့်မယ်။

ဆိုနာသေတင်းစေ့တရားပွဲ

မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမ အကျဉ်းချုပ် ဟောရမှာပဲ။ မြတ်စွာဘုရားက တရားဟောတာဟာ ဘာအတွက်လဲလို့ဆိုတော့ သတ္တဝါတွေ အိုခြင်း နာခြင်း သေခြင်းကင်းတဲ့ နိဗ္ဗာန်ကို ရောက်အောင်လို့ ဟော တော်မူတယ်။ သတ္တဝါတွေ မအိုရအောင် မနာရအောင် မသေရအောင် အိုခြင်း နာခြင်း သေခြင်းကင်းတဲ့ တရား ကို ရအောင်ကျင့်နိုင်ဖို့ ဟောတော်မူခဲ့တယ်။ တရားနာ တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေမှာလည်း အဲဒါဟာ ရည်ရွယ်ရင်း အရင်းခံ ပဲ။ ဒီပြင်ဟာတွေက လိုရင်းမဟုတ်ဘူး။ အိုခြင်း နာခြင်း သေခြင်းကင်းဖို့ရာက အရေးအကြီးဆုံးပဲတဲ့။ အရေး မကြီးဘူးလား။ (အရေးကြီးပါတယ်ဘုရား)

ဘယ်သူမှ မအိုချင်ကြဘူး။ မအိုအောင်လို့ နုနု ပျိုပျိုပုဂ္ဂိုလ်တွေက မိမိကိုယ်ကလေးကို ယုယုယယနှင့် ပြုပြင်ပြီးနေကြတယ်။ ဒါပေမယ့်လို့ အသက်အရွယ် ကြီးလာတော့ အိုတော့တာပဲ။ အဖွားကြီးတွေ အဖိုးကြီး တွေ မြင်မကောင်းအောင်လို့ကို အိုသွားကြတာပါပဲ။

မကျန်းမမာ နာဖျားမှုလည်းကင်းအောင်လို့ ကျန်းမာရေးဂရုစိုက်ပြီးတော့ နေကြတယ်။ ဒါပေမယ့်လို့ တစ်ချိန်ကျတော့ မကျန်းမမာတွေလည်းဖြစ်တာပဲ။ ဒုက္ခတွေရောက်ကြရတယ်။ ဘယ်သူမှ မသေချင်ကြဘူး။

သေချင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ရှိပါ့မလား။ (မရှိပါဘူးဘုရား) သေရမှာကြောက်စရာကောင်းတယ်။ မနက်ဖန်သေ ရမယ်။ သဘက်ခါသေရမယ်။ အဲဒီလို သတင်းများ ကြားရလို့ရှိရင် သာကြောက်တာပေါ့။ တစ်ချို့ရောဂါ ဝေဒနာရှိတယ်။ ဆရာဝန်တွေက ဒီရောဂါကို ကုလို့ ရမှာမဟုတ်ဘူး။ တစ်လခံမယ်။ နှစ်လခံမယ် စသည်ဖြင့် မှန်းပြီးတော့ပြောထားတယ်။ ကြောက်ကြပါတယ်။ အများအားဖြင့် မပြောဘဲနဲ့ ဒီအတိုင်းပဲ ကုပါလို့ ဆရာဝန်တွေက အားပေးပြီးတော့ လွှတ်ထားတာပဲ များတယ်။ အဲဒီလိုပြောလို့ သေရတော့မယ်ဆိုတာ သိယင် အင်မတန်ကြောက်ကြတာပဲ။ ဒီဘဝသာမဟုတ် ဘူး။ ဘဝတိုင်း ဘဝတိုင်း ဒီလိုသေကြမှာတွေ ကြောက် စရာချည်းပဲ။ အဲဒီလိုမသေဘဲနှင့်နေယင်တော့ ကောင်း တယ်။ ဘယ်တော့မှ မသေဘူးဆိုယင်ဖြင့် မကောင်းဘူး လား။ (ကောင်းပါတယ်ဘုရား)

ဘယ်တော့မှ မအိုဘူး မနာဘူး မသေဘူးဆို ယင် ကောင်းတယ်။ အဲဒီလို မအို မနာမသေတဲ့ တရား တွေကို ရဖို့ရာ မြတ်စွာဘုရားက ဟောခဲ့တယ်။ တရား နာတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ မအို မနာ မသေတဲ့တရား ဘယ်လို ကျင့်ရမယ်။ ဘယ်လိုအားထုတ်ရမယ်ဆိုတာ နားလည်ဖို့ ဒါအရေး အကြီးဆုံးပဲ။ အဲဒါအတွက်ပဲ တရားနာကြရ တာ။

သီချင်းဆိုတဲ့ တရားပွဲမလုပ်သင့်ဘူး

တစ်ချို့က ဒီလိုမဟုတ်ဘဲနှင့် အသံကောင်း ကောင်းလေးနာကြတယ်။ သီချင်းဆိုပြီးဟောတာလည်း နာတာရှိတယ်။ ဒီရွာတော့ ရောက်လား မရောက်လား မသိဘူး။ သီချင်းဆိုပြီး ဟောတာတွေလည်း တစ်ချို့က နာကြ တရားပွဲလုပ်ပြီး ကျင်းပကြတယ်။ အဲဒါ တော်

တော်နေရာမကျတာပဲ။ ရွှေဘိုတော့ ရောက်ကုန်ကြပြီ
တဲ့။ ဒီရွာတော့ ရောက်ပုံမရဘူး။ သီချင်းဆိုတဲ့တရား
ရောက်ဘူးသလား။ (မရောက်ဖူးပါဘုရား) တော်တာ
ပေါ့။ လူကြီးလူကောင်းတွေလုပ်ပြီး တရားပွဲကျင်းပ
ရာမှာ သီချင်းဆိုတဲ့တရားကို နားထောင်ရအောင်
လုပ်ယင် မတော်တဲ့ဥစ္စာကြီးဘဲ။ တရားပွဲဆိုတာ
မြတ်စွာဘုရား ဟောတဲ့ တရားတော်နားလည်ပြီးတော့
ကျင့်ဖို့ရာဘဲ။ ဒါကြောင့် ဘုန်းကြီးက အခု အတိုချုပ်
ဟောရမယ်။

အမှတ်ရစေ သိလျက်နေတရား

သတော ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု ဝိဟရေယျ၊
သမ္မဇာနော၊ အယံ ဝေါ အမှာကံ အနုသာသနီ။

ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်။
ဘိက္ခု-သံသရာဆေးကို ရှုမြင်၍ သံသရာဆေးမှ လွတ်
မြောက်အောင် ကျင့်ကြံ အားထုတ်လိုသော ပုဂ္ဂိုလ်
သည်။ သတော-အမှတ်ရ၍၊ သမ္မဇာနော-မှန်စွာသိ
လျက်၊ ဝိဟရေယျ-နေရာ၏၊ အယံ- အမှတ်ရစေ
သိလျက်နေဟူသော ဒီစကားသည်။ အမှာကံ-ငါဘုရား
တို့၏၊ ဝေါ-သင်ချစ်သားတို့အား၊ အနုသာသနီ-မကြာ
ခဏထပ်ခါထပ်ခါ ပေးအပ်သော အဆုံးအမပါပေ
တည်း။ (သာဓု သာဓု သာဓု)

အမှတ်ရပြီးတော့နေရမယ်။ မှန်စွာသိပြီးတော့
နေရမယ်။ “အမှတ်ရစေ၊ သိလျက်နေ” ဒီနှစ်ခုဟာ
ဘုရားအဆုံးအမဘဲ။ အဆုံးအမဆိုတာ အနုသာသနီနဲ့
ဩဝါဒလို့ နှစ်ခုရှိတယ်။ အနုသာသနီဆိုတာ
တစ်ခါတစ်ရံ ဆုံးမတာမဟုတ်ဘူး။ ခဏခဏဆုံးမနေ
တာပဲ။ ဩဝါဒဆိုတာကတော့ တစ်ကြိမ်တစ်ခါ အဆုံး
အမဘဲ။ “အမှတ်ရစေ သိလျက်နေ နှစ်တွေဘုရားအဆုံး
အမတည်း”တဲ့။ လိုက်ဆိုရမယ်။

အမှတ်ရပြီးသိနေရမည့် သတိပဋ္ဌာန်လေးပါး

အမှတ်ရပါစေတဲ့၊ မှန်စွာလဲ သိပြီးတော့နေပါ
တဲ့။ ဒီစကားနှစ်လုံးလေးပဲ။ ဘာတွေအမှတ်ရရမှာလဲဆို
တော့ သတိပဋ္ဌာန်တရားတော်အတိုင်းပါပဲ။ ကိုယ်အမှု

အရာတွေဖြစ်တိုင်း ဖြစ်တိုင်း အမှတ်ရရမယ်။ စိတ်အမှု
အရာတွေဖြစ်တိုင်း ဖြစ်တိုင်း အမှတ်ရရမယ်။ ခံစားမှု
ဝေဒနာတွေ ဖြစ်တိုင်းဖြစ်တိုင်း အမှတ်ရရမယ်။ မြင်မှု
ကြားမှုအစရှိသော သဘောတရားတွေဖြစ်တိုင်းဖြစ်
တိုင်း အမှတ်ရရမယ်။ ဒါပါပဲ။

ကိုယ်အမှုအရာတွေဖြစ်တိုင်း ဖြစ်တိုင်း အမှတ်
ရနေယင် ကိုယ်အမှုအရာဟူသမျှ အကုန်လုံး အမှတ်ရ
ပြီးသိပြီးချည်းဖြစ်နေတော့တာပါပဲ။ နောက်ပြီးတော့
စိတ်အမှုအရာတွေ ဖြစ်တိုင်း ဖြစ်တိုင်း အမှတ်ရနေ
ယင်လည်း စိတ်အမှုအရာဟူသမျှ အကုန်လုံးအမှတ်ရ
ပြီးသိပြီးချည်း ဖြစ်နေတော့တာပါပဲ။ ကိုယ်အမှုအရာနှင့်
စိတ်အမှုအရာဟူသမျှကို အကုန်လုံးအမှတ်ရနေယင်
မှတ်သိသင့်တာတွေကို အကုန်လုံးမှတ်သိပြီး ဖြစ်နေပြီ
လို့ ဆိုသင့်တာပါပဲ။

ဒါပေမယ့် စိတ်အမှုအရာထဲမှာ ပါဝင်နေတဲ့
ခံစားမှုဝေဒနာကို သတ္တဝါတွေက အစွဲအလမ်း အား
ကြီးနေတယ်။ ကောင်းတာခံစားရယင် နှစ်သက်သာယာ
တယ်။ မကောင်းတာခံစားရယင် စိတ်ပျက်စိတ်ဆိုး
တယ်။ အဲဒီ ခံစားတာကို “ငါပဲ ခံစားရတယ်၊ ငါကောင်း
တယ်၊ ငါမကောင်းဘူး၊ ငါချမ်းသာတယ်၊ ငါဆင်းရဲ
တယ်” စသည်ဖြင့် ငါအနေနဲ့ ထင်မြင်စွဲလမ်းနေကြ
တယ်။ ဒါကြောင့် ခံစားမှု ဝေဒနာတွေကိုလည်း
ဖြစ်တိုင်း ဖြစ်တိုင်း အမှတ်ရရမယ်။

နောက်ပြီးတော့ သဘောတရားတွေတဲ့။ မြင်မှု
ကြားမှု အစရှိသော အဲဒီသဘောတရားတွေလဲ “ငါမြင်
တယ်၊ ငါကြားတယ်၊”စသည်ဖြင့် ဒီလိုအစွဲအလမ်းတွေ
ရှိနေတယ်။ အမြင်ကောင်းလေး မြင်ရတော့ နှစ်သက်
သာယာတယ်။ အကြားကောင်းလေးကြားရတော့ နှစ်
သက်သာယာတယ်။ အဲဒီနှစ်သက်သာယာတဲ့ ကိလေ
သာတွေ မဖြစ်ရအောင်လို့ မြင်တိုင်း၊ ကြားတိုင်းလဲ
မှတ်ရမယ်။ အဲဒီလို သတိပဋ္ဌာန်ဒေသနာက ဟောထား
ပါတယ်။ အဲဒါကို ဘုန်းကြီးက ဆောင်ပုဒ်တွေ မပေး
တော့ပါဘူး။ တစ်နေ့က ကိုယ်တော်တစ်ပါးက ဆောင်
ပုဒ်တွေ ပေးသွားပါပြီ။ အဲဒါဟာ ခဏခဏလဲ ကြားနေ
ရတာပဲ။ အဲဒီလို အမှတ်ရယင်တော့ အမှတ်ရတဲ့အတိုင်း

သိတာပဲ၊ ဖြစ်တိုင်းဖြစ်တိုင်း အမှတ်မရလို့ အမှန် အတိုင်းမသိတာ၊ ဖြစ်တိုင်း ဖြစ်တိုင်း အမှတ်ရယင်တော့ သဘောတရားအမှန်တွေကို သိတယ်၊ မြင်တိုင်း မြင် တိုင်းအမှတ်ရယင် မြင်တိုင်း မြင်တိုင်း ထင်ရှားဖြစ်ပေါ် တဲ့ သဘောတရားတွေကို ဖြစ်ဖြစ်ပြီး ပျောက်ပျောက် သွားတဲ့သဘောတရားတွေပဲလို့ သိတယ်။

ပထမအစမှာတော့ အဖြစ်အပျက်ကို မသိသေး ဘူး၊ သမာဓိမကောင်းသေးယင် ရုပ်သဘောကိုတောင် ပိုင်းခြားပြီး မသိသေးဘူး၊ သမာဓိကောင်းလာတဲ့အခါ ကျမှ မှတ်တိုင်း မှတ်တိုင်း ရုပ်နဲ့နာမ်မျှပဲ၊ အကြောင်းနဲ့ အကျိုးမျှပဲ ခဏမစဲ ဖြစ်ပျက်နေတာပဲ၊ အနိစ္စပဲ ဒုက္ခပဲ အနတ္တပဲလို့ ဒီလိုသိပါတယ်။

ဝိသုဒ္ဓိနှင့်ဉာဏ်စဉ်

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်မှာလဲ အစဆုံးက သီလ ဝိသုဒ္ဓိတဲ့၊ တရားအားထုတ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်မှာ သီလစင်ကြယ် ရမယ်၊ ဒါကြောင့် တရားအားထုတ်ခါနီး ငါးပါးသီလ ဖြစ်ဖြစ် ရှစ်ပါးသီလဖြစ်ဖြစ် ထပ်ပြီးတော့ ဆောက် တည်ရတယ်၊ ရှေးကစင်ကြယ်လာတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တော့ မဆောက်တည်လဲရတယ်၊ ဒါပေမယ့်လို့ စိတ်ချရ အောင်လို့ တရားအားထုတ်ခါနီးတော့ ငါးပါးသီလဖြစ် ဖြစ် ရှစ်ပါးသီလဖြစ်ဖြစ် ဆောက်တည်ရတယ်၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းမှာဆိုယင်တော့ ရှစ်ပါးသီလဆောက် တည်တာအကောင်းဆုံးပဲ၊ အိမ်တွင်းမှာဆိုယင်တော့ ငါးပါးသီလဆောက်တည်ပြီး အားထုတ်နေယင်လဲရပါ တယ်။

အဲဒီလို သီလဆောက်တည်ပြီး သီလစင်ကြယ် ပြီးတဲ့နောက် သမာဓိဖြစ်အောင် သမထကမ္မဋ္ဌာန်းတွေ နှလုံးသွင်းယင်လဲ ကောင်းတယ်၊ ဈာန်ရယင် သာပြီး ကောင်းတာပေါ့၊ ဈာန်ရအောင် အားမထုတ်နိုင်လို့ရှိ ရင်တော့ ရှေးဦးစွာ ဝိပဿနာသမာဓိလောက်ရအောင် အားထုတ်ရတယ်၊ ဈာန်သမာဓိရအောင် အားထုတ်ဖို့ မလွယ်တဲ့အတွက် ဝိပဿနာသမာဓိတွေရအောင် အား ထုတ်ဖို့ ဘုန်းကြီးက ညွှန်ကြားနေပါတယ်၊ ပေါ်တိုင်း ပေါ်တိုင်းတွေ မပြတ်ရှုနေလို့ရှိရင် အစတော့ စိတ်တွေ

ဟိုသွား ဒီသွားနဲ့ သွားနေသေးတာပဲ၊ မငြိမ်သေးဘူး၊ နောက်တော့ စိတ်တွေ သွားတိုင်း သွားတိုင်း ရှုလို့ ငြိမ်ဝပ် သွားတော့ ဘယ်မှ မသွားတော့ဘူး၊ ရှုမှတ်စရာအာရုံနဲ့ ရှုမှတ်သိတာဟာ အံ့ကိုက်ကျပြီးတော့ စိတ်တည်ငြိမ် သွားတယ်၊အဲဒါ **စိတ္တဝိသုဒ္ဓိ**ပဲ၊ အဲဒီ **စိတ္တဝိသုဒ္ဓိ**ဖြစ်တဲ့ အခါကျတော့ ရှုတိုင်း မှတ်တိုင်း ရုပ်နာမ်နှစ်ပါးကို ပိုင်း ခြားသိတဲ့ **နာမရူပပရိစ္ဆေဒ ဉာဏ်** ဖြစ်တယ်။ အကြောင်း အကျိုးကိုသိတဲ့ **ပစ္စယပရိစ္စဟဉာဏ်** ဖြစ်တယ်၊ အဖြစ် အပျက်ကိုသိတဲ့ **ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်** ဖြစ်တယ် အစရှိသည်ဖြင့် ဝိပဿနာ ဉာဏ်တွေ အစဉ်အတိုင်းဖြစ်ပုံကို ဝိသုဒ္ဓိမဂ်စသည်မှာ အကျယ်ဖွင့်ပြထားပါတယ်၊ အဲဒါ ဖြစ်ရိုးဖြစ်စဉ်ပဲ။

အဲဒီ ဖြစ်ရိုး ဖြစ်စဉ်တွေဟာ “အမှတ်ရစေ သိလျက်နေ” ဆိုတဲ့ စကားနှစ်လုံးနဲ့ ပြည့်စုံပါတယ်၊ ဖြစ်တိုင်း ဖြစ်တိုင်း အမှတ်ရနေလို့ရှိယင် ဖြစ်တိုင်း ဖြစ်တိုင်း တရားတွေကို အမှန်အတိုင်းသိတယ်၊ ဒါ ကြောင့် အတိချုပ်မှတ်ရအောင် ဘုန်းကြီးက ဆောင်ပုဒ် ကလေးစီထားတယ်၊ အဲဒီဆောင်ပုဒ်ကလေးကတော့ တိုတိုလေးနဲ့ တရားအားထုတ်ပုံတွေလဲစုံတယ်၊ ဝိပဿနာဉာဏ်တွေ အဆင့်ဆင့် တက်သွားပုံလဲစုံ တယ်၊ မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ်ဖြင့် နိဗ္ဗာန်မျက်မှောက်ဖြူပုံ တွေလည်းစုံတယ်၊ အဲဒီဆောင်ပုဒ်ကလေး ဘုန်းကြီး ရွတ်ပြပြီး ဆိုကြရမယ်၊ ပထမရွတ်ပြပါအုံးမယ်။

ပေါ်တိုင်းမပြတ်၊ ရှုမှတ်နေလျှင်-တဲ့၊ ပေါ်တိုင်း မပြတ်ရှုမှတ်ပါတဲ့၊ မြင်တိုင်း ကြားတိုင်း နံတိုင်း စား တိုင်း သိတိုင်း တွေ့ထိတိုင်း ကွေးတိုင်း ဆန့်တိုင်း လှုပ်ရှားတိုင်း ကိုယ်အမူအရာဖြစ်တိုင်း စိတ်အမူအရာ ဖြစ်တိုင်း ဝေဒနာတွေဖြစ်တိုင်း သဘောတရားတွေဖြစ် တိုင်း ပေါ်တိုင်း ပေါ်တိုင်းတွေကို မပြတ်ရှုမှတ်နေရမယ် တဲ့၊ ဒါက မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ် နိဗ္ဗာန်ရဖို့ရာ အခြေခံ လုပ်ငန်းစဉ်ပဲ။

“ပေါ်တိုင်းမပြတ် ရှုမှတ်နေလျှင်”တဲ့ မြင်တိုင်း မြင်တိုင်းမှတ်ကြားတိုင်း ကြားတိုင်းမှတ်၊ နံတိုင်း စားသိ တိုင်း တွေ့ထိတိုင်းမှတ်၊ ကွေးတိုင်း ဆန့်တိုင်း လှုပ်ရှား တိုင်းမှတ်၊ စိတ်ကူးတိုင်း စဉ်းစားကြစည်တိုင်းမှတ်၊

သွား တိုင်း ရပ်တိုင်း၊ တိုင်တိုင်း လျောင်းအိပ်တိုင်းမှတ်၊ ကိုယ် အမူအရာတွေ ဖြစ်တိုင်းဖြစ်တိုင်းမှတ်၊ စိတ်အမူ အရာ တွေ ဖြစ်တိုင်း ဖြစ်တိုင်းမှတ်၊ ဝေဒနာတွေ ဖြစ်တိုင်း ဖြစ်တိုင်းမှတ်၊ သဘောတရားတွေ ဖြစ်တိုင်း ဖြစ်တိုင်း မှတ်၊ အဲဒါပါပဲ။

“ပေါ်တိုင်းမပြတ် ရှုမှတ်နေလျှင်၊ ရုပ်နာမ်နှစ်မျိုး ကြောင်းကျိုးသိမြင်”တဲ့၊ အဲဒီလိုမပြတ်ရှုမှတ်နေလျှင် သမာဓိအားကောင်းလာတဲ့အခါ ရုပ်နာမ်နှစ်ပါးလည်း ပိုင်းခြားပြီးသိတယ်၊ ဒါတင်လားဆိုတော့ မဟုတ်ဘူး၊ ပေါ်တိုင်း ရှုမှတ်နေတော့ ပေါ်ပေါ်ပြီး ပျောက်ပျောက် သွားတာလေးတွေ တွေ့ရတယ်၊ မမြဲတဲ့တရားဘဲ၊ အနိစ္စပဲ ဒုက္ခပဲ အနတ္တပဲလို့ ဒီလိုလဲသိတယ်၊ ဒါကြောင့် “ပေါ် တိုင်းမပြတ် ရှုမှတ်နေလျှင်၊ ရုပ်နာမ်နှစ်မျိုး ကြောင်း ကျိုးသိမြင်၊ မမြဲဆင်းရဲ ဉာဏ်ထဲပေါ်လွင်” တဲ့ မမြဲတဲ့ တရားတွေချည်းပဲလို့ ဉာဏ်ထဲ ထင်ရှားပေါ်လွင်လာ တယ်၊ ဆင်းရဲတွေချည်းပဲလို့ ဉာဏ်ထဲပေါ်လွင်လာ တယ်၊ နောက်ပြီးတော့ “အနတ္တ သိရန်ဗ္ဗာန်ဝင်”တဲ့ အနတ္တ အတ္တကောင်မဟုတ်ဘဲ သဘောတရားမျှပဲလို့ ဒီလိုသိရတယ်တဲ့၊ အဲဒီလို သိပြီး တော့ ဝိပဿနာဉာဏ် ရင့်သန် ပြည့်စုံတဲ့အခါကျတော့ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက် ပြုပြီးတော့ အောက်ထစ်ဆုံး သောတာပတ္တိမဂ်ဖိုလ် ရောက်ပြီး သောတာပန်ဖြစ် တယ်။

အဲဒီကနောက် ဆက်အားထုတ်လို့ အကြောင်း လဲညီညွတ်ယင် သကဒါဂါမ်မဂ်ဖိုလ် ရောက်ပြီး သကဒါဂါမ်ဖြစ်တယ်၊ အဲဒီကနောက် ဆက်ပြီးအား ထုတ်လို့ အကြောင်းလည်း ညီညွတ်ရင် အနာဂါမိ မဂ်ဖိုလ် ရောက်ပြီး အနာဂါမ်ဖြစ်တယ်၊ အဲဒီက နောက် ဆက်ပြီးအားထုတ်လို့ အကြောင်းလဲညီညွတ်ရင် အရဟတ္တမဂ်ရောက်ပြီးတော့ ရဟန္တာဖြစ်တယ်၊ ကိလေ သာခပ်သိမ်း ငြိမ်းသွားတယ်၊ ဆင်းရဲခပ်သိမ်း ငြိမ်းဖို့ ရာပဲတဲ့၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံဝင်ပြီးတော့ သွားရတယ်၊ ဘဝ အသစ်တွေ မဖြစ်ဘူး၊ မအိုဘူး၊ မနာဘူး၊ မသေဘူး၊ ဘယ်တော့မှ အိုနာသေစသော ဆင်းရဲတွေ မရှိဘူး၊ ဆင်းရဲခပ်သိမ်း အကုန်ငြိမ်းတယ်၊ အဲဒါဟာ မြတ်စွာ

ဘုရားအလိုတော်ကျ လုပ်ငန်းစဉ်ကလေးပဲ၊ တိုတို ကလေးနဲ့ ဘုန်းကြီးက ဆောင်ပုဒ်စီတားတယ်၊ အဲဒါ ကလေးဆိုကြရမယ်။

ဝိပဿနာရှုနည်းနှင့် အကျိုးပြုဆောင်ပုဒ်

ပေါ်တိုင်းမပြတ်၊ ရှုမှတ်နေလျှင်၊
ရုပ်နာမ်နှစ်မျိုး၊ ကြောင်းကျိုးသိမြင်၊
မမြဲဆင်းရဲ၊ ဉာဏ်ထဲပေါ်လွင်၊
အနတ္တ၊ သိရန်ဗ္ဗာန်ဝင်။

ဝိပဿနာအလုပ်လေးတရား

အဲ ... ပေါ်တိုင်း ပေါ်တိုင်းသာ မပြတ်ရှုနေပါ တဲ့၊ ဒါပေမယ့်လို့ စပြီးရှုခါစတော့ ပေါ်တိုင်း ပေါ်တိုင်း တွေ အကုန်လုံးလိုက်ပြီး ရှုနေလို့ မဖြစ်သေးဘူး၊ မရှု နိုင်သေးဘူး၊ သမာဓိအားကောင်းလာမှ ရှုနိုင်တယ်၊ ဒါ ကြောင့် ရှုခါစမှာ သမာဓိအားကောင်းဖို့ရာ လိုပါတယ်။ သမာဓိအားကောင်းဖို့ရာကလဲ မြင်တိုင်း ကြားတိုင်း တွေ့တိုင်း သိတိုင်း အကုန်လုံးလိုက်ရှုနေယင်တော့ သမာဓိဖြစ်ဖို့ မလွယ်ဘူး၊ ရှုစရာအာရုံ နည်းနည်းရှုမှ တစ်ခုတည်းကိုချုပ်လျက် နည်းလွန်းအားကြီးယင်လဲ လုံ့လဝီရိယ ကြောင့်ကြမစိုက်ရတော့ဘူး၊ လုံ့လဝီရိယ လျော့နေလို့ သမာဓိကောင်းသင့်သလောက် မကောင်း ဘဲဖြစ်နေတတ်တယ်၊ ဒါကြောင့် မနည်းမများ နှစ်ခု လောက်တော့ရှုမှ သမာဓိဖြစ်လွယ်တယ်၊ ပြီးတော့ မထင်ရှားတဲ့ တရားတွေ ရှာဖွေပြီးရှုနေယင်လဲ သမာဓိ မဖြစ်ဘူး၊ ထင်ရှားတဲ့ တရားရှုနေမှတဲ့၊ ဒါကြောင့် ရှုတိုင်း ရှုတိုင်း ဗိုက်ကဖောင်းတက်လာလိုက် ပိန်ကျ သွားလိုက်နဲ့ အဲဒီ တောင့်တင်း လှုပ်ရှားတဲ့ ဝါယော ဓာတ်က စရှုဖို့ရာ ဘုန်းကြီးတို့က ညွှန်ကြားပါတယ်။

ဘုန်းသိထွယ်တဲ့အလုပ်သုံးစကားရှု

ဂစ္ဆန္တောဝါ-သွားသည်ရှိသော်လည်း၊ ဂစ္ဆာ မီတိ- သွားသည်ဟူ၍၊ ပဇာနာတိ-သိ၏။ စသည်ဖြင့် ဟောထားတာနဲ့အညီ သွားတိုင်းသွားတိုင်း ခြေထောက် ထဲ ကိုယ်ထဲကနေပြီး တောင့်တာ တင်းတာ တွန်းကန် တာ လှုပ်ရှားတာ ဝါယောဓာတ်တွေ အထင်အရှားဖြစ်

နေတာပဲ။ အဲဒီ ဝါယောဓာတ်တွေကို သိအောင်လို့ ရှုရတာပဲ။ ဘယ်လို ရှုရသလဲဆိုတော့ **ဂစ္ဆာဗီတိ**-သွားသည် ဟူ၍၊ **ပဓာနာတိ**-သိ၏ လို့ ဟောထားတဲ့အတိုင်း သွားတယ်လို့ ရှုပြီးသိဖို့ ညွှန်ကြားထားပါတယ်။ ရုပ်ရုပ် နာမ် နာမ် ဒီလိုရှုဖို့ရာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဝါယောဓာတ် ဝါယော ဓာတ် ဒီလိုရှုဖို့ရာလည်း မဟုတ်ပါဘူး။ အရပ်သုံးစကား နဲ့ သွားယင် သွားတယ်လို့ သိရမယ်။ ရပ်ယင် ရပ်တယ် လို့သိရမယ်။ ထိုင်ယင် ထိုင်တယ်လို့သိရမယ်။ လဲလျောင်း ယင် လဲလျောင်း တယ်လို့သိရမယ်။ ကွေးယင် ကွေးတယ် လို့သိရမယ်။ ဆန့်ယင် ဆန့်တယ်လို့သိရမယ်။ လှုပ်ရှားယင် လှုပ်ရှားတယ်လို့သိရမယ်။ မျက်စိ မှိတ်တာဖွင့် တာလေးတောင်မှ မျက်စိမှိတ်တယ်။ ဖွင့်တယ်လို့ အရပ်သုံးစကား နဲ့ ဒီလိုရှုမှတ်ရမယ်။ အဲဒါဟာ မြတ်စွာဘုရား၏ အလိုတော်ကျပါပဲ။

ဝမ်းဗိုက်က ဖောင်တက်လာလိုက် ပိန်ကျသွားလိုက်နဲ့ အဲဒါကို ဖောင်းယင် ဖောင်းတယ်လို့ရှုရမယ်။ ပိန်ယင် ပိန်တယ်လို့ရှုရမယ်။ ဒါဟာ မြတ်စွာဘုရား၏ အလိုတော်ကျပါပဲ။ အရပ်သုံးစကားနဲ့ရှုဖို့ရာ ဘုန်းကြီးတို့က ညွှန်ကြားနေပါတယ်။ ဒါကတော့ လူတိုင်း လူတိုင်းလဲ ရှုဖို့လွယ်ပါတယ်။ အဲဒီလိုမဟုတ်ဘဲ စာသုံးပေသုံးတွေနဲ့လိုက်ပြီး ရှုရမယ်ဆိုယင်တော့ မလွယ်ဘူး။ စာပေမတတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေမှာဆိုယင် ဖြစ်ဖို့ ခဲယဉ်းပါတယ်။ စာပေတတ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေတောင်မှ ဒီတစ်ခါ ထင်ရှားတာက ရုပ်လား နာမ်လား ဓာတ်လေးပါးထဲကလား။ အာပေါလား။ ဝါယောလား စသည်ဖြင့် စဉ်းစားစရာတွေရှိနေတယ်။ နာမ်ထဲကလဲပဲ ဒါကပိညာဉ်လား ဖဿလား ဝေဒနာလား စသည်ဖြင့် စဉ်းစားစရာတွေရှိနေတယ်။ အဲဒီလို စဉ်းစားနေယင်ဖြင့် သမာဓိမဖြစ်ဘူး။

အဲဒါကြောင့် မစဉ်းစားဘဲနဲ့ အလွယ်တကူ ရှုမှတ်နိုင်အောင်လို့ ထင်ရှားတဲ့ တရားတစ်ခုနှစ်ခုက စပြီး အရပ်သုံးစကားနဲ့ပဲမှတ်ရတယ်။ ဗိုက်ကဖောင်း တက်လာတဲ့အခါ ဖောင်းတယ်လို့မှတ်၊ ပိန်ကျသွားယင် ပိန်တယ်လို့မှတ်၊ ဘုန်းကြီးတို့က ဒီလိုညွှန်ကြားပါတယ်။ ဒါသိပြီးသားတွေပါပဲ။ ဒီလိုသိပြီးသားပေမယ့် အခြေခံကို မဟောလို့ရှိယင် နောက်ဟာတွေဆက်ပြောဖို့ မလွယ်ဘူး။

လိုရင်းကတော့သိဖို့

“ဖောင်းတယ် ပိန်တယ်” အဲဒီလို အဆိုကလေးတွေကလဲ စိတ်ထဲကတွင်ပါပဲ။ ပါးစပ်ကဆိုဖို့တော့ မဟုတ်ဘူး။ လိုရင်းကတော့ သိဖို့ရာလိုရင်းပဲ။ ဖောင်းတက်လာယင်လဲ သေသေချာချာသိဖို့၊ ပိန်ကျသွားယင်လဲ သေသေချာချာသိဖို့၊ ဖောင်းစက ဖောင်းဆုံးတိုင်အောင် အသိကလေးက စီးပြီးတော့ လိုက်သွားသလို အစဉ်မပြတ် သိလိုက်သွားရတယ်။ ပိန်စက ပိန်ဆုံး တိုင်အောင် အစဉ်မပြတ် တစ်ခါထဲ သိလိုက်သွားရတယ်။

အဲဒီလို ဖောင်းတယ် ပိန်တယ် ရှုနေစဉ်မှာ စိတ်တွေက တစ်ခြားထွက်သွားလို့ရှိယင် အဲဒီစိတ်ကူးတွေ မှတ်ရတယ်။ အဲဒါ **စိတ္တာနုပဿနာ**ခေါ်တယ်။ **“သရာဂံ ဝါစိတ္တံ သရာဂစိတ္တန္တိ ပဓာနာတိ”** စသည်ဖြင့် ဟောတယ်။ တပ်မက်တဲ့စိတ်ကို တပ်မက်တဲ့စိတ်လို့သိရမယ်။ တပ်မက်ကင်းတဲ့စိတ်ကို တပ်မက်ကင်းတဲ့စိတ်လို့ သိရမယ်။ စိတ်ဆိုးတဲ့စိတ်ကို စိတ်ဆိုးတဲ့စိတ်လို့ သိရမယ် စသည်ဖြင့် ဖြစ်ပေါ်တဲ့အတိုင်း ရှုဖို့ရာ စိတ္တာနုပဿနာ ကိုဟောထားပါတယ်။

ဒါကြောင့် ဖောင်းတယ် ပိန်တယ်မှတ်နေယင်း စိတ်ကူးဖြစ်လာယင် အဲဒီစိတ်ကူးကို ဖြစ်တဲ့အတိုင်း ရှုရပါပဲ။ စိတ်ကူးတယ်၊ စဉ်းစားတယ်၊ ကြံစည်တယ်၊ နှစ်သက်တယ်၊ စိတ်ဆိုးတယ် စသည်ဖြင့် မှတ်ရုံပါပဲ။ ပျော်ယင်ပျော်တယ်၊ ပျင်းယင် ပျင်းတယ်လို့ သူဖြစ်တဲ့အတိုင်းမှတ်ရုံပါပဲ။ အဲဒီစိတ်ကို မှတ်ပြီးတော့ ဖောင်းတာ ပိန်တာကို ပြန်မှတ်သွားရတယ်။

ကိုယ်ထဲက ညောင်းတာ ပူတာ စသည်တွေက ဒုက္ခဝေဒနာတွေပဲ။ အဲဒီ ဒုက္ခဝေဒနာ ထင်ရှားယင်လဲ အဲဒီ ဒုက္ခဝေဒနာကို စူးစိုက်ပြီးတော့ ရှုရတယ်။ မှတ်ရတယ်။ ညောင်းယင် ညောင်းတယ်၊ ပူယင်ပူတယ်၊ နာယင်နာတယ် လို့ဖြစ်ပေါ်တဲ့အတိုင်း လိုက်ပြီးမှတ်ရတယ်။ ဒီမှာအခု တရားနာလာတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေကတော့ ရှုမှတ်ဖူးတဲ့ ယောဂီဟောင်းတွေ များပါတယ်။ မမှတ်ဖူးတဲ့အသစ်ကလဲ နည်းနည်းပါးပါးတော့ ပါပါလိမ့်မယ်။ အဲဒီ မမှတ်ဖူးတဲ့သူတွေလဲ နားလည်အောင်လို့ ဘုန်းကြီးတို့က ထပ်ခါထပ်ခါပြောရတယ်။

အဲဒါတွေသိပြီးသားတွေပဲ၊ ပြောနေဖို့မလိုဘူး လို့ထင်စရာတွေရှိပါတယ်။ ဟုတ်တယ် သိပြီးသား ပုဂ္ဂိုလ်တွေကသိပြီး မသိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေကတော့ မသိ သေးဘူး။ တစ်ချို့ကတော့ မသိတဲ့အပြင် ဒီလိုရှုမှတ် တာကို အပြစ်တင်နေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေလည်းရှိသေးတယ်။ နားမလည်လို့ပါဘဲ။ သူတို့က သူတို့ကိုယ်သူတို့တော့ ပညာရှိပဲ တကယ်တတ်သိနားလည်နေတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ပဲလို့ သူတို့ဟာသူတို့တော့ အထင်ကြီးနေတယ်။ ဒါပေမယ့် လို့သူတို့က တရားအားမထုတ်ဖူးတော့ ရုပ်နာမ် အကြောင်း ကောင်းကောင်းမသိဘူး။ ရုပ်နဲ့နာမ်လဲ ကိုယ်တွေ့အားဖြင့် သူတို့ဟာ ပိုင်းခြားသိတာမဟုတ် ဘူး။ သူတို့သိတာက စာပေကျမ်းဂန်ထဲက ဝေါဟာရ တွေ အမည်တွေလောက်သိနေတာပဲ။ အဲဒီလို အမည် တွေသိရုံနဲ့တော့ ဝိပဿနာဉာဏ်အစစ်မဖြစ်ဘူး။

အဲဒီတော့ ကိုယ်ထဲက ညောင်းတာ ပူတာ စသည်တွေဖြစ်လာလို့ရှိရင် ညောင်းတယ် ညောင်း တယ်၊ ပူတယ် ပူတယ် စသည်ဖြင့် စူးစိုက်ပြီးတော့ မှတ်ရတယ်။ အဲဒီက မှတ်ပြီးလို့ရှိရင် ဖောင်းတာ ပိန် တာပြန်မှတ်။

အသံကြားလို့ရှိရင် ကြားတယ်မှတ် ပြီးယင် ဖောင်းတယ် ပိန်တယ်ပြန်မှတ်ပါ။ တစ်ထိုင်အတွင်းမှာ အတိုချုပ်ကလေး မှတ်ဖို့ပေါ့လေ၊ ဘုန်းကြီးက ခဏ ကလေးဟောမှာဆိုတော့ နည်းနည်းတော့ မှတ်ကြအုံး စို့ရဲ့၊ မကောင်းဘူးလား၊ နည်းနည်းမှတ်ခိုင်းအုံးမှ နှစ်မိ နှစ်လောက်ပဲမှတ်ပါ။ နောက်ပိုင်း ဦးကုဋ္ဌက ကလဲ ဟော ရအုံးမယ်။

ထိုင်းဝါ

ပဏ္ဍိတ် အာဘုမိတ္တာ - ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေထိုင် ပါတဲ့၊ ကြာရှည်ထိုင်နိုင်အောင်လို့ပါပဲ။ ခဏအတွင်း တော့ သင့်တော်သလို ထိုင်လို့ရပါတယ်။

ဥနုကာယံ ပဏီဓာယ- အထက်ပိုင်းကိုယ် တော့ ဖြောင့်မတ်စွာထားပါတဲ့၊ ကိုယ်ကြီးလျော့လျော့ ကုန်းကုန်းကြီးနဲ့ဆိုလို့ရှိရင် ကိုယ့်လုံ့လဝီရိယမပါတော့ သမာဓိကောင်းကောင်းမဖြစ်ဘူး၊ ဉာဏ်လဲမဖြစ်ဘူး။

အဲဒီတော့ အထက်ပိုင်းကို ဖြောင့်မတ်စွာထားပါ။

စိတ်သတိပို့ထားပုံ

ပရိမုခံ သတိ ဥပဋ္ဌပေတွာ- ရှုရမည့် ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံဆီကို အမှတ်သတိပို့ထားပါတဲ့၊ မြန်မာ ကတော့ သတိလို့ တယ်ပြောလေ့မရှိဘူး၊ စိတ်ကိုပဲ ပြော လေ့ရှိတယ်။ အဲဒီရှုရမည့်အာရုံဆီ စိတ်သတိပို့ထားပါ တဲ့။

အာနာပါန ထွက်သက်ဝင်သက် ရှုမယ်ဆို ရင်တော့ နှာသီးဝ အဲဒီမှာ ပို့ထားရတယ်၊ ဝင်လာယင် ဝင်တယ်၊ ထွက်သွားယင် ထွက်တယ်၊ ဝင်တယ် ထွက် တယ် ဒီလိုရှုဖို့ပါပဲ။

ကသိုဏ်းအာရုံရှုယင်တော့ အဲဒီကသိုဏ်းအာရုံ တွေဆီ ပို့ထားရမယ်၊ ပထဝီကသိုဏ်းအာရုံ မြေပုံ သဏ္ဌာန်ဆီ စိတ်ပို့ထား၊ ဒါကတော့ မျက်စိနဲ့ကြည့်ပြီး တော့ရှုရတယ်၊ ပထဝီ ပထဝီ စသည်ဖြင့် ဒီလိုရှုရတယ်၊ ပါဠိလိုကတော့ ပထဝီ ပထဝီ မြန်မာလိုကတော့ မြေမြေ ပေါ့လေ ဒီလိုရှုရတယ်။

မေတ္တာပို့မယ်ဆိုလို့ရှိရင်တော့ မေတ္တာပို့မယ့် ပုဂ္ဂိုလ်ဆီ စိတ်ပို့ပြီးတော့ မည်သူချမ်းသာပါစေ၊ ချမ်း သာပါစေ၊ မိခင်မေတ္တာပို့ယင် မိခင်ချမ်းသာပါစေ၊ ဖခင် မေတ္တာဆိုယင်တော့ ဖခင်ချမ်းသာပါစေ၊ ဆရာမေတ္တာ ဆိုယင်တော့ ဆရာချမ်းသာပါစေ စသည်ဖြင့် အဲဒီလိုပဲ မေတ္တာပို့မယ့် ပုဂ္ဂိုလ်ဆီ စိတ်ပို့ထားရတယ်။

(ဆက်လက်ဖော်ပြပါမည်)

မဟာစည်ပုံတော်မိမာန်

အနုမောဒနာဩဝါဒတရားတော်စာအုပ်
စာမူရှင်ပြုချက်အမှတ်-၄၉၄/၂၀၀၄(၇) မှ
ထုတ်နုတ်ပူဇော်ပါသည်။

ဦးဝင်းဆွေ(ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌ)
ဟိတေသီအဖွဲ့

သာသနာတော်၏ အံ့ဖွယ်(၈)ဖြာ သိကောင်းစရာ

ယခုအချိန်အခါမှာ ကမ္ဘာ၌ရှိနေကြသော ဗုဒ္ဓဘာသာ အယူဝါဒ၊ အစ္စလာမ်ဘာသာအယူဝါဒ၊ ခရစ်ယာန်ဘာသာအယူဝါဒ စသည်ဖြင့် ဘာသာဝါဒအမျိုးမျိုးတို့တွင် မိမိတို့ နှစ်သက်ယုံကြည်ကြသည့် ဘာသာဝါဒများကို ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်လျက်ရှိကြပေသည်။ ထိုဘာသာဝါဒအမျိုးမျိုးတို့တွင် အဘယ်အယူဝါဒသည် အမှန်ကန်ဆုံးဖြစ်သည်ဟု ဘာသာဝါဒအမျိုးမျိုးတို့မှ ကမ္ဘာပညာရှင်များက အစည်းအဝေးပြုကာ ဆုံးဖြတ်ကြ၏။ ထိုအစည်းအဝေးက ဗုဒ္ဓဘာသာအယူဝါဒသည် အမှန်ကန်ဆုံးဖြစ်၏ဟု ဆုံးဖြတ်ကြပြီးလျှင် ဂုဏ်ပြုလက်ဆောင်များ ချီးမြှင့်ကြပေသည်။

ဤကဲ့သို့ ကမ္ဘာက ဗုဒ္ဓဘာသာသည် အကောင်းဆုံး အမှန် ကန်ဆုံးဖြစ်သည်ဟု ယုံကြည်ယူဆကြသည့် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသာသနာတော်၏ အံ့ဖွယ်(၈)ပါးကို ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် ပုဂ္ဂိုလ်တိုင်း သိထားသင့်ကြ၍ မြတ်စွာဘုရား ကိုယ် တော်တိုင် သာသနာတော်၏ အံ့ဖွယ်(၈)ဖြာကို ဟော ကြားတော်မူခဲ့ပါသည်။

တစ်ချိန်သောအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် နဠေရု မည်သော တမာပင်ရင်း၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏။ အဲဒီအချိန်အခါမှာ ပဟာရာဒလို့ခေါ်သည့် အသူရိန်က မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ရောက်လာပြီး “မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်မှာ ရဟန်းတော်တွေ မွေ့လျော်နေကြတာ အဘယ်အံ့ဖွယ်တွေ ရှိနေလို့ ပျော်မွေ့နေကြတာလဲ”ဟု သိလို၍ မေးလို၍ ရောက်လာခြင်းဖြစ်သည်။

သို့ပါသော်လည်း မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ရောက်လာသည့်အခါကျတော့ မြတ်စွာဘုရား၏ ဘုန်းတန်ခိုး အာနုဘော်တွေ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ဘုန်းကံ

ကြီးမားပုံတွေကို တွေ့မြင်ရသောကြောင့် ရှေးဦးစွာ မေးခွန်းများကို မလျှောက်ထားဝံ့ပေဘူး။

အဲဒါကို မြတ်စွာဘုရား သိတော်မူသောကြောင့် မြတ်စွာဘုရားက ရှေးဦးစွာ မေးတော်မူပါတယ်။ “ပဟာရာဒအသူရိန် အသူရာတို့သည် သမုဒ္ဒရာ၌ ပျော်မွေ့နေကြသည်၊ ဘာအံ့ဖွယ်တွေရှိ၍ ပျော်မွေ့နေကြတာလဲ”ဟု မြတ်စွာဘုရားက ရှေးဦးစွာ မေးလိုက်တဲ့အခါကျမှ ပဟာရာဒအသူရိန်က “သမုဒ္ဒရာမှာ အံ့ဖွယ်(၈)မျိုးရှိပါတယ်”ဟု လျှောက်ထားပါတယ်။ (၈)မျိုးကိုဖြေပြီးတဲ့အခါ ပဟာရာဒအသူရိန်က မြတ်စွာဘုရားကို လျှောက်ထားပြန်ပါတယ်။

“မြတ်စွာဘုရား... မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်ကြီးမှာ မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သားတွေ သာသနာတော်မှာ ပျော်မွေ့ကြတာ သာသနာတော်မှာ ဘာအံ့ဖွယ်တွေ ရှိလို့ ယခုလို ပျော်မွေ့နေကြတာလဲ ဘုရား”ဟု လျှောက်ထားတဲ့အခါ မြတ်စွာဘုရားက “ငါဘုရား၏ သာသနာတော်မှာလည်း အံ့ဖွယ်ရာ (၈)မျိုးရှိတဲ့အတွက်ကြောင့် ငါဘုရား၏ တပည့်သား ရဟန်းတော်တို့သည် သာသနာတော်မှာ ပျော်မွေ့နေတာပဲ”လို့ မြတ်စွာဘုရားက ပြန်၍ ဖြေကြားလိုက်ပါတယ်။

သမုဒ္ဒရာမှာ အံ့ဖွယ်(၈)ဖြာရှိသလို မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်မှာလည်း အံ့ဖွယ်(၈)ဖြာရှိတယ်လို့ အဓိပ္ပါယ်ကို မြတ်စွာဘုရား ပြန်၍ ဖြေကြားတော်မူတာပါပဲ။

အဲဒီ သမုဒ္ဒရာရဲ့ အံ့ဖွယ်(၈)ဖြာနှင့် သာသနာတော်ကြီး၏ အံ့ဖွယ်(၈)ဖြာကို ဥပမာနှင့် ဥပမေယျ

နှိုင်းယှဉ်၍ ပြထားတဲ့ ဆောင်ပုဒ်ကို ရှေးဦးစွာ ဖော်ပြ ပါမည်။

ဆောင်ပုဒ်။ ။ **အစဉ်နက်ဝှမ်း၊ ကမ်းကိုမလွန်၊
စွယ်ဆယ်ပစ်၊ တစ်မည်ဖြစ်ခြင်း၊
မယွင်းမတိုး၊ ဆယ်မျိုးရတနာ၊
ရသာဆားတူ၊ ကြီးသူနေရာ၊
အံ့ရှစ်ဖြာ။**

အစဉ်နက်ဝှမ်း

၁။ မဟာသမုဒ္ဒရာကြီးသည် လက် ၁-သစ်၊ ၂-သစ် ကစပြီးတော့ နက်သွားလိုက်တာ ယူဇနာပေါင်း ရှစ် သောင်းလေးထောင်တိုင်အောင် အစဉ်အတိုင်း နက်သွားပါတယ်။

မဟာသမုဒ္ဒရာကြီးမှာ တဖြည်းဖြည်း လက် ၁-သစ်ကစပြီးတော့ နက်ဝှမ်းသွားသလို မြတ်စွာ ဘုရား၏ သာသနာတော်မှာလည်း အကျင့်သိက္ခာ တွေဟာ အစဉ်အတိုင်း တဖြည်းဖြည်း နက်နဲ နက်နဲ သိမ်မွေ့ သိမ်မွေ့ သွားပါတယ်။

ကမ်းကိုမလွန်

၂။ သမုဒ္ဒရာရေတွေဟာ ကမ်းပေါ်လျှံတက် သွား၊ လွန်တက်သွားတယ်လို့ မရှိကောင်းသလို မြတ်စွာ ဘုရား၏ သာသနာတော်မှာလည်း ဒီ အတိုင်းပါပဲ၊ မြတ်စွာဘုရား ပညတ်ထားတဲ့ သိက္ခာ ပုဒ်တွေဟာ ကမ်းပါးတွေနဲ့တူတယ်၊ မြတ်စွာဘုရား ၏ တပည့် သား သံဃာတော်တွေက အသက် ဟူသော အကြောင်း ကြောင့်ပင် မလွန်ကျူးကြပေ။

စွယ်ဆယ်ပစ်

၃။ သမုဒ္ဒရာကြီးထဲမှာ ဆင်သေကောင်ပုတ်၊ မြင်းသေ ကောင်ပုတ် အစရှိသော အကောင်ပုတ်တွေ ကျလာ တဲ့အခါ သမုဒ္ဒရာလှိုင်းတံပိုးတွေက ကမ်းပေါ်သို့ ပုတ်တင်လိုက်တယ်၊ သာသနာတော်မှာလည်း ဆင်သေပုတ်၊ မြင်းသေပုတ်တွေနှင့် တူသော

ဒုဿီလ ပုဂ္ဂိုလ်တွေကို သာသနာတော်ကြီးက အရှည်မထားပါဘူး၊ သံဃာက အပေါင်းအဖော် မလုပ်တော့ပေ ဘူး၊ သာသနာတော်မှ ထုတ်ပစ် လိုက်တယ်။

တစ်မည်ဖြစ်ခြင်း

၄။ သမုဒ္ဒရာ၌ ရေတွေဟာ ဂင်္ဂါမြစ်မှရေ၊ ယမုနာမြစ် မှရေ၊ အစိရဝတီမြစ်မှရေ၊ သရဘူမြစ်မှရေ၊ မဟီ မြစ်မှရေ တို့သည် သမုဒ္ဒရာထဲသို့ ရောက်သွားတဲ့ အခါ ခွဲခြားလို့မရ တော့ပေဘူး၊ သမုဒ္ဒရာရေပဲ ဖြစ်သွားကြပေသည်။

မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်မှာလည်း ဒီအတိုင်းပါပဲ၊ မင်းမျိုး၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၊ ကုန်သည်မျိုး၊ ဆင်းရဲသားမျိုး စသည်ဖြင့် အမျိုးပေါင်းများစွာမှ သာသနာ့ဆောင်သို့ ဝင်လာကြကုန်၏။ သာသနာ့ ဆောင်သို့ ရောက်လာတဲ့အခါကျတော့ ဤရဟန်း က မင်း၊ ဤရဟန်းက ပုဏ္ဏား၊ ဤရဟန်းက ကုန် သည်၊ ဤရဟန်းက သူဆင်းရဲပဲလို့ နာမည်အသီး သီး မခွဲထားရပေဘူး။

သာကီဝင်မင်းသား ဘုရားသားတော် ရဟန်းပဲလို့ တစ်မည်တည်းဖြစ်သွားရပေသည်။ အဲဒီလို တစ်မည်တည်းဖြစ်သွားတာလည်း မြတ်စွာ ဘုရား၏ သာသနာတော်မှာ အံ့ဖွယ်တစ်မျိုးပါပဲ။

မထွင်းမထိုး

၅။ မြစ်တွေမှ ရေစီးဝင်တာများလို့၊ မိုးတွေက သိပ်ရွာ လို့ သမုဒ္ဒရာရေတွေ တိုးတက်လာတယ်လို့လည်း မရှိကောင်းပေ။

မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်မှာလည်း ဒီ အတိုင်းပါပဲ။ မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်သည် လည်း အဲဒီလိုပါပဲ။ ရဟန္တာပေါင်းမြောက်များစွာ ရေတွက်လို့ မရအောင်များတဲ့ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တွေ နိဗ္ဗာန်သို့ ဝင်စံသွားကြတဲ့အခါ နိဗ္ဗာန်ကြီးက

ကျယ် သွားတယ်လို့လည်းမရှိပေဘူး၊ သာသနာမရှိ တော့တဲ့ သာသနာပအခါဖြစ်လို့ နိဗ္ဗာနဓာတ်သို့ ဝင်စံ တဲ့ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တွေ မရှိတဲ့အတွက်ကြောင့် နိဗ္ဗာန် ကြီးဟာ ပြန်ကျဉ်းသွားတယ်လို့ ဒီလိုမရှိ ကောင်းတာလည်း အံ့ဖွယ်ရာတစ်ခုပင်ဖြစ်ပေ သည်။

ဆယ်မျိုးရတနာ

၆။ ဆယ်မျိုး ရတနာဆိုသည်မှာ မဟာသမုဒ္ဒရာကြီး၌ ရတနာအမျိုးမျိုးတွေ ဆယ်မျိုးလောက် ရေတွက်လို့ ရတယ်၊ အဲဒီလို ရတနာအမျိုးမျိုးတွေ ရှိနေတာ လည်း အံ့ဖွယ်တစ်ခုပင်ဖြစ်ပေသည်။

မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်မှာလည်း ရတနာအမျိုးမျိုးတွေရှိပါသည်။ သတိပဋ္ဌာန်တရား ၄-ပါးသည်လည်း ရတနာပါပဲ၊ သမ္မပ္ပဓာန် တရား ၄-ပါး၊ ဣဒ္ဓိပါဒ် ၄-ပါး၊ ဗောဇ္ဈင် ၇-ပါး၊ မဂ္ဂင် ၈-ပါး၊ ဗိုလ် ၅-ပါး တို့သည်လည်း ရတနာပါပဲ။

ရသာဆားတူ

၇။ မဟာသမုဒ္ဒရာကြီး၌ ရေတို့၏ အရသာသည် တစ် မျိုးတည်းပင်ရှိပေသည်။ ဘာအရသာလည်း ဆိုပါ လျှင် ဆားငံအရသာ၊ ဘယ်နေရာက ရေကိုယူပြီး တော့ မြည်းကြည့် မြည်းကြည့် ဆားငံအရသာ တစ်မျိုးပဲရှိသည်မှာ မဟာသမုဒ္ဒရာ၏ အံ့ဖွယ်တစ် ခုပင်ဖြစ်ပေသည်။

မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်မှာလည်း အရသာဟာ တစ်မျိုးပဲရှိတယ်၊ ဘာအရသာပါလဲ ဆိုတော့ ဝိမုတ္တိရသာ။ ဝိမုတ္တိဆိုတာ လွတ်မြောက် တာ၊ ရသ-က အရသာ။ ဘယ်မှလွတ်မြောက် သလဲဆိုတော့ ကိလေသာတို့မှ လွတ်မြောက် ခြင်း အရသာ၊ သီလဆောက်တည်တာလည်း ဝိမုတ္တိ ရသာ၊ သမထ ဝိပဿနာတရား အားထုတ် တာ လည်းဝိမုတ္တိရသာပါပဲ။ မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာ

တော်မှာ အရသာဟာ တစ်မျိုးပဲရှိတယ်၊ ကိလေသာ တို့မှ လွတ်မြောက်ခြင်းအရသာ၊ အဲဒါ လည်း သာသနာတော်မှာ အံ့ဖွယ်ရာတစ်မျိုးပင် ဖြစ်ပေသည်။

ကြီးသူနေရာ

၈။ ကြီးသူနေရာဆိုသည်မှာ သမုဒ္ဒရာတွင်းက တိမိင်္ဂလ စသည့်အလွန်ကြီးသော ငါးကြီးတွေ နေရာဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် သမုဒ္ဒရာကြီးဟာ အံ့ဖွယ်ဖြစ်တယ်၊ မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်မှာ လည်း ကြီးသူနေရာပဲ၊ မဂ္ဂဋ္ဌာန် ၄-ယောက်၊ ဖလ ဋ္ဌာန် ၄-ယောက်ဟူသော ကြီးသူတို့၏ နေရာဖြစ် သည်။

(အံ-၃၊ ၄၂-၄၃)

နိဂုံးဆောင်ပုဒ်။

အစဉ်နက်ဝှမ်း၊ ကမ်းကိုမလွန်၊
ရွံ့ဖွယ်ဆယ်ပစ်၊ တစ်မည်ဖြစ်ခြင်း၊
မယွင်းမတိုး၊ ဆယ်မျိုးရတနာ၊
ရသာဆားတူ၊ ကြီးသူနေရာ၊ အံ့ရစ်ဖြာ။

ဤကဲ့သို့ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ သာသနာတော်ကြီး၌ အံ့ဖွယ် (၈)ဖြာ ရှိနေတာကို ကမ္ဘာက သိတန်သ လောက် သိကြလို့သာ ဗုဒ္ဓဘာသာ အယူဝါဒသည် အမှန်ကန်ဆုံး အယူဝါဒဖြစ်သည်ဟု ဂုဏ်ပြုကြခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

သဒ္ဓမ္မရုံသီရိပိသာဆရာတော်

ရန်ကုန်မြို့ မဟာစည်သာသနာရိပ်သာ
ဩဝါဒါစရိယ၊ အဘိဓမ္မအဂ္ဂမဟာသက္ကမဇောတိက၊ အဂ္ဂမဟာကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ
ဘဒ္ဒန္တသံဝရ ချမ်းမြေ့အောင်စည်ဆရာတော်ဘုရားကြီး ၏
အမြိုက်ဓမ္မတရားတော် မှ ကောက်နုတ်ချက်

(၁) ချစ်ကြ စင်ကြ ကြည်ညိုကြတယ်

အာကဇံယျစေ ဘိက္ခုဝေ ဘိက္ခု
သဗြဟ္မစာရီနံ ပိယော စ အဿံ
မနာပေါစ ဂရုစ၊ ဘာဝနိယောစာတိ၊
သီလေသ္မေဝဿ ပရိပူကာရီ။

(ဝိ-၃-၃၂၂)

ဘိက္ခုဝေ-ရဟန်းတို့၊ ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်၊
 စေ-အကယ်၍၊ အာကဇံယျ- ဆိုလတ္တံ့အတိုင်း
 လိုလားတောင့်တငြားအံ့၊ သဗြဟ္မစာရီနံ-
 နီးနားကပ်ချဉ်း သီတင်းသုံးဖော်တို့၏၊ ပိယောစ-
 ချစ်အပ်သူ သည်လည်း၊ အဿံ-ဖြစ်ရပါစေ၊
 မနာပေါစ-မြတ်နိုးအပ်သူသည်လည်း၊ အဿံ-
 ဖြစ်ရပါစေ၊ ဂရုစ- အလေးအမြတ်ပြုအပ်ပါ
 သည်လည်း၊ အဿံ-ဖြစ်ရပါစေ၊ ဘာဝနိယောစ-
 စိတ်နှလုံးကို ပွားအပ်သည်လည်း၊ ဝါ-ချီးမွမ်းခံရသူ
 သည်လည်း၊ အဿံ-ဖြစ်ရပါစေ၊ ဣတိ-ဤသို့၊
 အာကဇံယျ- လိုလား တောင့်တငြား အံ့၊ သီလေ
 သ္မေဝ-သီလတို့၌သာလျှင်၊ ပရိပူကာရီ-အပြည့်
 အစုံဖြည့်ကျင့်လေ့ရှိသည်၊ အဿ-ဖြစ်ရာ၏။

တကယ်လို့ အတူနေသီတင်းသုံးဖော်တွေ
 အနီးအနားနေပုဂ္ဂိုလ်တွေကို ချစ်စေချင်တယ်၊ မြတ်နိုး
 စေချင်တယ်၊ အလေးအမြတ်ပြုစေချင်တယ်၊ စိတ်နှလုံး
 ကိုပွားစေချင်၊ အချီးအမွမ်းခံချင်တယ်ဆိုရင် သီလ
 ပြည့်စုံအောင် ကျင့်ပါတဲ့၊ ဒီလိုဟောကြားတော်
 မူပါတယ်။ ဒီလို သီလနဲ့ပြည့်စုံယင် သီတင်းသုံးဖော်
 တွေက ချစ်ကြမယ်၊ မြတ်နိုးကြမယ်၊ အလေးအမြတ်
 ပြုကြမယ်၊ စိတ်နှလုံးပွားကြ၊ ကြည်ညိုကြမယ်ပေါ့။
 ချစ်စေ ချင်လို့ ပီယဆေးတွေ ဆောင်တယ်ဆိုတာက
 တကယ်မဟုတ်ပါဘူး၊ စိတ်ကိုလှည့်စားခြင်းသာဖြစ်

ပါတယ်။ တချို့ ကာလသားလူငယ်တွေဟာ ဆရာ
 တွေယင်ကပ်ပြီး ပီယဆေး တောင်းလေ့ရှိကြတယ်၊
 ရပြီးဆိုယင် ဆရာပေးတဲ့ ပီယဆေးကလေးကို ဆောင်
 ပြီး သူတို့ကို ချစ်နိုးနိုးနဲ့ အထင်ကြီးနေတတ်ကြတယ်၊
 ရိုးရိုး ပြောနေကျ ပြောစရာရှိလို့ တစ်ဖက်သားက
 စကားပြောတာကိုပဲ ဒီဆေးရဲ့အစွမ်းနဲ့ ချစ်လို့ပြော
 တယ် ထင်နေတတ်ကြတယ်၊ ဟုတ်တာတော့ မဟုတ်
 ပါဘူး၊ စိတ်ကထင်နေတာဖြစ်ပါတယ်။

တကယ်ချစ်စေချင်တယ်ဆိုယင် ဘုရားဟော
 အတိုင်း သီလပြည့်စုံအောင် အားထုတ်ဖို့ပဲရှိပါတယ်။
 သီလနဲ့ပြည့်စုံပြီးဆိုယင် လူတွေချစ်ရုံသာမကပါဘူး၊
 နတ်တွေကပါ ချစ်ကြပါတယ်၊ အနိယာပုဂ္ဂိုလ်တွေ ကို
 တစ်လောကလုံးကချစ်တယ်၊ ကြည်ညိုတယ်၊
 လေးစားတယ်ဆိုတာ သီလနဲ့ပြည့်စုံလို့ ချစ်ကြ၊ ကြည်
 ညိုကြ၊ လေးစားကြတာပါ။ ပီယဆေးဆောင်လို့
 မဟုတ်ပါဘူး၊ ဘုရားပေးတဲ့သီလဟာ တကယ်ကောင်း
 တဲ့ ပီယဆေး ဖြစ်ပါတယ်၊ သီလရှိသူကို လူတွေက
 လည်း ချစ်တာပဲ၊ နတ်တွေကလည်းချစ်တာပဲ၊
 ဒါကြောင့် သီလနဲ့ ပြည့်စုံတာဟာ ချစ်စရာ အကောင်း
 ဆုံးဆေးဖြစ်ပါတယ်။

ဆောင်ပုဒ် ။ ။ ချစ်ခင်မြတ်နိုး၊ တစ်မျိုးရေးယူ၊
 လေးမြတ်လိုလား၊ အများကြည်ဖြူ။
 ခံယူစိတ်ထား၊ ရှိငြားခဲ့မှု၊
 မြတ်သီလ၊ စောင့်ကြများမိုလ်လူ။

(၂) ဝိသုဒ္ဓိမဂ်လာ ဂါထာများ

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်အဋ္ဌကထာဆရာ ချီးကျူးဖော်ပြ
 ထားတဲ့ သီလအာနိသံသ ၁၀-ဂါထာကို ဆက်လက်
 ဖော် ပြပါဦးမယ်၊ ဘုရားဟောဒေသနာပါဠိတော်ကို
 နှံ့နှံ့စပ်စပ် ထိုးထွင်းသိနိုင်တဲ့ အဋ္ဌကထာဆရာဖြစ်တဲ့
 အတိုင်း သီလအာနိသံသဒေသနာတော်ကို ချုံးပြီး အမွန်း

တင်ဖော်ပြထားတာဖြစ်လို့ မှတ်သားစရာအင်မတန် ကောင်းပါတယ်။ ဒါကြောင့် မှတ်သားကြရအောင် ဒီနေရာမှာဖော်ပြရန်လိုအပ်ပါတယ်။

၁။ သာသနော ကုလပုတ္တနံ၊
ပတိဋ္ဌာ နတ္ထိ ယံ ဝိနာ။
အာနိသံသ ပရိစ္ဆေဒံ၊ တဿ သီလဿ
ကောဝဒေ။ (ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂ-၅-၁-၁၀)။

သာသနော- ဘုရားမြတ်စွာ သာသနာတော်၌၊
ကုလပုတ္တနံ- ကောင်းမှုလိုလား အမျိုးကောင်း သားတို့အား၊ ယံ-စောင့်ထိန်းအပ်သမျှ အကြင် သီလကို။ ဝိနာ-ကြဉ်ဖယ်ရှောင်ရှား အပထား၍၊
ပတိဋ္ဌာ- တည်ရာမီရာ ထောက်တည်ရာသည်၊ နတ္ထိ- ရှာမှရှာလေမရှိပေ၊ တဿ သီလဿ-ငါးပါး၊ ရှစ်ပါး၊ ဆယ်ပါး ကစ ထိုသီလ၏၊ အာနိသံသ ပရိစ္ဆေဒံ- ကျိုးဆက်ဂုဏ်အင် အာနိသင်များအပိုင်းအခြားကို၊
ကော-စွမ်းအင်ကြီးမား အဘယ်ယောက်ျားသည်၊
ဝဒေဝဒေယျ-ဂုဏ်အင်မောက်ကြွား ကုန်စင်အောင် ဟောကြားနိုင်ပါအံ့နည်း၊ နဝဒေ နဝဒေယျ-ဘယ်လို ပင်ဟောသော်လည်း အမောသာအဖတ်တင် ကုန်စင် အောင် မဟောကြားနိုင်သည်သာတည်း။

သီလဆိုတာ မြေနဲ့တူပါတယ်။ မြေပေါ်မှာ တော၊တောင် ရေတွေနဲ့တကွ လူတို့ လောကတစ်ခု လုံး ရပ်တည်နေကြရတယ်။ မြေဟာအကယ်၍ မရှိယင် တောတွေ၊ တောင်တွေ၊ ရေတွေ၊ လူတွေလည်း ထောက် တည်စရာနေရာရှိမယ်မဟုတ်ပါဘူး။ ဒီလိုပါပဲ သီလဆိုတာ အမျိုးကောင်းသား အမျိုးကောင်း သမီးတို့ရဲ့ ထောက်ရာ တည်ရာဖြစ်ပါတယ်။ တကယ် လို့သာ သီလမရှိဘူးဆိုယင် အမျိုးကောင်းသား၊ အမျိုးကောင်း သမီးတို့အတွက် ထောက်ရာ၊ တည်ရာ မရှိနိုင်ပါဘူး။ မျောက်သစ်ကိုင်းလွတ်ပြီး အောက်သို့ ကျသလို ငရဲ ဖြစ်တဲ့အောက်အပါယ်သို့ ကျကုန်ကြရန် သာရှိပါတယ်။

သီလမြေပေါ်မှာစိုက်၊

ဒီလောက်သာမကသေးပါဘူး၊ ဒါနဆိုတာ လည်း သီလမြေရှိမှ၊ ဘာဝနာဆိုတာလည်း သီလမြေ ရှိပါမှ သီလမြေပေါ်မှာ စိုက်ပျိုးတည်ထောင်ကြရ ပါတယ်။ သီလမြေပေါ်မှာ မစိုက်မပျိုးတဲ့ ဒါနတို့

ဘာဝနာ တို့ဟာ အလိုရှိသလို အားထားလောက်တဲ့ အပင်၊ အခက်အလက် မသန်ထွား မစည်ကားနိုင်ပါ ဘူး၊ သီလ မြေအခြေခံရှိမှသာ အရာရာ အားထား လောက်အောင် တည်တံ့ဖြစ်ထွန်းနိုင်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် သီလကို အပထားပြီး အမျိုးကောင်းသား၊ အမျိုးကောင်းသမီးတို့ တည်ရာ၊ မှီရာ၊ ထောက်တည် ရာရယ်လို့ မရှိပါဘူး။

ဒါကြောင့် သီလရဲ့ အကျိုးအာနိသင်ဆိုတာ အင်မတန်ကြီးမား များပြားပါတယ်။ သီလရဲ့အကျိုး အာနိသင်တွေကို ဓမ္မကထိကတွေကလည်း ဟောကြ၊ ပြောကြတာပဲ။ ပါဠိတော်တွေမှာ ဘုရားလည်း ဟော ကြားထားတာပါပဲ။ ဒါပေမယ့် သီလရဲ့ အကျိုး အာနိသင် ကုန်ပြီ ဟောစရာမရှိတော့ဘူးလို့ မဆိုနိုင် ပါဘူး။ တတ်နိုင်သလောက်သာဟောကြ၊ ပြောကြ၊ ဖွင့်ကြရပါတယ်။ သီလရဲ့အကျိုးအာနိသ်ကတော့ မကုန်ပါဘူး။

ကုန်စင်အောင်မဟောနိုင်ပါ။

ဒါကြောင့် အင်မတန် စကားတတ်ပါတယ်လို့ နာမည်ကြီးတဲ့ အဋ္ဌကထာဆရာက “သီလရဲ့အကျိုး အာနိသင်အပိုင်းအခြားကို ဘယ်သူမှ ကုန်စင်အောင် မဟော၊ မပြောနိုင်ဘူး”လို့ သူကိုယ်တိုင်လည်း ကုန် စင်အောင် မဖွင့်ပြနိုင်ကြောင်း ဝန်ခံလိုက်ခြင်းဖြစ် ပါတယ်။ ဟုတ်ပါတယ်။ သူသာ ကုန်စင်အောင်ဖွင့်ပြ နိုင်တယ်ဆိုယင် ဒီစကားကို သူဆိုမှာမဟုတ်ဘဲ ကုန်စင်အောင်ဖွင့်ပြသွားမှာပါပဲ။ အခုတော့ ဘယ်သူမှ ကုန်စင်အောင် မဟော၊ မပြောနိုင်ပါဘူးတဲ့၊ လိုအပ်တဲ့ ဆောင်ပုဒ်ကိုလည်း ဆိုကြဦးစို့။

ဆောင်ပုဒ် ။

- * သီလကိုကား၊ ကြဉ်ဖယ်ထား၊
မျိုးသားထောက်တည်ရာမရှိ။
- * ထောက်တည်ရာရ၊ မျိုးလေးဝ၊
သီလမြေပမာ။
- * သီလာနိသံသ၊ ဘယ်သူမှ ဟောပြ
မကုန်ပါ။

- ၂။ န ဂင်္ဂါ ယမုနာ စာပိ၊
သရဘူ ဝါ သရသွတိ။
နိန္ဒဂါဝါ စိရဝတိ၊ မဟိဝါ ပိမဟာနဒီ။
- ၃။ သတ္တုဏန္တိ ဝိသောဓေတု၊
တံ မလံ ဣဓ ပါဏိနံ။
ဝိသောဓယတိ သတ္တာနံ၊
ယံ ဝေ သီလဇလံ မလံ။

ဣဓ-ဤလောက၌၊ သတ္တာနံ-သတ္တဝါတို့၏၊ ယံမလံ-ကိလေသာဝဋ်ဘေး အကြင်အညစ်အကြေးကို၊ သီလဇလံ- ငါးပါးရှစ်ပါးဆယ်ပါးအနေ သီလတည်းဟူသောရေသည်၊ ဝေ-စင်စစ်၊ ဝိသောဓယတိ-သန့်ရှင်းဖြူစင် သုတ်သင်တတ်ပေ၏။ ပါဏိနံ-ကိလေသာ အညစ်အကြေး မစင်သေးရာ သတ္တဝါတို့၏၊ တံမလံ-မသန့်စင်သေး ထိုကိလေသာ အညစ်အကြေးကို၊ ဂင်္ဂါဝါ-စီးဆင်းများထွေ ဂင်္ဂါရေသည်လည်းကောင်း၊ ယမုနာစာပိ-ယမုနာမည်ပေ မြစ်ရေသည်လည်းကောင်း၊ သရသွတိ-တဟံဟံ အသံစီးဆင်းညံ့သော၊ သရဘူဝါ-သရဘူအနေ မြစ်ရေသည်လည်းကောင်း၊ အစိရဝတိ-အစိရဝတိမည်သော၊ နိန္ဒဂါဝါ- အစဉ်စီးနေ မြစ်ရေသည်လည်းကောင်း၊ မဟိဝါပိမဟာနဒီ-မဟိမည်ပေမြစ်ကြီးရေသည်လည်းကောင်း၊ စတာနဒီယော- ဤမြစ်ကြီးငါးထွေ ရှိသမျှရေတို့သည်၊ ဝိသောဓေတု-ဖြူစင်သန့်ရှင်း သုတ်သင်ခြင်းငှါ၊ နသတ္တုဏန္တိ-လျှော်ချင်သလိုလျှော် ဖွပ်ချင်သလိုဖွပ်မတတ်နိုင်ကုန်သည်သာတည်း။

ဒီအဆိုကတော့ မြစ်ထဲဆင်းဆင်းပြီး ကိလေသာအညစ်အကြေးတွေ မျှောကြတဲ့လူတွေကို တိုက်ရိုက်ဆိုထားတဲ့ အဆိုနဲ့သိပ်တူတာပဲ၊ တချို့ ဘာသာတွေမှာ မြစ်ထဲဆင်းပြီး ကိလေသာမျှောပွဲ ပြုလုပ်တာတွေရှိတယ်၊ ဘုန်းကြီးတို့ ကိုယ်တိုင်တောင် မြင်ဖူးပါတယ်၊ ဧရာဝတီမြစ်ထဲ လူတွေတစ်ပြုံကြီးဆင်းဆင်းပြီး အတီးအမှုတ်တွေနဲ့ ရေချိုးကြတာကို ဒါတွေက ဘာလုပ်ကြတာလဲလို့ မေးကြည့်တဲ့အခါ “မြစ်ထဲဆင်းပြီး မြစ်ရေတွင် သူတို့မှာရှိနေတဲ့ ကိလေသာအညစ်အကြေးတွေကို မျှောပစ်ကြတာ”တဲ့ ဒီလိုပြောတယ်၊ “ဒါဖြင့်လည်း ကိလေသာစင်ကြယ်ဖို့ အလွယ်

သားပဲ၊ တစ်ပျော်တစ်ပါး ရေချိုးရ၊ ကိလေသာတွေလည်းစင်ကြယ်တယ်ဆိုတော့ နေရာကျတာပေါ့” လို့ပြောလိုက်ရတယ်၊ ယုံကြည်နေသူတွေကတော့ ဒီလိုတစ်ပျော်တစ်ပါးကြီး မြစ်ထဲဆင်းပြီး ကိလေသာတွေ မြစ်ထဲမျှောလိုက်ယင် သူတို့မှာရှိတဲ့ ကိလေသာ အညစ်အကြေးတွေ စင်ကြယ်သွားတယ်လို့ ထင်ကြမှာပဲ၊ ဒါပေမယ့် ဝိသုဒ္ဓိမဂ်အဋ္ဌကထာဆရာကတော့ “ကိလေသာအညစ်အကြေးတွေကို သီလတည်းဟူသော ရေနဲ့သာ သန့်ရှင်း ဖြူစင်အောင် ဆေးကြော သုတ်သင်နိုင်တယ်၊ မြစ်ကြီးငါးသွယ်မှာရှိတဲ့ ရေတွေနဲ့ ဘယ်လိုဆေးဆေး ဘယ်လိုသုတ်သင်သုတ်သင် ဖြူစင်အောင်မတတ်နိုင်ပါဘူး”တဲ့။

ဆောင်ပုဒ် ။

- * ကိလေညစ်ပေ၊ သီလရေ၊
ဆေးလေစင်ကြယ်စွာ။
- * မြစ်ကြီးငါးဆူ၊ ရေဖြင့်မူ၊
ဆေးသူမစင်ပါ။

- ၄။ န တံ သလေဒါ ဝါတာ၊
န စာပိ ဟရိစန္ဒနံ။
နေဝ ဟာရာ န မဏယော၊
န စန္ဒကိရဏကုံရာ။
- ၅။ သမယန္တိဓ သတ္တာနံ၊
ပရိဋ္ဌာဟံ သုရက္ခိတံ။
ယံ သမေတိ ဣဒံ အရိယံ၊
သီလံ အစ္စန္ဒသီတလံ။

သုရက္ခိတံ-လုံခြုံထမြောက် မကျိုးပေါက်အောင် ကောင်းစွာ စောင့်ရှောက်အပ်သော၊ အရိယံ-သန့်ရှင်းကြည်လင် ဖြူလုံဖြူစင်သော၊ အစ္စန္ဒသီတလံ-နှလုံးစိတ်ထဲ စင်စစ်အေးလည်းအေးသော၊ ဣဒံသီလံ- ခြေခံမှန်လှ ဤသီလသည်၊ ဣဓ-လူ့ဘုံဘဝ ဤလောက၌၊ သတ္တာနံ-ငါသူစွာ သတ္တဝါတို့၏၊ ယံ ပရိဋ္ဌာဟံ- ရာဂစသည် ဝန်းလည်ထန်ပြင်း အကြင်ပုလောင်ခြင်းကို၊ သမေတိ-နှလုံးကြံ့ခိုင် ငြိမ်းစေနိုင်၏။ တံပရိဋ္ဌာဟံ-ရာဂစသည် ဝန်းလည်ထန်ပြင်း ထိုပုလောင်ခြင်းကို၊ သလေဒါ-ရေပေးသွန်းပြီး မိုးနှင့် တကွ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝါတာ-

တစ်စုံစီလွှမ်း ချမ်းအေးသောလေတို့သည်၊ နသမယန္တိ-ရာဂစသည် အရေးတွင် မအေးနိုင်ကုန်၊ ဟရိစန္ဒနန္ဒ- ဂေါသီတာမည် စန္ဒကုဏ္ဍသည်လည်း၊ နသမယတိ-သည်အရေးတွင် မအေးစေနိုင်၊ ဟာရာ-ကြည်လှဖြူထယ် ပုလဲသွယ်တို့သည်လည်း၊ နေဝသမယန္တိ-သည်အရေးတွင် မအေးစေနိုင်ကုန်၊ မဏယောဝီ-စိမ်းစိုရောင်တောက် မြကျောက်တို့သည်လည်း၊ နသမယန္တိ-သည်အရေးတွင် မအေးစေနိုင်ကုန်၊ စန္ဒကိရဏကိုရာ-ထိန်ဝါပဝင်း လမင်း၏ အလင်းဝံ့ဝံ့ ရောင်ခြည်ညွှန့်တို့သည်လည်း၊ နသမယန္တိ- ရာဂစသည် ဤအရေးတွင် မအေးစေနိုင်ကြပေကုန်။

မကျိုးမပေါက်အောင် ကောင်းကောင်းမွန်မွန် ဆောက်တည် စောင့်ရှောက်ထားတာဖြစ်လို့ ဖြူလည်းဖြူစင်၊ အေးလည်းအေးချမ်းတဲ့ သီလဟာ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါတို့ရဲ့ ရာဂစတဲ့ပူလောင်မှုတွေကို ငြိမ်းအေးစေနိုင်ပါတယ်-တဲ့၊ မိုးနဲ့ ရောပြီးပါလာတဲ့ လေအေးတို့ အေးပါတယ်ဆိုတဲ့ ဂေါသီတာစန္ဒကုဏ္ဍတို့၊ ပုလဲသွယ်တို့၊ မြကျောက်တို့၊ လရဲ့ရောင်ခြည်ညွှန့်တို့ဆိုတာတွေဟာ ရာဂစတဲ့ ကိလေသာ ပူလောင်မှုကို မငြိမ်းအေးစေနိုင်ကြပါဘူးတဲ့။

ရာဂစတဲ့ ကိလေသာတွေဟာ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါတို့ စိတ်သန္တာန်ကို ပူလောင်စေတတ်ပါတယ်။ ဒီ ကိလေသာတွေထဲက ရာဂတစ်ခုကိုပဲ ကြည့်ကြပါဦးစို့ရဲ့၊ ရာဂဆိုတာ တပ်စွဲမှု လောဘဖြစ်ပါတယ်။ အာရုံငါးပါးတွင် တစ်ပါးပါးကို တပ်စွဲလာပြီဆိုယင် တပ်စွဲတဲ့အတိုင်း ရလှာယင်တစ်မျိုး မရပြန်ယင်တစ်မျိုး ပူပန်ရတာချည်းပဲ၊ ရလှာပြန်တော့ မခွါနိုင်မစွန့်နိုင် ဒီအာရုံနဲ့ ကင်းရမှာကို ကြံဖန်တွေးတောပြီး ပူပန်နေတယ်။

ငါးရံပျာလူး၊

ဒီတပ်စွဲထားတဲ့ အာရုံနဲ့ကလည်း မကင်းမကွာ ဘဲမနေဘူး၊ တစ်ချိန်မှာတော့ ကင်းကွာရမှာက သေချာပါတယ်၊ ဒီလို တကယ် ကင်းကွာရပြီဆိုယင် “ငါးရံ ပျာလူး”မနေတတ်မထိုင်တတ် ဖြတ်ဖြတ်လူးနေတတ်ကြပါတယ်၊ တပ်စွဲတဲ့အတိုင်း မရပြန်ဘူးဆိုယင်လည်း ဒီအတိုင်း နေလို့ ထိုင်လို့ မဖြစ်ပြန်ဘူး၊

တုံးတိုက်တိုက် ကျားကိုက်ကိုက် မရမနေ အားထုတ်တော့တာပဲ၊ ဒါဟာ ရာဂရဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါတွေကို ပူလောင်စေတာဖြစ်ပါတယ်။ ဒီလို ရာဂစတဲ့ ကိလေသာတွေရဲ့ ပူလောင်မှုတွေကို သီလကသာ ငြိမ်းစေ နိုင်တယ်၊ တခြားလေအေးတို့၊ ဂေါသီတာစန္ဒကုဏ္ဍတို့ စတဲ့ တစ်စုံတစ်ခု အအေးဓာတ်တွေနဲ့ ငြိမ်းသတ်လို့ မငြိမ်းအေးနိုင်ပါဘူးတဲ့။

ဆောင်ပုဒ် ။

- * ကိလေပူသေး၊ ငြိမ်းအေးဖို့ရာ။
- * သီလရေအေး ဖြန်းပေးမှသာ။
- * ပကတိရေ-စ၊ ငြိမ်းမရပါ။
- * ဌကထာ မိန့်ဟ ဤသို့မှာ။

၆။ သီလ ဂန္ဓသမော ဂန္ဓော၊
ကုတော နာမ ဘဝိဿတိ။
ယော သမံ အနုဝါတေ စ၊
ပဋိဝါတေ စ ဝါယတိ။

ယောဂန္ဓော-ကြိုင်လှိုင်သင်းပျံ့ အကြင်မွှေးရနံ့သည်၊ အနုဝါတေ- လေတိုက်ရာ တစ်လျှောက် လေ၏အောက်၌လည်းကောင်း၊ ပဋိဝါတေ-လေကိုဆန်တက် လေအထက်၌လည်းကောင်း၊ သမံ-လေ အောက်လေညာပျံ့ကာ တစ်လျှောက် အနံ့ရောက်လျက်၊ ဝါယတိ-မွှေးတကြိုင်ကြိုင် ရနံ့လှိုင်၏။ သီလဂန္ဓသမော-သီလရနံ့နှင့် တစ်မူတူသော၊ ဧတဒိသော ဂန္ဓောနာမ-ဤသို့သင်းပျံ့ ရနံ့လှိုင်နှော မွှေးသောသဘောမည်သည်၊ ကုတော ဘဝိဿတိ-အဘယ်မှာလျှင် တယှဉ်ပြိုင်ဘိ ရှိလိမ့်မည်နည်း၊ နတ္ထိ- ရှာလိုက်ရှာ မရှိပါ။

လူ့သတင်း လူချင်းဆောင်၊

သီလရနံ့ဆိုတာ ဒီပြင်ရနံ့တွေလိုမဟုတ်ဘူး၊ ဒီပြင်ရနံ့တွေက လေအောက်ကလူကိုသာ မွှေးနိုင်ကြတယ်၊ လေညာကိုဆန်တက်ပြီး လေအထက်က လူတွေကို မွှေးနိုင်စွမ်းမရှိကြဘူး၊ သီလဆိုတာ အနံ့မရှိပါဘူး၊ ရနံ့ရှိတဲ့ပန်း စသည်တို့ရဲ့ ရနံ့ကို ရနံ့မရှိတဲ့ သီလပေါ်မှာ တင်စားပြီး ထင်မှားအောင်ဆိုထားတာဖြစ်တယ်၊ တစ်နည်းက ပန်းစတဲ့ မွှေးကြိုင်တဲ့

ရန်ကုန်များဟာ လေယူရာပါပြီး အနံ့အပြား မွှေးကြိုင်သလို သီလသီတင်းဟာလည်း ပန်းသတင်း လေညှင်းဆောင် ဆိုတဲ့အတိုင်း သီလရှိတဲ့လူသတင်းကို လူချင်း ဆောင် သွားပြီး သတင်းကောင်း ပျံ့နှံ့သွားတာကို ဆိုထားတာ ဖြစ်ပါတယ်။

ပြီးတော့ သီလရနံ့နဲ့တူတဲ့ ရနံ့လည်းမရှိဘူး၊ သီလရနံ့က ဒီပြင်ရနံ့တွေထက် ပိုပြီးသင်းတယ်၊ ပိုပြီးပျံ့နှံ့တယ်ပေါ့၊ ဟုတ်ပါတယ်၊ ပန်းစတဲ့ ရနံ့ တွေက တော်တော်ကလေး အလှမ်းကွာသွားတယ် ဆိုယင် မသင်းနိုင်တော့ဘူး၊ သီလရနံ့ဆိုတာကတော့ လူတို့ပြည်မှာသာမက နတ်ပြည်၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်ထိအောင် ပျံ့နှံ့ နိုင်ပါတယ်၊ ဒါကြောင့် သီလရနံ့ကို ယှဉ်ပြိုင်နိုင် တဲ့ ရနံ့ဆိုတာ မရှိပါဘူးတဲ့။

ဆောင်ပုဒ် ။

- * သီလရနံ့၊ သင်းသင်းပျံ့၊ အနံ့လေညာပါ။
- * အခြားရနံ့၊ သင်းသင်းပျံ့၊ မနံ့လေညာမှာ။
- * သီလနှင့်မူ၊ ရနံ့ဟူ၊ အတူမရှိပါ။

၇။ သဂ္ဂါရောဟဏသောပါနံ၊

အညံ သီလသမံ ကုတော။

ဒွါရံဝါ ပန နိဗ္ဗာန၊ နဂရဿ ပဝေသနေ။

သီလသမံ-သီလနှင့်မူ ယှဉ်ပြိုင်တူသော၊ အညံ- သီလမှတစ်ပါး အခြားသော၊ သဂ္ဂါရောဟဏ သောပါနံ- နတ်ရွာတက်လှမ်း မြတ်စောင်းတန်းသည်၊ ကုတောအတ္ထိ- ရှာလိုကရှာ အဘယ်မှာရှိပါအံ့ နည်း၊ နိဗ္ဗာန နဂရဿ - တစ်ဆယ့်တစ်သိန်းမီးတို့ငြိမ်းရာ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော မြို့ကြီးသာသို့၊ ပဝေသနေပန - ဖြောင့်တန်းသေချာ ဝင်ရောက်ရာ၌ကား၊ အညံ - သီလမှတစ်ပါး အခြားသော၊ ဒွါရံဝါ - တံခါး သည်လဲ၊ ကုတောအတ္ထိ - အဘယ်မှာ တိတိရှိပါအံ့ နည်း၊ နတ္ထိစေ - ဧကန်တိတိ မရှိသည်သာ တည်း။

ခပ်တိုင်းငံ ဆားလို၊

နတ်ပြည်တက်ရောက်ဖို့ရာ သီလနှင့်တူတဲ့ စောင်းတန်းလှေကားဆိုတာ မရှိဘူး၊ ပြီးတော့ နိဗ္ဗာန် ကိုဝင်ရောက်ဖို့ရာ သီလနဲ့တူတဲ့ တံခါးဆိုတာလဲ မရှိဘူး၊ နတ်ပြည်ရောက်ဖို့ရာ သီလစောင်းတန်း လှေကားဟာ အကောင်းဆုံးပဲ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ဝင်ရောက်ဖို့

ရာ သီလတံခါးဟာ အကောင်းဆုံးပဲ-လို့ ဆိုလိုပါ တယ်။ သီလဆိုတာ အခြားကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့ရဲ့ အခြေခံဖြစ်လို့ ခပ်တိုင်းငံဆားလို အခြားကုသိုလ် ကောင်းမှု တွေဟာ သီလမပါယင် ပေါ့ပျက်ပျက် ဖြစ်နေမှာပဲ၊ ဘယ်ကုသိုလ်ကောင်းမှုမျိုးကိုပဲပြုလုပ် ပြုလုပ်၊ သီလဟာ အင်မတန်လိုအပ်ပါတယ်၊ တစ်ခြား ကိုမကြည့်ပါနဲ့၊ သီလပျက်နေတဲ့ ဓမ္မကထိက တရားဟောပြောဆိုယင် တရားမဲ့သာနာရတယ်၊ စိတ်ထဲကပေါ့ပျက်ပျက်ကြီး လေးလေးနက်နက် မရှိလှဘူး၊ ဒီလိုပါပဲ၊ သီလအခြေ မပါတဲ့ ကုသိုလ် ကောင်းမှုဆိုယင်လည်း ကောင်းမှု ထမြောက်သွား သည်တိုင်အောင် လေးလေးနက်နက် မရှိလှပါဘူး။

ဆောင်ပုဒ် ။

- * နတ်ပြည် နတ်နန်း တက်လှမ်းဖို့ရာ၊ နိဗ္ဗာန်တံခါး ဝင်သွားဖို့ပါ။
- * စောင်းတန်းတံခါး၊ တက်ငြားဝင်ရာ၊ မြတ်သီလ ကောင်းလှမိနဲ့ခွဲမှာ။

၈။ သောဘန္တေဝံ န ရာဇာနော၊

မုတ္တာမဏိ ဝိဘူသိတာ။

ယထာ သောဘန္တိ ယတိနော၊

သီလဘူသန ဘူသိတာ။

သီလဘူသနဘူသိတာ-သီလတန်ဆာဖြင့် ကောင်းစွာ ပြုပြင်ဆင်ယင်အပ်ကုန်သော၊ ယတိနော- အဏုမြူသဖွယ် ငယ်သောအပြစ်ကိုမျှ ဘေးကြီးစွ-ဟု ရှုကြမြင်မြော် ရဟန်းတော်တို့သည်၊ သောဘန္တိယ ထာ - သန့်ရှင်းစင်ကြယ် တင့်တယ်ကုန်ဘိသကဲ့သို့၊ စေဝံ - ဤနည်းပုံမူအလားတူ၊ မုတ္တာမဏိဝိဘူ သိကာ- ပုလဲ ပတ္တမြားတို့ဖြင့် ဝတ်စားပြုပြင် ဆင်ယင်အပ်ကုန်သော၊ ရာဇာနော - လူတွင်ထင်ရှား မင်းအများတို့သည်၊ န သောဘန္တိ - မယှဉ်သာဖွယ် မတင့်တယ်ကုန်။

ရှင်ဘုရင်ပုဆိုး ပိုးနဲ့၊

ပုလဲ ပတ္တမြားတွေနဲ့ တန်ဆာဆင်ထားကြတဲ့ မင်းတွေဟာ သီလတန်ဆာဖြင့် တန်ဆာဆင်ထား တဲ့ သူတို့လောက် တင့်တယ်မှုမရှိကြပါဘူး-တဲ့၊ သီလ တန်ဆာဖြင့် တန်ဆာဆင်ထားကြတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေက

ပိုပြီးတင့်တယ်ကြတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ လူတို့တွင် အတင့်တယ်ဆုံးဖြစ်ကြတဲ့ မင်းမြောက်တန်ဆာတွေ ဆင်ယင်ထားလို့ တင့်တယ်နေတဲ့မင်းနဲ့ သီလတန်ဆာ ဆင်ယင်ထားကြတဲ့ သီလရှိသူတို့ရဲ့ တင့်တယ်မှုကို နှိုင်း ယှဉ်ပြီး ဖော်ပြထားတာဖြစ်ပါတယ်။ မင်းဆိုတာ လူတို့တွင် အတင့်တယ်ဆုံး အထင်ရှားဆုံးပဲ "ရှင်ဘုရင် ပုဆိုး ပိုးနဲ့" ဆိုသလို လူ့ထက်လူ ဖြစ်နေတဲ့မင်း ဆိုတော့ တော်အောင် လျော်အောင် ဝတ်စားဆင်ယင် ထားရင်တောင်ပဲ အလိုလိုတင့်တယ်နေကြပါတယ်။

ပုလဲ၊ ပတ္တမြားစတဲ့ မင်းမြောက်တန်ဆာတွေနဲ့ ဆင်ယင်ထားတယ်ဆိုတော့ ပြောဖွယ်ရာမရှိဘူးပေါ့။ ဒီလို ပြောဖွယ်ရာမရှိလောက်အောင် တင့်တယ်နေကြ တဲ့ ဘုရင်မင်းမြတ်တွေဟာ သီလတန်ဆာ ဆင်ထားတဲ့ သီလရှိသူလောက် မတင့်တယ်ပါဘူး။ ရှင်ဘုရင်ဟာ ဘာတွေကိုပဲ တန်ဆာဆင်ထားလို့ လူတို့လောကတွင် ဘယ်လောက်ပဲ တင့်တယ်နေနေ သီလမရှိရင် ဘယ် သူကမှ ကြည့်ချင်ကြမှာမဟုတ်ပါ ဘူး။ ဘယ်သူ့စိတ် ထဲမှာမှ တင့်တယ်တယ်လို့လဲ မြင်ကြမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ သီလတန်ဆာနဲ့ တန်ဆာဆင် ပြင်ထားတဲ့သူကိုတော့ မြင်တဲ့သူတော်ကောင်းတွေတိုင်း၊ နတ်တွေတိုင်း တင့်တယ်တဲ့အကြည့်နဲ့ ကြည့်ကြ ပြီးချစ်ကြ၊ ခင်ကြ၊ မြတ်နိုးကြပါတယ်။

ဆောင်ပုဒ် ။

- * ပုလဲ ပတ္တမြား၊ ဝတ်ဆင်ထား၊ မင်းများ တင့်တယ်သည်။
- * ထိုထက်သီလ၊ တန်ဆာက၊ ပိုလှတင့် တယ်သည်။
- * စိမ်းပြာမဲဖြူ၊ ဝတ်စားဟူသည့်၊ လူတို့ တန်ဆာ၊ ရတနာကား၊ လျော်စွာဆင်လင့်- ငယ်သူတင့်လည်း၊ ကြီးရင့်တို့ဝယ်၊ မတင့် တယ်နဲ့၊ ကြီးရွယ်ရင့်သူ၊ တင့်ငြားမူလည်း၊ ငယ်သူတို့မှာ၊ မတင့်ပါနဲ့၊ စင်စွာသန့်ရှင်း၊ ချေးညှော်ကင်းသည့်၊ နံ့သင်းသီလာ၊ မြတ် တန်ဆာကား၊ ရွယ်မှာမဟူ၊ ကြီးသူငယ်သူ၊ ရွယ်လတ်သူနှင့်၊ ဆင်မူသွယ်သွယ်၊ လွန် တင့် တယ်သည်၊ ဆင်ဖွယ်မြတ်လှတန်ဆာတည်း။
- * သီလရတနာ၊ မြတ်တန်ဆာကား၊ သတ္တဝါ ခပင်း၊ မင်း၊ ဆင်းရဲသား၊ မပိုင်းခြားဘူး၊ လေး ပါးမျိုးနွယ်၊ ကြီးငယ်မဆို၊ ရွယ်ပျိုရွယ်ရင့်၊ ဆင်တိုင်းတင့်၏။

၉။ အတ္တာနုဝါဒါဒိဘယ်၊

ဝိဒ္ဓံသယတိ သဗ္ဗသော။

ဇေနတိ ကိတ္တိ ဟာသဉ္စ၊

သီလံ သီလ ဝတံ သဒါ။

သီလံ-ဆင်တိုင်းတင့်လှ မြတ်သီလသည်။ သဒါ-အခါခပ်သိမ်း၊ သီလဝတံ-သီလရှိသူတို့၏။ အတ္တာနုဝါဒါဒိဘယ်- အတ္တာနုဝါဒ စသည်အရေး ဘေးဟူသမျှကို(အာဒိ-ဖြင့်ပရာနုဝါဒ၊ ဒဏ္ဍ၊ ဒုဂ္ဂတိတို့ ကိုယူ) သဗ္ဗသော-အခြင်းခပ်သိမ်း၊ ဝိဒ္ဓံသယတိ- ဖယ်ရှင်းကင်းလပ် ဖျက်ဆီးတတ်၏။ သီလဝတံ- တို့၏။ ကတ္တိံ စ-ကောင်းလှသတင်း ကျော်စောခြင်း ကိုလည်း၊ ဟာသဉ္စ-စိတ်ထဲ ကြည်လင်ချင်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ဇေနတိ-မလွှဲတစေ ဖြစ်စေလေ၏။

သီလဆိုတာ သီလရှိသူတို့ မိမိကိုယ်မိမိ စွပ်စွဲမှု အတ္တာနုဝါဒဘေး၊ မိမိကိုသူတစ်ပါးတို့က စွပ်စွဲ မှု ပရာနုဝါဒဘေးကို ပယ်ဖျောက်နိုင်တယ်-တဲ့၊ အတ္တာနုဝါဒဘေးဆိုတာ သူတစ်ပါးတို့က စွပ်စွဲတာ မဟုတ်ဘဲ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် ပြန်ပြီး စွပ်စွဲတာ မျိုးဖြစ်တယ်။ ဒီလို ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် ပြန်ပြီးစွပ်စွဲ တယ်ဆိုတာ ကလည်း ဘေးတစ်မျိုးဖြစ်ပါတယ်။ သူက ပရာနုဝါဒဘေးထက် ကြောက်စရာကောင်းတယ်။ ဘာကြောင့် လဲဆိုတော့ ကိုယ်ပြုလုပ်ထားတဲ့ မကောင်း မှုကို သူတစ်ပါးမသိပေမယ့် ပြုလုပ်သူ ကိုယ်တိုင် ကတော့ သိတယ်။ ဒီတော့ "ငါဟာ ကောင်းတဲ့လူ မဟုတ်ဘူး၊ သူ့အသက်ကို သတ်ထားသူပဲ၊ ဒါမှ မဟုတ်၊ သူ့စွာကို ခိုးထားသူပဲ" စသည်ဖြင့် မိမိကိုယ် ကိုမိမိ ပြန်ပြီးစွပ်စွဲတယ်။ စွပ်စွဲတယ်ဆိုတာ စိတ်ထဲ ကဖြစ်ဖြစ် ပါးစပ် ကဖြစ်ဖြစ် (နှုတ်ကဖြစ်ဖြစ်) ပြောတာဖြစ်တယ်။ ကိုယ်ပြုလုပ်တဲ့ မကောင်းမှုကို ခဏခဏလည်း စဉ်းစား မိနေတတ်တယ်။ စဉ်းစားမိ တိုင်းလည်း စိတ်မကောင်းဖြစ်နေတော့တာပဲ။

ငါမဟုတ်ပြီးတာဘဲ၊

ပရာနုဝါဒဘေးဆိုတာကတော့ မိမိကို သူတစ်ပါးက စွပ်စွဲတဲ့ဘေးဖြစ်တယ်။ သူတစ်ပါးစွပ်စွဲ တာက စွပ်စွဲတဲ့အတိုင်း ဟုတ်ချင်မှဟုတ်မယ်၊ အချို့ ဒိဋ္ဌထင်ထင် သိမြင်တာမဟုတ်ဘဲလည်း အထင်နဲ့ ဟုတ် လောက်တယ်ဆိုပြီး စွပ်စွဲတာမျိုးလည်းရှိတယ်။ မဟုတ်မှန်းသိလျက် မုန်းလို့ စွပ်စွဲတာမျိုးလည်းရှိတယ်။ ဒီလို မဟုတ်ဘဲစွပ်စွဲတာမျိုးကို မခံချင်လို့ စိတ်ဆိုး

ရင်သာ ခဏတဖြုတ် ဆိုးချင်ဆိုးမယ်၊ ကိုယ့်မှာ သူတို့ စွပ်စွဲတိုင်း မဟုတ်တာဆိုတော့ ဘာမှကိစ္စ မရှိဘူး၊ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် သန့်ရှင်းမှန်း ကိုယ်ကသိနေတာ ဖြစ်လို့ “သူဘယ်လိုပြောပြော ငါမဟုတ်ပြီးတာပဲ” ဆိုပြီးနေသာတယ်၊ ဒါကြောင့် ဒီပရာနုဝါဒဘေးက သူတို့ စွပ်စွဲတိုင်း ဟုတ်-မဟုတ်ကို ကိုယ်ကသိနေ တာဖြစ်လို့ စွပ်စွဲသလိုမဟုတ်ရင် ဘာမှကိစ္စမရှိဘူး၊ ကြောက်စရာ မလိုဘူး။

စွပ်စွဲတဲ့အတိုင်း ဟုတ်ယင်တော့ ပရာနုဝါဒ ဘေးသာမကဘူး၊ အတ္တာနုဝါဒဘေးပါ ပါလာတတ် တာဖြစ်လို့ ဟုတ်တဲ့အတိုင်း ပရာနုဝါဒဘေးဆိုက် ရောက်လာပြီဆိုယင် အတ္တာနုဝါဒဘေးလည်း ရောက်ပြီး ပါလာပြီဆိုတာမှတ်ပေရော၊ ဒါကြောင့် ပရာနုဝါဒဘေးထက် အတ္တာနုဝါဒဘေးကပိုပြီး ကြောက်စရာ ကောင်းတယ်လို့ ဆိုတာပေါ့၊ အများအားဖြင့် မင်းဒဏ်ဆိုတဲ့ ဒဏ္ဍာရီကိုလည်း ကင်းစေပါတယ်၊ ဒုဂ္ဂတိ ဘေးကင်းစေတာကတော့ ရှေ့နားကပြောခဲ့ပြီးဖို့ ထင်ရှားနေပါပြီ။

သီလရှိသူဆိုတော့ မကောင်းမှုကို မပြုလုပ် ဘူး၊ ကိုယ်တိုင်ကလည်း မပြုမလုပ်တာကို သိနေတယ်၊ သူတစ်ပါးကလည်း ဒီလူသီလနဲ့လူဆိုတာသိကြတယ်၊ ဒီတော့ သီလရှိသူကို ဘယ်သူကမှ မကောင်းမှု နဲ့မစွပ်စွဲဘူး၊ မဟုတ်ဘဲနဲ့စွပ်စွဲလည်း မဟုတ်လို့ဘာမှ ကိစ္စမရှိဘူး၊ သီလက သီလရှိသူတို့အတွက် ဒီဘေး နှစ်ဘေးမျိုးကို ဖျက်ဆီးပေးတတ်တယ်၊ ဒါကြောင့် အဋ္ဌကထာဆရာက မိန့်ဆိုတာဖြစ်ပါတယ်။ ပြီးတော့ သီလကောင်းတဲ့သတင်း ကျော်စောခြင်းနဲ့ စိတ်ကြည် လင်ရွှင်ပြခြင်းကိုလည်း ဖြစ်ပါတယ်-တဲ့။

ဆောင်ပုဒ် ။

- * စွပ်စွဲမည့်အရေး စသည်ဘေး၊
- ဖျက်ပေးသီလက။
- * ကျော်စောသတင်းစိတ်ကြည်လင်း၊
- ဖြစ်ခြင်းသီလက။

၁၀။ ဂုဏာနံ မူလဘူတဿ၊
ဒေါသာနံ ဗလယာတိနော။
ဣတိ သီလဿ ဝိညေယျံ၊
အာနိသံသ ကထာမုခံ။

ဣတိ-ဆိုအပ်ခဲ့သမျှ အဝဝသော ဤနည်း အားဖြင့်၊ ဂုဏာနံ-လောကီ လောကုတ္တရာ အဖြာဖြာ သော ဖြစ်လာအထူး ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့၏၊ မူလဘူ တဿ-အခြေခံဖြစ်ရင်း စင်စစ်တကယ် ဖြစ်၍ဖြစ် သော၊ ဒေါသာနံ-ကိလေသာအညစ် အပြစ်ဟူသမျှ တို့၏၊ ဗလယာတိနော-ဝတ္ထုကို လွန်ကျူးကျော်ရမ်း အစွမ်း ကိုလည်း ဖျက်ဆီးတတ်သော၊ သီလဿ- စောင့်ထိန်းအပ်လှသော မြတ်သီလ၏၊ အာနိသံသ ကထာမုခံ- အာနိသင်ကို ဆိုရာအချက် စကား အမြွက်ကို၊ ဝိညေယျံ-ဤတွင်စေ့စပ် တစ်ရပ်အနေ သိအပ်ပေ၏။

အဋ္ဌကထာဆရာမြတ်က သီလရဲ့အကျိုး အာနိသံသတွေကို အတော်များများ ၉-ဂါထာဖြင့် ထုတ် ဖော်မိန့်ဆိုခဲ့ပါတယ်၊ ဒီလိုမိန့်ဆိုခဲ့တဲ့အတိုင်း လောကီ လောကုတ္တရာ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ရဲ့ မူလဘူတ အခြေခံ အရင်းအမြစ်လည်းဖြစ်၊ ကိလေသာတို့ ကျူးလွန်နိုင်တဲ့ အားအစွမ်းကိုဖျက်လည်း ဖျက်ဆီး တတ်တဲ့ သီလရဲ့ အကျိုးအာနိသံသကို ဆိုရာစကား အမြွက်ကိုသိပါ-တဲ့၊ အဋ္ဌကထာဆရာက ဖော်ပြသင့် သလောက် ဖော်ပြ တဲ့သီလရဲ့ အကျိုးအာနိသံသ တွေဟာ ဒါအဆုံးပါပဲ၊ ကုန်စင်အောင် မည်သူမျှ မဖော်ပြနိုင်တဲ့ သီလအာနိ သံသပါလို့ ဆရာကိုယ်တိုင် ရှေ့နားက ပထမဂါထာတွင် ဖော်ပြခဲ့ပါတယ်၊ ဒါကြောင့် သူလည်းကုန်စင် အောင်ဖော်ပြနိုင်စွမ်း မရှိဘူးဆိုတာ အထူးပြောစရာမလိုပါဘူး၊ သူကုန်စင် အောင်ဖော်ပြနိုင်စွမ်းမရှိလို့လည်း သူဖော်ပြသမျှ သီလာနိသံသဟာ အမြွက်မျှသာပါတဲ့၊ ဒီအမြွက်စကား မျှကိုပဲ အမြွက်မျှလို့သိကြပါတဲ့။

ဆောင်ပုဒ် ။

- * သီလာနိသင်၊ကုန်အောင်စင်၊ ရှင်ပင်မဟောနိုင်။
 - * အမြွက်လောက်ပြ၊ထုတ်ဖော်ပြ၊ ဤမျှဟော ကြားနိုင်။
- သီလာနိသံသပြီး၏။

မဟာစည်ဩဝါဒါစရိယ ဘဒ္ဒန္တသံဝရ
ရေးသားတော်မူသော
“အမြိုက်ဓမ္မတရားတော်”စာအုပ်
စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ်-၄၇၈/၂၀၀၀(၇)မှ
ထုတ်နုတ်ပူဇော်ပါသည်။
စာတည်းချုပ်

ရန်ကုန်မြို့၊ မဟာစည်သာသနာ့ရိပ်သာ
နာယကဆရာတော်များအဖွဲ့၊ ဥက္ကဋ္ဌဆရာတော်ကြီး
အဘိဓမ္မေဂ္ဂမဟာသဒ္ဓမ္မဇောတိက၊ အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ၊ မွေကထိကဗဟုဇနဟိတဓရ၊
ဘဒ္ဒန္တဝါသဝ မဟာထေရ်ဟောကြားသော
‘သောကကင်းဝေးနေနိုင်ရေး’ တရားတော်

ဒီကနေ့ ဘုန်းကြီးဟောကြားမည့် တရားတော်က သောကကင်းဝေး နေနိုင်ရေး တရားတော်ဖြစ်ပါတယ်။

သောကဆိုတာ ပါဠိစကားသုံးပါပဲ။ မြန်မာလိုပြန်တော့ စိုးရိမ်ပူဆွေးခြင်းသဘောလို့ ဆိုလိုပါတယ်။ လူတွေဟာ ဒီစိုးရိမ်ပူဆွေးခြင်း၊ သဘောတရားတွေ မကြာခဏဖြစ်ပြီး ဆင်းရဲမှုဒဏ်တွေ ခံနေကြရပါတယ်။

သက်မဲ့ သက်ရှိ အရာဝတ္ထုတွေ မရှိပြန်တော့လဲ တောင့်တပြီး ပူပန်မှုဖြစ်ရပြန်တယ်။ ရှိလာပြန်တော့လဲ ပျက်စီးဆုံးရှုံးသွားမှာ စိုးရိမ်ကြောင့်ကြပြီးပူမှုတွေဖြစ်ရတယ်။ မရှိတောင့်တ ရှိကြောင့်ကြလို့ လောက မှာသုံးနေကြတဲ့ အထက်မီးအောက် မီးပုံးလို ဖြစ်နေကြရပါတယ်။

ဒီနေရာမှာ သောကဖြစ်ကြောင်းတရား၊ သောကချုပ်ကြောင်းတရား၊ သောက၏ တရားကိုယ်များကို ခွဲခြားသိထားကြရမယ်။ နောက်ဆုံးအချက် သောက၏ တရားကိုယ်ကို အရင်သိကြရအောင်၊ သောက၏ တရားကိုယ်က ဒေါမနဿခေါ်တဲ့ ဝေဒနာစေတသိက်တရားပါပဲ။ သောကဖြစ်ကြောင်း တရားကတော့ -

ဉာတိဗျဿန- ဆွေမျိုး မိဘပျက်စီးခြင်း၊ ဘောဂဗျဿန-စီးပွားဥစ္စာပျက်စီးခြင်း၊ စသောဗျဿန တရားငါးပါး တစ်ပါးပါးကြောင့်လဲ သောကဖြစ်တတ်ပါတယ်။ နောက်ပြီးတော့

ကာမာသဝ၊ ဘဝါသဝ၊ စသောအာသဝတရားလေးပါးကြောင့်လဲ ဖြစ်ရတတ်ပါတယ်။

သောကချုပ်ကြောင်း ငြိမ်းကြောင်း တရားကတော့ “ဧကာယနမဂ္ဂ” လမ်းခွဲ လမ်းမှားမရှိတစ်ကြောင်း တည်းသော လမ်းလို့ ခေါ်ဆိုရတဲ့ သတိပဋ္ဌာန်မဂ္ဂင်လမ်းကြောင်းပါပဲ။ ဒီသတိပဋ္ဌာန်မဂ္ဂင်လမ်း ကြောင်းအတိုင်း လျှောက်သွားရင်

၁။ စိတ်ညစ် စိတ်နွမ်းမှုကိုလဲ ပယ်ဖျောက်ပြီး ကြည်လင်စေတယ်။

၂။ စိုးရိမ်ပူပန်မှုလည်း လွန်မြောက် ကျော်လွှားသွားနိုင်တယ်။

၃။ ငိုကြွေးပင်ပမ်းမှုကိုလဲ လွန်မြောက် သွားစေနိုင်တယ်။

၄။ ကိုယ်ထဲမှာ အနေဆိုး အခံရခက်တဲ့ ကာယိကဒုက္ခကိုလဲ ချုပ်ပျောက်စေနိုင်တယ်။

၅။ စိတ်ထဲမှာ အနေဆိုးပြီး အမျိုးမျိုး အခံရခက်တဲ့ စေတသိကဒေါမနဿကိုလဲ ချုပ်ငြိမ်းစေနိုင်တယ်။

၆။ အရိယာမဂ် (ဖိုလ်) ဉာဏ်ကိုလဲ ရစေနိုင်တယ်။

၇။ ဒုက္ခကင်းပြတ် အငြိမ်းဓာတ် နိဗ္ဗာန်ကိုလဲ မျက်မှောက်ပြုနိုင်တယ်။

ဒီအကျိုး (၇)မျိုး ရနိုင်ကြောင်းကို သတိပဋ္ဌာနသုတ်မှာ မြတ်ဗုဒ္ဓအရှင်က တရားကြေငြာချက်အဖြစ် ထုတ်ပြတော်မူခဲ့ပါတယ်။

ဒီ(၇)မျိုးထဲမှာ ၂ နံပါတ်ဖြစ်တဲ့ တရားကြေငြာချက်တွက် စိုးရိမ်ပူပန်မှုကို လွန်မြောက်ကျော်လွှား နိုင်တယ်ဆိုတဲ့ အချက်နဲ့ပတ်သက်လို့ သာဓကတစ်ခု ထုတ်ယူကြည့်ကြရအောင် တစ်ချိန်တွင် ရှင်တော် ဗုဒ္ဓသည် တောင်ငါးလုံး ကာခိုတဲ့ ရာဇဂြိုဟ်မြို့ရဲ့ အနီး ဝါးတောမြတ်မွန် ဝေဠုဝန်ခေါ် ကျောင်းတော်မှာ သီတင်းသုံး နေတော်မူစဉ် ရှင်တော် ဗုဒ္ဓ၏ ထံမှောက်သို့ ဒုက္ခသည် ကလေးတစ်ဦး ရောက်လာလေသည်။

ရောက်လျှင် ရောက်ခြင်း လျှောက်ထားခြင်း ပြုလိုက်သည်မှာ သောက် မေ ဘန္တေ နိဗ္ဗာပေထ တဲ့။

ရှင်တော်မြတ်ဘုရား၊ တပည့်တော် အပူသည် ပါဘုရား၊ တပည့်တော်၏ အပူမီးကို ငြိမ်းပြီးပေး တော်မူပါဘုရားတဲ့၊ လူတစ်ခု ပူမှုရဲ့ ဆယ်ထွေမက အသင်္ချေပါဟုပင် ဆိုရမည်လားမသိ၊ ပူလိုက်သည်ဖြစ်ခြင်း၊ နေဆယ်ဆူရင်မှာခွင်းသလို ပူလွန်းလှတဲ့အတွက် ရှင်တော်ဘုရားထံ ရောက်လာခြင်းဖြစ်ပါတယ်။

မှန်ပါတယ်၊ ပုထုဇဉ်လူသားတို့ရဲ့ သဘာဝဟာ သဘောကျစရာအာရုံကလေးတွေနဲ့ တွေ့နေတဲ့ အခါ မှာဆိုရင် ကျောင်းကန်နား၊ သွားရမှန်းမသိ ဖြစ်တတ်ပြီး စိုးရိမ်သောက ဒုက္ခတစ်ခုခု ကျရောက် တွေ့ကြုံလာ မှသာ ကျောင်းကန်ရိပ် ခိုနားစိတ် ပေါက်လာတတ်သည်မှာ ဓမ္မတာပင်ဖြစ်ပါ၏။

ဗုဒ္ဓထံမှောက် ရောက်လာသူကား အခြားမဟုတ်၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည့်ရှင် ဘုရင်ဗိမ္ဗိသာရ မဟာရာဇာ၏ သားတော်ကလေးတစ်ပါးဖြစ်သူ အဘယရာဇကုမာရခေါ်တဲ့ မင်းသားကလေး ပင်ဖြစ်ပါ၏။ နာမည်ကတော့ အဘယ (မောင်ဘေးကင်းတဲ့) အခုမှာတော့ ဘေးမကင်းတဲ့အတွက် ဗုဒ္ဓထံမှောက် ရောက်လာခြင်းပါ။

အကြောင်းအရာက ဒီလိုပါ။ ခမည်းတော် ဗိမ္ဗိသာရ မဟာရာဇာက အောင်ပွဲရလာတဲ့ သားတော် အဘယမင်းသားလေးအား ခုနှစ်ရက် ခုနှစ်လီ မင်းစည်းစိမ်များ ခံစားဘို့ ဆုတော်အဖြစ် အပ်နှင်းပေးလိုက်ရာ၊ မင်းသားကလေးဟာ ခုနှစ်ရက်ပတ်လုံး နန်းတွင်းက နန်းပြင်မထွက်ပဲ နန်းစည်းစိမ်များ အပျော်အပါး တွေ့နဲ့ ခံစားကာနေခဲ့ပါတယ်။

ရှစ်ရက်မြောက်အရောက်မှာ အခွေအရံများနဲ့ အတူ ဥယျာဉ်တော်ထွက်ပြီး ပျော်ပွဲခံလေရာ အဆိုအကကောင်း ကချေသည်မလေး တစ်ဦးပါခေါ်ပြီး ကပွဲသဘင်ဆင်ယင်ကျင်းပ ပျော်ရွှင်နေကြတုန်းပင် မမျှော်လင့်သော မြင်ကွင်းတစ်ခု ကြုံတွေ့လိုက်ရပါတယ်။

မြင်ကွင်းကား ကချေသည်မလေး ခွေယိုင်လဲကျ ဆော့ဝင်သွားရတဲ့မြင်ကွင်းပါပဲ၊ ပူလိုက်သည်ဖြစ်ခြင်း ဒီနေရာမှာ ကျေးဇူးတော်ရှင် ကမ္ဘာသာသနာပြု မဟာစည်ဆရာတော် ဘုရားကြီး က ဒီလိုမိန့်ကြားခဲ့ပါတယ်။ နှစ်သက်နေတဲ့ ပျက်ဆုံးရှုံးနှလုံးမသာဖြစ်ရသည်၊ ကာမသုတ္တန် ဒေသနာနဲ့ အညီ မိန့်တော်မူ ခြင်းပင်ဖြစ်ပါ၏။ ဒီအချက်မှာ မြင်ကွင်းနှစ်မျိုး ကွဲပြားမြင်ဘို့ လိုလှပါ သည်။

ယင်းမြင်ကွင်းနှစ်မျိုးကား -

(၁) လောကအနေမြင်ကွင်းတစ်မျိုး၊

(၂) ဓမ္မအနေမြင်ကွင်းတစ်မျိုး ဟု ဒီနှစ်မျိုးပင်ဖြစ်ပါ၏။ ထိုနှစ်မျိုးတွင်

၁။ လောကမြင်ကွင်း မြင်ကွက်ကတော့ အမျိုးသမီးကလေးပဲ၊ အမျိုးသားကလေးပဲ၊ လှ မလှ၊ ကောင်း မကောင်း ပုံဟန်ခြပ်၊ ဂုဏ်သက်ဝင်တွေနဲ့ တွဲပြီး ပြုံးချည်တစ်ခါ၊ မဲ့ချည်တစ်လှဲ့၊ ချဲ့ချင်သလောက်ချဲ့ပြီး ကြည့်တတ်၊ မြင်တတ်ကြလေသည်။

၂။ ဓမ္မအနေမြင်ကွက် ကြည့်ကွက်အရဆိုလျှင် ဒီလိုမြင်သင့်၊ ကြည့်သင့်ပါ၏။ “အရှိရုပ်နာမ် အသိမှန် နိဗ္ဗာန် ရနိုင်သည်” ဆိုတဲ့အချက်နဲ့၊ “အရှိတရား အသိမှား လွဲငြားနိဗ္ဗာန်ပြည်” ဆိုတဲ့ အချက်နှစ်ခုပါပဲ။

ဗုဒ္ဓအလို ဓမ္မမြင်ကွင်းနဲ့ကြည့်လိုက် က အရှိဟာ ရုပ်နဲ့နာမ်ပါပဲတဲ့၊ မှန်ပါသည်။ ကချေ သည် မလေးရဲ့ သန္တာန်မှာ ရှိနေတဲ့ အဆင်းမျိုးစုံ ရှုပါရဲ့၊ အသံမျိုးစုံ သဒ္ဒါရဲ့၊ ရုပ်တရားတွေနဲ့ မင်းသား လေးရဲ့ သန္တာန်မှာ ရှိနေတဲ့ မျက်စိအကြည် ရုပ်တရား၊ နားအကြည် ရုပ်တရားကိုပေါင်းဆုံ ထိခိုက်မှုကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ အပွင့်ဓာတ် မြင်သိစိတ်၊ ကြားသိစိတ် နာမ်တရား ဒီရုပ်နာမ် တရား နှစ်ပါးကလွဲလို့ ဘာမှ အပို မရှိတော့ပါ။

အဲဒီ အရှိရုပ်နာမ်တရားတွေမှာက အမှတ် အသားလေး သုံးခုပါရှိပြီးဖြစ်ပါ၏။ ဥပ္ပါဒ- ၈ ဖြစ် မှု၊ ဌိတိ ခဏတည်နေမှု၊ ဘင်္ဂ-မကြာခင်ပျက်မှု၊ ဒီသုံးခု ပါပြီး အမှတ်အသားတွေကို ဓမ္မမြင်ကွင်း သွင်းပြီး မြင်အောင် ကြည့်ရမှာဖြစ်ပါတယ်။ ဒီလို မကြည့် တတ်တဲ့အတွက် သောကအပူ ဘလောင် ဆူပြီး ရှင်တော်ဗုဒ္ဓထံ ရောက်လာခြင်းဖြစ်ပါတယ်။

မဟာကရုဏာရှင် ဗုဒ္ဓကား ပုဂ္ဂိုလ်မရွေး လူမျိုးမရွေး၊ ဓမ္မရေအေးဖြင့် တိုက်ကျွေးမြဲ လမ်းစဉ် အရ မင်းသားလေးအား မြင်ကွင်းနှစ်မျိုးဖြင့် မြင်နေကြပုံကို ညွှန်ပြတော်မူပြီး သောကကင်းဝေး ချမ်းသာ ရေး လမ်းစဉ်တရားကို ညွှန်ပြတော်မူပါ၏။ ဒေသနာကား ဧထပဿထိမံလောကံ စသည်ဖြစ်ပါ တယ်။

ဒီဒေသနာတော်မှာ ကြည့်ရမြင်ရမဲ့နေရာကို ကြည့်ဘို့အတွက် ဧထပဿထိမံလောကံ ဟုခေါ် တော်မူပြီး မိန့်လိုက်ပါတယ်။ ကြည့်ရမဲ့နေရာ ဘယ်နေရာလဲဆိုရင် ဣမံ လောကံ ဒီလောက ခေါ်တဲ့ ခန္ဓာကြီး ပါပဲ၊ အဲဒီခန္ဓာက လောကခေါ်တဲ့

ရုပ်နာမ်ကို အများမြင်နေကြပုံက စိတ္တံ ရာဇရထူပမံ ဘုရင်၏ စီးတော်ရထား ကြီးလို မြင်နေကြပါ၏။ ဘုရင်စီးတဲ့ ရထားဆိုတာ ဆေးရေးပန်းချီအမျိုးမျိုး၊ ကျောက်သံပတ္တမြား အဖုံဖုံနဲ့၊ ချယ်လှယ် မွမ်းမံ ထားလေတော့ အပေါ်ရံမြင်ကြည့်ပြီး လှပတင့်တယ် သည်လို့ပဲ ထင်မြင်နေကြတော့၏။ အပေါ်ရံဆွဲမှုကြံ အထဲက နွားချေးခံဆိုတာလို အတွင်းခံ သစ်သားရုပ် တရား ဆွေးမြေ့ပျက်စီးမည့် သဘောတရားကို လား လားမှ မမြင်တော့ပါ။ အဲဒီ အမြင်ကို ဗုဒ္ဓက ဗာလ အမြင်၊ အရှိအမှန်မမြင်ကြသေးတဲ့ ဗာလ ပုထုဇဉ် တို့၏ အမြင်ဖြစ်ကြောင်းကို ယတ္တဗာလဝိသိဒန္တိဟု ထပ်ဆင့် မိန့်တော်မူပါတယ်။ လောကအမြင်က ဒီအတိုင်းပင် မြင်နေကြပါတယ်။

ဒီနောက်မှာ ဆက်လက်၍ ဗုဒ္ဓအလို ဓမ္မ အမြင်၊ မြင်တတ် ကြည့်တတ်ကြသူတို့မှာ အရှိရုပ် နာမ် အပေါ် အမြင်မှန်ပြီး ဖြစ်ချိန်မှာဖြစ်လာ ပျက် ချိန်ကျက တားမရတဲ့ အနိစ္စသဘာဝ အစစ်ဖြစ်တဲ့ ရုပ်နာမ် အပေါ်တွင် အခိုင်အမြဲထင်မြင်လျှက် နှစ် သက်စွဲလန်းမှုမဝင်ပဲ ဓမ္မအမြင် လမ်းစဉ်မှန်အတိုင်း မြင်ပုံကို မိန့်ကြားတော်မူလိုက်သောအခါ မင်းသား ကလေးသည် သူ့ခန္ဓာတွင် လောကအမြင်မှ ဓမ္မအမြင်သို့ ကူးပြောင်း သိမြင်သွားတဲ့အတွက် ပူပန်မှု သောကကင်းပျောက်ပြီး သောတာပတ္တိ မဂ် ဖိုလ်သို့ ဆိုက်ရောက်ကာ ချမ်းသာ ရေး ဓမ္မလမ်း ကြောင်းပေါ်သို့ ရောက်ရှိသွားပါပြီ၊ တရားနာသူ များဗိုလ်လူတို့လဲ အရှိရုပ်နာမ်ကို အသိမှန် ရအောင် ရှုမှတ်နိုင်ကြ၍ သောကကင်းပျောက် မဂ်ဖိုလ် ချမ်းသာ လမ်းပေါက်နိုင်ကြပါစေသတည်း။

သာဓု သာဓု သာဓု

ဗုဒ္ဓသာသနာနဂ္ဂဟအဖွဲ့ချုပ်

ရန်ကုန်မြို့၊ မဟာစည်သာသနာ့ရိပ်သာ
 နာယကဆရာတော်များအဖွဲ့၊ ဗုဒ္ဓဗျူဟာဆရာတော်ကြီး
 သာသနဓဇသိရီပဝရ ဓမ္မာစရိယ၊ ဝိနယပါဠိပါရဂူ၊ အဂ္ဂမဟာကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ
 ဘဒ္ဒန္တဇဠိလမဟာထေရ် ဟောကြားတော်မူသော
 “ သီလဝိသုဒ္ဓိတရားတော် ”

ဒီနေ့ဟောကြားမယ့် တရားတော်ကတော့ ဝိသုဒ္ဓိ(၇)ပါးထဲက “သီလဝိသုဒ္ဓိ” တရားတော်တဲ့။ အမြင့်အရပ်မှာရှိတဲ့ အရာဝတ္ထုကို ယူချင်လို့ရှိရင် လှေခါး စသည်တို့နဲ့ တက်ပြီးတော့ယူရပါတယ်။

အဲဒီလိုပါပဲ။ အဆင့်မြင့် ဝိပဿနာတရားတွေ အားထုတ်ပြီးတော့ မဂ်ဖိုလ်ဉာဏ် ယူတော့မယ်ဆိုလို့ရှိ ရင်လဲပဲ ဝိသုဒ္ဓိဆိုတဲ့ လှေခါးနဲ့တက်ပြီးတော့ ယူရပါတယ်။ အဲဒီဝိသုဒ္ဓိ(၇)မျိုးရှိပါတယ်။ သီလဝိသုဒ္ဓိ၊ စိတ္တဝိသုဒ္ဓိ၊ ဝိဒ္ဓိဝိသုဒ္ဓိ၊ ကင်္ခါဝိတရဏ ဝိသုဒ္ဓိ၊ မဂ္ဂါ မဂ္ဂဉာဏ ဒဿနဝိသုဒ္ဓိ၊ ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ၊ ဉာဏဒဿန ဝိသုဒ္ဓိ လို့ (၇)မျိုးရှိပါတယ်။ အဲဒီ (၇)မျိုးထဲက ယနေ့ ဟောမယ့်ဟာကတော့ နံပါတ်(၁) သီလဝိသုဒ္ဓိတရားတော်တဲ့။ နဂိုက တရားအားထုတ်မယ့် ပုဂ္ဂိုလ်တွေမှာ သီလရှိပေမယ့်လို့ အဲဒီသီလတွေက ကျိုးပေါက်ပြောက် ကျားမှုရှိချင်ရှိနေမယ်။ အဲဒီလို သီလတွေ မလုံမခြုံ ဖြစ်နေရင် သမာဓိ ရတို့ ဝိပဿနာ ဉာဏ်ဖြစ်ဖို့က မလွယ်ပါဘူး။ ဒါကြောင့်မို့လို့ တရား အားထုတ်တော့ မယ်ဆိုရင် သီလစင်စင်ကြယ်ကြယ် လုပ်ရပါတယ်။

လူတွေဆိုလို့ရှိရင်လဲ သီလတွေထပ်ယူရတယ်။ ရဟန်းတော်များဆိုလို့ရှိရင်လဲ ပါတိမောက္ခ သံဝရသီလ တွေကောင်းမွန်အောင် မကျိုးမပေါက်အောင် ထိန်းသိမ်း ထားရတယ်။ အဲဒီလို မိမိတို့ ဆောက်တည်ထားတဲ့သီလ မပျက်မပြယ်စင်ကြယ်ပြီးတော့ နေတာကို သီလဝိသုဒ္ဓိ လို့ခေါ်ပါတယ်။ အဲဒီသီလကလဲပဲ အမျိုးမျိုးရှိပါတယ်။ ရိုးရိုး သီလရှိတယ်။ အဲဒီထက်မြင့်မြတ်တဲ့ ဥပသီလရှိ တယ်။ အမြတ်ဆုံး ဖြစ်တဲ့ ပရမတ္ထသီလ ဆိုတာရှိပါ တယ်။ ရိုးရိုးသီလဆိုတာကတော့ စီးပွားဥစ္စာတွေ ပစ္စည်းပစ္စည်းတွေ ပျက် စီးချင်ပျက်စီးပစေ၊ သီလတော့ မပျက်စီးအရ ကူးဆိုတဲ့သဘောနဲ့၊ စောင့်ထိန်းတာကို

ရိုးရိုးသီလစောင့်ထိန်းတယ် လို့ခေါ်ပါတယ်။ အဲဒီထက် မြင့်မြတ်တဲ့ သီလစောင့်ထိန်း နည်းကတော့ မိမိခန္ဓာ ကိုယ်မှာရှိတဲ့ လက်၊ခြေ၊ နား၊ နှာခေါင်း အစရှိတဲ့ ကိုယ် လက် အင်္ဂါတွေ ပျက်စီးချင်ပျက်စီးသွားပစေ၊ ကိုယ် လက် အင်္ဂါတွေ ဆုံးရှုံးချင်ဆုံးရှုံးပစေ၊ သီလကိုတော့ မပျက်စေရဘူးလို့ အဲဒီလို ကိုယ်လက်အင်္ဂါ အဆုံးရှုံးခံ ပြီးတော့ စောင့်ထိန်းတာကို ဥပသီလ မြင့် မြတ်တဲ့သီလ လို့ခေါ်ပါတယ်။

နောက် အမြတ်ဆုံးဖြစ်တဲ့ ပရမတ္ထသီလဆိုတာ ကတော့ အသက်သေချင်သေပေစေ၊ သီလကိုတော့ မဖျက်ဘူးလို့ သီလကိုတော့ မကျိုးပေါက်စေရဘူးလို့ အဲဒီလို နှလုံး သွင်းပြီးတော့ စောင့်ထိန်း တာကို ပရမတ္ထ သီလ လို့ခေါ်ပါတယ်။ ဒီသီလသုံးမျိုးမှာ အညံ့စားဖြစ်တဲ့ ရိုးရိုးသီလဆောက်တည်ခြင်းဖြင့် ဖြစ်လေရာဘဝမှာ ဩဇာအာဏာရှိတဲ့ လူမင်း၊ လူမိဖုရားဘဝမျိုးတွေ ရနိုင်တယ်တဲ့။ အလတ်စားဖြစ်တဲ့ ဥပသီလ ဖြင့် မြင့်မြတ်တဲ့ နတ်ဘဝမျိုးရနိုင်တယ်တဲ့။ ပရမတ္ထသီလ အရင်းတည်ပြီးတော့ တရားတွေ အားထုတ်လို့ရှိရင် မြင့် မြတ်တဲ့နိဗ္ဗာန်ကို လွယ်လွယ်ကူကူရနိုင်တယ်တဲ့။ နောက်ပြီး တော့ သီလဆောက်တည်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေမှာ သီလ အကျိုးတရား ငါးပါး ဆိုလဲ ရသေးတယ်။ အဲဒါ တွေက ဘာတွေလဲဆိုတော့ ဤလောကမှာ သီလနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ မမေ့ မလျော့ခြင်းကို အကြောင်းပြု ပြီးတော့ ယခုပစ္စုပ္ပန်ဘဝမှာ စီးပွားဥစ္စာ ပြည့်စုံ ချမ်းသာတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်နိုင် တယ်တဲ့။ အဲဒါကတစ်ပါး။

နောက်တစ်ခုက သီလနဲ့ပြည့်စုံတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ရဲ့ ကောင်းမြတ်တဲ့သတင်းတွေဟာ ပြန့်လွှင့် သွားတတ် တယ်တဲ့။ ဟုတ်တယ်။ ပန်းသတင်းလေညှင်းဆောင်၊ လူသတင်း လူချင်းဆောင်ဆိုတဲ့အတိုင်း ဘယ်ပုဂ္ဂိုလ် ဟာဖြင့် သီလ သမာဓိ ပြည့်စုံတယ်လို့ ကိုယ့်ရပ်ကွက်

ကိုယ့်မြို့ ကိုယ့်ရွာမှာ ကျော်ကြားထင်ရှားမှုဆိုတာ ရှိနေတတ်ပါတယ်။ အဲဒါ သီလရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ရဲ့ ကောင်းတဲ့ သတင်းတွေဟာ ပျံ့လွင့်သွားတတ်တယ်တဲ့။ ဒါကတော့ နံပါတ်နှစ် အကျိုးနံပါတ်(၃)က သီလရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ဘယ်လိုပရိသတ် မျိုးပဲ ချဉ်းကပ် ချဉ်းကပ် ရဟန်းပရိသတ်ထဲ ပဲသွားရ မလား၊ မင်းပရိသတ်ထဲသွားရ မလား၊ လူပရိသတ်ထဲသွားရမလား၊ ဘယ်လိုပရိသတ်ထဲသွားသွား၊ ရဲရဲ ရင့်ရင့် သွားရဲ တယ် တဲ့။ အဲဒါဟာလဲ သီလပြည့်စုံသူရဲ့ အကျိုးပါပဲတဲ့။ နံပါတ်(၄)ကတော့ သီလနဲ့ ပြည့်စုံ တဲ့ပုဂ္ဂိုလ် ဟာ သေခါနီးမှာ တွေတွေ ဝေဝေမဖြစ်ဘူးတဲ့။ သေခါနီးတွေဝေတယ်ဆိုတာ သေခါနီးမှာ သတိတွေလစ်ပြီးတော့ ရှူးရှဲ ရှူးရှဲ နဲ့ အသက်ကြီးသာရှူးပြီးတော့ တော် တော်နဲ့ မသေနိုင်ပဲ သတိလက်လွတ်ဖြစ်ပြီးတော့ မေ့မြောနေတာ မျိုးကို ဆိုလိုပါတယ်။ သီလနဲ့ပြည့်စုံတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကတော့ သေခါနီးမှာ မေ့မြောပြီးတော့ အကြာကြီးဖြစ် မနေဘူးတဲ့ သတိလက်လွတ်မဖြစ်ဘူးတဲ့။

နောက်ပြီးတော့ နံပါတ်(၅)ကတော့ သီလနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ သေသည့် အခြားမဲ့ မှာငရဲဘဝတို့ တိရစ္ဆာန်ဘဝတို့၊ ဗြိတ္တာဘဝတို့ မရောက်ပဲနဲ့ ကောင်းရာ သုဂတိ နတ်ပြည်ကို ရောက်တယ်တဲ့အဲဒီ အကျိုးတရား ငါးပါးလဲ ရပါတယ်။ နောက်ပြီးတော့ သီလဟာ အိုသည့်တိုင်အောင် ကောင်းမြတ်တဲ့ တရား ပဲတဲ့အိုမင်း မစွမ်းဖြစ်နေရင် တချို့က ဘာမှမကောင်းတော့ဘူးလို့ ပြောတတ်တယ်။ မြတ်စွာဘုရားကတော့ သီလနဲ့ ပြည့်စုံရင် အိုသည့်တိုင်အောင် ကောင်းတယ်တဲ့။ အိုသည့်တိုင်အောင်ကောင်းတဲ့ အဆင်း တန်ဆာဟာ သီလပဲတဲ့။ ဒီပြင်မရှိဘူးတဲ့။ ရိုးရိုးလူတွေဆင်မြန်းတဲ့ အဆင်း တန်ဆာတွေ၊ အဝတ်အထည် တွေဆိုတာကတော့ သူ့အရွယ်အလိုက်ပဲ တင့်တယ်တာပဲ။ ကလေးတွေဝတ်တဲ့ အဝတ်အစားတွေ၊ အဆင်းတန် ဆာတွေဟာ ကလေးတွေနဲ့ ပဲတင့်တယ်တယ်။ လူကြီးဝတ်တဲ့ အဝတ်အထည် အဆင်းတန်ဆာ တွေဟာလဲပဲ လူကြီးတွေ နဲ့ပဲ လိုက်ဖက်ပါတယ်။ အဲဒါတွေကို ဒီပြင်ပုဂ္ဂိုလ်တွေဝတ်လို့ မတင့်တယ်ပါဘူး။ ကလေးလေးတွေ ဝတ်တဲ့ဟာ လူလတ်ပိုင်းတွေဝတ်လို့ မတင့်တယ်ဘူး။

လူလတ်တွေဝတ်တဲ့ဟာလဲ လူကြီးတွေဝတ်လို့ မတင့်တယ်ဘူး။ သူ့အရွယ် အလိုက်သာ အဲဒီ အဝတ်အထည် အဆင်းတန်ဆာတွေဟာ တင့်တယ်ကြတယ်တဲ့။

သီလဆိုတဲ့ အဆင်း တန်ဆာကတော့ အဲဒီလို မဟုတ်ဘူး။ သီလဆိုတဲ့ အဆင်းတန်ဆာကတော့ ကလေးတွေသီလစောင့်လဲပဲ ဘယ်သူ မှမကဲ့ရဲ့ဘူး။ အားလုံးက ချီးကျူးကြမှာပါပဲ။ လူလတ်ပိုင်း တွေသီလဆောက်တည်ရင်လဲ ဒါလဲကောင်းတာပါပဲ။ အသက်ကြီးတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေ သီလပြည့်စုံရင်လဲပဲ ဒီအဖိုးက ဒီအဖွားက သိပ်သီလမြဲတယ်နဲ့ အားလုံးကပဲ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ချီးကျူးတတ်ကြပါတယ်။ ဒါကြောင့် သီလ ဟာ အိုသည့် တိုင်အောင် ကောင်းတဲ့ တရားပါပဲ။

တစ်ခါ တုံးက သုဘလုလင်က မြတ်စွာဘုရားကိုမေးတယ်။ အရှင်ဂေါတမတဲ့အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ကျန်းမာရေးကောင်းကြတယ်တဲ့။ အချို့ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ကျန်းမာရေး မကောင်းပါဘူးတဲ့။ အဲဒါဘာဖြစ်လို့ ပါလဲလို့ မြတ်စွာဘုရားကို မေးတယ်။

ဒီတော့ မြတ်စွာဘုရားက သုဘလုလင်တဲ့ ဤလောကမှာ အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ် တွေဟာ သီလစောင့်ထိန်းမှု မပြုကြဘူးတဲ့။ ကိုယ်မှု နှုတ်မှု မကောင်းတာတွေ လုပ်ကြ တယ်တဲ့။ ကိုယ်နဲ့ သူ့အသက်သတ်ခြင်း၊ ခိုးခြင်းစသည် လုပ်ကြတယ်။ နှုတ်နဲ့လိမ် ပြောခြင်း၊ ဂုံးတိုက်ခြင်း၊ အစရှိသည်တွေလုပ်ကြတယ်။ အဲဒီလို သူများတွေ စိတ်ဆင်းရဲ ကိုယ်ဆင်းရဲအောင် ပြုလုပ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ဖြစ်လေရာဘဝမှာ ကျန်းမာရေးချို့တဲ့ပြီးတော့ ရောဂါဘယတွေထူပြော နေတတ်တယ်။ သီလနဲ့ပြည့်စုံတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကတော့ ကျန်းမာရေး တွေ ကောင်းတတ်တယ်လို့ အဲဒီလို မြတ်စွာဘုရား က ဖြေကြားပါတယ်။ အဲဒါကြောင့် သီလဟာ ဖြစ်လေရာဘဝမှာ ကျန်းမာရေးကောင်းဘို့ အထောက်အပံ့လဲ ဖြစ်တယ်တဲ့။ နောက်ပြီးတော့ “သီလံယောဂိဿ လင်္ကာတော” သီလဟာ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်ရဲ့ အဆင်း တန်ဆာဘဲ။ ယောဂီဆိုတာ တရားအားထုတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုခေါ်ပါတယ်။ ရိုးရိုးလူတွေရဲ့ အဆင်းတန်ဆာ ကတော့ ပုတီး၊ နားဒေါင်း၊ လက်ကောက်၊ ရွှေ၊ ငွေ စသည်တွေပါပဲ။ ကောင်းမြတ်တဲ့ ပိုး၊ ဖဲ၊ ကတိပါ အစရှိတဲ့ အဝတ်တန်ဆာတွေ ဒါတွေက ရိုးရိုးလူ တွေရဲ့ အဆင်း

တန်ဆာပါပဲ။ တရားအားထုတ်တဲ့ယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်ရဲ့ အဆင်းတန်ဆာက ဘာလဲ ဆိုတော့ သီလပါပဲတဲ့။

သီလက တရားအားထုတ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်အတွက် အကောင်းဆုံး အဆင်းတန်ဆာ ပါပဲ။ အဲဒီသီလဆိုတဲ့ အနံ့ဟာ ရိုးရိုး ပန်းရနံ့တွေနဲ့မတူဘူးတဲ့။ ရိုးရိုး ပန်းရနံ့ တွေဟာ လေသင့်ရာမှာသာမွှေးတယ်။ လေညာကိုဆန် ပြီးတော့ မမွှေးဘူး။ တောင်စလပ်ပန်းတို့၊ စပါယ်ပန်းတို့၊ ကြက်ရုံးပန်းတို့၊ အစရှိတဲ့ပန်းတွေဟာ လေအောက် ကိုသာမွှေး တယ်။ လေညာကိုမမွှေးနိုင်ဘူး။ သီလဆိုတဲ့ ပန်းကတော့ လေညာပါသွားပြီးတော့မွှေးနိုင်တယ်။ ဒါကြောင့်မို့လို့ သီလဟာ လေညာတိုင်အောင်မွှေးတဲ့ အမွှေးနံ့တစ်ခုပဲလို့ ဆိုကြပါ တယ်။ အဲဒီသီလနဲ့ပြည့်စုံ နေတာဟာ ကောင်း တယ်တဲ့။ သီလမပြည့်စုံပဲနဲ့ လူ့ဘဝ နှစ်ပေါင်းတစ်ရာလောက် အသက်ရှည်ခြင်း ထက်၊ သီလပြည့်စုံပြီးတော့၊ တစ်ရက်လောက် အသက် ရှည်တာက ပိုမြတ်တယ်လို့ မြတ်စွာဘုရားက ချီးမွမ်းပါတယ်။ “သီလ သမာ မရှိပါပဲ တစ်ရာအသက် ရှည်သည်ထက်လဲ တစ်ရက်လောက်မျှ မြတ်သီလနှင့် ပြည့်ဝ သူမှာ ဤလူ့ရွာ လွန်စွာမြင့်မြတ်သည်”တဲ့။

ဒီအကြောင်းကို မြတ်စွာဘုရားက သံကိစ္စ သာမဏေ အကြောင်းကို ဟောကြား တော်မူပါတယ်။ မြတ်စွာ ဘုရားသက်တော်ထင်ရှား ရှိစဉ်အခါတုံးက ရဟန်းတော် သုံးကျိပ်တို့ဟာ မြတ်စွာဘုရားထံမှာ ကမ္မဋ္ဌာန်းယူပြီး တရားအားထုတ်ဘို့ စီစဉ်ကြတယ်။ အဲဒီတော့ မြတ်စွာဘုရားက သင်တို့ဟာ ဘယ်နေရာမှာ သွားပြီး တရားအား ထုတ်ကြမလဲလို့မေးတော့ တပည့်တော်တို့ ဒီက ယူဇနာ(၁၂၀)လောက်ဝေးတဲ့ ရွာတစ်ရွာကို အမှီ ပြုပြီးတော့ အဲဒီတော့မှာပဲ တရား အားထုတ်ဘို့ရာ အစီအစဉ် ရှိပါတယ်လို့ လျှောက်ကြ တယ်။ ဒီတော့ မြတ်စွာဘုရားက ဆင်ခြင်ကြည့်တဲ့ အခါမှာ သူတို့သွားမဲ့ နေရာမှာ အန္တရာယ်ရှိနေတယ်။ ဒီအန္တရာယ်ကို သံကိစ္စသာမဏေ မှသာလျှင် ကျော်လွှား နိုင်လိမ့်မယ်လို့ သိတော်မူတဲ့အတွက် မြတ်စွာဘုရားက ဒီလိုဆိုရင် သင်တို့ တရားအား ထုတ်သွားတဲ့အခါမှာ သင်တို့နောင်တော်ကြီး ရှင်သာရိပုတ္တရာ ထံဝင် သွားကြ ဦး၊ ဝင်ကန်တော့ကြဦးလို့ မှာလိုက်တယ်။

ဒါနဲ့ ရှင်သာရိပုတ္တရာထံသွားပြီးတော့ ကန်တော့ကြတယ်။ ဒီတော့ ရှင်သာရိပုတ္တရာက

မေးတယ်။ ငါ့ရှင် တို့ ဘာကိစ္စလာကြသလဲ၊ မှန်လှပါ။ မြတ်စွာဘုရားက သင်တို့တရားသွားအားထုတ်ရင် နောင်တော်ကြီးကို ကန်တော့ပြီးမှ သွားကြဆိုလို့ တပည့်တော်တို့လာခဲ့ကြပါတယ်လို့ ဆိုတော့ ရှင်သာရိပုတ္တရာက ဆင်ခြင်ကြည့်တယ်။ အဲဒီလို ဆင်ခြင်ကြည့်တဲ့အခါကျမှ မြတ်စွာဘုရားက သံကိစ္စသာမဏေကို ထည့်စေ လိုတယ်လို့ စိတ်ထဲမှာ သိလာတယ်။

သံကိစ္စသာမဏေဆိုတာ ရှင်သာရိပုတ္တရာရဲ့ တပည့် (၇)နှစ်သား ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ် လေးပါပဲ။ သူ့ကို နဂိုက ရှင်သာရိပုတ္တရာ အလုပ်အကျွေးသူဌေးသမီး တစ်ယောက်ရဲ့ ဝမ်းမှာ ပဋိသန္ဓေတည်ခဲ့တယ်။ အဲဒီ ကလေးလေး ပဋိသန္ဓေရက်တွင်းမှာရှိတဲ့မှာပဲ မိခင်ဖြစ် တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်သေဆုံးသွားရော၊ ဒါနဲ့အလောင်းကို သုသန် ထုတ် မီးရှို့ကြ တဲ့အခါမှာ ဒီပြင်အသားတွေတော့ လောင်တယ်တဲ့။ ဝမ်းဗိုက်သားကြီးက မလောင်ပဲ ဖြစ်နေ တယ်တဲ့။ ဒါနဲ့ ညနေ ကျတော့ မီးရှို့တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေက တံဆူးဝါးနဲ့ ဝမ်းဗိုက်ကို ထိုးဖောက်ကြတော့ အဲဒီ ကလေးရဲ့ မျက်စိဒေါင့်နား နည်းနည်းပွတ်ထိုးမိ သွားတယ်။ ဒါကြောင့်မို့လို့ နောင်အခါကျတော့ သံကိစ္စ လို့နာမည်ရတယ်။ အဲဒီလို အလောင်းမှာ ကျန်နေတဲ့ အသားတုံးကြီးကို မီးတွေဘာတွေရှို့ပြီးတော့ မနက် ကျမှပဲ လာကြည့်ကြ မယ်ကွာဆိုပြီး ပြန်သွားကြ တယ်။

နောက်တနေ့မနက် လာကြည့်တဲ့အခါကျ တော့ အဲဒီမီးပုံပေါ်မှာ ကလေးလေး တွေတယ်တဲ့။ ဟာ- ဒီကလေးလေးဟာ မီးမလောင်ဘူး၊ အသားတွေ အကုန်လုံး မီးလောင်သွားတာ ဒီကလေးမီးမလောင်ဘူး၊ အံ့ဩ စရာအတော်ကောင်းတယ်။ ဆိုပြီးတော့ အဲဒီ ကလေးလေးကို ယူသွားပြီးတော့ သူ့ဆွေမျိုးတွေဆီပေး တယ်။ ဒါနဲ့ သူ့ဆွေ မျိုးတွေက ဒီကလေးလေးကို တဖြည်းဖြည်းမွေးမြူကြတာပေါ့လေ။တနေ့တော့ ဒီကလေးလေး နဲ့ပတ်သက်ပြီး၊ ဗေဒင်ဆရာမေးကြည့် တော့ ဗေဒင်ဆရာက ဒီကလေးကို မွေးစား ထားရင် ဆွေခုနစ်ဆက် မျိုးခုနစ်ဆက် မွဲလိမ့်မယ်၊ တကယ်လို့ ဒီကလေးဟာ သာသနာ့ဘောင်မှာ သာသနာ့ဝန်ထမ်း လုပ်လို့ရှိရင်တော့ နောက်ပါအခြေ အရံတွေနဲ့ တကွ သာသနာမှာ ထင်ရှားကျော်ကြားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်လိမ့်မယ် လို့ ဗေဒင်ဆရာတွေက ဟောကြတယ်တဲ့။

ဒီလိုနဲ့ အဲဒီကလေးလေးကို ပြုစုစောင့်ရှောက်ပြီး အတော်လေး ပြေးနိုင် လွှားနိုင် ကစားနိုင်တဲ့ အရွယ်ကျတော့ ကလေးတို့ဘဝက ကစားကြတဲ့အခါမှာ ဒီပြင်ကလေးတွေက ရှုံးကြတယ်။ ရှုံးတော့ ဒီကောင်သေတွင်းထွက်က ငယ်ငယ်ထဲက သေသွားရင် အေးတယ်။ သေတွင်းထွက်က တို့ချည်းနိုင်နေတာပဲနဲ့ ပြောကြတော့ အဲဒီကောင်လေးက ငါ့ကို သေတွင်းထွက်လို့ ဟိုကောင်တွေကပြောတယ်။ သေတွင်းထွက်ဆိုတာဘယ် လိုဟာပါလိမ့်မလဲ။ ဒေါ်ဒေါ်တို့ကို မေးကြည့်ဦးမှပဲလို့ဆိုပြီး သူ့အဒေါ်တွေ ကိုမေး ကြည့်တော့ ခုနအကြောင်း တွေပြောပြတာကို မီးလောင်လို့ မသေတဲ့အကြောင်း ပြောပြတော့ သူက အတော်သံဝေဂဖြစ်တယ်။ အော်- ငါ့ဘဝဟာ ကံကောင်းလို့ လူ့ဘဝရတာ၊ ငယ်ငယ်ကများ မီးလောင်သေဆုံးသွားရင် ငါလူ့ဘဝရမှာတောင် မဟုတ်ဘူး။ ဒါကြောင့် ဒီလောက်တောင် ခဲမယဦးယဦး ရတဲ့ ဘဝကို ငါအလဟဿ မဖြစ်စေတော့ဘူး။ သံသရာ လွတ်မြောက်ကြောင်း အလုပ်တွေ လုပ်ဘို့ ငါသာသနာတောင် ဝင်တော့ မယ် ဆိုပြီး သူ့ဒေါ်ဒေါ်တွေပြောတော့ သူ့ဒေါ်ဒေါ်တွေကလဲ သဘောကျတယ်။ ဒါနဲ့ရှင်သာရိပုတ္တရာထံအပ်တယ်။

အဲဒီလိုနဲ့ ရှင်သာရိပုတ္တရာထံ ရောက်တဲ့အခါ ကြတော့ ရှင်သာရိပုတ္တရာက ကမ္မဋ္ဌာန်းပေးပြီးတော့ ခေါင်း ရိတ်တဲ့အခါမှာ တရားတွေရုဏ်ပွားများရင်းနဲ့ ခေါင်းရိတ် ဆုံးတဲ့အခါမှာ ရဟန္တာဖြစ်တယ်တဲ့ အဲဒီကိုယ်တော် လေးပါပဲ။

ရှင်သာရိပုတ္တရာက အဲဒီလိုဆိုရင် ငါ့ရှင်တို့ သင်တို့မှာ ကပ္ပိယ ကိုရင်ပါလား ဆိုတော့ မပါသေးတဲ့ အကြောင်းလျှောက်ကြတယ်။ ဒီလိုဆိုလို့ရှိရင် သံကိစ္စသာမဏေ ကိုခေါ်သွားကြဆိုတော့၊ ဟာ-ကိုရင် ပေါက်စ လေး တပည့်တော်တို့ မခေါ်ချင်ပါဘူး ဘုရား၊ မခေါ်ချင်လို့ဘယ်ဖြစ်မလဲ မြတ်စွာဘုရားက ဒါကြောင့် ငါ့ဆီလွတ်လိုက်တာ၊ ဒါကြောင့် ကိုရင်သံကိစ္စကို ခေါ်သွားကြ ဆိုတာနဲ့ သူတို့လဲ ခေါ်သွားကြတယ်။

အဲဒီလိုနဲ့ ခုန ယူဇနာ (၁၂၀)လောက်ဝေးတဲ့ ရွာကြီးနားက ဧကတစ်ခုမှာ အမှီပြုပြီးတော့ တရားအားထုတ်နေကြတယ်။ ဒီလိုတရား အားထုတ်နေတဲ့ အခါမှာ ရဟန်းတော်တွေအတွက် အန္တရာယ်တစ်ခု ပေါ်လာတယ်တဲ့။ ဘာလဲဆိုတော့ ခိုးသား တွေက

တခါထဲသူတို့ရဲ့ဓားပြတိုက်မှု ခိုးမှုကိစ္စတွေ အောင်မြင်ရေး အတွက် လူတစ် ယောက်ရဲ့ လည်ချောင်းသွေးနဲ့ ယစ်ပူဇော်မယ် ဆိုပြီးတော့ ကြံကြရင်းကနေ ရဟန်းတော်တွေ ဆီလာပြီးတော့ တောင်းကြတယ်။ အရှင်ဘုရားတို့ တပည့်တော်တို့ ယစ်ပူဇော်ချင်လို့ ဒီထဲက ရဟန်းတစ်ပါး လောက်လို့ချင်ပါတယ်ဆိုတော့ အဲဒီတော့ အကြီး ဆုံးဖြစ်တဲ့ မထေရ်ကြီးက ဒါငါ့တာဝန်ပဲ ဒီတော့ ညီတော်တို့ ချမ်းချမ်းသာသာနေကြ၊ ငါလိုက်သွားမယ်လို့ပြောတယ်။ အဲဒီတော့ ဒုတိယ မထေရ်က နောင်ကြီးမလိုက်နဲ့ နောင် တော်ကြီးလိုက်လို့ ရှိရင် ခေါင်းဆောင်မရှိလို့ ဒုက္ခရောက်ကုန်မှာပေါ့။ တပည့်တော် လိုက်မယ်၊ တပည့်တော်အသေခံမယ်၊ တတိယကိုယ်တော်က နောင်တော်မလိုက်နဲ့ ငါလိုက်မယ်နဲ့ အဲဒီလို သူလိုက်မယ် ငါလိုက်မယ်ဖြစ်နေ တာနဲ့ ကိုရင်သံကိစ္စက အရှင်ဘုရားတို့ မလိုက်ကြနဲ့ဘုရား၊ တပည့်တော်တာဝန်ပါ။ ဒီနေရာတပည့်တော်လိုက်ရမှာ၊ ကိုရင်လိုက်လို့ဘယ်ဖြစ်မလဲ ကိုရင်တော့ ထည့်လိုက်ပြီးတော့ သူတို့တော့ အလွတ် နေကြတယ်လို့ ဒို့ကို ကဲ့ရဲ့မယ်။ ကိုရင်လိုက်လို့မဖြစ်ဘူး၊ ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား၊ ဒီကိစ္စအတွက် တပည့်တော်လိုက်လာတာ၊ အရှင်ဘုရားများ ကြောင့်ကြမဖြစ်ပါနဲ့၊ တပည့်တော်လိုက်သွားပါမယ်ဆိုပြီးတော့ လိုက်သွားတယ်။ အဲဒီတော့ ဓားပြငိုလ်ကြီးကို ရဟန်းတော် အကြီးအကဲကမှာတယ်။ ကိုရင်လေးက ငယ်ပါတယ်ကွယ် သူ့ကိုဓားကြီးတွေပြလား ဘာလား မလုပ်ပါနဲ့၊ အဲဒါကြောင့်မို့လို့ သူ့ကို သင့်တင့်တဲ့ နေရာမှာ ထားပါ၊ ကြောက်လန့်နေပါမယ်လို့ မှာလိုက်တယ်။ သူကလဲ ရဟန္တာမှန်းမသိဘူး။

ဒါနဲ့ ခိုးသားဓားပြတွေကခေါ်ပြီးတော့ ဟိုရောက်တော့ကိုရင်လေးကို သစ်ပင်ရိပ် မှာထား၊ ကိုရင်လေး ငယ်ငယ် ဆိုတော့ ကြိုးတွေဘာတွေနဲ့တုပ်ထားပါဘူး၊ ကိုရင်က လဲပဲ အဲဒီသစ်ပင်ရိပ်မှာ ဖလသမာပတ် ဝင်စား ပြီးတော့နေတယ်တဲ့။ အဲဒီအချိန်မှာ ခိုးသားဓားပြတွေက ဓားတွေသွေးကြ၊ ထင်းတွေ ဘာတွေပုံကြပြီးတော့ ဓားပြ ဗိုလ်ကြီးက အဲဒီဓားကြီးနဲ့ ကိုရင်ရဲ့လည်ပင်းကိုခုတ်ချလိုက်တယ်။ ကိုရင်က ဖလသမာပတ် ဝင်စား နေတဲ့အချိန် ဆိုတော့ ဓားကြီးက ဒိုင်းဆိုမြည်ပြီးတော့ ဓားကြီးကကွေးသွားတယ်တဲ့၊ ကွေးသွားတော့ ဘာဖြစ်ပါလိမ့်ဆိုပြီး ဓားကြီး ဖြောင့်ပြီး

တော့ ဒုတိယအကြိမ် ခုတ်လိုက်တယ်။ ခုတ်လိုက်တာနဲ့ ဓားကြီးက ဒုံဆိုမြည်ပြီးတော့ ကော့သွားပြန်တယ်။ ဒီတော့မှ ဓားပြခိုလ်ကြီးက ဘယ်နှယ်လဲ အရင်တုန်းက ငါ့ဓားဟာ သံမကောင်းတဲ့ဓားနဲ့မျှားယှဉ်ခုတ်ရင် သံညံ့တဲ့ ဓားတွေတောင်ပြတ်ကုန်ပါတယ်။ ခု ဒီကိုရင် လေးခုတ်တာနဲ့ ငါ့ဓား ဘေးကွေးလိုက်၊ နောက် ကော့ လိုက်နဲ့ ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ၊ ပြီးတော့ အသေ တာခံမယ့် ကိုရင်ကလဲ ခါတိုင်းလူတွေလို မဟုတ်ဘူး၊ ခါတိုင်းလူ တွေများ သတ်ရင် ငိုကြ ယိုကြ ထပြီး ရှိခိုးကြ တောင်းပန်ကြ ဒီကိုရင်ကတော့ တယ်ငြိမ်သက်ချက် ကောင်းပါလား ဆိုပြီး ကိုရင်လှုပ်ပြီးတော့ ကိုရင် ကိုရင် ကိုရင်ကိုလေ ဟောဒီဓားကြီးနဲ့ခုတ်တာ ကိုရင် သေရမှာ မကြောက်ဘူးလား၊ ကိုရင်ကြည့်ရတာ သေရမှာလဲ ကြောက်ပုံမရပါဘူး၊ ကိုရင်မျက်နှာ သွင်ပြင်က အလွန် အင်မတန်ကြည်လင်တယ်။ ဣန္ဒြေဟာ အလွန် အင်မ တန် စင်ကြယ်တယ်။ ကိုရင် သေရမှာ မကြောက်ဘူး လားလို့အဲဒီလိုမေးတယ်။

အဲဒီလိုမေးတော့ ကိုရင်က ဟာ-ငါတို့လို ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်မှာ သေရမှာ မကြောက်ဘူး၊ ဒီခန္ဓာကိုယ်ကြီးဟာ ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးကြီးပဲ၊ သူ့ကို နေ့တိုင်းပြုစု ကျွေးမွေး လုပ်နေရတာဟာ၊ အတော်ဒုက္ခရောက်တယ်၊ ဒီခန္ဓာကိုယ်ကြီး ပြစ်ချရတဲ့နေ့ဟာ ဒို့အတွက် ချမ်းသာတဲ့နေ့ပါပဲ၊ ဒါကြောင့် ငါတို့လို ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်မျိုးမှာ စိတ်ဆင်းရဲ တယ်ဆို တာ၊ ကြောက်တယ်၊ လန့်တယ် ဆိုတာမရှိပါဘူး၊ လို့ပြောတော့မှ ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်ဆိုပဲ၊ ရဟန္တာရဲ့ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ဒီအသက်မရှိတဲ့ ဓားကြီးက မှသိသေးတယ်၊ ငါဟာ အသိစိတ်ရှိတဲ့လူ လုပ်နေပြီးတော့ ရဟန္တာရဲ့ ဂုဏ်ကျေးဇူး ကိုမသိ၊ ငါမှား ကုန်ပြီ ဆိုပြီးတော့ဓားကြီးပြစ်ချပြီးတော့ ကိုရင်ကို ဦးချတောင်းပန်တယ်၊ နောက်ပြီး တော့ တပည့် တော်လဲပဲဒီမှာပဲ သီလတွေ စောင့်ထိန်းပြီးတော့ ကိုရင်ဝတ်ပါရစေ ဘုရား၊ ဒီခိုးမှု၊ တိုက်မှု အလုပ်တွေမလုပ် ပါရစေနဲ့ တော့လို့ဆိုတော့ သူတပည့်တွေက ဆရာ ဘာလုပ်မလို့လဲတဲ့၊ ငါတော့ ခိုးမှု တိုက်မှုတွေ မလုပ်တော့ဘူး၊ ကိုရင်ဝတ် တော့မယ်၊ အဲဒီလိုဆိုရင်လဲ ကျွန်တော်တို့လဲ ကိုရင်ဝတ်တော့မယ်ဆိုပြီး တောင်းပန် ကြတယ်၊ အဲဒီတော့မှ ကိုရင်သံကိစ္စက အားလုံးသောသူခိုး ဓားပြတွေ တောထဲမှာပဲ သူတို့ ငှက်ကြီးတောင် ဓားတွေနဲ့ ပြတ်အောင်သွေး ခေါင်းရိတ်ခိုင်းပြီးတော့ အဝတ်တွေ ကို

သစ်ခေါက်ဆိုးဝတ်စေပြီးတော့ ကိုရင်ဝတ် (၁၀)ပါး သီလ ပေးလိုက်တယ်၊ အဲဒီအဖွဲ့ကြီးနဲ့သူဟာ ပြန်သွားပြီးတော့ ရဟန်းတော်တွေလဲပြောပြတယ်၊ သူမသေတဲ့အကြောင်း အားလုံးသောခိုးသားဓားပြတွေ ကိုရင်ဝတ်ကြတဲ့အကြောင်းပြောပြတယ်၊

အဲဒါကြောင့် ရဟန်းတော်တွေက ရှင်သာရိပုတ္တရာ ဆီသွားအုံး သူတို့တွေ့ရင် ဘယ်လောက်များဝမ်း သာကြမလဲဆိုတော့ အဲဒီ ရှင်သာရိပုတ္တရာ ဆီလဲသွား၊ ရှင်သာရိ ပုတ္တရာကလဲ မောင်သံကိစ္စ တပည့်တွေများသား ပါလား၊ မှန်လှပါ၊ ခိုးသားတွေဟာ တပည့်တော်ဆီမှာ အားလုံးကိုရင်ဝတ်ကြပါတယ် ဘုရား၊ အေးကောင်းတယ်၊ မြတ်စွာ ဘုရားဆီသွားကန်တော့ကြ ဆိုတော့၊ မြတ်စွာဘုရားဆီသွားကန်တော့ တော့ မြတ်စွာဘုရားက ကိုရင် သံကိစ္စ တပည့်တွေ တယ်များပါလား၊ မှန်လှပါ၊ ခိုးသားတွေ တပည့်တော်ဆီမှာ အားလုံး(၁၀)ပါးသီလယူပြီး ကိုရင်ဝတ်ကြတယ်ဘုရားလို့ လျှောက်တော့၊ အေးအေးကောင်းတယ်၊ ခိုးသားဓားပြတို့ အရင်တုန်းက သင်တို့ဟာ သီလ သမာဓိ မရှိပဲနဲ့ နှစ်ပေါင်းများစွာ အသက်ရှည်ကြပြီး၊ အဲဒါဟာ အလကားပဲ၊ ခုသင် တို့ကိုယ်တိုင်လဲ သီလ ပြည့်ပြည့်စုံစုံ သင်တို့ဆရာကလဲ သီလ ပြည့်ပြည့်စုံစုံနဲ့ အဲဒီလို တစ်ရက်လောက် အသက်ရှည်တာက ပိုမြတ်တယ် ဆိုပြီး မြတ်စွာဘုရားက ဂါထာတစ်ပုဒ်ကိုဟောတယ်။

“သီလ သမာ မရှိပါပဲ၊ တစ်ရာအသက် ရှည်သည်ထက်လဲ၊ တစ်ရက်လောက်မျှ မြတ်သီလနဲ့ ပြည့်ဝသူမှာ ဤလူ့ရွာ လွန်စွာမြင့်မြတ်သည်”။ သီလ သမာဓိ မရှိပဲနဲ့ အနှစ်တစ်ရာလောက်အသက်ရှည်တာထက် သီလနှင့်ပြည့်စုံပြီး တစ်ရက်လောက် အသက်ရှည်တာက ပိုမြတ် တယ်လို့ မြတ်စွာဘုရားက ချီးကျူးတော်မူပါတယ်။

ဒါကြောင့် ယောဂီအပေါင်းတို့ဟာလဲပဲ ဝိသုဒ္ဓိ(၇)ပါးတို့တွင် အရင်းခံ အခြေကျတဲ့ သီလဝိသုဒ္ဓိနဲ့ ပြည့်စုံအောင် ကြိုးစားအားထုတ်နိုင်ကြ၍ ဝိသုဒ္ဓိအဆင့် ဆင့်ဖြင့် မဂ်ဉာဏ်ရကာ ဒုက္ခခပ်သိမ်း ချုပ်ငြိမ်းရာ နိဗ္ဗာန်ကို လျင်မြန်စွာ မျက်မှောက် ပြုနိုင်ကြပါစေလို့ ဆုတောင်းရင်းနဲ့ တရားတော်ကို နိဂုံးချုပ်လိုက်ပါတယ်။

သာဓု သာဓု သာဓု

ကျမ်းဂန်နှင့်အညီ မဟာစည်ဟောသည့်ဝိပဿနာ

“တရားစာဆိုတာ မှီရာမူ အထောက်အထားရှိမှ ရေး ရတယ်။ မြတ်စွာဘုရား ဟောထားတဲ့ ပါဠိဖြစ်စေ၊ ရဟန္တာ မထေရ်မြတ်ကြီးတွေ ဟောထားတဲ့ ပါဠိဖြစ်စေ၊ အဋ္ဌကထာ ဖြစ်စေ၊ ဒီလိုနိုင်လုံတဲ့ ကျမ်းဂန် သာဓကရှိရ တယ်။ အဲဒီလို သာဓကတွေကို မှီငြမ်းပြုပြီးတော့ ရေးရတယ်။ တရားဟော ရင်လဲ ဒီလိုကျမ်းဂန်တွေ ကို အမှီပြုပြီးတော့ ဟောရတယ်။ တရားကျင့်ကြံ အားထုတ် ရင်လဲ ဒီလိုကျမ်းဂန် တွေကို အမှီပြုပြီးတော့ ကျင့်ရ တယ်။”

(ဝိပဿနာ အခြေခံ တရားတော်)။

“ပညာဘာဝနာကို ဘယ်လိုပွားစေရမယ် ဆိုတာကိုလဲ မြတ်စွာဘုရားက မျဉ်းကြောင်းကလေး ချထားခဲ့တယ်။ အဲဒီ ပညာဘာဝနာ မျဉ်းကြောင်းတွေ ကတော့ အများကြီးပါပဲ။ ခန္ဓာငါးပါးနဲ့လဲ မျဉ်းကြောင်း တွေ ချထားခဲ့တာရှိတယ်။ အာယတနနဲ့လဲ ချထားခဲ့တာ ရှိတယ်။ ဓာတ်နဲ့လဲ ချထားခဲ့တာရှိ တယ်။ သစ္စာနဲ့လဲ ချထားခဲ့တာရှိတယ်။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်နဲ့လဲ ချ ထားခဲ့တာရှိ တယ်။ နာမ်ရုပ်နဲ့လဲ ချထားခဲ့တာရှိတယ်။ အများ ကြီးပါပဲ။ အဲဒီမျဉ်းတွေထဲက ဘယ်မျဉ်းနဲ့ပဲဖြစ်ဖြစ် တစ်ခုခုနဲ့ ညီညွတ်အောင် လိုက်ပြီးတော့ ကျင့်ရတယ်။ အဲဒီလို မျဉ်းကြောင်းနဲ့တူတဲ့အတွက် မြတ်စွာဘုရား ဟောထားတဲ့တရား ဒေသနာတွေကို (သုတ္တ) သုတ်လို့ ခေါ်ပါတယ်တဲ့။

ဒါကြောင့် ဘုန်းကြီးတို့က တရားဟောတော့ မယ်ဆိုလို့ရှိရင် (သုတ္တ)သုတ်ဆိုတဲ့မျဉ်းကြောင်း ကလေး ကို ရှေးဦးစွာချရတယ်။ ၊ ဘုန်းကြီးတို့ကတော့ တရား မျဉ်းကြောင်း ချတဲ့ အလေ့အထ ပြုလုပ်ထားပါတယ်။ ဒီကနေ့ည တရားပွဲမှာ ဟောဖို့ ချမယ့် တရားမျဉ်း ကလေး ကတော့ အရိယာဝါသ သုတ်တရားတော်တဲ့။ (အရိယာဝါသ တရားတော်၊ ၄၉-၅၀)

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဆဋ္ဌသင်္ဂီတိ ပုစ္ဆက အဂ္ဂမဟာ ပဏ္ဍိတ မဟာစည် ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဟောကြား ထားတော်မူသည့် အထက်ပါတရားတော်များကို

ကြည့်လျှင် ဆရာတော် ဘုရားကြီးသည် ပိဋကတ် ကျမ်းဂန်များကို နဲ့နဲ့စပ်စပ် ကျွမ်းကျမ်းကျင်ကျင် တတ်မြောက်တော် မူသည်။ ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်သည့် အားလျော်စွာ ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်၏ တရား ဒေသနာတော် ဖြစ်သည့် ပိဋကတ် ကျမ်းဂန်များနှင့်အညီ ရေးသားရေး၊ ဟော ကြားရေးကို မည်မျှ အလေးဂရု ပြုတော်မူလေ့ရှိ သည်ကို သိရှိနိုင်၏။ ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာစည် ဆရာ တော်ဘုရား ကြီးသည် “တောက်မည့် မီးခဲ တရဲရဲ” ဆို သကဲ့သို့ပင် သာမဏေ(ကိုရင်)ဘဝမှ စပြီး သက်တော် ဝါတော် ငယ်ရွယ်စဉ် ကပင် မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ တရားတော် ပိဋကတ် ကျမ်းဂန်များနှင့် ညီညွတ်သည့်တရားကိုမှ နှစ်သက် သဘောကျတော်မူ၏။ ထင်ရှားသည့် သာဓကများကို ထုတ်ပြပါမည်။

မန္တလေးမြို့၊ အဘယာရာမ ဆရာတော်၊ အမေရိ ကန်နိုင်ငံ၊ ကာလီဖိုးနီးယား၊ ဓမ္မနန္ဒဝိဟာရ ဆရာတော်၊ ရန်ကုန်မြို့၊ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓသာသနာ ပြုတက္ကသိုလ် ပါမောက္ခချုပ် ဆရာတော် ဒေါက်တာ ဘဒ္ဒန္တ သီလာနန္ဒာ ဘိဝံသ (မဟာစည် ဩဝါဒါစရိယ) ရေးသား ပြုစုသော “မဟာစည် ဆရာတော်ဘုရားကြီး ၏ ထေရုပ္ပတ္တိ” စာအုပ် (စာမျက်နှာ ၂၃ - ၂၄)၌ အောက်ပါအတိုင်း ရေးထား၏။

“အရှင်သောတနလည်း ထိုကဲ့သို့သော ရတနာ သုံးပါး၌ မလှုပ်မယိုင် ခိုင်မာလှသောသဒ္ဓါတရားကို ရလိုသည်။ မိမိ၏ ကိုယ်တွေ့ အသိဖြင့် မြတ်စွာဘုရား ၏ စကားတော်များကို အားပါးတရထောက်ခံလိုသည်။ ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း အရှင်သောတနသည် ပဋိပတ်ကို ကိုယ်တိုင် လက်တွေ့ အားထုတ်လိုခြင်း ဖြစ်လေသည်။ ပဋိပတ်ကို လက်တွေ့ အားထုတ်လိုသူ သည် နည်းပေါင်းများစွာ ရှိသည့်အနက်မှ မိမိ ကြိုက်နှစ်သက်ရာနည်းကို ရွေးချယ်ရမည်ဖြစ်၏။ ဝိသုဒ္ဓိ မဂ်၌ သမထ ဝိပဿနာဆိုင်ရာ ထိုနည်းတို့ကို အကျယ် တဝင့် ဖွင့်ဆိုရေးသားထားသည်ကို တွေ့နိုင်သည်။ သို့သော် နည်းရှိသမျှကို အားထုတ်ရမည်မဟုတ်။ တစ်နည်းနည်းကိုသာ အားထုတ်ရန် ဖြစ်သည်။ အရှင်

သောဘနသည် သာမဏေ ဘဝကပင် မဟာသတိ ပဋ္ဌာန်သုတ်ကို လေ့လာကြည့်ရှုသော အခါ ထိုသုတ်နိဂုံး လာ ဘုရားရှင်၏ အာမခံချက်ကိုတွေ့၍ သဘောကျခဲ့ ဘူးသည်။ ထိုအာမခံချက်ကား “သတိပဋ္ဌာန် တရား အားထုတ်လျှင် အကြာဆုံး ၇ နှစ်၊ အမြန်ဆုံး ၇ ရက် အတွင်းမှာပင် ရဟန္တာသော်၎င်း၊ အနာဂါမ်သော်၎င်း ဖြစ် နိုင်သည်”ဟူ၍ပင်ဖြစ်၏။ မြတ်စွာဘုရား၏ အာမခံတော်မူ ချက်မှာ အားထုတ်ဖွယ် ကောင်းပါဘိ သည်။ ထို့ကြောင့် ကမ္မဋ္ဌာန်းကို အလေးအနက် အားထုတ်မည့် ပုဂ္ဂိုလ်သည် အဆိုပါ အာမခံချက်ကို တွေ့သိထားသူ ဖြစ်ပါလျှင် သတိပဋ္ဌာန်ကိုပင် ရွေးချယ် မည်မှာ သေချာလှပေသည်။ ထို့ကြောင့်ပင် အရှင် သောဘနလည်း သတိပဋ္ဌာန်ကို အားထုတ်ရန် ဆုံးဖြတ် ချက်ချထားခဲ့လေသည်။

သတိပဋ္ဌာန် အားထုတ်ရန် ဆုံးဖြတ်ချက်ချခဲ့ပြီး နောက် အရှင်သောဘနသည် သတိပဋ္ဌာန်သုတ်ကို ကျကျ နန လေ့ လာခဲ့သည်။ အဋ္ဌကထာ ဋီကာတို့နှင့် မြတ်စွာဘုရား ဆိုလိုတော်မူရင်း အဘော်ကို ပိုင်နိုင် သည်အထိ လေ့လာခဲ့သည်။ အဋ္ဌကထာကို အလွတ်ရ လုနီးပါးမျှ ဖြစ်အောင်ပင် သဲသဲမဲမဲ လေ့လာခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် တောင်ဝိုင်းကလေးမှ ထွက်ခွါခါနီးအချိန် တွင် စာတွေ့ ဗဟုသုတမှာ ပြည့်စုံနေပြီ ပင်ဖြစ်သည်။ ကျမ်းဂန်ကိုပင် ဆရာအရာထား၍ အားထုတ် မည်ဆို လျှင်ပင် အထိုက်အလျှောက် ဖြစ်နိုင်လောက်ပေပြီ။ သို့သော် ကမ္မဋ္ဌာန်းတရား အားထုတ်သည့်အလုပ်မှာ လက်တွေ့ လုပ်ရသော အလုပ်ဖြစ်၏။ လက်တွေ့ လုပ်ရသော အလုပ်၌ လက်တွေ့လုပ်ဖူးသောဆရာကို အမှီပြုလျှင် သာ၍ ခရီးရောက်မည်။ အချိန်ကုန် လူပမ်း အဖြစ်ကို ရှောင်နိုင်မည်။ လက်တွေ့ လေ့လာထား ပြီးသောဆရာ၏ ညွှန်ကြားချက်ကို နာရလျှင် မိမိအဖို့ များစွာအကျိုးရှိမည်။ လမ်းမှန်သို့ ရောက်မည်ကိုလည်း စိတ်ချယုံကြည်နိုင်သည်။”

၎င်းပြင် ဝဏ္ဏကျော်ထင် ဦးဘသန်း (ရှင်ဗုဒ္ဓ ဇယာသ) ရေးသော “မဟာစည် ထေရ်မြတ် အတ္ထုပ္ပတ်” စာအုပ် (စာ မျက်နှာ ၅၅)တွင်လည်း အရှင်သောဘန

စဉ်းစားပုံ ဟု သော ခေါင်းစဉ်ဖြင့် အောက်ပါအတိုင်း ရေးသားထား၏။

“သထုံမြို့ မင်းကွန်း ဇေတဝန် ဆရာတော် ဘုရားသည် ဘုရားဟောပါဠိတော် မဟာသတိပဋ္ဌာန သုတ်(သတိပဋ္ဌာန်) နည်းဖြင့် လက်တွေ့ တရားအား ထုတ်ပုံကို ရှင်းလင်းအောင် ဟောပြောတော်မူသည်။ ငါတို့ ကိုယ်တိုင်လည်း မဟာသတိ ပဋ္ဌာနသုတ် ပါဠိ အဋ္ဌကထာဋီကာများကို ပရိယတ္တိနည်းအရ ကောင်း ကောင်း လေ့လာ သင်ကြားထားပြီးပင် ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် မင်းကွန်း ဇေတဝန် ဆရာတော်ကြီးမှာ သာမန် ပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်ပေ။ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ ဋီကာ ပိဋကတ်ဆိုင်ရာတို့၌ ကျနစွာ တတ်မြောက်တော်မူ သည့်အပြင် ထိုတရားကို လည်း ထိထိရောက်ရောက် လက်တွေ့ကျင့်သုံးထားပြီး ဖြစ်ပေသည်။ တပည့် ရာ ထောင် များစွာတို့အားလည်း လက် တွေ့ ညွှန်ပြဟော ကြားနေသော ဆရာတော်ကြီးဖြစ်တော်မူ ပေသည်။ သို့ဖြစ်၍ ပရိယတ်ပဋိပတ်စွယ်စုံဖြစ်တော်မူသော ဇေတဝန် ဆရာတော်ကြီးထံတွင် လက်ဆုပ်လက်ကိုင် ရရှိ အောင် နည်းနိဿယ ခံယူကာ အားထုတ်သင့် သည်” ဟု စဉ်းစားထားယင်း ရှိတော်မူသည်။

အထက်ပါ အတ္ထုပ္ပတ္တိစာအုပ် နှစ်အုပ်ကို ကျေးဇူး တော် ရှင် မဟာစည် ဆရာတော်ဘုရားကြီးက မိမိ၏ ဘဝဖြစ်စဉ်ကို မှန်မှန်ကန်ကန် ရေးထားသော စာအုပ် များအဖြစ် ခွင့်ပြုတော်မူခဲ့သဖြင့် ပုံနှိပ် ထုတ်ဝေထား ခြင်းဖြစ်၏။ ပဋိပတ္တိ ကျင့်စဉ်တရားကို အားထုတ်ရန် မူလ မင်းကွန်း ဇေတဝန် ဆရာတော်ဘုရားကြီးအထံသို့ မရောက်ရှိမီကပင် တရားကို ကျင့်ကြံအားထုတ်ရာ၌ ပိဋကတ်ကျမ်းဂန်များနှင့် ညီညွတ်မှု ရှိရေးကို အထူး အလေးဂရုပြုသော ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာစည် ဆရာ တော်ဘုရားကြီး၏ ထိုစဉ်က သက်တော်နှင့် ဝါတော် သည် (၂၈) နှစ်၊ (၈) ဝါမျှသာ ရှိသေး၏။

ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်၏ မဟာသတိပဋ္ဌာန သုတ်နှင့်အညီ ဝိပဿနာ တရားကို ကိုယ်တော်တိုင် အပြည့်အစုံ ရှုမှတ် တော်မူပြီး၍ တပည့်ယောဂီများအား တရားကို ဟောကြား ပြသပေးသောအခါမှာလည်း ပိဋကတ်ကျမ်း ဂန် များနှင့်အညီ သာ ဟောကြား ပြသတော်မူလေ၏။

မိမိ နည်းတူ အခြားပုဂ္ဂိုလ်များလည်း ပိဋကတ်ကျမ်းဂန်များနှင့်အညီ ဖြစ်ရေးကို (ဝိပဿနာ အခြေခံ တရားတော်၌) အောက်ပါ အတိုင်း သတိပေးထားတော်မူ၏။

“မြတ်စွာဘုရား ဟောထားတဲ့ ဒေသနာတော်တွေဟာ လက်သမားဆရာတို့ရဲ့ မျဉ်းကြိုးနဲ့တူလို့ သုတ္တလို့ခေါ်ပါတယ် တဲ့၊ တူပုံကတော့ လက်သမားဆရာများဟာ သစ်လုံးများကို ရွှေတော့မယ် ခွဲစိပ်တော့မယ်ဆိုရင် ရှေးဦးစွာ မျဉ်းချရ တယ်၊ မျဉ်းမချပဲ မျက်မှန်းရမ်းပြီးတော့ ခုတ်လိုက်ခွဲစိပ်လိုက် လို့ရှိရင် မလိုရာလည်း ရောက်သွားတတ်တယ်၊ လိုတဲ့အစိပ်အပိုင်း သစ်သားတွေလည်း ပျက်စီးသွားတတ်တယ်။ ဖြောင့်ဖြောင့် မတ်မတ် မသွားနိုင်ဘူး၊ ဒါကြောင့် မျဉ်းကလေး ချပြီး တော့မှ အဲဒီမျဉ်းကြောင်းကလေးအတိုင်း ခုတ်ရခွဲစိပ်ရတယ် ပြုပြင်ရတယ်၊ အဲဒါလိုပါပဲ မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်မှာလည်း သီလ၊သမာဓိ၊ပညာဆိုတဲ့ သိက္ခာသုံးပါးအကျင့်တရား တွေကို ကျင့်ချင်တဲ့ သူတော်ကောင်းတွေ မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သားတွေဟာ မြတ်စွာဘုရား ဟောထားတဲ့ တရား တော်ကို မျဉ်းကြောင်းကလေးလိုသဘောထားပြီးတော့ ကျင့်ရတယ်၊ မြတ်စွာဘုရားက တရားမျဉ်းကြောင်း တရားစည်း ကမ်းတွေကို ချထားပါတယ်။ သီလကို ဘယ်လိုကျင့်ရမယ်၊ သမာဓိကို ဘယ်လိုပွားစေရမယ်၊ ပညာကို ဘယ်လို ဖြစ်စေ ရမယ်လို့ မြတ်စွာဘုရားက ဟောကြားထားပါတယ်။ အဲဒါ တွေဟာ တရားစည်းမျဉ်းတွေပါပဲ။ အဲဒီတရားမျဉ်းကြောင်း စည်းကမ်း နည်းလမ်းလေးများအတိုင်း ကျင့်ရတယ်။

တရားစာတွေ တရားကျမ်းဂန်တွေ ရေးရင်လည်း အဲဒီစည်းမျဉ်းအတိုင်း ရေးရတယ်၊ တရားဟောရင်လည်း အဲဒီ စည်းမျဉ်းအတိုင်းပဲဟောရတယ်။ ကိုယ့်စိတ်ကူးရှိတိုင်း ထင်ရာတွေကို လျှောက်ပြီးရေးရတာ ဟောရတာ မဟုတ်ဘူး။ တစ်ချို့ကတော့ တရားကျမ်းဂန်ရယ်လို့ မရှိပေမယ့် သူထင်တဲ့ အတိုင်း သူတွေ့တဲ့အတိုင်း လျှောက်ပြီးတော့ ရေးတော့ ဟောတော့တာပါပဲ။ ရေးရုံဟောရုံတွင်သာ မကသေးဘူး။ စာပေကျမ်းဂန်တွေ၊ စာတတ် ပုဂ္ဂိုလ်တွေကိုတောင်မှ ရှုံ့ချ ပုတ်ခတ်လိုက်ကြသေးတယ်။ အဲဒါမျိုးတွေကတော့ စာကြည့်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်

တရားနာတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေက စဉ်းစားဆင်ခြင် တတ်ဖို့ လိုပါတယ်။ တရားဆိုတာ စည်းကမ်းရှိရတယ်၊ ဘုရားဟော ဒေသနာမှ မလွတ်စေရဘူး၊ ခေတ်လူတွေနားလည်အောင် ခေတ်ကာလသုံး ဝေါဟာရမျှလောက်သာ ပြောင်းလဲပြီး ဟောရတယ်၊ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကိုတော့ မပြောင်းလဲရဘူး၊ ဘုရားဟော ဒေသနာတော်အတိုင်းပဲ ဖြစ်စေရတယ်။

ဒါကြောင့် အခုပေးထားတဲ့ ဆောင်ပုဒ်အရ စွဲလမ်းနိုင် တဲ့ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါးကို ရှုရတယ်ဆိုတဲ့ အနက်အဓိပ္ပာယ်ဟာ ဘယ်ကရသလဲလို့ဆိုရင် မြတ်စွာဘုရား ဟောထားတဲ့ ခန္ဓာ ငါးပါးဆိုင်ရာ ဒေသနာတော်တွေက ရပါတယ်။ တစ်သုတ် နှစ်သုတ်လောက်ကို အကျဉ်းချုပ်ထုတ်ပြဦးမယ် - ရူပံ ဘိက္ခဝေ အနိစ္စံ၊ ရဟန်းတို့ ရုပ်သည် မမြဲ၊ ယဒနိစ္စံ တံ ဒုက္ခံ မမြဲသော တရားသည် ဆင်းရဲပေ၏။ ယံ ဒုက္ခံ တဒ နတ္တာ-ဆင်းရဲတရားသည် အတ္တကောင်မဟုတ်၊ ယဒနတ္တာ တံ နေတံ မမ နေ သောဟမသ္မိံ န မေသော အတ္တာတိ ဝေဓေတံ ယထာဘူတံ သမ္ပပ္ပညာယ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။ ယံ - အကြင် တရားသည်၊ အနတ္တာ - အတ္တကောင်မဟုတ်၊ တံ - ထိုအတ္တ ကောင်မဟုတ်သော သဘောတရားကို၊ န ဧတံ မမ - ဤသည်ကား ငါးဥစ္စာ မဟုတ် ငါးဥစ္စာ အနေအားဖြင့် သာယာ သိမ်းပိုက်ထိုက်သောတရား မဟုတ်၊ န ဧသော အဟံ အသ္မိံ - ဤသည်ကား ငါမဟုတ် ငါဟူ၍ မာန်မာန ထောက်လွှား ထိုက်သော တရားမဟုတ်၊ န မေ ဧသော အတ္တာ - ဤသည်ကား ငါ၏ အတ္တမဟုတ်၊ အတ္တကောင် ငါကောင် အနေအားဖြင့် ထင်မှားထိုက်သော တရားမဟုတ်၊ ဣတိ - ဤသို့၊ ဧတံ - ဤမမြဲ ဆင်းရဲ အတ္တကောင်မဟုတ် သော ရုပ်သဘောကို၊ သမ္ပပ္ပညာယ-မှန်ကန်စွာသိသော ဝိပဿနာ ပညာ မဂ်ပညာဖြင့်၊ ယထာဘူတံ -ဟုတ် တိုင်း မှန်စွာ၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ - ရှုမြင်အပ်၏။

အဲဒီအနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တမည်တဲ့ ရုပ်တရားကို မမြဲတဲ့ အနေအားဖြင့် သိအောင်၊ ကြောက်ဖွယ်ကောင်းတဲ့ ဆင်းရဲ အနေအားဖြင့်သိအောင်၊ အတ္တကောင်

ငါကောင်မဟုတ်တဲ့ သဘောတရားမျှအနေအားဖြင့်သိ
အောင် ရှုရမယ်တဲ့။ ယခု ထုတ်ပြခဲ့တဲ့ ပါဠိကတော့
ရုပ်ကို ရှုဖို့ ညွှန်ပြတဲ့ ဒေသနာ ပါဠိ တစ်စိတ်
တစ်ပိုင်း ပဲ။ ထို့အတူ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ၊
ဝိညာဏ်တို့ကို ရှုဖို့အတွက်လည်း ဝေဒနာ အနိစ္စာ
သညာ အနိစ္စာ စသည်ဖြင့် နည်းတူပဲ
ညွှန်ပြထားပါတယ်။” စသည် ဖြင့် ကျေးဇူးတော်ရှင်
မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရားကြီး သည် ကိုယ်တိုင်က
စံပြအဖြစ် ပိဋကတ် ကျမ်းဂန်များ နှင့် အညီ
တရားစာကို ရေးသားခြင်း၊ ဟောကြားခြင်း တို့ကို
ပြုတော်မူလျက် အခြားသူများကိုလည်း ပိဋကတ်
ကျမ်းဂန်များနှင့် အညီသာ ရေးသားကြရန်၊ ဟောကြား
ကြရန် အထူးသတိ ပေး မှာကြားတော်မူ၏။

အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်များက ကျေးဇူးတော်ရှင်
မဟာစည် ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဟောကြား ပြသတော်
မူတဲ့ ဝမ်းဗိုက် က “ဖောင်းမှု ပိန်မှု”ကို စိတ်စိုက်ပြီး
“ဖောင်းတယ်၊ ပိန်တယ်၊ ဖောင်းတယ်၊ ပိန်တယ်”
စသည်ဖြင့် ရှုမှတ်မှုကို ကျမ်းဂန်လာ နည်းလမ်း မဟုတ်
ပဲ ဆရာတော်ဘုရားကြီးက ကိုယ့်နည်း ကိုယ်ဟန်ဖြင့်
ထွင်ပြီး ဟောကြားပြသည်ဟု ထင်မှတ် ပြော ဆိုကြ၏။
တစ်ချို့ကလည်း မဟာစည်နည်းက “ဖောင်းတယ်
ပိန်တယ်” လို့ပဲ မှတ်ရတယ်လို့ ထင်မှတ်နေတတ်
ကြ၏။ ထိုသို့ ထင်မှတ်ကြခြင်းသည် ကျေးဇူးတော်ရှင်
မဟာစည် ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ တရား စာအုပ်
များကို သေသေ ချာချာ မကြည့်ရှုဘူးခြင်း၊ ဆရာတော်
ဘုရားကြီး၏ တရား ရှုမှတ်နည်းကို ကိုယ်တိုင် လက်
တွေ့ မရှုမှတ်ဘူးခြင်းများကြောင့် ထင်မှတ်ကြခြင်းဖြစ်
ပေသည်။ အမှန်မှာတော့ ထိုသို့ ရှုမှတ်ခြင်းသည်
ကျမ်းဂန်နှင့်လည်း ညီညွတ်နေ၏။ ဖောင်းတာ ပိန်တာ
မှတစ်ပါး အခြား မျက်စိ၊ နား၊ နှာ၊ လျှာ၊ ကိုယ်၊ စိတ်ဆို
တဲ့ ဒွါရ ခြောက်ပါးမှာ ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ မြင်စရာ အဆင်း၊
ကြားစရာ အသံစသည် အာရုံခြောက်ပါးမှ ထင်ရှား ရာ
အာရုံကိုလည်း မမြတ် ရှုမှတ်သွားရမည်သာ ဖြစ်ပေ၏။
မဟာသတိပဋ္ဌာန သုတ်မှာ လာသည့်အတိုင်း ဣရိယာ
ပုထ် လေးပါးက ခန္ဓာကိုယ် အမူအရာအားလုံး ခံစားမှု
ဝေဒနာ အမျိုးမျိုး၊ စိတ်ကူးစဉ်းစား ကြိစ်မှုအမျိုးမျိုးနှင့်
စိတ်၏အာရုံ သဘောတရားများကိုလည်း ရှုမှတ်ရ၏။

မျက်စိစသည် အတွင်းအာယတန (၆)ပါးမှာ
ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်လာသည့် အဆင်းရူပါရုံ စသည့်
အပြင်အာယတန(၆)ပါး၊ မြင်သိစိတ်စသည့် ဝိညာဏ်
(၆)ပါးတို့ ပေါင်းဆုံမိ၍ဖြစ်ပေါ်လာသည့် တွေ့ထိမှု
ဗေဒနာများနှင့် ကောင်း ဆိုး အလတ် ခံစားမှု
ဝေဒနာ တို့ကို မြင်ခိုက် ကြားခိုက် စသည်မှာပင် “မြင်
တယ် မြင်တယ်၊ ကြားတယ် ကြားတယ်” စသည်ဖြင့်
ရှုမှတ်နေသော ယောဂီမှာ မြင်ရသည့် အာရုံ စသည်
တို့နှင့်စပ်လျဉ်းပြီး နှစ်သက်သာယာမှု တဏှာမဖြစ်၍
တဏှာဝဋ်မြစ် တဒင်္ဂတဇာတ ပြတ်နေ၏။ ရုပ်နာမ်ကို
ပိုင်း- ခြား သိပြီး အကြောင်းအကျိုးကို သိမြင်ကာ
အဖြစ်အပျက်ကို ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်ဖြင့် သိမြင်လာရ
သောအခါ ဝိပဿနာ ဉာဏ်တွေ ဖြစ်ပေါ်နေ၍ အမှန်
မသိမှု အဝိဇ္ဇာဝဋ်မြစ်လည်း တဒင်္ဂတဇာတ ပြတ်နေ၏။
ဖြစ်ပေါ်လာသမျှ အာရုံအမျိုးမျိုး ကို ရှုမှတ်နိုင်သည်နှင့်
အမျှ အဝိဇ္ဇာနှင့်တဏှာ ဝဋ်မြစ်နှစ်ပါး ပြတ်နိုင်၏။
သို့ဖြစ်၍ သဠာယတန နိရောဓာ ဗဿ နိရောဓော၊
ဗဿနိရော ၁ ဝေဒနာနိရောဓော၊ ဝေဒနာ နိရောဓာ
တဏှာ နိရောဓော စသော ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားတော်နှင့်
ညီညွတ်သလို “ဒိဋ္ဌေ ဒိဋ္ဌမတ္တံ ဘဝိဿတိ” မြင်ရာမှာ
မြင်ကာမျှ ဖြစ်စေရမယ် (စွဲလမ်းမှု တဏှာစသည် မဖြစ်
စေရဘူး) စသည်ဖြင့် ဟောကြားထားသော မာလုကျ
ပုတ္တ သုတ် စသည်တို့နှင့်လည်း ညီညွတ်လှပေ၏။
လက်တွေ့ ရှုမှတ်ဖူးသော ယောဂီများက တရားကို
မပြတ် သတိစပ်နေအောင် ရှုမှတ်ခြင်းဖြင့် အဝိဇ္ဇာနှင့်
တဏှာဝဋ်မြစ်များ တဒင်္ဂ တဇာတ ပြတ်နေသည်ကို
ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်ဖြင့်ပင် သိကြရ၏။

နောက်ကျမှ လက်တွေ့ရှုမှတ်ဘူးသူ
အချို့ယောဂီ များက “မဟာစည်နည်းဖြင့်
တရားရှုမှတ်မိတာ နောက်ကျသွား တယ်၊ ဒါကမှ
ကိုယ်တွေ့ တရားအစစ် ပဲ” စသည်ဖြင့်
ပြောပြကြသည်ကို ကြားသိရဘူး၏။ ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်
ဟောကြား တော်မူတဲ့ မဟာသတိပဋ္ဌာန သုတ်
ကျမ်းဂန်လာ နည်းများ အတိုင်း ဟောကြား
ညွှန်ပြထားတော် မူတဲ့ နည်းလမ်း ဖြစ်၍ တကယ်
လက်တွေ့ ရှုမှတ်ကြည့်သည့်အခါ ခန္ဓာငါးပါး ရုပ်နာမ်
တရားတို့၏ အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တစသည့် သဘောအမှန်

အထွဲ (၂) ၊ အမှတ် (၁)

ကို မိမိ၏ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်ဖြင့် သိမြင်ကြရ၏။ စာသိမျှ မဟုတ် သလို၊ မှန်းဆပြီး သိရသော အသိမျိုးလည်း မဟုတ်ပေ။

ဤနေရာ၌ “ဝမ်းဗိုက်၏ ဖောင်းမှု ပိန်မှု”ကို ရှုမှတ် ခြင်း သည် ကျမ်းဂန်နှင့်အညီဖြစ်ပုံ၊ ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာစည် ဆရာတော်ဘုရားကြီးက ထွင်ထားသည့် နည်းလမ်း မဟုတ်ပုံတို့ကို ပိုပြီး ရှင်းရှင်းလင်းလင်း သိနိုင်စေရန် ဆရာတော် ဘုရားကြီး ရှင်းပြထားတော် မူတဲ့အတိုင်း ရေးပြပါဦးမည်။

“ဒီနေရာမှာ ရှု၊ ရှိုက်လေလဲ ဝါယောဓာတ်ပဲ၊ အဲဒီ ရှု၊ ရှိုက် အတွေ့အထိကိုတော့ ရှုဖို့ရန် ဘာကြောင့် မညွှန်ကြား ပါသလဲလို့ မေးစရာ ရှိပါတယ်။ အဖြေ ကတော့ မိမိ၏ သဘောအရဆိုရင်တော့ ရှု၊ ရှိုက်လေ ရုပ်ကို ရှုခြင်းဖြင့်လည်း ဝါယောရုပ်နဲ့ ရှုသိနာမ်ကို သိပြီး ဝိပဿနာဉာဏ် ဖြစ်သင့် တယ်လို့လဲ သဘောကျ ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌ ကာယာနုပဿနာ (၁၄)ပိုင်းကို သမထကမ္မဋ္ဌာန်း ဝိပဿနာ ကမ္မဋ္ဌာန်း တို့ဖြင့် ခွဲခြားပြရာတွင် အာနာပါနကို သထမ - ကမ္မဋ္ဌာန်းလို့သာ ပြထားတယ်။ ပြပုံကတော့

ဣရိယာပထပဋ္ဌံ စတုသမ္ပဇေပဋ္ဌံ
ဓာတုမနသိကာရ ပဗ္ဗန္တိ ဣမာနိ တိဏိ ဝိပဿနာ ဝဿေ
န ဝုတ္တာနိ၊ ပ ၊ အာနာပါနပဋ္ဌံ ပန ပဋိကူလမနသိကာရ
ပဗ္ဗန္တ ဣမာနေဝတ္ထ ဒွေသမာဓိဝဿေန ဝုတ္တာနိ
(ဝိသုဒ္ဓိမဂ် ပထမတွဲ နှာ ၂၃၂) ဣရိယာပထပဋ္ဌံ စတု
သမ္ပဇေပဋ္ဌံ ဓာတု မနသိကာရပဗ္ဗန္တိ - ဣရိယာပုထံ
၄ ပါး ရှုပုံအပိုင်း သမ္ပဇေ ၄ ပါး ရှုပုံအပိုင်း ဓာတ်လေး
ပါး နှလုံးသွင်းပုံ အပိုင်းဟူသော၊ ဣမာနိ တိဏိ
ဤသုံးပိုင်းတို့ကို၊ ဝိပဿနာဝဿေန ဝိပဿနာ ဘာ
ဝနာ အလိုအားဖြင့်၊ ဝုတ္တာနိ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏၊
ပ ၊ ပန-ထိုမှတပါး၊ အာနာပါနပဋ္ဌံ ပဋိကူလမနသိ
ကာရပဗ္ဗန္တ - ရှု၊ ရှိုက်လေ ရှုပုံကိုပြသော အာနာပါန
ပိုင်းနှင့် ဆံပင် မွေးညင်း စသည်တို့ကို စက်ဆုပ်ဖွယ်
ရှုပုံပြသော အပိုင်းဟူသော၊ ဣမာနေဝ ဒွေ ဤနှစ်ပိုင်း
တို့ကိုသာလျှင်၊ ဧတ္ထ - ဤကာ ယာနုပဿနာ ၁၄
ပိုင်းတို့တွင်၊ သမာဓိဝဿေန သမာဓိ ဘာဝနာ အလို
အားဖြင့်၊ ဝုတ္တာနိ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။

အထက်ပါ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌ အာနာပါနပိုင်းကို သမာဓိ ဘာဝနာ သမာဓိကမ္မဋ္ဌာန်းလို့ အတိအလင်းပြဆိုထား တယ်၊ အဲဒီတော့ ဘုန်းကြီးတို့က အာနာပါနကို ရှုဖို့ ညွှန်ကြားရင် မလိုလားတဲ့သူတွေက အထက်ပါ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကို ကိုင်ပြီး ဘုန်းကြီးတို့ ညွှန်ပြနေတာကို သမထကမ္မဋ္ဌာန်းပဲ၊ ဝိပဿနာ မဟုတ်ဘူးလို့ စွပ်စွဲ ပယ်ဖျက်ကြမှာ သေချာပါတယ်၊ ဘုန်းကြီးတို့ကလည်း အထက်ပါ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကို ပယ်ဖျက်ပြီး ဝိပဿနာလို့ ဖြေရှင်းဖို့ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ ဒါကြောင့် ဘုန်းကြီး တို့ ကိုယ်တိုင် ကတော့ အာနာပါနကို ဝိပဿနာအနေဖြင့် မညွှန်ကြားခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့်လို့ အာနာပါန ကိုသာ ရှုချင်ပါတယ်ဆိုတဲ့ သူတွေကိုတော့ သူတို့ သဘော အတိုင်း ရှုဖို့ ခွင့်ပြုပါတယ်၊ မတားမြစ်ပါဘူး။

လူတစ်ယောက်က ဖောင်းတာ ပိန်တာ မှတ်နေရင် ဘုရားဟော ပါဠိတော်နဲ့ ဝေးကွာ မနေဘူးလားလို့ ဒီလို စောဒနာပါတယ်။ အဖြေကတော့ ဘုရားဟော ပါဠိ တော် များနဲ့ မဝေးပါဘူး၊ အံကျကိုက်ညီနေပါတယ်လို့ ဖြေကြားပါတယ်။ ဒီလိုဖြေကြားနိုင်ခြင်း၏ ခိုင်လုံတဲ့ သာကေပါဠိတော် ရာထောင်မက များစွာရှိနေပါတယ်၊ ဘယ်လိုပါဠိတော်တွေလဲ ဆိုလျှင် သဠာယတနဝဂ္ဂ သံယုတ်ပါဠိတော် စသည်တွေ ပါပဲ၊ အဲဒီ ပါဠိတော် တွေမှာ ဒွါရ ခြောက်ပါးက ထင်ရှား ပေါ်လာတဲ့ ရုပ်နာမ် တွေကို မရှုရင် ကိလေသာဖြစ်ကြောင်း၊ ရှုပြီး အမှန် အတိုင်း သိမှ ကိလေသာ ကင်းငြိမ်း မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ် ဖြစ် နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုနိုင်ကြောင်း အတိအလင်း ပြဆိုထားပါတယ်၊ အခုဟောနေတဲ့ မာလုကျုပုတ္တ သုတ် တစ်ခုတည်းဖြင့် အဲဒီလို ဟောထား ပုံဟာ အလွန် ထင်ရှားနေပါတယ်။

နောက်ပြီးတော့ သတိပဋ္ဌာန် ဒေသနာတော်မှာပင် ဓာတုမနသိကာရပိုင်း၌ ဓာတ်လေးပါးကို ရှုတယ်ဆိုတာ ဟာထင်ရှား ပေါ်လာတဲ့ ဓာတ်တွေကို ရှုရတာပဲ၊ ဝမ်းဗိုက်ဖောင်း ပိန်ရိုက်၌ တောင့်တင်းလှုပ်ရှားတဲ့

ဝါယောဓာတ်ထင်ရှားတဲ့အတွက် အဲဒီဝါယောဓာတ်ကို ရှုတာဟာ ဓာတု မနသိကာရ ပါပဲ။ ဓာတ်ဆိုတဲ့ ကျမ်းဂန် စကားကို မသုံးဘဲ၊ ဖောင်းထယ် ပိန်တယ်လို့ အရပ်သုံး စကားနဲ့ ရှုရတာက တော့ (ဂစ္ဆာမိတိ ပဇာနာတိ) စသည်ဖြင့် ညွှန်ပြထားတဲ့ ဘုရားစကားတော်နှင့် အညီပါပဲ။ အဲဒီအရပ်သုံးစကားဖြင့် ရှုမှတ်လို့ သမာဓိဉာဏ်ရင့်လာတဲ့အခါကျတော့ တောင့်တင်း လှုပ်ရှားတဲ့ ဓာတ်သဘော အဆက်ဆက်မျှ ဖြစ်ပျက်နေတာလို့ ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်ဖြင့် တွေ့သိကြရတာပါပဲ။

နောက်ပြီးတော့ သတိပဋ္ဌာန် ပါဠိတော် အာယ တန မဗ္ဗာနပဿနာပိုင်း၌ (ကာယေစ ပဇာနာတိ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗေစ ပဇာနာတိ)လို့ ညွှန်ပြထားတဲ့ပါဠိတော်နဲ့လဲ အံကျ ကိုက်ညီနေပါတယ်။ အဲဒီပါဠိက ကိုယ်ထဲမှာ ဘယ်အစိတ်အပိုင်းက မဆို ထိတွေ့ရတဲ့ အာရုံနဲ့ ထိတွေ့ရာဌာန ကာယပဿာဒ သိပုံကို ဟောထား တာပါပဲ။ ဒါကြောင့် သတိပဋ္ဌာန်သုတ် ပါဠိတော်နဲ့ မဝေးပါဘူး။ အံကျ ကိုက်ညီနေတာပဲ။ သံယုတ် ပါဠိ တော်တွေမှာတော့ အလားတူပြထားတဲ့ သုတ္တန် စကား တော်တွေ ရာပေါင်းများစွာ ရှိနေပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဘုန်းကြီးတို့က ဣရိယာပထပိုင်း ဒေသနာတော်မှာ (ယထာ ယထာ ဝါ ပနဿ ကာယော ပဏိဟိတော ဟောတိ၊ တထာ တထာ နံ ပဇာနာတိ)ဆိုတဲ့ စကားရပ်ဖြင့် ဣရိယာ ပုထ်လေးပါးမှ အလွတ်ဖြစ်တဲ့ ကိုယ် အမူအရာ ဟူသမျှ ကိုလဲ ညွှန်ပြတယ်လို့ ကောက်ယူ ထားပါတယ်။”

(မာလုကျပုတ္တသုတ် တရားတော် ၁၃၇ - ၁၄၁)

“တချို့ကတော့ မူလမင်းကွန်း ဇေတဝန် ဆရာ တော် ဘုရားကြီးက ဝမ်းဗိုက်က ဖောင်းတာ ပိန်တာကို မှတ်ဖို့ မဟောခဲ့ပါဘူး။ မဟာစည် ဆရာတော်က အသစ်ထွင်ထား တာလို့ ဒီလိုလဲ အပြစ် ပြောတတ်ကြ ပါတယ်။ ဒီစောဒနာကို တော့ ၁၂၉၀ - ပြည့်နှစ်က ထုတ်ဝေတဲ့ သတိပဋ္ဌာန ဒီပနီ ခေါ် မြို့လှမြို့ ဆရာကြီး ဦးချစ်အောင်၏ ကျမ်း (နာ-၂၇၂) နှင့် ၁၂၉၈ - ခုနှစ်က ထုတ်ဝေတဲ့ ဝိပဿနာ

ဋီကာခေါ် ဦးမြတ်ကျော်၏ ကျမ်း(နာ-၁၈၉)တို့ကို ကြည့်ရှုပြီး ခိုင်မာစွာ ဖြေရှင်းနိုင်ပါတယ်။ အဲဒီအကြောင်းအရာများကို မဟာဋ္ဌ ရတနာ ဒုတိယတွဲ (နာ ၁၇၄-၉)တို့၌ ဖော်ပြထားတာ လဲ ရှိနေပါတယ်။

ဘုရားတပည့်တော် စပြီး ကမ္မဋ္ဌာန်းပြတာက ၁၃၀၀ ပြည့်နှစ်က ဖြစ်ပါတယ်။ ဝိပဿနာ ရှုနည်း ကျမ်း ကို ပုံနှိပ် ထုတ်ဝေတာက ၁၃၀၆ ခုနှစ်က ဖြစ်ပါ တယ်။ ဒါကြောင့် ဆရာကြီး ဦးမြတ်ကျော်၏ ဝိပဿနာ ဋီကာ ကျမ်းက ဘုရားတပည့်တော် ကမ္မဋ္ဌာန်းပြတာ ထက် ၂ - နှစ် အလျင်ကျပါတယ်။ ဝိပဿနာ ရှုနည်း ကျမ်းထက် (၈)နှစ် အလျင်ကျပါတယ်။ ဆရာကြီး ဦးချစ်အောင်၏ သတိပဋ္ဌာနဒီပနီကျမ်း ကတော့ (၁၀)နှစ်၊(၁၆)နှစ် အလျင်ကျပါတယ်။ ထိုကျမ်းများ တွင် မင်းကွန်းဇေတဝန် ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ နည်းကို အစဉ်မှီး၍ ရေးသားထားကြောင်း၊ မင်းကွန်း ဇေတဝန် ဆရာတော်ဘုရားကြီး ကြည့်ရှုပြီး ထည့်နှုတ် ပြင်ဆင်ချက် အရ စက်တင် ပုံနှိပ်ကြောင်းများကို အတိအလင်း ဖော်ပြ ထားပါတယ်။ အဲဒီသတိပဋ္ဌာန ဒီပနီ နှင့် ဝိပဿနာဋီကာ ကျမ်းတို့၌ “မင်းကွန်း ဇေတဝန် ကမ္မဋ္ဌာန်းဌာနများမှာ ပူတယ် ပိန်တယ် ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဖောင်းတယ် ရုပ်တယ် ဟူ၍လည်း ကောင်း ရှုမှတ်ကြကြောင်း၊ ထိုသို့ ရှုမှတ်ခြင်းမှာ သင့်မြတ် မှန်ကန်ကြောင်းများ အထင်အရှား ပြဆိုထား ပါတယ်။

ဒါကြောင့် မဟာစည်ကမ္မဋ္ဌာန်း မပြမီကပင် ပျော်ဘွယ် အစရှိသော မင်းကွန်း ဇေတဝန် ကမ္မဋ္ဌာန်း ဌာနများမှာ ပူတယ် ပိန်တယ် ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဖောင်းတယ် ရုပ်တယ် ဟူ၍လည်းကောင်း ရှုမှတ်ခြင်း၊ ဟောပြောခြင်းများ ရှိခဲ့ ကြောင်း၊ ဘုရားတပည့်တော်က စ၍ တီထွင်တာ မဟုတ် ကြောင်းများကို ခိုင်ခိုင်မာမာ ရှင်းလင်းပြနိုင်ပါတယ်။ ထိုသို့ ရှင်းလင်းပြသင့်သော အခါ၌ ရှင်းပြဖို့ လိုပါတယ်။

ဝိပဿနာ ရှုရမည့် လေဟာ ၆ - မျိုးရှိပါတယ်။ (၁) အထက်သို့ ဆန်တက်တဲ့ ဥဒ္ဓင်္ဂမလေ၊ (၂) အောက်သို့ စန်ဆင်းတဲ့ အဆောဂမလေ၊ (၃)ဝမ်းဗိုက်

ထဲမှာ တည်နေတဲ့ ကုမ္ပဏီသလေ။ (၄) အူထဲမှာ တည်နေတဲ့ ကောဠာသလေ။ (၅) လက်ခြေစသော အင်္ဂါကြီးငယ် ကို လျှောက်တဲ့ အင်္ဂါမင်္ဂလာရီလေ။ သွား ရပ် ထိုင် လျောင်းတိုင်း ကွေး ဆန့်တိုင်း လှုပ်ရှား ပြုပြင်တိုင်း ဒီအင်္ဂါမင်္ဂလာရီ လေနဲ့ပဲ ပြုလုပ်နေ ရတယ်။ အဲဒီလေကို ဘယ်နားကသာ ရှုရမယ်လို့ အကန့်အသတ် မရှိဘူး။ ထင်ရှားရာက ရှုတာချည်းပဲ။ ဒါကြောင့် မြတ်စွာ ဘုရားက မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ် ပါဠိ တော်မှာ ဂစ္ဆန္တော ဝါ ဂစ္ဆာမိတိ ပဇာနာတိ စသည်ဖြင့် သွားတာ ရပ်တာ ထိုင်တာ လဲလျောင်းတာ ကွေးတာ ဆန့် တာ လှုပ်ရှား ပြုပြင်တာ ကိုယ်အမူအရာ ဟူသမျှကို ရှုပြီး သိဖို့ တိုက် ရိုက်ပဲ ဟောတော်မူခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီမှာ ဝမ်းဗိုက် ၏ လှုပ်ရှားမှု ကိုယ်အမူအရာ ရှုသိဖို့လဲ ပါဝင်ပါတယ်။

နောက်ပြီးတော့ နံပါတ်(၆) လေက အဿာသ ပဿာသ ခေါ်တဲ့ ရှုရှုရှုလေပဲ။ အဲဒါကို အာနာပါန လို့လဲ ခေါ်တယ်။ အဲဒီရှုရှုရှုလေကို ဝိပဿနာ လုပ်ငန်းအရာမှာ တော့ မည်သည့်နေရာ ကသာ ရှုရမယ် လို့ အကန့်အသတ် မရှိပါဘူး။ အခြားလေ ၅ -မျိုးလို့ပဲ ထင်ရှားရာက ရှုကောင်း တာချည်းပါပဲ။ ဘာကြောင့်လဲ ဆိုရင်-

သဗ္ဗံ အဘိညေယျံ - ရုပ်နာမ် တရားအလုံးစုံကို ရှေးရှု ပြု၍ သိရမယ်။ စက္ခု အဘိညေယျံ - မျက်စိကို ရှေးရှုပြု၍ သိရမယ်။ ရူပါ အဘိညေယျံ-အဆင်းရုပ် တို့ကို ရှေးရှုပြု၍ သိရမယ်စသည်ဖြင့် ဒွါရ တစ်ပါး တစ်ပါးမှာ ငါးပါးသော တရားတို့ကို သိရန် ဒွါရ ၆ - ပါး၌ ၅ -ပါး ၆- လီ = ၃၀ - သောတရားတွေကို သိရန် ဟောတော်မူတဲ့အတွက်ကြောင့် ပါပဲ။ အဲဒီ ၃၀ ထဲက ကာယဒွါရဖြင့် တွေ့ထိရတဲ့ အတွေ့ ရုပ်တွေထဲမှာ အာနာပါနခေါ်တဲ့ ဒီရှုရှုရှုလေလဲ ပါပါတယ်။ ဒါကြောင့် ထင်ရှားတွေ့ရတဲ့ ဝမ်းဗိုက်ကလေးကိုလည်း ရှုရကြောင်း အလွန်ပင်ထင်ရှား နေပါတယ်။ အဲဒီအချက် တွေကို မဟာစည်ဝိပဿနာ စာအုပ်တွေမှာ အပြည့်အစုံ ရှင်းပြထားပါတယ်။ အဲဒီ ရှင်းလင်းပြထားတာတွေကို သေသေချာချာ နားလည်အောင် ကြည် ရှု လေ့လာပြီး ဟောကြားစေလိုပါ တယ်။ (၂၄) ကြိမ်မြောက်နှင့်

(၃၂)ကြိမ်မြောက် နှစ်ပတ်လည် သြဝါဒခံယူ ပူဇော် ပွဲများတွင် မဟာစည် ဆရာတော်ဘုရားကြီး ကိုယ် တော်တိုင် မိန့်ကြားတော်မူ သောသြဝါဒများ)

ဝိပဿနာ ရှုနည်းကျမ်း ပထမတွဲ (၂၅၄- ၅)၌လည်း အာနာပါန၌ ဝိပဿနာဖြစ်ပုံ ခေါင်းစဉ် ဖြင့်- “ထွက်သက် ဝင်သက်ကို ရှုလျှင် သမထသာ ဖြစ်သည်။ ဝိပဿနာ မဖြစ်ဟု ထင်မှားပြောမှား မရှိ စေရန် ဤအဋ္ဌကထာ ဋီကာတို့ကို အထူးသတိပြုရ၏” စသည်ဖြင့် ရှင်းပြထားတော်မူ၏။

၄င်းပြင် မင်းကွန်း ပဋိပတ္တိ သာသနာပြု “ကျိက္ကံ ဦးပဏ္ဍိမ္မ - ဆရာကြီးဦးမြတ်ကျော်” ရေးပြီး မူလ မင်းကွန်း စေတဝန် ဆရာတော်ဘုရားကြီး ထည့်နုတ် ပြင်ဆင်သော ဝိပဿနာ ဒီပနီကျမ်း စာမျက်နှာ (၁၀၆ - ၁၀၇)တို့တွင် အောက်ပါအတိုင်း ရေးသားထားသည် ကို တွေ့ရ၏။

“ကာယာနုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန်အရ အာနာ ပါနပဗ္ဗကို အားထုတ်ပုံမှာ - သော သတောဝ အဿသ တိ၊ သတောဝ ပဿသတိ၊ သော-ထိုယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ် သည်၊ သတောဝ-မလစ်စေမှု သတိပြု၍သာလျှင်၊ အဿသတိ - ထွက်သက် ကို ရှု၏၊ သတောဝ- မလစ် စေမှု သတိပြု၍သာလျှင်၊ ပဿသတိ - ဝင်သက်ကို ရှု၏။ ဤသို့ ဟောတော်မူသော ဒေသနာအရ အတွင်းလေ ထွက်လျှင် ထွက်တယ်၊ အပြင်လေ ဝင်လျှင် ဝင်တယ် ဟု မှတ်ရ၏။ အတွင်း လေ အပြင်လေ၊ လေဟောင်း လေသစ် စသည်ဖြင့် မမှတ်ရ။

အဓိပ္ပာယ်ကား၊ ဤထွက်သက် ဝင်သက်ကို မှတ်ရာ၌ အချို့မှာ ထွက်တယ် ဝင်တယ်ဟုမှတ်၏။ အချို့မှာ ရှုတယ် ရှိက်တယ်ဟု မှတ်၏။ အချို့မှာ ပူတယ် ဝိနိတယ် ဟု မှတ်၏။ မှတ်ချင်သလိုပင် မှတ်ရ ပါ၏။ သဘောမှာမူကား၊ မိမိတို့ ပြောဆိုနေကြဖြစ် သော ဝေါဟာရ ဘာသာစကား အားလျော်စွာ အသိ ဉာဏ်၌ ထင်ရှားသည်သာလျှင် လိုရင်း ဖြစ်၏။ ဤနေရာ၌ ပစ္စုပဋ္ဌာန်အရကို သဘောကျလျှင် အမှန်ပင် ယုံကြည်သင့်လှပေသည်။ ထွက်သက် ဝင်သက် သည် အစ အလယ် အဆုံးဟု ၃ - ပါးစီ ရှိ၏။ ထို ၃ -ပါး တို့တွင် ထွက်သက်၏အစ ချက်၊ အလယ် ရင်ချိုင့်၊ အဆုံး နှာသီးများ ဖြစ်၏။ ဝင်သက်၏အစ

နာသီးဖျား၊ အလယ် ရင်ချိုင့်၊ အဆုံး ချက်၊ ဤသို့မှတ်သားရ၏။ ထိုထွက်သက် ဝင်သက်တို့ကို မှတ်သောအခါ ထွက် တယ် ဝင်တယ်၊ ရှူတယ် ရှိုက်တယ် ဟုမှတ်လျှင် နာသီးဖျားတွင် ထင်ရှား၍ နာသီးဖျားမှာ စိတ်ကို ထားရ၏။ **ဝိနိတယ် ပူတယ်** ဟု မှတ်လျှင် ချက်၏ တည်ရာ ဗိုက်တွင် ထင်ရှား၍ **ဗိုက်မှာ စိတ်ကို ထားရ ၏။**”

အထက်ပါ ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာစည် ဆရာ တော်ဘုရားကြီးကိုယ်တော်တိုင်ရှင်းပြထားပုံများနှင့် မူလမင်းကွန်းဇေတဝန်ဆရာတော်ဘုရားကြီး ကိုယ် တော်တိုင် ထုတ် နုတ် ပြင်ဆင်ကာ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေသော ဝိပဿနာ ဒီပနီကျမ်း စသည်တို့၌ **“ဝိနိတယ် ပူတယ်၊” “ဖောင်းတယ် ရှပ်တယ်”** ဟူသော ရှုမှတ် နည်းများကို ပြဆိုထားသဖြင့် **“ဖောင်းတယ် ဝိနိတယ်”** ဟု ရှုမှတ်သောနည်းသည် မဟာစည် ဆရာတော် ဘုရားကြီးက ထွင်ထားသော နည်းလမ်း မဟုတ် သည် မှာ အလွန်ပင် ထင်ရှားလှ၏။ ဝိဋ္ဌကတ်ကျမ်းဂန်များ နှင့် ညီညွတ်သည်မှာလည်း အလွန်ပင် ထင်ရှားလှ ပါ၏။

ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာစည် ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဟောကြားပြသသော သတိပဋ္ဌာန် ဝိပဿနာတရား ရှုမှတ် နည်းသည် ကျမ်းဂန်များနှင့် ညီညွတ်ပြီး လက် တွေ့အကျိုးရှိ ၍လည်း မဟာစည်နည်းဖြင့် ရှုမှတ် သောယောဂီပုဂ္ဂိုလ်များ ပြည်တွင်းရော ပြည်ပမှာပါ သိန်း သန်းချီ၍ရှိနေ၏။ နေ့စဉ် နှင့်အမျှ သတိပဋ္ဌာန် ဝိပဿနာ တရား ရှုမှတ်နေကြသော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ် ဦးရေ များ တိုးပွားလျက်သာ ရှိနေ၏။

မဟာစည် သတိပဋ္ဌာန် ဝိပဿနာတရား ရှုမှတ် နည်း သည် ယခုခေတ်ကျမှ ကမ္ဘာသို့တိုင်အောင် ထင်ပေါ် ကျော်ကြားလာသည် မဟုတ်ပေ။ ကျေးဇူး တော်ရှင် မဟာစည် ဆရာတော်ဘုရားကြီး ရန်ကုန် သာသနာ့ရိပ်သာသို့ ကြွရောက် သီတင်းသုံး သာသနာ ပြုကာစ နှစ်များကပင် ကမ္ဘာ့ နိုင်ငံများစွာမှ ယောဂီများ မဟာစည် သာသနာ့ရိပ်သာသို့ လာရောက်ပြီး တရား ရှုမှတ်ခဲ့ကြ၏။ ၎င်းတို့ထဲမှ အချို့က မိမိတို့နိုင်ငံတွင် ဗုဒ္ဓသာသနာတော် တည်တံ့ ပြန့်ပွား အောင် မဟာစည် သတိပဋ္ဌာန် နည်းဖြင့် ဝိပဿနာတရား ကို ဆက်လက်ပြီး ရှုမှတ်ကာ ဟောပြောနေကြ၏။

၎င်းနိုင်ငံခြားသား ယောဂီဟောင်းများထဲတွင် ထင်ရှား သည့်ပုဂ္ဂိုလ်များမှာ ၁၉၅၂ ခုနှစ် ဖေဖော် ဝါရီလတွင် ဗြိတိသျှ ဒုတိယရေတပ်ဗိုလ်ချုပ် H.E. Shattock၊ ၁၉၆၇ တွင် အမေရိ ကန်မက်ဆာချူးဆက် ပြည်နယ်၊ ဘာရီမြို့ Barre ကမ္မဋ္ဌာန်း ဌာနမှ ကမ္မဋ္ဌာန်း ဆရာ Mr. Joseph Goldstein စသည် တို့လည်း ပါဝင်၏။ ဗြိတိသျှ ဒုတိယရေတပ် ဗိုလ်ချုပ် H.E. Shattockက မဟာစည်ဆရာတော်အထံ၌ သတိပဋ္ဌာန် တရား ရှုမှတ်ခဲ့ရမှုအပေါ်မှာ သူ၏အမြင်ကို An Experiment In Mindfulness စာအုပ်တွင် ဤသို့ ရေးသားထား၏။ “ဤသတိ ပဋ္ဌာန်တရားသည် သဘာဝကျလှခြင်း၊ အခြားသော ကမ္မဋ္ဌာန်းတရား များ နှင့် ကောင်းစွာ ကွဲပြားခြားနားခြင်း၊ ရှုပွားရသည်မှာ လွယ်ကူခြင်း၊ စိတ်ချယုံကြည်ရခြင်း၊ ယုတ္တိဗေဒ နည်းလမ်းကျခြင်း၊ တကယ်ကျင့်လျှင် တကယ် အကျိုးခံစား ရခြင်း၊ စိတ်တည်ငြိမ်လာခြင်းတို့ကြောင့် အစိုးရဌာနများ ရုံးများ၌ပင် သတိပဋ္ဌာန်တရားကို ပွားများစေသင့်သည်၊ ယင်း သို့ပွားများလျှင် လုပ်ငန်း များပိုမို ချောမွေ့ အောင်မြင်မည်၊ သတိပဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ်ကို လက်တွေ့စမ်းသပ် အားထုတ် ကြည့်မည်ဆိုပါက အနောက်နိုင်ငံသားများ နှစ်သက်လက်ခံ နိုင်ကြလိမ့် မည်ဟု ကျွန်တော် အသေအချာဆိုဝံ့ပါသည်။”

“ထိုသို့ တရား အားထုတ်ခြင်းဖြင့် ကိုယ် စိတ် နှစ်ဖြာလန်းဆန်း တက်ကြွ နေလေ့ရှိ၏။ ထို့အပြင် တစ်နေ့တာ အတွင်း တွေ့ကြုံရသည့် ပြဿနာ အခက် အခဲများကို ရင်ဆိုင်ရာတွင်လည်း နံနက်စောစော တရား အားထုတ်ထားသည့် အကျိုးကြောင့် ပိုမို၍ ရဲရဲရင့်ရင့် ရှိ၏။ မိမိကိုယ် မိမိ ပိုမို၍ စိတ်ချယုံကြည်၏။” ဟူ၍ ရေးသားထားပေ၏။

၁၉၅၂ ခုနှစ်မှာ ရှုမှတ်သည့် ဗြိတိသျှ ယောဂီ စိတ်ရောဂါ အထူးကု ဆရာဝန်ကြီး Dr. Eric Granham Howe က ဒီတရားဟာ အလွန်ကောင်းပါ တယ်၊ တစ်ကမ္ဘာလုံးက စာသင်ကျောင်းတွေမှာ ဒီသတိ ပဋ္ဌာန် တရားတော်ကို ကျောင်း သားတွေအား သင်ပေး ပြီး တရား အားထုတ်ကြမယ် ဆိုရင် တစ်ကမ္ဘာလုံး ငြိမ်းချမ်းရေး ရသွားမှာပဲ” လို့ မဟာစည် ဆရာတော် ဘုရားကြီးအား လျှောက်ထားခဲ့၏။

Mr. Joseph Goldstein, Dr. Jack Cornfield နှင့် Mr. Guy Armstrong စသောယောဂီဟောင်းများကလည်း ၎င်းတို့၏ အမေရိကန်နိုင်ငံတွင် Barre ကမ္မဋ္ဌာန်း ဌာနကို ဖွင့်လှစ် ထားပြီး A heart full of peace, The Emerging Western Buddhism, The Experience of Insight စသော တရားစာအုပ်များစွာကိုလည်း ရေးသား ထုတ်ဝေကာ ဗုဒ္ဓသာသနာပြုနေကြ ၏။ မဟာစည် ဆရာတော်ဘုရားကြီးကို ၁၉၇၉ - ခုနှစ်တွင် အမေရိကသို့ ပင့်ဖိတ်ကာ သတိပဋ္ဌာန် ဝိပဿနာ တရားစခန်းများကို ဖွင့်လှစ်ကြ၏။ Mr. Joseph Goldstein စသည့် ဘာရီ ကမ္မဋ္ဌာန်းဌာန တရားပြပုဂ္ဂိုလ် လေးဦးတို့ကလျှောက်ထား၍ ဆရာတော်ဘုရားကြီးက ၎င်းတို့အား မဟာစည် ကမ္မဋ္ဌာန်း တရားပြဆရာများအဖြစ် အသိ အမှတ်ပြုကြောင်း လက်မှတ်တစ်စောင်စီ ချီးမြှင့်တော်မူခဲ့၏။

အထူးသဖြင့် ယနေ့ခေတ်လူငယ်များ ဝတ်စားဆင်ယင် ကြရာမှာ အားကျ အတုယူနေကြသည့် ကိုရီးယား သမ္မတနိုင်ငံတွင် မဟာစည်နည်းဖြင့် ဝိပဿနာ တရား ရှုမှတ်ကြသော ထေရဝါဒ ကိုရီးယား ဘုန်းကြီးများနှင့် လူဝတ်ကြောင် ယောဂီများ နေ့စဉ်နှင့်အမျှ တိုးပွားနေသဖြင့် ၂၀၀၉-ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလက ကိုရီးယား ထေရဝါဒ သံဃာဂိုဏ်းကြီး တစ်ဂိုဏ်းကို ဖွဲ့စည်းတည်ထောင်နိုင်သည့်အဆင့်အထိ ဖြစ်လာခဲ့ပေပြီ။ ကိုရီးယားလူမျိုးများက သတိပဋ္ဌာန် ဝိပဿနာတရား ကျင့်သုံးကြသော မြန်မာ ယောဂီများကို အားကျ အတုယူပြီး ဝိပဿနာတရား ကျင့်သုံးအားထုတ်နေကြ၏။ မြန်မာယောဂီဝတ်စုံ လုံချည်အင်္ကျီတို့ကို အမြတ်တနိုး ဝတ်ဆင်ကြ၏။ မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှုကို ထိန်းသိမ်းရေးနှင့် စာရိတ္တ မြှင့်မားရေးအတွက် မြန်မာလူငယ်များ သတိပြုသင့်လှ၏။

ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် ၁၉၅၂ ခုနှစ်မှ စ၍ အိန္ဒိယ၊ သီဟိုဠ် (သီရိလင်္ကာ)، ဗီယက်နမ်၊ လာအို၊ ကမ္ဘောဒီးယား၊ ဂျပန်၊ ယိုးဒယား၊ အင်ဒိုနီးရှား စသည့် နိုင်ငံအသီးသီးသို့ ကြွရောက်တော်မူခဲ့ပြီး ပရိယတ်နှင့်တကွ ပဋိပတ်ဖြစ်သော သတိပဋ္ဌာန် ဝိပဿနာတရားကို ဟောကြားချီးမြှင့်တော်မူခဲ့၏။ ၁၉၇၉-ခုနှစ်၊ နှစ်ဦး

အခါကာလ၌ အမေရိကန်နိုင်ငံမှ Mr. Joseph Goldstein တို့အဖွဲ့နှင့် အင်္ဂလန်မှဦးရေဝတတို့၏ အဖန်ဖန် ပင့်ဖိတ်လျှောက်ထားချက်အရ မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ပရိယတ္တိ၊ ပဋိပတ္တိသာသနာတော် အခွန်ရှည်စွာ တည်တံ့ပြန့်ပွားရေးအတွက် ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် ကရုဏာ ကြီးမားစွာဖြင့် အမေရိကန်၊ အင်္ဂလန်၊ စကော့တလန်၊ ပြင်သစ်၊ ဆွစ်ဇာလန်၊ အီတလီ၊ ဟော်လန်၊ ဂျာမနီနှင့် ထိုင်း နိုင်ငံများသို့ ထပ်မံ ကြွရောက်ကာ ဝိပဿနာ တရားကို ဟောကြားပြသခြင်း၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းဌာနများ ဖွင့်လှစ်ပေးခြင်း၊ ရဟန်းခံပေးခြင်း စသည်တို့ကို ပြုတော်မူလျက် ကမ္ဘာမှာ ဗုဒ္ဓသာသနာတော် နှစ်(၅၀၀၀)မက တည်တံ့ပြန့်ပွားအောင် ပြုပေးတော်မူခဲ့ သဖြင့် ယနေ့ခေတ်တွင် ကမ္ဘာ့ နိုင်ငံများစွာ၌ မဟာစည် ဟု ပြောလျှင် ဗုဒ္ဓဘာသာ တရားကို လေ့လာ လိုက်စားသူတိုင်း လိုလိုပင် သိနေကြ ပေပြီ။ ကျေးဇူး အလွန်များလှ၏။

မဟာစည် ဆရာတော်ဘုရားကြီးအား ပိဋကတ် ကျမ်းဂန်များနှင့်အညီ ဟောကြားပြသသဖြင့်လည်း မန္တလေးမြို့၊ မစိုးရိမ် ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဦးသူရိယ၊ ပခုက္ကူမြို့က စာတတ်အကျော် ဆရာတော်ကြီးများ အပါအဝင် ထင်ရှားသည့် ဆရာတော်ဘုရားကြီးများက ချီးကျူးစကားများ မိန့်ကြား ခဲ့ကြသည့်နည်းတူ ယနေ့ခေတ်တွင်လည်း နိုင်ငံတော် သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့၊ ဥက္ကဋ္ဌ ဖြစ်တော်မူသည့် မန္တလေးမြို့၊ ဗန်းမော် ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဒေါက်တာ ဘဒ္ဒန္တကုမာရာဘိဝံသ (အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ) ကလည်း မဟာစည် ဆရာတော်ဘုရားကြီး ရေးသားတော်မူသော ဝိပဿနာ ရှုနည်းကျမ်း စာအုပ်ကြီး နှစ်တွဲကို “မဟာစည် ဝိပဿနာ နယပွကရဏံ ပထမော ဘာဂေါ၊ ဒုတိယော ဘာဂေါ” ဟူ၍ ပါဠိဘာသာ ကျမ်းစာကြီးများအဖြစ်သို့ ပြန်ဆိုကာ ရေးသားထားတော်မူ၏။ စာပေကျမ်းဂန်တတ်ပုဂ္ဂိုလ်များက မည်သည့် တရားရှုမှတ်နည်းသည် ဗုဒ္ဓ ပိဋကတ်ကျမ်း ဂန် များနှင့် ညီညွတ်သည် မည်ညွတ်သည်ကို သိတော်မူကြ၏။ ညီညွတ်သောနည်းကို ရှုမှတ်ကြ၏။ အားပေးကြ၏။

ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာစည် ဆရာတော် ဘုရားကြီး၏ သတိပဋ္ဌာန် ဝိပဿနာ ရှုနည်းအတိုင်း ကိုယ်တိုင်ရှုမှတ်ကာ ဟောကြားပြသနေကြသော မဟာစည် ကမ္မဋ္ဌာန်း တရားပြ ဆရာများ၏ မဟာစည် ဝိပဿနာ ရှုမှတ်နည်းသည် မည်သို့ မည်ပုံ ပိဋကတ် ကျမ်းဂန်များနှင့် ညီညွတ်သည်ကို စာဖတ် သူအနေဖြင့် သိရပြီဖြစ်၍ ကိုယ်တိုင်လက်တွေ့ ရှုမှတ်လျှင် လက်တွေ့ပင် အကျိုးရနိုင်၏။ မသိသေးသော ပုဂ္ဂိုလ်များကိုလည်း သိရှိ နားလည်လာအောင် ရှင်းပြ ပေးနိုင်၏။

မထီ မိဂေါ ပဿန္တောပိ၊ တိဏံ ဓါဒံ ဂစ္ဆတိ။

လဒ္ဓကာလောပိ ဒုပ္ပညော၊ ကာမံ ဘုဒ္ဓံ ဂစ္ဆတိ။

မြက်ကိုစားသည့် သားသမင်သည် သိန်း၊ သန်း၊ ကုဋေမက အလွန် တန်ဖိုးကြီးမားလှသည့် ပတ္တမြား တွေ၊ ကျောက်စိမ်းတုံးတွေကို တွေ့မြင်နေရပါသော် လည်း ကောက်ယူရကောင်းမှန်း မသိရှာပဲ၊ ပတ္တမြား၊ ကျောက်စိမ်းတုံးကြီးများ၏အနီးမှာ ပေါက်နေသော မြက်များကိုသာ တန်ဖိုးရှိသော အစာများအဖြစ် အားပါးတရ စားလျက် တန်ဖိုးကြီးမားလှသည့် ပတ္တမြား၊ ကျောက်စိမ်း တုံးကြီးများ၏ အပေါ်မှာ ကျင်ကြီး ကျင်ငယ်များကိုပင် စွန့်၍ သွားတတ်ကြ သေး၏။ ထိုနည်းတူစွာပင် တန်ဖိုး မမြတ်နိုင်သည့် ဗုဒ္ဓ ဓမ္မ သံဃ ရတနာသုံးပါး ထွန်းလင်းသည့် ဗုဒ္ဓ သာသနာတော်ကြီးနှင့် တွေ့ကြုံမှသာ ကျင့်ကြံ အားထုတ်ခွင့်ရသော ဝိပဿနာ တရားကို အလေး အနက် တန်ဖိုးထားကာ မရှု မမှတ်ပဲ အာရုံငါးပါး ကာမဂုဏ် တရားတို့ကို ခံစားရုံနှင့်သာ အချိန် ကုန်သွား ကြမည် ဆိုပါလျှင်ဖြင့် ပတ္တမြား ကျောက်များ၏ တန်ဖိုးကို မသိကြသည့် သမင် ဒရယ် စသည်တို့နှင့် သာ တူဖွယ်ရာရှိလိမ့်မည်ဟု ကျမ်းဂန်များက ဆိုထား၏။

ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်က နောက်ဆုံး ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူ ကာနီး အချိန်၌ “ဣမေ စ သုဘဒ္ဓ ဘိက္ခု သမ္မာ ဝိဟရေ ယျံ၊ အသုညော လောကော အရဟန္တောပိ အဿ။ သုဘဒ္ဓ ပရိပိုင် ရဟန်းတော်များ ကောင်းကောင်းနေကြ သမျှကာလ ပတ်လုံး လောကမှာ

ကိလေသာ အာသ ဝေါ ကုန်ခမ်းတဲ့ ရဟန္တာတွေ ဘယ်တော့မှ မဆိတ်သုဉ်း ဘူး၊ အမြဲတမ်းရှိနေ လိမ့်မယ်” ဟူ၍ (မဟာပရိနိဗ္ဗာန သုတ်၌) ဟောကြားထား တော်မူခဲ့၏။ “အနည်းဆုံး ရုပ်နာမ် အဖြစ်အပျက်ကို သိမြင်သည့် ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ် အဆင့်လောက် ရောက်ပြီးသည်အထိ ဝိပဿနာတရား ရှုမှတ်နေသည့် ယောဂီက စပြီး သောတာ ပန် သကဒါ ဂါမ် အနာဂါမ် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်များက မိမိတို့ ကိုယ်ပိုင် ဉာဏ်ဖြင့် တွေ့သိထားသော ဝိပဿနာဉာဏ် မဂ် ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ်တို့ကိုရနိုင်သည့် ရှုမှတ်နည်းကို တရား မရှုမှတ်ဖူးသေးသော ပုဂ္ဂိုလ်များအား ပြောပြလျက် လက်တွေ့ တရားရှုမှတ်ဖြစ်လာအောင် ပြုလုပ်ပေးကြ လျှင် ရဟန်းတော်များ ကောင်းကောင်း နေကြသည်မည် ၏” ဟု အဋ္ဌကထာ ဆရာက ဖွင့်ဆိုပြထား၏။

သို့ဖြစ်၍ စာဖတ်သူအနေဖြင့် ဗုဒ္ဓပိဋကတ် ကျမ်းဂန် များနှင့်အညီ မဟာစည် ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဟောကြား ညွှန်ပြတော်မူခဲ့သော သတိပဋ္ဌာန် ဝိပဿနာတရား ရှု မှတ်နည်းကို ယုံမှား သံသယ မရှိ ကြိုးစားပြီး ရှုမှတ်မည် ဆိုလျှင် မရှုမှတ်ဖူးသေးသော ပုဂ္ဂိုလ်များအားလည်း ရှုမှတ် ဖြစ်အောင် ကူညီပေးကြ မည်ဆိုပါလျှင်ဖြင့် ဤကမ္ဘာကြီးမှာ လောဘ ဒေါသ မောဟ စသော ကိလေသာ စိတ်အညစ် အကြေး ကင်းဝေးသူများ တိုးပွားလာကာ ကမ္ဘာကြီး ငြိမ်း ချမ်း သာယာမှုကို ရရှိစေနိုင်သဖြင့် မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ သာသနာ တော်ကြီး နှစ်ပေါင်း (၅၀၀၀)မက ကြာသည်အထိ ဤကမ္ဘာ မှာ တည်တံ့ပြန့်ပွားနေအောင် သာသနာပြု နေသူပင် ဖြစ် နိုင်ပါကြောင်း ရေးသား တင်ပြလိုက်ပါ ၏။

ရဟန်းစင်စစ်၊ တစ်ကျိပ်နှစ်တို့၊
ရှင်ချစ် မြတ်စွာ၊ သာသနာ၌၊ ကောင်းစွာနေပါ၊
ရဟန္တာ၊ ဘယ်ခါ မဆိတ်ပြီ။

အရှင်မဏ္ဍလ (မုံရွာ)

သဗ္ဗဒါနံ ဓမ္မဒါနံ ဇီနာတံ

အလှူတကာတို့တွင် တရားဓမ္မအလှူသည် အမြတ်ဆုံးဖြစ်သည်ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားခဲ့ပါ၏။ မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် ပရိယတ္တိ၊ ပဋိပတ္တိ စွမ်းရည်များ ထင်ရှား ထက်မြက်လှပါသည်။ မြတ်ဗုဒ္ဓဟောကြားတော်မူသော တရားဒေသနာနှင့်အညီ ကျမ်းစာအုပ်ပေါင်း(၈၀)ကျော် ရေးသားပြုစုခဲ့ပါသည်။ ဆရာတော်ဘုရားကြီး ရေးသားပြုစုခဲ့သည့် ကျမ်းစာအုပ်များသည် သာသနာတော်အတွက် အကျိုးကျေးဇူးလွန်စွာများလှပါ၏။

ပရိယတ္တိသာသနာ၊ ပဋိပတ္တိသာသနာတော်ကို ချီးကျူးထောက်ပံ့လျက်ရှိသော ဗဟန်းမြို့နယ်၊ မဟာစည်သာသနာ့ရိပ်သာရှိ ဗုဒ္ဓသာသနာနဂ္ဂဟအဖွဲ့ချုပ်က မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ကျမ်းစာအုပ်များကို ပုံနှိပ်ဖြန့်ချိလျက်ရှိပါသည်။ ကျမ်းစာအုပ်များကို ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေရာ၌ အဆင့်အတန်းမြင့်မြင့်ဖြင့် ပိုမိုကောင်းမွန်သည်ထက် ကောင်းမွန်အောင် ကြိုးပမ်းစီစဉ် ဆောင်ရွက်လျက်ရှိပါသည်။

ထိုသို့ဆောင်ရွက်ရာတွင် မဟာစည်တရားတော်ပြန့်ပွားရေး ရံပုံငွေ ကျပ်သိန်း(၅၀၀)ခန့်ဖြင့် လည်ပတ်လုပ်ကိုင်နေပါသည်။ ထုတ်ဝေဖြန့်ချိရမည့် စာအုပ်အရေအတွက်နှင့် ငွေလက်ရှိပမာဏမှာ မလောက် မငုဖြစ်နေပါသည်။ မြန်မာပြည်တစ်ဝှမ်းလုံး မှ ဝယ်ယူလိုကြသော ကျမ်းစာအုပ်များကို အချိန်မီ မြန်မြန်ဆန်ဆန် ဖြန့်ဝေရောင်းချနိုင်ရေးအတွက် မဟာ စည်တရားတော်ပြန့်ပွားရေး ငွေပဒေသာပင် အလှူ ရှင်များ လိုအပ်လျက်ရှိပါသည်။

“သဗ္ဗဒါနံ ဓမ္မဒါနံ ဇီနာတံ” ဘုရားဟောပါဠိတော်လာရှိသည့် အမြတ်ဆုံးအလှူဖြစ်သော “တရားစာအုပ်များ လှူဒါန်းလိုပါက” မဟာစည် တရားတော်ပြန့်ပွားရေး ထာဝရငွေပဒေသာပင် တစ်ပင်လျှင် ၅၀၀၀/-ကျပ် နှုန်းဖြင့် စိုက်ထူ လှူဒါန်းနိုင်ပါသည်။ သီးသန့် ငွေပဒေသာပင် စိုက်ထူ၍ မိမိနှစ်သက်ရာ ကျမ်းစာအုပ်ကို ရိုက်နှိပ်လှူဒါန်းလိုပါက (သို့မဟုတ်) အုပ်ရေ ၁၀၀ နှင့်အထက် လှူဒါန်းလိုပါက အောက်ပါ လိပ်စာအတိုင်း ဆက်သွယ်လှူဒါန်းနိုင်ပါကြောင်း နိဗ္ဗာန် အကျိုးမျှော်၍ နှိုးဆော်လိုက်ရပါ၏။

တက္ကသိုလ် စိုးယဉ်

ဆက်သွယ်ရန်လိပ်စာ

ဗုဒ္ဓသာသနာနဂ္ဂဟအဖွဲ့ချုပ်၊
မဟာစည်သာသနာ့ရိပ်သာ၊
အမှတ်(၁၆) သာသနာ့ရိပ်သာလမ်း၊
ဗဟန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း-၅၄၁၉၇၁/၅၄၅၉၁၈/၅၄၅၄၆၉

မဟာစည်

ဝိပဿနာရှုနည်းကျမ်းကြီးအား

အင်္ဂလိပ်ဘာသာပြန်ဆိုကာ နိပလျက်ရှိခြင်း

ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာစည် ဆရာတော် ဘုရားကြီး သည် ၁၃၀၀ ပြည့်နှစ်၌ မွေးရပ်ဇာတိဖြစ်သော ရွှေဘိုမြို့နယ်၊ ဆိပ်ခွန်ရွာတွင် (၃)ဦးသော ယောဂီတို့အား သတိပဋ္ဌာန်ဝိပဿနာ အလုပ်ပေးတရားတော်ကို စတင်ဟောကြား ပြသတော်မူခဲ့ပါသည်။ ဟောကြားပြသတော်မူသော သတိပဋ္ဌာန်တရားတော်နှင့် ရှုမှတ်နည်းသည် အလွန်လွယ်ကူစွာ အားထုတ်နိုင်သည့်အပြင် တရားထူးများကိုလည်း လျင်မြန်စွာ ရရှိစေနိုင်ခဲ့ပါသည်။ ဟောကြား ပြသတော်မူသော တရားတော်များကို ပညာနုရင့် ရဟန်း ရှင် လူ များအတွက် ကျမ်းတစ်စောင် ရေးသားပြုစုပေးပါရန် ဆရာတော် ဘုရားကြီးအား တရားနာ တရားရှုမှတ်သူ ယောဂီအပေါင်းမှ ပန်ကြားလျှောက်ထားချက်အရ ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် ဤထင်ရှား ကျော်ကြားလာသော ဝိပဿနာရှုနည်းကျမ်းပထမတွဲနှင့် ဒုတိယတွဲကို ၁၃၀၄-ခုနှစ်၊ (၁၉၄၂-ခုနှစ်) ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးအတွင်း ရွှေဘိုမြို့နယ်၊ ဆိပ်ခွန်ရွာ၊ မဟာစည်ကျောင်းတော်တွင် သီတင်းသုံးလျက် ရေးသားတော်မူခဲ့ပါသည်။

၁၉၄၉-ခုနှစ်တွင် ဗုဒ္ဓသာသနာ နဂူဟအဖွဲ့ချုပ်က ပင့်ဆောင်ချက်အရ ရန်ကုန်သာသနာ့ရိပ်သာသို့ ကြွရောက်သီတင်းသုံးတော်မူပြီး ဒီဇင်ဘာလ(၄)ရက်၊ ၁၉၄၉-ခုနှစ်တွင်စတင်၍ သတိပဋ္ဌာန်ဝိပဿနာ တရားတော်ကို ယောဂီ(၂၅)ဦးဖြင့် စတင်ဟောကြား ပြသတော်မူခဲ့ပါသည်။ ဆရာတော် ဘုရားကြီး၏ ဟောကြားသော တရားတော်နှင့် ရှုမှတ်ပုံနည်းသည် မြန်မာနိုင်ငံ တစ်ဝှမ်းလုံးနှင့် ကမ္ဘာနိုင်ငံများသို့

ကျယ်ကျယ် ပြန့်ပြန့် ပြန့်နှံ့ခဲ့ပါသည်။ ပြည်တွင်းမှ တရားအားထုတ်လိုသူ ယောဂီပေါင်းများစွာ မဟာစည်ရိပ်သာကြီးသို့ လာရောက် အားထုတ်ကြသလို ကမ္ဘာနိုင်ငံ အသီးသီးမှလည်း တရားအားထုတ်လေ့ကျင့် လိုသူများလည်း ရောက်ရှိလာခဲ့ကြပါသည်။

တရားစတင်အားထုတ်သူ ယောဂီများအား ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် ရှုမှတ်နည်း အလုပ်ပေးတရားတော်ကို ဦးစွာဟောကြားတော်မူ၍ တရားရှုမှတ်စေပါသည်။ ထိုအလုပ်ပေး တရားတော်ကို နိုင်ငံခြားသား ယောဂီများအတွက် အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် ပြန်ဆို၍ “ The Satipatthāna Vipassanā Meditation ” အမည်ဖြင့် စာအုပ်ထုတ်ဝေခဲ့ပါသည်။ ထိုနောက် ဝိပဿနာ ရှုနည်းကျမ်း ဒုတိယတွဲ၏ အခန်း(၅)ကို အင်္ဂလိပ်ဘာသာသို့ ပြန်ဆို၍ “ Practical Insight Meditation ” အမည်ဖြင့် ဆရာတော်ဘုရားကြီးကိုယ်တော်တိုင် အမှာစာရေးသား၍ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားများကို ဟောကြားပြသတော် မူသည့်အပြင် ပရိယတ္တိဆိုင်ရာ ကျမ်းစာအုပ်ပေါင်း(၈၀) ကျော်ကိုလည်း ရေးသားပြုစုတော်မူခဲ့ပါသည်။

မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ တရားတော်များ ကမ္ဘာအနှံ့ ဖြန့်ချိရန် ဘာသာပြန်အဖွဲ့ကို ကျွမ်းကျင်သော စာပေပညာရှင်များဖြင့် ဖွဲ့စည်း၍ ဆောင်ရွက်ခဲ့ရာ အင်္ဂလိပ်ဘာသာသို့ ဘာသာ ပြန်ဆို

ပြီးသော ကျမ်းစာအုပ် ပေါင်း(၃၄)အုပ် ရှိခဲ့ပါသည်။ တရားတော်များ ဘာသာပြန်အဖွဲ့က ဝိပဿနာ ရှုနည်း ကျမ်းကို ဘာသာပြန်ရန်အတွက် ဦးမင်းဆွေ (မင်းကျော်သူ)အား တာဝန်ပေးအပ်ခဲ့ရာ ၁၉၈၄-ခုနှစ်တွင် ဘာသာပြန်ဆို ပြီးစီးခဲ့ပါသည်။

ဘာသာပြန်ဆိုပြီးသည့်အချိန်တွင် မဟာစည် ဆရာတော်ဘုရားကြီး စံလွန်တော်မူပြီးဖြစ်၍ ဘာသာပြန်ဆိုချက်အား စိစစ်တည်းဖြတ်ရန် အခက်အခဲဖြစ်ပေါ်ခဲ့ပါသည်။ ဤဝိပဿနာရှုနည်းကျမ်းသည် ပရိယတ္တိဆိုင်ရာ ပဋိပတ္တိဆိုင်ရာကဏ္ဍတို့တွင် လွန်စွာအရေးကြီး လေးနက်သော ကျမ်းဖြစ် သဖြင့် အမှားအယွင်းကင်းစေရန် ပရိယတ္တိ-ပဋိပတ္တိနှစ်ရပ် ကျမ်းကျင်တော်မူ၍ မဟာစည်သတိပဋ္ဌာန်နည်း ဖြင့် အားထုတ်လေ့ကျင့်ပြီးသည့် အင်္ဂလိပ်ဘာသာစာပေပါ ကျမ်းကျင်စွာတတ်မြောက်သူ သံဃာတော်တစ်ပါးပါးက စိစစ်တည်းဖြတ်ပြီးမှသာ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေရန် ဆရာတော် မထေရ်မြတ်ကြီးများက ဩဝါဒ အမိန့်ရှိ တော်မူခဲ့ပါသည်။

အဆိုပါ အရည်အချင်းဖြင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မဟာစည်ဩဝါဒါစရိယဆရာတော် အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ထေရဝါဒဗုဒ္ဓတက္ကသိုလ်၏ ပါမောက္ခချုပ် ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တဒေါက်တာသီလာနန္ဒာဘိဝံသ ဆရာတော်က စိစစ်မပြီးမီ ပျံလွန်တော်မူခဲ့ရာ ပါမောက္ခချုပ် အသစ် ဖြစ်လာသော ဘဒ္ဒန္တ ဒေါက်တာ နန္ဒမာလာဘိဝံသ ဆရာတော်ဘုရားကြီးက ဆက်လက် စိစစ်ပေးတော်မူ၍ ယခု ဝိပဿနာရှုနည်းကျမ်း (The Method of Vipassanā Insight Meditation) ပထမတွဲကို ပုံနှိပ် ထုတ်ဝေနိုင်ပြီဖြစ်ပါသည်။

ဤကျမ်းမဟာကို စိစစ်တည်းဖြတ်ပေး တော်မူသော အရှင်မြတ်ကြီးနှစ်ပါးအား ဗုဒ္ဓသာသနာ နဂ္ဂဟအဖွဲ့ချုပ်က အထူးရှိသေးစားစွာ ဦးခိုက်

ဂါရဝပြုအပ်ပါသည်။ ဤကျမ်းစာအုပ်ဖြစ်မြောက်ရေး အတွက် ပါဠိစာလုံးများ ပြန်ဆိုရာတွင် တိကျမှန်ကန် စေရန် ဆောင်ရွက်ပေးတော်မူသော အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓသာသနာပြုတက္ကသိုလ်မှ ပါမောက္ခဒေါက်တာအရှင်နောဓိဉာဏ၊ ပါမောက္ခ ဒေါက်တာဦးလှမြင့်နှင့် အင်္ဂလိပ်ဘာသာစာပေအတွက် စိစစ်ပေးသော နိုင်ငံခြားဘာသာ တက္ကသိုလ်မှ ပါမောက္ခ ဆရာ ဦးသာထူး (M.A. English) တို့အား ကျေးဇူးအထူးတင်ရှိကြောင်း ဂါရဝဖြင့် ဂုဏ်ပြု အပ်ပါသည်။

ဤဝိပဿနာရှုနည်းကျမ်း ရိုက်နှိပ်ရာတွင် ကမ္ဘာ့အဆင့်မီ အကောင်းဆုံး စာရွက်အမျိုးအစားဖြင့် Star Colour ပုံနှိပ်တိုက်တွင် ပုံနှိပ်မည်ဖြစ်ပြီး ရှုနည်း ကျမ်း ပထမတွဲကို ၂၀၁၁-ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလတွင် ရိုက်နှိပ်ပြီးစီးမည်ဖြစ်ပါသည်။ စာမျက်နှာပေါင်း(၅၀၀) ခန့်ရှိမည်ဖြစ်ပါသည်။ ခန့်ငြားသောကတ်ထုန်းဖြင့် တစ်အုပ်လျှင် ၃၅၀၀ ကျပ် ကုန်ကျမည်ဖြစ်ပါသည်။ မြန်မာနိုင်ငံနှင့် ကမ္ဘာ့နိုင်ငံအသီးသီးသို့ အုပ်ရေ ၂၀၀၀ ရိုက်နှိပ်၍ ဓမ္မဒါနဖြန့်ဝေမည်ဖြစ်ပါသည်။

မဟာစည်ဝိပဿနာရှုနည်းကျမ်း

ဒုတိယတွဲ ကိုလည်း

ဆက်လက် ထုတ်ဝေမည်ဖြစ်ပါသည်။

ဉာဏ်လင်းထိန်(ရေနံချောင်း)

စာတည်းချုပ်

ဆဋ္ဌသီရိတိပဋ္ဌက အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ကျေးဇူးတော်ရှင်မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရားကြီး

ရေးသားစီရင်အပ်သော

“ခန္ဓာအင်္ဂါလျှင်နိဗ္ဗာန်ဝင်” တရားတော်

တရားအားထုတ်သော ထိုယောဂီသည် ကမ္မဋ္ဌာန်းပေးတတ်သော ဂုဏ်ထူးအပြားရှိသော မိတ်ဆွေကောင်းသို့ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် ဘုန်းတော် ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော မြတ်စွာဘုရားနှင့် ကမ္မဋ္ဌာန်း ဆရာအား မိမိကိုယ်ကို အပ်နှင်းကာ ပြည့်စုံ ကောင်း မြတ်သောအလို၊ ပြည့်စုံကောင်းမြတ်သော နှလုံးသွင်းရှိ သည်ဖြစ်၍ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို တောင်းအပ်၏။

(မိမိကိုယ်ကို အပ်နှင်းကာ-ဟူသော)ထိုစကား ဌ် “ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၊တပည့်တော် သည် ဤအတ္တဘောကို အရှင်ဘုရားတို့အား စွန့်လှူပါ ၏ အရှင်ဘုရား”ဟု ဤသို့ ဘုန်းတော်ကြီးသော ဗုဒ္ဓ မြတ်စွာဘုရားအား မိမိကိုယ်ကို အပ်နှင်းသင့်ပေသည်။ မအပ်နှင်းခြင်း၌ အပြစ်ကား ဤသို့မအပ်နှင်းဘဲ အစွန် အဖျားကျသော -ကျောင်းတို့၌နေသော ယောဂီရဟန်း သည် ကြောက်ဖွယ်အာရုံထင်လာလျှင် နေမြဲပင် ကြံ့ကြံ့တည်ခိုင်စေခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်သဖြင့် ရွာနီး ကျောင်းသို့သွား၍ (နေကာ) လူတို့နှင့် ရောလျက် မအပ် မရာပစ္စည်းရှာခြင်းသို့ရောက်၍ ပျက်စီးလေရာ၏။ အပ်နှင်းခြင်း၌ အကျိုးကား-မိမိကိုယ်ကို (မြတ်စွာ

ဘုရားအား) အပ်နှင်းထားသော ထိုယောဂီရဟန်းအား ကြောက်ဖွယ်အာရုံထင်လာစေကာမူ ကြောက်ခြင်း မဖြစ် ပေါ်ပေ။ “သုခမိန့်၊ သင်သည် ရှေးမဆွကပင် မိမိ ကိုယ် ကို မြတ်စွာဘုရားအား အပ်နှင်းထားသည်မဟုတ်လော” ဟုဆင်ခြင်ကာ ထိုယောဂီရဟန်းအား ဝမ်းမြောက် ခြင်း သည်သာလျှင် ဖြစ်ပေ၏။

ကမ္မဋ္ဌာန်းဆရာအား (မိမိကိုယ်ကို)အပ်နှံသော ယောဂီသည်လည်း “အရှင်ဘုရား တပည့်တော်သည် ဤ အတ္တဘောကို အရှင်ဘုရားအား စွန့်လှူပါ၏ ဘုရား”ဟုဆို၍ အပ်နှံအပ်၏။ ထိုသို့ မအပ်နှံခြင်းအပြစ် ကား -ဤသို့ မိမိကိုယ်ကို (ဆရာအား) အပ်နှံထား သော ယောဂီသည် (ဆရာက) ကြိမ်းမောင်းနိုင်ခွင့်မရှိ သူဖြစ်၏။ (ဆရာ၏) ဆုံးမစကားကို မနာယူတတ်၍ ဆိုဆုံးမရခက်သူမူလည်းဖြစ်၏။ (ဆရာကို)မပန်ကြား ဘဲ မိမိအလိုရှိရာအရပ်သို့ သွားတတ်သည်ဖြစ်၍ သွား လိုရာသွားတတ်သူမူလည်းဖြစ်၏။ ထိုသို့သောယောဂီ ကို ဆရာသည် သင်္ကန်းစသော အာမိသဖြင့်ဖြစ်စေ၊ ဆုံးမဩဝါဒဟူသော ဓမ္မဖြင့်ဖြစ်စေ၊ မချီးမြှောက်၊ လျှို့ဝှက်ခက်ခဲသော (ကမ္မဋ္ဌာန်းဆိုင်ရာ)စာပေကျမ်းဂန်

ကိုလည်း မပို့ချ။ ထိုရဟန်းသည် (အာမိသနှင့်ဓမ္မဟူသော) ဤချီးမြှောက်ခြင်း နှစ်မျိုးကို မရသည်ရှိသော် သာသနာ၌ ထောက်တည်ရာမရနိုင်၊ မကြာမီပင် သီလပျက်ခြင်းသို့ဖြစ်စေ၊ လူ့အဖြစ်သို့ဖြစ်စေ ရောက်တတ်၏။ အပ်နှံခြင်း၌အကျိုးကား - မိမိကိုယ်ကို (ဆရာအား) အပ်နှံထားသောယောဂီသည် (ဆရာက) ကြိမ်းမောင်းနိုင်ခွင့်ရှိသူလည်းဖြစ်ပေ၏။ (ဆရာကိုမပ်န့်ကြားဘဲ) သွားလိုရာရာ မသွားတတ်ပေ၊ ဆိုဆုံးမလွယ်သည်ဖြစ်၍ ဆရာနှင့်စပ်သော အသက်မွေးမှု(နေထိုင်မှု) ရှိသည်သာလျှင် ဖြစ်ပေ၏။ ထိုယောဂီသည် ဆရာထံမှ (အဆိုပါ) ချီးမြှောက်ခြင်း နှစ်မျိုးကိုရသဖြင့် စူဠပိဏ္ဍပါတိက မထေရ်၏ အနီးနေတပည့်တို့ကဲ့သို့ သာသနာတော်၌ ကြီးပွားခြင်း၊ စည်ပင်ခြင်း၊ ပြန့်ပြောခြင်းသို့ ရောက်တတ်ပေသည်။

(ထိုစူဠပိဏ္ဍပါတိက) မထေရ်၏ အထံသို့ ရဟန်းသုံးပါးတို့ လာကြကုန်သတတ်။ ထိုသုံးပါးတို့တွင် တစ်ပါးက “အရှင်ဘုရား တပည့်တော်သည် အရှင်ဘုရားတို့အတွက် (ပြုလုပ်ရမည်)ဟုဆိုလျှင် အသူတစ်ရာနက်သော ချောက်ကမ်းပါးပြတ်၌ ခုန်ချပုံပါသည်ဘုရား”ဟု လျှောက်၏။ ဒုတိယရဟန်းက “အရှင်ဘုရား တပည့်တော်သည် အရှင်ဘုရားတို့အတွက် (ပြုလုပ်ရမည်)ဟုဆိုလျှင် ဤအတ္တဘောကို ဖနောင့်မှစ၍ ကျောက်ပျဉ်၌သွေးလျက် အကြွင်းအကျန်မရှိအောင် ကုန်စေခြင်းငှါ ပြုပါသည်ဘုရား”ဟု လျှောက်၏။ တတိယရဟန်းက “အရှင်ဘုရား တပည့်တော်

သည် အရှင်ဘုရားတို့အတွက် (ပြုလုပ်ရမည်)ဟုဆိုလျှင် ထွက်သက်ဝင်သက်တို့ကိုပိတ်၍ သေခြင်းငှါ ပြုပါသည်ဘုရား”ဟု လျှောက်၏။ မထေရ်သည် “ဤရဟန်းတို့သည် စင်စစ်ဧကန် ထိုက်တန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ပေတကား”ဟု (ဆင်ခြင်လျက်) ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ဟောလေ၏။ ထိုရဟန်းသုံးပါးတို့သည် စူဠပိဏ္ဍပါတိက မထေရ်၏ အဆုံးအမ ဩဝါဒ၌တည်၍ သုံး ပါးလုံးပင် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်လေကုန်၏။ ဤဆို ခဲ့ပြီးသည်ကား (မြတ်စွာဘုရားနှင့် ဆရာတို့အား) မိမိ ကိုယ်ကို အပ်နှံခြင်း၌ (ရနိုင်သော) အကျိုးပေတည်း။ ထို့ကြောင့် “ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ သော မြတ်စွာဘုရားနှင့် ဆရာအား မိမိကိုယ်ကို အပ်နှင်းကာ”ဟူ၍ (ငါ) ဆိုခဲ့ပေသည်။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်မြန်မာပြန်ပထမတွဲ
(၁၉၁၆-၁၉၁၇, ၁၉၁၈)မှ
ထုတ်နုတ်ပူဇော်ပါသည်။

ဦးတင့်ဆွေ(ဘဏ္ဍာ)
ဟိတေသီအဖွဲ့.

ဆဋ္ဌသိင်္ဂီတိပုစ္ဆကာ၊ အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ၊ နိုင်ငံတော်ဩဝါဒါစရိယ၊ ကမ္ဘာသာသနာပြု
 ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရားကြီးဟောကြားတော်မူအပ်သော
“အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ ဖိုလ်ဝင်စားပုံနှင့် ဖိုလ်မှထပုံ” တရားတော်

ရုပ်နာမ် သင်္ခါရ အလုံးစုံ ချုပ်ငြိမ်းကင်းဆိတ်
 သော နိဗ္ဗာန်အာရုံထဲ၌ ဝင်ရောက်နေဘိသကဲ့သို့
 အရိယာဖိုလ်စိတ်၏ ဖြစ်ခြင်းသည် ဖလသမာပတ်
 မည် ၏။

ဤဖလသမာပတ်ကို ပုထုဇဉ်တို့သည် မရဖူး
 သေးသောကြောင့် မဝင်စားနိုင်ကုန်၊ အလုံးစုံသော
 အရိယာတို့သည် ရပြီးဖြစ်သောကြောင့် ဝင်စားနိုင်ကုန်
 ၏။ သို့သော်လည်း မိမိတို့ရဆဲဖြစ်သော ဖိုလ်တစ်ပါး
 ကိုသာလျှင် ဝင်စားနိုင်ကုန်၏။ ရဖူးသော အောက်ဖိုလ်
 နှင့် မရသေးသော အထက်ဖိုလ်တို့ကိုကား မဝင်စား
 နိုင်ကုန်။

အရိယာမှန်လျှင် မိမိ၏ ဖိုလ်ကို ဝင်စားနိုင်
 သည်ချည်းသာဟု ယုံမှားမရှိ ဆုံးဖြတ်အပ်ကြောင်းကို
 ဝိသုဒ္ဓိ၌ မိန့်ဆို၏။ ထို့ကြောင့် အရိယာဖြစ်ပါလျက်
 ဖိုလ်ကို မဝင်စားနိုင်သေးလျှင် သမာဓိနှင့်တကွ ကြွင်း
 သောက္ကန္တတို့ အပြည့်အစုံ မထက်သန်သေးသော
 ကြောင့်ဟူ၍သာ ယူဆရန်ရှိတော့သည်။ ထိုသမာဓိန္ဒြေ
 စသည်တို့ အပြည့်အစုံထက်သန်အောင် ဝိပဿနာကို
 သာလျှင် အဖန်ဖန် အထပ်ထပ် လေ့လာပွားများစေ
 အပ်၏။ ထက်သန်ပြည့်စုံသောအခါ၌ ဖလသမာပတ်
 သို့ရောက်ပါလတုံ။ ဖလသမာပတ်ကို အကြိမ်ကြိမ်ဝင်
 စားနိုင်မှလည်း စိတ်ချသင့်ပေသည်။

လောက၌ မင်းများ၊ နတ်များသည် မိမိတို့၏
 ကိုယ်ပိုင်ဖြစ်သော မင်းစည်းစိမ်ချမ်းသာ၊ နတ်စည်းစိမ်
 ချမ်းသာတို့ကို ခံစားကုန်သကဲ့သို့ အရိယာတို့သည်

လည်း မိမိတို့၏ ကိုယ်ပိုင်ဖြစ်သော ဖိုလ်ချမ်းသာ၊
 နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာဟူသော လောကုတ္တရာချမ်းသာကို မျက်
 မှောက်၌ပင် ခံစားခြင်းအကျိုးငှါ “ဤမျှသောကာလ
 အတွင်း၌ ဖိုလ်စိတ်ကိုသာဖြစ်စေလျက်နေမည်”ဟု
 ရှေးအဖို့ကပင် ပိုင်းခြားခန့်မှန်း၍ အလိုရှိတိုင်းသောခဏ
 ၌ဖလသမာပတ်ကို ဝင်စားကုန်၏။ ဖိုလ်ဝင်စားခိုက်၌
 ဖြစ်ချည် ပျက်ချည်နှင့် မတည်တံ့သော သင်္ခါရဟူ
 သမျှမှ ကင်းဆိတ်ရာသို့ ရောက်လျက် ငြိမ်းချမ်းစွာနေ
 ရခြင်းအကျိုးရှိ၏။ ထို့ပြင် မဂ်ဖိုလ်သို့ရောက်ပြီးခါစ
 ပုဂ္ဂိုလ်မှာ ဖိုလ်သို့ အကြိမ်ကြိမ်ရောက်ခြင်း၊ ဖိုလ်၌ ကြာ
 မြင့်စွာတည်ခြင်းတို့ဖြင့် ဆရာသမားနှင့် သီတင်းသုံး
 ဖော်တို့အား စိတ်ချစေရခြင်းအကျိုးလည်းရှိပေ၏။

အရိယာပုဂ္ဂိုလ် ဝိပဿနာရှုလျှင် အဖြစ်
 အပျက်မှစ၍ ထင်ပေါ်၏။ အဖြစ်အပျက်ကိုသိမြင်
 သော ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်မှစ၍ အစဉ်အတိုင်း ဝိပဿနာ
 ဉာဏ်များဖြစ်ပေါ်ပြီးလျှင် မကြာမီပင် သင်္ခါရပေက္ခာ
 ဉာဏ်ဖြစ်ပေါ်တတ်၏။ သို့ဖြစ်၍ ဖိုလ်ဝင်စားရန်
 ဝိပဿနာရှုသော အရိယာအား ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်မှစ၍
 သင်္ခါရပေက္ခာတိုင်အောင် ဝိပဿနာဉာဏ်များ အစဉ်
 အတိုင်း ဖြစ်ပေါ်ကုန်၏။ သင်္ခါရပေက္ခာ အားပြည့်သော
 အခါ၌ အနုလောမဉာဏ် ဖြစ်ပေါ်ပြီးလျှင် မှတ်သိ
 အပ်ဆဲ သင်္ခါရအာရုံကိုစွန့် လွှတ်၍ သင်္ခါရချုပ်ငြိမ်း
 ကင်းဆိတ်သော နိဗ္ဗာန်အာရုံ ထဲသို့ စိတ်သည်ပြေးဝင်
 သွားသကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ထိုစိတ်၏ ဖြစ်ပုံသည် ရှေးမဂ်
 ဖြစ်စဉ်အခါက စိတ်၏ ဖြစ်ပုံနှင့် အလားတူ၏။ ရှေးက

ဖြစ်ဖူးသောမဂ်၏ အကျိုးဖြစ်သောကြောင့် ၎င်းစိတ်ကို ဖိုလ်စိတ်ဟုခေါ်သည်။

ငါးမိနစ်ခန့်၊ ဆယ်မိနစ်ခန့်ဖြစ်စေ၊ ဆယ့်ငါး မိနစ်ခန့်၊ နာရီဝက်ခန့်ဖြစ်စေ၊ တစ်နာရီခန့်၊ နှစ်နာရီခန့် ဖြစ်စေ၊ ထိုထက်အလွန် အယုတ်ဖြစ်စေ ဖလသမာ ပတ်၌တည်လိုသော အရိယာသည် ရှေးအဖို့က “ဤ မျှကာလပတ်လုံး ဖလသမာပတ်တည်တုံပါစေ”ဟု ပိုင်းခြားမိဋ္ဌာန်၍ ဝိပဿနာရှုမှတ်အပ်၏။ ရှုမှတ်ဆဲ၌ ကား ထိုဖလသမာပတ် တည်တုံရန်ကြောင့်ကြမစိုက် အပ်၊ မမျှော်လင့် မတောင့်တအပ်၊ ရှုမှတ်ရုံသာ ရှုမှတ် အပ်၏။ ထိုသို့ရှုမှတ်နေလျှင် သင်္ခါရုပေက္ခာဉာဏ်အား ပြည့်သောအခါ၌ ရှေးကပိုင်းခြားမိဋ္ဌာန်ထားသည့် ကာလပတ်လုံး သင်္ခါရနိမိတ် အလုံးစုံကို အာရုံမပြုဘဲ သင်္ခါရချုပ်ငြိမ်း ကင်းဆိတ်သော နိဗ္ဗာန်ဓာတ်၌သာ လျှင် စိတ်သည် သက်ဝင်လျက် တည်နေ၏။ ထိုသို့ ပိုင်းခြားထားသမျှ ကာလပတ်လုံး ဤ ဖလသမာပတ် သည်တည်တုံလျက်ရှိ၏။ သို့သော်လည်း ဤသို့ ပိုင်း ခြားထားသမျှကာလပတ်လုံး တည်တုံခြင်းသည် ဝိပဿနာဉာဏ် ထက်သန်၍ နိုင်နင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ မှာသာ ပြည့်စုံတတ်ပေသည်။ မထက်သန်၊ မနိုင်နင်း သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ ပိုင်းခြားတိုင်း မပြည့်စုံသည်လည်း ရှိတတ် ပေ၏။ ရှေးအဖို့က ပိုင်းခြားမိဋ္ဌာန်မှုကို မပြုဘဲ ဝင်စား လျှင်ကား ကြာမြင့်စွာ မတည်သည်ကသာများ တတ်၏။

အချို့ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဖိုလ်ဝင်စားရန်ရှုမှတ်လျှင် ဖိုလ်သို့လည်း လျင်မြန်စွာရောက်တတ်၏။ ဖိုလ်မှ လည်းလျင်မြန်စွာထတတ်၏။ ဖိုလ်ဖြစ်ချည် တစ် လှည့်၊ ရှုမှတ်ဆင်ခြင် ချည်တစ်လှည့်အားဖြင့် အကြိမ် များစွာဖြစ်တတ်၏။ ထိုအခါမှာ ဝင်စားမှု၌လည်း မနိုင် နင်း၊ သုတလည်းမရှိသူဖြစ်လျှင် ဖိုလ်ဝင်စားဆဲမှာပင်

ထိုထိုအာရုံကိုလည်း ကြံသိရှုမှတ်နိုင်သည်ဟု ထင်မှတ် တတ်၏။ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်မြတ်၏ ထင် မှတ်ပုံမျိုးပင်ဟု ယူသင့်၏။

ဘဝင်စိတ်ဖြစ်ပေါ်လျှင် ဖလသမာပတ်မှ ထ သည်မည်၏။ သို့သော်သာမန်အရိယာသည် ထိုဘဝင် စိတ်ကို ထင်ရှားသိရန် ခဲယဉ်း၏။ ဘဝင်၏ အခြားမဲ့ ၌ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်တို့ကို ဆင်ခြင်မှုဖြစ်စေ၊ တခြား တစ်ပါး ကို နှလုံးသွင်းမှုဖြစ်စေ၊ ရှုမှတ်မှုဖြစ်စေ ဆက်၍ဖြစ် ပေါ်၏။ ဆင်ခြင်၊ နှလုံးသွင်း ရှုမှတ်သော ထိုစိတ်များ ကိုသာလျှင် ထင်ရှားသိလွယ်ပေသည်။ သို့ဖြစ်၍ ထိုသို့ သောစိတ်များ ဖြစ်ပေါ်သောအခါ၌ ဖလသမာပတ်မှ ထပြီဟု မှတ်ရာ၏။

ကျေးဇူးတော်ရှင်မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရားကြီး
ရေးသားစီရင်အပ်သော
ဝိပဿနာရှုနည်းကျမ်း(ဒုတိယတွဲ)မှ
ထုတ်နုတ်ပူဇော်ပါသည်။

ဒေါ်ပညာဝတီ
ဓမ္မဂဝေသီအမျိုးသမီးဆောင်
မဟာစည်သာသနာ့ရိပ်သာ

မဟာစည်သာသနာ့ရိပ်သာ

ဆေးပဒေသာပင်အလှူရှင်များ

(ကျပ် ၁၀၀၀၀/-နှင့် အထက် အလှူရှင်များ)

(၁-၅-၂၀၁၀ မှ - ၃၁-၈-၂၀၁၀ အထိ)

စဉ်	အမည်/အရပ်လိပ်စာ	လှူဒါန်းငွေကျပ်
၁။	မဟာစည်နာယကဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တမဏ္ဍလ "မွေးနေ့အလှူ" မဟာဂန္ဓာရုံသင်တန်းကျောင်း၊ ကမ္ဘာအေး၊မရမ်းကုန်းမြို့နယ်။ -----	၁၀,၀၀၀
၂။	ဒေါ်ပညာဝတီ(အဆောင်မှူး)ဓမ္မဂဝေသီဆောင်၊မဟာစည်သာသနာ့ရိပ်သာ။ -----	၂၀,၀၀၀
၃။	အဂ္ဂမဟာသီရိသုဓမ္မသီရိ ဒေါ်ခင်နွဲ့ရီ၊ သား-ဒေါက်တာဦးတင့်စိုးလင်း၊ သမီး-ဒေါ်ပွင့်မာနိုင် နှင့် ရွှေပုစွန် မိသားစုများ၊ ၁၁၉-သံလွင်လမ်း၊ကမာရွတ် -----	၂,၀၀,၀၀၀
၄။	ကွယ်လွန်သူ မိဘများဖြစ်ကြသော ဦးကြည်နိုင်+ဒေါ်ခင်ခွမ်း၊ ဦးရော်ဘင်ကား+ဒေါ်သိန်းမေ တို့အားရည်စူး၍ ဦးသန်းအေး+ဒေါ်မာဂရက်၊ သမီး-မဂျင်နီအေး၊သားငယ်-မောင်မျိုးအေး မိသားစု အမှတ်-၁၁/ဆ၊ဦးလွန်းမောင်လမ်းသွယ်(၂) သလ္လာဝတီလမ်း၊မရမ်းကုန်းမြို့နယ်။ -----	၁,၅၀,၀၀၀
၅။	ကျေးဇူးရှင်မိခင်ကြီး ဒေါ်ပေါပေါ အားရည်စူး၍ ဦးစိုးပိုင်+ဒေါ်ခင်မြတ်ဆွေ သမီး-မရွှေရည်ရွန်းမြတ်၊ သား-မောင်ခန့်ပိုင်စိုး "ပိုင်မိသားစုကုမ္ပဏီ" အမှတ်(2-B) မြကန်သာဥယျာဉ်အိမ်ယာ၊လှိုင်မြို့နယ်။ -----	၁,၀၀,၀၀၀
၆။	ဒေါက်တာသန့်ဇော်လင်း+ဒေါက်တာယုဇနခင်ဇော်၊မရမ်းကုန်းမြို့နယ်၊ရန်ကုန်မြို့။ -----	၅၀,၀၀၀
၇။	ဦးကြိုင်စန်းရွှေ+ဒေါက်တာခင်ဝင်းစိန်၊သား-မောင်သီဟရွှေ၊သမီး-မအေးသီတာရွှေ အမှတ်(၉၇)ဦးဝိစာရလမ်း၊ဒဂုံမြို့နယ်၊ရန်ကုန်မြို့။ -----	၅၀,၀၀၀
၈။	ကွယ်လွန်သူ ဦးဝင်းနိုင်ဦး အသက်(၄၃)နှစ်ကောင်းမှု၊ အမှတ်(၈၇)ရေကျော်လမ်း၊မင်္ဂလာတောင်ညွန့်။ -----	၅၀,၀၀၀
၉။	နှစ်ဖက်သောမိဘများအားအမှူးထား၍ ကိုစိန်လှိုင်+မစိုးစန္ဒာအောင် မိသားစုကောင်းမှု တိုက်(၃)အခန်း(၄၀၆)မြိုင်ဟေဝန်အိမ်ယာ၊မရမ်းကုန်း။ -----	၃၀,၀၀၀
၁၀။	ကွယ်လွန်သူ-ကိုပြည်မိုး အားရည်စူး၍ ကုဝိတ်မှသူငယ်ချင်းများ။ -----	၂၀၀၀၀
၁၁။	KKS, MKK, KSA (ခေတ္တ-အိန္ဒိယနိုင်ငံ) -----	၁၅,၀၀၀
၁၂။	ဒေါ်ကြည်မိသားစု၊ အမှတ်(၂၇)သီရိလမ်း၊စမ်းချောင်း။ -----	၁၅,၀၀၀
၁၃။	ဦးစိုးမြင့်+ဒေါ်စန်းနု မိသားစု၊ အမှတ်(၇)ဦးဂွယ်လမ်း၊စမ်းချောင်း။ -----	၁၀,၀၀၀
၁၄။	မောင်ကောင်းနိုင်ခန့် "၃" နှစ်ပြည့်မွေးနေ့အလှူ၊ တိုက်(၈)အခန်း(၄၁၀)လိပ်ကန်လမ်း၊ပုဇွန်တောင်။--	၁၀,၀၀၀

စဉ်

အမည်/နေရပ်လိပ်စာ

လှူဒါန်းငွေကျပ်

၁၅။	ဒေါ်ရီရီဆွေ၊သား-မောင်နေတိုး+မရီလေးသော် (၅၀၈/ဘီ) အောက်ကြည့်မြင်တိုင်လမ်း အနောက်ပိုင်းဆေးရုံရှေ့၊ ကြည့်မြင်တိုင်။ -----	၁၀,၀၀၀
၁၆။	မမီးနပ်စ်၊ အမှတ်-၁၈/ C ₂ နဝဒေးလမ်း၊ယောမင်းကြီးရပ်ကွက်၊ဒဂုံမြို့နယ်။ -----	၁၀,၀၀၀
၁၇။	ဦးလန်ကွန်း+ဒေါ်တင်တီ မိသားစု၊ တိုက်ကြီးမြို့။-----	၁၀,၀၀၀
၁၈။	ဦးစာနေယျ၊မြစိမ်းတောင်ကျောင်း၊တိုက်ကြီးမြို့။ -----	၁၀,၀၀၀
၁၉။	ကိုသူဇော်ဦး+မနွဲ့နွဲ့စန်း၊ လှည်းကူး၊ ကန်မကြီးလမ်း။ -----	၁၀,၀၀၀
၂၀။	ဒေါ်အေးသင် မိသားစု၊ လှည်းကူး၊ ကမ်းနားလမ်း။ -----	၁၀,၀၀၀
၂၁။	မမီးနပ်စ်၊ အမှတ်-၁၈/ C ₂ နဝဒေးလမ်း၊ယောမင်းကြီးရပ်ကွက်၊ဒဂုံမြို့နယ်။ -----	၁၀,၀၀၀
၂၂။	ဦးတင်အောင်+ဒေါ်ဝါ၊ အမှတ်-၉၅/ အီး၊၃-လွှာ၊၇-လမ်းတို၊လမ်းမတော်။ -----	၁၀,၀၀၀
၂၃။	ဦးတင်ဌေး+ဒေါ်မေရီဝင်း၊သမီးသင်းသဉ္ဇာထက်၊သား-ပိုင်သက်ကျော်ကောင်းမှု ၁၂/ဗိုလ်မှူးအောင်လမ်း၊ဗိုလ်စိန်မှန်ရပ်ကွက်၊ဗဟန်းမြို့နယ်။ -----	၁၀,၀၀၀
၂၄။	ဦးရဲညွန့်+ဒေါ်ခင်မာကြည် မိသားစု၊ ၁၅/၆-လွှာ၊စိတ္တသုခလမ်း၊ကျောက်မြောင်း။ -----	၁၀,၀၀၀
၂၅။	ဦးစောလွင်+ဒေါ်စောစောဦး တို့အားရည်စူး၍ သမီး-မစောမြကေခိုင် နှင့် သား-မောင်ကျော်ကျော်လွင်၊ အမှတ်-၃၇/၇၁၀-ပြည်ထောင်စုလမ်း၊မြောက်ဒဂုံ။ -----	၁၀,၀၀၀
၂၆။	ကိုတင်ကိုမြင့် အားရည်စူး၍ ဦးကျင်သောင်း+ဒေါ်ပြုံးချို မိသားစု ၈၇/၂၉-လမ်း၊ “မျိုးမြတ်ရတနာကျောက်ရောင်းဝယ်ရေး” ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်။ -----	၁၀,၀၀၀
၂၇။	ကွယ်လွန်သူ မိခင်ကြီး ဒေါ်လှမြိုင်အားရည်စူး၍ ဒေါက်တာအောင်မြင်ဇော်+မဌေးဌေးဝင်း၊ “ရွှင်ပြကြည်သာအထူးကုဆေးခန်း” မိသားစု၊၁၆/ပန်းပင်ကြီးလမ်း၊ကြည့်မြင်တိုင်။ -----	၁၀,၀၀၀
၂၈။	ဦးပေါ+ဒေါ်သန်းစိန် မိသားစု၊ သင်္ဘောတင်ရွာ၊မြင်းခြံမြို့နယ်၊မန္တလေးတိုင်း။ -----	၁၀,၀၀၀
၂၉။	ဒေါ်အုန်းဆင့်+ဒေါ်ညွန့်စိန်+ဒေါ်ဌေးဝင်း၊သင်္ဘောတင်ရွာ၊မြင်းခြံမြို့နယ်၊မန္တလေးတိုင်း။ -----	၁၀,၀၀၀
၃၀။	မောင်သိန်းသန်းချိုဦး နှင့် မိသားစု၊ အမှတ်(၆၅)ကျောက်မြောင်းလမ်း၊တာမွေမြို့နယ်။ -----	၁၀,၀၀၀
၃၁။	အနန္တောအနန္တငါးပါးဦးထိပ်ထား၍ (၇)ရက်သားသမီးများအတွက် ဒေါ်သန်းသန်းလွင် ဝါသနီအလယ်ရွာ၊ကော့မှူးမြို့နယ်။ -----	၁၀,၀၀၀
၃၂။	ဦးသန်းကျော်+ဒေါ်ခင်စိုး သားသမီးမြေး- မောင်လင်းထက်အောင် မိသားစု ၉/၂၇၃-အေးချမ်းသာယာလမ်း၊အလယ်ရွှေဂုံတိုင်၊ဗဟန်းမြို့နယ်။ -----	၁၀,၀၀၀
၃၃။	ဦးဝင်းကြည်+ဒေါ်မြလှိုင် မိသားစု၊ ဦးဝင်းကြည်“၆၂” နှစ်ပြည့်မွေးနေ့ တိုက်(၆/ဘီ)အခန်း(E1)အေးရိပ်မွန်(၃)လမ်း၊၃-ရပ်ကွက်၊လှိုင်မြို့နယ်။ -----	၁၀,၀၀၀
၃၄။	အဖေ-ဦးမျိုးမြင့်+အမေ-ဒေါ်မိမိခိုင် တို့အားအမှူးထား၍ သမီး-မအေးအေးမော် နှင့် မမြစန္ဒာစိုး၊ ၁၁၅/၄ဝါလမ်း၊နွယ်အေးရပ်ကွက်၊ဒေါပုံမြို့နယ်။ -----	၁၀,၀၀၀
၃၅။	မိဘနှစ်ပါးအမှူးထား၍ သမီး-မဝင်းမာထွန်းမှ လှူဒါန်းပါသည်။ အမှတ်(၂၀၅)၇-လွှာ၊၂၈-လမ်း၊ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်။ -----	၁၀,၀၀၀

စဉ်

အမည်/နေရပ်လိပ်စာ

လှူဒါန်းငွေကျပ်

၃၆။	မယုဝတီ+မခေမေသီ၊မဟာစည်သာသနာ့ရိပ်သာ၊ဗဟန်း။	၁၀,၀၀၀
၃၇။	ဦးမင်းထွန်း+ဒေါ်ခင်စောဝေ မိသားစု၊ အမှတ်(၄၉)သီရိဂုဏ်အိမ်ယာဝင်း၊သင်္ကန်းကျွန်းမြို့နယ်။	၁၀,၀၀၀
၃၈။	ဖေဖေ-ဦးနိုင်ဌေးဝင်း+မေမေ ဒေါ်တင်ယု တို့အားဦးထိပ်ထား၍ သမီးကြီး-မစန္ဒာဝင်း(ခ)မခွါညိုဌေး မိသားစု၊ အမှတ်-၅၆/ဘီလည်းတန်းလမ်းမကြီး၊ကမာရွတ်မြို့နယ်။	၁၀,၀၀၀
၃၉။	သားလေး ဟိုက်ထိုက်စံ ရက်(၁၀၀)ပြည့်မွေးနေ့အလှူ ဦးထိုက်ကိုကို+ဒေါ်မိုးသီတာ မိသားစု၊ တိုက်-၃၈/အခန်း(၅) ၁၂-ရပ်ကွက်၊လှိုင်မြို့နယ်၊ရန်ကုန်မြို့။	၁၀,၀၀၀
၄၀။	ကွယ်လွန်သူ ဖခင်-ဦးသန်းထွန်း အားရည်စူး၍ ဒေါ်ခင်ဝင်းကြည် မိသားစုကောင်းမှု တိုက်-၃၈၉/အခန်း(၁၆) ဗဟန်းမြို့နယ်၊ရန်ကုန်မြို့။	၁၀,၀၀၀
၄၁။	ဒေါ်ရီလေးနိုင်၊ ရန်ကင်း။	၁၀,၀၀၀
၄၂။	ဦးကျော်မင်း+ဒေါ်စန်းစန်းဝင်း၊ သား-မောင်အာကာဟိန်းကျော်၊မောင်ထင်ကျော်စိုးဝင်း မောင်ထူးကျော်ရှိန်းဝင်း မိသားစု၊ အမှတ်(၅၅)၄-လမ်း၊ဗိုလ်တထောင်မြို့နယ်။	၁၀,၀၀၀
၄၃။	ဦးလင်တန်ပင်+ဒေါ်ချိန် အားရည်စူး၍ သား-ကိုခင်ထွန်း “မွေးနေ့အလှူ” အမှတ်-၃၄/၄-လွှာ/ယာ-သတိပဋ္ဌာန်လမ်း၊တာမွေမြို့နယ်။	၁၀,၀၀၀
၄၄။	ဒေါ်ရင်ရင်၊အမှတ်(၁၁)၃-လွှာ၊ဈေးဟောင်းလမ်း၊ဝတ္ထုလစ်။	၁၀,၀၀၀
၄၅။	ဦးရာကျော်+ဒေါ်စန်းမြင့် မိသားစု၊မြဝေယျာရပ်ကွက်၊ဟိုပင်မြို့၊ကချင်ပြည်နယ်။	၁၀,၀၀၀
၄၆။	ဦးမောင်မောင်ကြီး+ဒေါ်တင်တင်ကြည် မိသားစု၊ တိုက်-၂၆၀/အခန်း-၂၀၊ရန်ကင်း(၂)ရပ်ကွက်။	၁၀,၀၀၀
၄၇။	ဦးခင်မောင်ကျော်+ဒေါက်တာဒေါ်မြမြအေး အားအမျိုးထားပြီး၊ မပို့နဲ့အေး “မွေးနေ့” အမှတ်-၁၄၅/၁၄၇၊လမ်း(၂၀)လသာမြို့နယ်။	၁၀,၀၀၀
၄၈။	မိခင်-ဒေါ်သိန်းမြ အားအမျိုးထား၍ မခင်နှင်းနွယ် (အားထုတ်ဆဲယောဂီ) မြသီတာရပ်၊ဟိုပင်မြို့၊ကချင်ပြည်နယ်။	၁၀,၀၀၀
၄၉။	ဦးသိန်းအောင်+ဒေါ်အေးမြင့် “တော်ဝင်အောင်ကုမ္ပဏီ” မိသားစု၊ အမှတ်(၉)မြောင်းမြလမ်း၊စမ်းချောင်းမြို့နယ်။	၁၀,၀၀၀
၅၀။	ဒေါ်သန်းကျင် မိသားစု၊ အမှတ်(၅၅)စလွန်လမ်း၊စမ်းချောင်း။	၁၀,၀၀၀
၅၁။	ဦးလေးမြင့်+ဒေါ်နွဲ့နွဲ့စင် မိသားစုကောင်းမှု အမှတ်(၄၇)ဖျာပုံလမ်း၊စမ်းချောင်းမြို့နယ်၊ရန်ကုန်မြို့။	၁၀,၀၀၀
၅၂။	ရေကြောင်းပြမှူးကြီး ဦးမြင့်လွင်(ဆိပ်ကမ်း) အသက်“၅၀”ပြည့်မွေးနေ့၊ အမှတ်(၂၆၇)ပ-ထပ်၊ဗိုလ်မြတ်ထွန်းလမ်း၊ဗိုလ်တထောင်မြို့နယ်။	၁၀,၀၀၀
၅၃။	မမာလာအုန်း နှင့် သမီး-မဖူးပြည့်မေ၊ဒေါ်ဖိတ်တင်နှင့်သမီး-မသီဂီအုန်း ၁၅/ဘုန်းကြီးလမ်း၊လမ်းမတော်မြို့နယ်၊ရန်ကုန်မြို့။	၁၀,၀၀၀

စဉ်	အမည်/နေရပ်လိပ်စာ	လှူဒါန်းငွေကျပ်
၅၄။	ဒေါ်ရင်မေ(စန္ဒာမြိုင်ကျောင်း) “မွေးနေ့” အလှူ၊ မဟာစည်သာသနာ့ရိပ်သာ၊ဗဟန်း၊ရန်ကုန်မြို့။-----	၁၀,၀၀၀
၅၅။	ဦးခင်မောင်ဆွေ+ဒေါ်ခင်စိုးရီ မိသားစု၊ အမှတ်(၄)စမ့်လမ်း၊ဒဂုံမြို့နယ်။ -----	၁၀,၀၀၀
၅၆။	ကွယ်လွန်သူ နှစ်ဖက် မိဘများနှင့် ခင်ပွန်း(ဦးမြင့်ဆွေ) အားရည်စူး၍ ဒေါ်ခင်စန်းမြင့် သားများ-မောင်ကျော်မင်းဦး၊ မောင်မင်းမင်းဇော်၊မောင်ဝေလှိုင်မြို့ မိသားစု အမှတ်(၆၃)၃-လွှာ၊ဗိုလ်ချုပ်ဦးရေအိုးစင်လမ်း၊ကျောက်မြောင်း၊တာမွေ။ -----	၁၀,၀၀၀
၅၇။	ဒေါ်ကျင်တီ ကောင်းမှု၊ တိုက်-၄/အခန်း-၂၃၊ ၅၁-လမ်း၊ဗိုလ်တထောင်မြို့နယ်။ -----	၁၀,၀၀၀
၅၈။	မောင်ဇော်တေဇ၊ အမှတ်-၉/၅၆၄/ ရေနံချောင်းလမ်း၊ဝန်ထမ်းရပ်ကွက်၊လှိုင်သာယာ။ -----	၁၀,၀၀၀
၅၉။	ဒေါ်ပု မိသားစု၊ကျွန်းပင်ကျေးရွာ၊ဒေးဒရဲမြို့နယ်၊ဧရာဝတီတိုင်း။ -----	၁၀,၀၀၀
၆၀။	ဒေါက်တာသိန်းမြင့်ထွန်း(အရိုးအထူးကုဆရာဝန်ကြီး) “မွေးနေ့” အမှတ်(၁၃၅/ဒီ) သံလွင်လမ်း၊ကမာရွတ်။ -----	၁၀,၀၀၀
၆၁။	ဒေါက်တာထက်ကောင်းစံ၊ အမှတ်(၇၀၆)၄၃-ရပ်ကွက်၊မြောက်ဒဂုံ။ -----	၁၀,၀၀၀
၆၂။	ဦးအေးမောင်+ဒေါ်ဖြူဖြူသား-ဘုန်းသိင်္ခင်ထွန်း မိသားစု၊သာသနာ့ရိပ်သာလမ်း၊ဗဟန်း။ -----	၁၀,၀၀၀
၆၃။	နန်းဖျူရာမင်းဇင်၊ အလယ်ပိုင်း၊တိကျစံ၊ပင်လောင်းမြို့၊ရမ်း/တောင်ပိုင်း။ -----	၁၀,၀၀၀
၆၄။	Ms VERONICA GRITSENKO, Ms ANASTASIA GRITSENKO ENGLAND, U.K. -----	၁၀,၀၀၀
၆၅။	ဒေါ်ခင်ဝင်းမြတ် အားအမှူးထား၍ သမီး-မဝေမာမွန် ကောင်းမှု၊အင်းစိန်မြို့နယ်။ -----	၁၀,၀၀၀
၆၆။	ကိုတင်မောင်နီ၊မငြိမ်းငြိမ်းနု မိသားစု၊အမှတ်(၁၄)မြလမ်း၊ကျိုက္ကဆံရပ်ကွက်၊ဗဟန်း။ -----	၁၀,၀၀၀
၆၇။	ဦးသောင်းဌေ “၆၉” နှစ်မြောက်မွေးနေ့အလှူ၊ ဦးသောင်းဌေ+ဒေါ်အေးမြင့်အောင် မိသားစု၊ဌာနာလမ်း၊၁-ရပ်ကွက်၊ညောင်ဂျို၊အင်္ဂပူမြို့နယ်၊ဧရာဝတီတိုင်း။ -----	၁၀,၀၀၀
၆၈။	အနန္တကျေးဇူးရှင် ဘိုးဘွား မိဘများကိုအမှူးထား၍ ဦးအောင်ခင်+ဒေါ်တင်တင်ရီ မိသားစု၊ အမှတ်(၁၄)အောင်သပြေလမ်း၊ကျွန်းမာရေးရပ်ကွက်၊စမ်းချောင်း။ -----	၁၀,၀၀၀
၆၉။	ဦးကျော်နိုင်ဦး+ဒေါ်အုန်းအုန်းမြင့် မိသားစု၊ (၄၀၄)သမစိတ္တ(၁)လမ်း၊ကြည့်စုရပ်ကွက်၊ဒေါပုံ။ -----	၁၀,၀၀၀
၇၀။	ကိုအောင်ကြွယ်စိုး+မရည်နွယ်ဦး၊ သား-မြင့်မိုရ်ထွန်း မိသားစု အမှတ်-၃၆၈/ခ၊ပိတောက်(၂)လမ်း၊အင်းစိန်။ -----	၁၀,၀၀၀
၇၁။	မောင်ဝေမြိုးအောင်(၂၈-၈-၂၀၁၀) “မွေးနေ့” ခေတ္တ-ဂျပန့်။ -----	၁၀,၀၀၀
၇၂။	ကိုဇော်မင်းထွန်း+မမေသက်ဆွေ၊သမီး-သန့်ရည်ထက်သူ မိသားစု အမှတ်-၃၃၄/က/၆-လမ်း၊မြို့သစ်၊အင်းစိန်မြို့နယ်။ -----	၁၀,၀၀၀

ဘန္တေ နမက္ကာရ

တန်ဂရန်းမြို့ရှိ “ဗုဒ္ဓတက္ကသိုလ်”မှ ကျောင်းသား-ကျောင်းသူများက ပိဏ္ဍပါတ် ဆွမ်းလောင်းလှူနေကြစဉ်

ဘန္တေ နမက္ကာရ ဟုဆိုလိုက်လျှင် ပါဠိတတ် ရဟန်းတော်များအတွက် မထူးဆန်းပေမယ့် ပါဠိ စာပေ မသင်ဘူးသော ပုဂ္ဂိုလ်များမှာ အဓိပ္ပာယ် ဖော်ရခက် ပေလိမ့်မည်။ ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓဘာသာကို ယုံကြည် ကိုးကွယ်ပါသော်လည်း ပညာတတ်ဆရာတော်တို့၏ ဘာသာပြန် ဟောပြောမှုကြောင့် ပါဠိကို သင်စရာမလို ပဲ မိခင်ဘာသာဖြင့်သာ ပြောဆိုဆက်ဆံကြသည်က များပါသည်။ ထို့ကြောင့်ပင် ဘန္တေ နမက္ကာရဟူ သောပါဠိစကားကို ကြားလိုက်ရပါက အထူးအဆန်း ဖြစ်ကာ ဘာအဓိပ္ပာယ်လဲဟု အတွေးဝင်လာနိုင်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ သို့ရာတွင် ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓဘာသာ ကိုး ကွယ်သည့်နိုင်ငံမဟုတ်ပဲ ဘန္တေ နမက္ကာရဟူသောပါဠိ စကားကို နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ပြောဆိုနေကြသည့်နေရာမှာ **တန်ဂရန်း**ဟူသော မြို့လေးတစ်မြို့မှ ဗုဒ္ဓတက္ကသိုလ်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ထိုတန်ဂရန်းမြို့သည် အစ္စလာမ်ဘာသာကိုး ကွယ်သည့် အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံ ဂျာဗားကျွန်းပေါ်ရှိ မြို့

လေးတစ်မြို့ဖြစ်ပါသည်။ ထိုမြို့ရှိ ဗုဒ္ဓတက္ကသိုလ် ကျောင်းသား-ကျောင်းသူများက ရဟန်းသံဃာတော် များနှင့်တွေ့လျှင်ဖြစ်စေ၊ သို့မဟုတ်ပါက လေး စားထိုက်သော ဆရာသမားကို တွေ့လျှင်ဖြစ်စေ နှုတ်မှ ဦးစွာထွက်ပေါ်လာတာကတော့ **ဘန္တေ နမက္ကာရ**- အရှင်ဘုရားအား ရှိခိုးပါ၏ ဟူသောစကားဖြစ်ပါ သည်။ ၎င်းဗုဒ္ဓတက္ကသိုလ်၌ မူလတန်းမှစ၍ အဆင့် မြင့်တန်းအထိ ကျောင်းသား-ကျောင်းသူပေါင်း တစ် ထောင်နီးပါးရှိပါသည်။ မြန်မာနိုင်ငံ ရန်ကုန်မြို့ရှိ ထင်ရှားသည့် အထက်တန်းကျောင်းများကဲ့သို့ ရှည် လျားကြီးမားသည့် သုံးထပ်အဆောက်အဦးနှင့်လှူ ငွေလေးထပ်အဆောက်အဦးတစ်ခုကို တွေ့ရပါသည်။

အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံ ရာရာဇသတိပဋ္ဌာန်ရိပ်သာ သို့ ဝါတွင်းကာလ တရားဟော တရားပြ ကြွရောက်စဉ် လာရောက်အားထုတ်ကြသော ယောဂီအများစုမှာ ထို တန်ဂရန်းမြို့မှဖြစ်ပါသည်။ ထိုမြို့၌ ပဒုမုတ္တရ စင်တာ တစ်ခုရှိပြီး သတိပဋ္ဌာန် ဝိပဿနာတရားများ ဖွင့်လှစ်

ပြသခြင်း၊ နီးစပ်ရာမှတစ်ဆင့် သံဃာတော်များ ကို ပင့်ဖိတ်၍ ညတရားပွဲများ ကျင်းပကာ တရား နာယူလေ့ ရှိကြပါသည်။ ဓမ္မယောဂီတစ်ဦးဖြစ် သည့် ဒေါက်တာ ကသိဏ မိသားစုပင့်ဖိတ်သဖြင့် ထို ပဒုမုတ္တရ ဓမ္မာရုံ၌ (၂)ညဆက်တိုက် တရားချီးမြှင့်ပေးရ ပါသည်။ တရား နာ လာရောက်ကြသူများကား (၂၀၀) နီးပါးရှိပါသည်။ မြန်မာပြည်ရှိ မြို့ကြီးများ၌ကျင်းပ သော ညတရားပွဲများ ကဲ့သို့ပင် စည်ကားသည်ကိုတွေ့ရ သဖြင့် ဝမ်းမြောက် ရပါသည်။ အစ္စလာမ်ဘာသာဝင် နိုင်ငံတစ်ခု၌ ထိုကဲ့သို့ လူများစွာ စုဝေးနိုင်ဖို့ မလွယ်ကူ လှချေ။

အတိတ်ကာလက အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံသည် ဗုဒ္ဓ ဘာသာကိုးကွယ်သည့်နိုင်ငံဖြစ်ခဲ့ပြီး အကြောင်းအမျိုး မျိုးကြောင့် အခြားဘာသာတစ်ခုသို့ ကူးပြောင်းသွား သော်လည်း ပါရမီမျိုးစေ့စိုက်ပျိုးခဲ့သူတို့၏ ဘုန်းကံ ကြောင့် ဗုဒ္ဓ၏ တရားတော်များကို တစ်ဖန်နာယူခွင့်၊ ကျင့်သုံး ခွင့်ရရှိခဲ့ကြခြင်းဖြစ်ပါသည်။ အကျိုးဆက် အနေဖြင့် ရဟန်း၊ သံဃာ၊ မိဘ၊ ဆရာ၊ အသက်အရွယ် ကြီးသူတို့အား ဦးညွှတ်အရိုအသေပေးတတ်သည့် ယဉ်ကျေးသည့် စရိုက်များ ထိုသူတို့၏ သန္တာန်၌ ကိန်းအောင်းခွင့်ရရှိ ကြသည်မှာ တန်ဖိုးမဖြတ်နိုင်သော ရတနာများ လက်ဝယ် ရောက်ရှိနေသကဲ့သို့ဖြစ်ပါ သည်။

အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံ ရာရာစံ သတိပဋ္ဌာန်ရိပ်သာ ၌ တရားပြသနေစဉ် တန်ဂရန်းမြို့ရှိ ဓမ္မယောဂီတို့၏ ဒုတိယအကြိမ်ပင့်ဖိတ်မှုကြောင့် ပဒုမုတ္တရစင်တာတွင် (၂)ညတရားဟောကြားရပါသည်။ နောက်နေ့တွင် ဗုဒ္ဓ တက္ကသိုလ်မှ ကျောင်းသား-ကျောင်းသူများက ဝိဇ္ဇာပါတ ဆွမ်းလောင်းလှူလိုသဖြင့် ကြွရောက်ပေးပါ ရန် ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီးနှင့် ဆရာ-ဆရာမများက လျှောက်ထားခြင်းကြောင့် ထိုဗုဒ္ဓတက္ကသိုလ်သို့ရောက် ရှိပြီး ဗုဒ္ဓဘာသာ ယဉ်ကျေးမှုသင်တန်းများကို စိတ်ပါ ဝင်စားစွာသင်ယူနေကြသည့် ကျောင်းသား-ကျောင်းသူ

များကို တွေ့လိုက်၍ စိတ်နှလုံးရွှင်ပြီးမိသည်ကတော့ အမှန်ပင်ဖြစ်ပေသည်။ သက်ဆိုင်သည့်ဆရာများက စာသင်ခန်းထဲအထိ လိုက်ပြရာ ရဟန်းသံဃာကို မြင် တွေ့လိုက်သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် သံပြိုင်ထွက်လာ သည့်အသံကား “ဘန္တေ နမတ္တာရ”ပင်ဖြစ်ပါသည်။ လက်အုပ်ချီပြီး ဦးညွှတ်နေကြသော ကျောင်းသား- ကျောင်းသူများကို စိတ်ထဲမှ ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါး ကျန်းမာ ချမ်းသာစွာဖြင့် ဘေးရန်ခပ်သိမ်း ကင်းငြိမ်းကြပါစေဟု မေတ္တာပို့သနေမိပါသည်။

ဝါဒပြင်းထန်သည်ဟုဆိုသော နိုင်ငံ တစ်နိုင်ငံ ၌ ဗုဒ္ဓတရားတော်ကို လေ့လာသင်ယူ ကျင့်သုံးနေကြ သည်မှာလည်း ထိုသူတို့၏ သဘာဝဓမ္မအပေါ်၌ အမှန် ကိုသိမြင်နိုင်သော ဉာဏ်ပညာကြောင့်ပင်ဖြစ်ပါသည်။ သို့မဟုတ်ပါက လက်ခံဖို့ဝေးစွ ဗုဒ္ဓတရားတော်ကို ဖြန့် ဝေပေးသူများကိုပင်လျှင် အနောက်အယုက်ပေးကြပေ လိမ့်မည်။ ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရား ကြီးလက်ထက် အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံမှ အမျိုးကောင်းသား တစ်ဦး ရန်ကုန်မြို့၊ မဟာည်သာသနာရိပ်သာသို့ လာ ရောက်ပြီး လအတန်ကြာ သတိပဋ္ဌာန်ဝိပဿနာတရား ပွားများအားထုတ်ရာမှ တရားတော်အပေါ်၌ ယုံကြည် သက်ဝင်ပြီး ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာစည်ဆရာတော် ဘုရားကြီးကို ဥပဇ္ဈာယ်ယူ၍ ရဟန်းဘဝသို့ အပြီးတိုင် ကူးပြောင်းသွားခဲ့ပါသည်။ ထို့နောက် သတိပဋ္ဌာန် ဝိပဿနာ၏ ငြိမ်းအေးမှုကို မျှဝေပေးလိုသည့်အတွက် မိခင်နိုင်ငံသို့ ပြန်သွားပါသော်လည်း ရဟန်းဝတ်နှင့် ဖြစ်သောကြောင့် နိုင်ငံထဲသို့ ဝင်ခွင့်မပေးသဖြင့် ဆွေမျိုး များရှိရာ မလေးရှားနှင့် စင်္ကာပူနိုင်ငံများ၌ အခန့်သင့် သလို သီတင်းသုံးနေထိုင်ပြီး ဆွေမျိုးမိတ်ဆွေများကို ဝိပဿနာတရား ဟောကြား ပြသပေးရာမှ တဖြည်း ဖြည်း နီးစပ်ရာအချင်းချင်း ပြန့်နှံ့သွားပြီး စိတ်ဝင်စား လာခြင်းဖြစ်ပါသည်။

အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံဖွား ရဟန်းတော်လည်း (၃)နှစ်ကြာမှ မိခင်နိုင်ငံထဲသို့ ဝင်ရောက်ခွင့်ရသည်ဟု ဆိုပါသည်။ လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း(၆၀)လောက်က ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရားကြီးကို ထိုရဟန်းတော်ကပင် ပင့်ဖိတ်၍ သာသနာ့အနွယ်ဝင် ရဟန်းတော်များ ထွက်ပေါ်လာရန် သိမ်သမုတ်ခြင်း စသည်များကို ပြုလုပ်ခဲ့သဖြင့် ရဟန်းဦးရေ တိုးပွားလာ ပြီး ထိုမှတစ်ဆင့် ပါရမီ ရှိသူတို့အား ဓမ္မအမြိုက်ရေကို သောက်သုံးခွင့်ရရှိလာခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ထိုသူတို့၏ နှလုံးသားဝယ် ဓမ္မကိန်းအောင်းလာခြင်းကြောင့် တစ်ဦး နှင့်တစ်ဦး ဗြဟ္မာဝိဟာရဟုခေါ်သည့် ဗြဟ္မစိုရ်တရား ရှင်သန်ကြီးထွားလာပြီး ကြီးသူကိုရိသေ၊ ရွယ်တူကို လေးစား၊ ငယ်သူကို သနားတတ်သည့် ကိုယ်ကျင့် တရားများ အားကောင်းလာရာမှ ဒီကနေ့အချိန်တွင် မိသားစုထဲသာမက ဗုဒ္ဓတက္ကသိုလ်ကြီးတည်ထောင် ကာ ဗုဒ္ဓရှင်တော်ဘုရား၏ ကောင်းမြတ်သည့် ဓမ္မအမွေ များကို လက်ဆင့်ကမ်းဖြန့်ဝေပေးနေခြင်းမှာ ဂုဏ်ယူ စရာကောင်းလှပေသည်။

ရဟန်းသံဃာတော်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ လေး စားထိုက်သည့် မိဘဆရာများကို တွေ့လိုက်သည်နှင့် ဘန္တေ နမက္ကာရ ဟု တစ်ဦးချင်းဖြစ်စေ၊ အုပ်စုလိုက် ဖြစ်စေ သံပြိုင်ရွတ်ဆိုကာ အရိုအသေပေးတတ်သော သူတို့အား ရရှိနိုင်သော အကျိုးတရားများကို ဗုဒ္ဓရှင် တော်ဘုရား ဟောကြားတော်မူခဲ့သည်ကို သိကြမည် ဆိုလျှင် မိမိတို့ပြုလုပ်နေသော အပြုအမူပေါ် ဒါထက် မက ဝမ်းမြောက်နိုင်ကြပေလိမ့်မည်။ သုံးလောကထွဋ် ထားရှင်တော်မြတ်ဘုရားက နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ဘုရား တရား၊ သံဃာ၊ ဆရာမိဘ တို့ကိုလည်းကောင်း၊ အသက် သိက္ခာ ဂုဏ်ဝါကြီးသို့တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ရှိခိုးလေ့၊ အရိုအသေပြုလေ့ရှိသူများမှာ ကျန်းမာစွာ ဖြင့်အသက်ရှည်ရခြင်း၊ ရပ်ရည်အဆင်းတင့်တယ်လှပ ခြင်း၊ ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါးချမ်းသာခြင်း၊ ခွန်အားဗလပြည့်

ဝခြင်းနှင့် ဉာဏ်ပညာကြီးခြင်းဟူသော အကျိုးငါးပါး တို့သည် တစ်နေ့တစ်ခြား ဒီရေအလားကဲ့သို့ တိုးပွား၍ လာကြပေကုန်၏ဟု ဟောကြားတော်မူပါသည်။

ယနေ့အချိန်အခါ၌ တိုးတက်နေသောနည်း ပညာကြောင့် အတုယူနိုင်စရာတွေ များပြားလှပေမယ့် လူအချင်းချင်း ရိုင်းပင်းကူညီတတ်၊ ချစ်ခင်မြတ်နိုး တန်ဖိုးထားတတ်သည့် ကိုယ်ကျင့်စရိုက်များကို အတု မယူနိုင်ကြပဲ အများကဲ့ရဲ့ဖွယ်များကိုသာ မြင့်မားသည့် အဆင့်အတန်းတစ်ခုအနေဖြင့် လက်ခံကျင့်သုံးလာကြ သဖြင့် လူမှုအသိုင်းအဝိုင်းကြား၌ ရဟန်းသံဃာတော် နှင့် ဒကာမများ၊ ဆရာနှင့်တပည့်၊ မိဘနှင့်သားသမီး၊ လင်နှင့်မယား၊ ဆွေမျိုးမိတ်ဆွေများအကြား ဖြေရှင်းမရ နိုင်သော ပြဿနာများစတင်ဖြစ်ပွားလာခြင်းမှာ တစ်ဦး ပေါ်တစ်ဦး ဦးညွတ်အရိုအသေပေးမှု နည်းပါးလာခြင်း ကြောင့်ဖြစ်ပါသည်။

လေးစားထိုက်သူတို့အပေါ်၌ ရှိခိုးခြင်း၊ အရို အသေပြုခြင်း စသည့်တရားများခေါင်းပါးလာပါက တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ချစ်ခင်မြတ်နိုးမှု လျော့နည်းလာသဖြင့် ကူညီ ဖေးမ စောင့်ရှောက်ရမည့်အစား ဒုက္ခရောက်သူ တို့ကို ပို၍ ဆိုးရွားသွားအောင် ပြောဆိုဆောင်ရွက်လာ ခြင်း၊ ကျေနပ်ဝမ်းမြောက်သင့်ပါလျက် မိမိထက်ကြွယ်ဝ ချမ်းသာသူများကို မနာလိုစိတ်ဖြစ်ကာ ပျက်စီးအောင် ဆောင်ရွက်လာခြင်းကြောင့် အပြန်အလှန် ရန်ငြိုးဖွဲ့နေ ရသဖြင့် ကိုယ်စိတ်ဆင်းရဲစွာနေရခြင်း၊ မုန်းတီးစိတ် ကြောင့် အားအင်ဆုတ်ယုတ်လာရာမှ ကျန်းမာရေး ဖောက်ပြန်ခြင်း၊ စိတ်နှမ်းကိုယ်နှမ်းဖြစ်ကာ ရုပ်ရှည် အဆင်းသန့်ရှင်းကြည်လင်မှု မရှိနိုင်ခြင်း၊ အမှားအမှန် ကိုဝေဖန်ပိုင်းခြားနိုင်မှုမရှိခြင်း စသည်များကြောင့် ပတ် ဝန်းကျင်လောကကို သာယာအောင် ဖန်တီးနိုင်ဖို့ဝေးစွ မီးပင်လယ်ထဲ တွန်းပို့နေသကဲ့သို့ဖြစ်နေပေလိမ့်မည်။

ထိုသို့မဟုတ်ပါပဲ မြတ်စွာဘုရား၏ တရားဓမ္မ များရင်ဝယ်ကိန်းအောင်းစေခြင်းဖြင့် ကိုယ်တိုင်လည်း

တွေးမိတိုင်း စိတ်ချမ်းသာစေနိုင်၊ ရိသေ့ပြုခံရသူတို့မှ တုန်ပြန်သော စေတနာ မေတ္တာတရားကြောင့် မိမိပတ်ဝန်းကျင်၌ ရန်သူမရှိနိုင်တော့ပဲ စိတ်အေးချမ်းသာစွာ ပြောဆို ဆက်ဆံ ဆောင်ရွက်ပေးခြင်းဖြင့် လောက ပတ်ဝန်းကျင်ကို အနှောက်အယှက်ပေးသူမဟုတ်ဘဲ ဘုရားလောင်းများကဲ့သို့ လောကအကျိုး သာသနာ့အကျိုး သယ်ပိုးရွက်ဆောင်ချင်သော လူသူတော်ကောင်းများ ဖြစ်လာကြပေလိမ့်မည်။

တစ်နေ့၌ မြတ်စွာဘုရား ရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန် မထေရ်နှင့်အတူ သာဝတ္ထိမြို့အတွင်း ဆင်းရဲသားအများစုနေထိုင်ရာ ရပ်ကွက်အတွင်းရှိ လူတစ်ယောက်စာ ရှောင်ကွင်းနိုင်သည့် ကျဉ်းမြောင်းသည့် လမ်းကလေးအတိုင်း ကြွရောက်လာရာ လမ်းခရီး၌ အသက်(၈၀) နီးပါးရောက်ရှိနေသော၊ တောင်မှူးကိုကိုင်၍ ခွက်လက်စွဲကာ တောင်းစားနေသော စက္ကာလီအမည်ရသည့် အဖွားအိုတစ်ယောက်နှင့် ခရီးရင်ဆိုင် ဆုံတွေ့ကြရာ မြတ်စွာဘုရားက လမ်းဖယ်မပေးဘဲ ထိပ်တိုက်ရပ်နေသဖြင့် အဖွားအိုက ဘေးကရှောင်သွားဖို့ ကြိုးစားနေပါသည်။ ထိုအဖွားအိုရှောင်သည့်ဘက်သို့ ရှင်တော်ဘုရားက လိုက်ပါပြီး လမ်းပိတ်ထားသကဲ့သို့ဖြစ်နေချိန်၊ ရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်က “အဖွားအိုကြီး မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးလိုက်” ဟုပြောဆိုလိုက်ရာ ဘုရားရှင်က ပြုံးတော်မူသည်ကို မြင်တွေ့လိုက်သည်နှင့် ဦးညွှတ်အရိုသေပေးပြီး ခရီးဆက်သွားစဉ် အတိတ်ဘဝက ရန်ငြိုး ဖွဲ့ခဲ့သည့် ဘီလူးမက နွားယောင်ဆောင်၍ရော့သတ်သဖြင့် သေဆုံးသွားပါသည်။ ဘုရားရှင်ကို ဦးညွှတ် အရိုသေ ပေးခဲ့မှုကြောင့် နတ်ပြည်၌ စက္ကာလီ နတ်သမီးဖြစ်ခဲ့၍ သာဝတ္ထိပြည် ဇေတဝန်ကျောင်းသို့ ချက်ခြင်းရောက်ရှိ လာကာ အကျိုးအကြောင်း လျှောက်ထား၍ တရားနာပြီး နတ်ပြည်သို့ ပြန်သွားခဲ့ပါသည်။ ဘုရားရှင်ကို ဦးညွှတ် အရိုအသေပြု လိုက်ရသည့်

အချိန်မှာ မိနစ်ပိုင်းမျှပင်ဖြစ်ပေမယ့် ရရှိသည့် အကျိုးကတော့ မျှော်မှန်းမထားသည့် နတ်သမီးဘဝကို ရောက်ရှိခံစားလိုက်ရခြင်းပင်ဖြစ်ပေသည်။

အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံ တန်ဂရန်းမြို့ရှိ ဗုဒ္ဓတက္ကသိုလ်မှ ကျောင်းသား-ကျောင်းသူများ၏ ဘန္တေ နမက္ကာရ ဟု ကြီးမြတ်သူတို့အား ဦးညွှတ်အရိုအသေပေးတတ်သော ကောင်းမြတ်သည့် ဓလေ့စရိုက်၏အကျိုးအာနိသင်ကို သိနိုင်စွမ်းရှိသည့် ပညာရှိသူတော်ကောင်းသည် ဘုရား၊တရား၊သံဃာ၊မိဘ၊ဆရာအသက်သိက္ခာ၊ ဂုဏ်ဝါကြီးမားကြကုန်သောသူတို့အား ဘယ်အချိန်၊ ဘယ်နေရာ၌မဆို ရိသေ့ဦးညွှတ်ခြင်းကြောင့် ယခုမျက်မှောက်၌ပင် သူတော်ကောင်းတို့၏ အချီးမွမ်းခံရခြင်း၊ အခြွေအရံ ပစ္စည်းဥစ္စာပေါများခြင်း၊ နောင်တမလွန်ဘဝ၌ ကောင်းမြတ်သည့် သုဂတိဘဝသို့ ရောက်စေနိုင်ခြင်းစသော ကောင်းကျိုးအဖုံဖုံကို ရရှိခံစားကြရမည်ဖြစ်ပါကြောင်း အသိပေးတိုက်တွန်းလိုက်ရပေသည်။

အရှင်ပညောဘာသ(ပြင်စည်)
LL.B (ဥပဒေဝိဇ္ဇာ)
သာသနဓဇေဓမ္မာစရိယ
မဟာစည်သာသနာ့ရိပ်သာ
ဗဟန်း၊ရန်ကုန်မြို့။

မဟာစည်သာသနာ့ရိပ်သာ
“၅၈”ကြိမ်မြောက် ဝါဆိုသင်္ကန်းဆက်ကပ်ပွဲနှင့်
ကျေးဇူးတော်ရှင်မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရားကြီး
သက်တော်(၁၀၆)နှစ်ပြည့် ဓမ္မနေ့ပူဇော်ပွဲ

အဖွဲ့ကြီး(၃)ဖွဲ့မှ ဥက္ကဋ္ဌကြီးများ ဝါဆိုသင်္ကန်းဆက်ကပ်နေစဉ်

မဟာစည်သာသနာ့ရိပ်သာကြီး၏ “၅၈” ကြိမ်မြောက် ဝါဆိုသင်္ကန်း ဆက်ကပ်လှူဒါန်းပွဲနှင့် ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ သက်တော်(၁၀၆)နှစ်ပြည့် ဓမ္မနေ့ပူဇော်ပွဲကို မဟာစည် ဓမ္မဗိမာန်တော်ကြီးတွင် ကျင်းပပြုလုပ်ကြပါသည်။

ရှေးဦးစွာ ၁၃၇၂-ခုနှစ်၊ ဒုတိယဝါဆိုလဆန်း(၁၄)ရက်(၂၅-၇-၂၀၁၀)(တနင်္ဂနွေ)နေ့ ညနေ(၃)နာရီအချိန်မှစ၍ ဖလံယဉ်ဓမ္မာရုံကြီးနှင့် မဟာစည်ဓမ္မဗိမာန်တော်ကြီးတို့တွင် ဆွမ်းတော်ပွဲများကို အဖွဲ့(၂)ဖွဲ့ခွဲ၍ လက်ခံခဲ့ကြပါသည်။ ဆွမ်းတော်ကြီးပွဲကပ်လှူရန် ကြွရောက်လာကြသော အလှူရှင်များအား ညှပ်ခေါက်ဆွဲဖြင့် ဧည့်ခံကြပါသည်။

အစီအစဉ်(၇)အရ ၁၃၇၂-ခုနှစ်၊ဒုတိယဝါဆိုလပြည့်နေ့ (၂၆-၇-၂၀၁၀) တနင်္လာနေ့ နံနက်(၃)နာရီအချိန်တွင် မဟာစည်ဓမ္မဗိမာန်တော်ကြီးနှင့် ဖလံယဉ်ဓမ္မာရုံကြီးတို့တွင် နာယက ဆရာတော်များနှင့် သံဃာတော်များ၊ ယောဂီများက တစ်ပြိုင်တည်း ဘုရားဝတ်ပြုကြပြီးလျှင် အရုဏ်တက်ချိန်၌ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားအား ဆွမ်းတော်ပွဲများ ဆက်ကပ်လှူဒါန်းတော်မူ၍ ဘိက္ခုပါတိမောက်၊ ဘိက္ခုနော ဝါဒဝဂ်၊ မေတ္တသုတ်၊ ဘုရားဂုဏ်တော်၊ တရားဂုဏ်တော်၊ သံဃာဂုဏ်တော်များနှင့် ယံဒုန္နိမိတ္တံ (၃)ဂါထာ၊ ဘဝတုသဗ္ဗမင်္ဂလံ (၃)ဂါထာ၊ သဗ္ဗေသတ္တာ၊ ပုရတ္တိမာယ ဒိသာယ၊ ဥဒ္ဓိယာဝဘဝဂ္ဂါ၊ ဒုတ္တိသာကာရ

အထွေ (၂) ၊ အမှတ် (၁)

(အနုလုံ ပဋိလုံ) သဗ္ဗေသင်္ခါရ၊ အနိစ္စာတိ(၃)ဂါထာ၊ အနိစ္စာ ဝရသင်္ခါရ၊ ယံပတ္တိကုသလံတဿ ဣမာယ ဓမ္မာနုအဒ္ဓါဣမာယ စသည်တို့ကို နာယကဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တသူရိယ (သာသနဓဇဓမ္မာစရိယ၊ အဂ္ဂမဟာကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ)က ဦးဆောင်၍ ဘုရားရှိခိုးကြပါသည်။

အစီအစဉ်အရ (၂၆-၇-၂၀၁၀) တနင်္လာနေ့ နံနက်(၇)နာရီမှ (၈)နာရီအထိ မဟာစည်ဓမ္မဗိမာန် တော်ကြီး၌ မဟာစည်နာယကဆရာတော်(၂)ပါး ဖြစ်ကြသော ဓမ္မာစရိယ မဟာကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ ဘဒ္ဒန္တ အာစာရ(နတ်မောက်ဆရာတော်)နှင့် သာသနဓဇ ဓမ္မာစရိယ၊ ဝိနယပါရဂူ ဘဒ္ဒန္တတေဇိန္ဒ (တလုတ္တော် ဆရာတော်) များထံ အလှူရှင်များက သဟတ္ထိကဒါန အဖြစ် ဝါဆိုသင်္ကန်းများကို ကိုယ်တိုင် ဆက်ကပ် လှူဒါန်းကြပါသည်။

ထိုနောက် ဝါဆိုသင်္ကန်း ဆက်ကပ်လှူဒါန်းပွဲ အခမ်းအနားကို ဆက်လက်ကျင်းပကြပါသည်။

အစီအစဉ်အရ မဟာစည်နာယကဆရာတော် သာသနဓဇ သီရိပဝရဓမ္မာစရိယ၊ ဝိနယပါဠိပါရဂူ၊ အဂ္ဂမဟာကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ ဘဒ္ဒန္တဇဋိလ(နေပြည်တော်- ပျဉ်းမနားဆရာတော်)အား အဖွဲ့(၃)ဖွဲ့မှ ဥက္ကဋ္ဌကြီး များက အလှူဒါယကာ ဒါယိကာမများအားလုံးကိုယ် စား ဝါဆိုသင်္ကန်း ဆက်ကပ်လှူဒါန်းကြပါသည်။ ထိုနောက်ဆရာတော်က (၈)ပါးသီလ ချီးမြှင့်ပြီး အနုမောဒနာတရား ဆက်လက်ဟောကြားပါသည်။

မဟာစည်နာယကဆရာတော်ကြီး သာသန ဓဇ သီရိပဝရဓမ္မာစရိယ၊ ဝိနယပါဠိပါရဂူ၊ အဂ္ဂမဟာ ကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ ဘဒ္ဒန္တဇဋိလ(နေပြည်တော်- ပျဉ်းမနား ဆရာတော်)က အနုမောဒနာ ရေစက်ချ တရား ဟောကြားပြီးသောအခါ ပင့်သံဃာတော် အပါး(၅၀) တို့အား ဝါဆိုသင်္ကန်း(၁)စုံစီနှင့် နဝကမ္မ ဝတ္ထုငွေ (၁၀၀၀၀)ကိုလည်းကောင်း၊ ရိပ်သာအတွင်း

ဆရာတော် သံဃာတော်(၁၁၆)ပါးတို့အား ဝါဆို သင်္ကန်း (၁)စုံစီကိုလည်းကောင်း၊ အသီးသီး ကပ်လှူ ကြပါသည်။

နံနက်(၁၀)နာရီတွင် အထက်ဆွမ်းစား ကျောင်း၌ သံဃာကုန် ယောဂီကုန် နေ့ဆွမ်းဆက်ကပ် ပြီးလျှင် အလှူရှင်များနှင့် ဧည့်သည်တော်များအား မဟာကုသလကာရီ ဓမ္မသာလာမဏ္ဍပ်ခမ်းမတွင် နံနက်စာဖြင့် ဧည့်ခံလှူဒါန်းပါသည်။

မဟာစည်သာသနာရိပ်သာကြီး၏ “၅၈” ကြိမ်မြောက် ဝါဆိုသင်္ကန်း ဆက်ကပ်လှူဒါန်းပွဲနှင့် ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ သက်တော်(၁၀၆)နှစ်ပြည့် ပူဇော်ပွဲ ကုသိုလ်ကောင်းမှု အစုစုတို့ကို ဗုဒ္ဓသာသနာနဂ္ဂဟအဖွဲ့ချုပ်၊ ဟံတေသီ အဖွဲ့၊ အမျိုးသမီးယောဂီစောင့်ရှောက်ရေးအဖွဲ့ အမှု ဆောင်များနှင့် အလှူဒါယကာ အလှူဒါယိကာမ အပေါင်းတို့က အမျှပေးဝေကြ၍ ဝမ်းမြောက် နုမော် သာဓုသုံးကြိမ် ခေါ်ဆိုကြပါသည်။

သာဓု ... သာဓု ... သာဓု ...

အမျိုးသမီးယောဂီစောင့်ရှောက်ရေးအဖွဲ့

မဟာစည်သဘင်ကျော်

၁၃၇၂-ခုနှစ်၊ ဝါဆိုဝါကပ်တော်မူကြသော အခမ်းအနား

ဆရာတော်၊သံဃာတော်များ ဝါကပ်တော်မူနေကြစဉ်

နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း ဝါဆိုလပြည့်ကျော်(၁)ရက်နေ့တိုင်း ဝါဆိုဝါကပ်ပွဲ ပြုလုပ်ကြပါသည်။ ယခု ၁၃၇၂-ခုနှစ်၊ ဒုတိယဝါဆိုလပြည့်နေ့ (၂၆-၇-၂၀၁၀) တနင်္လာနေ့တွင် ဝါဆိုသင်္ကန်း ဆက်ကပ်လှူဒါန်းပွဲကို အောင်မြင်စွာ ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့ကြပါသည်။

ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး ဝါဆို ဝါကပ်တော်မူကြ၍ ဝိပဿနာတရားဓမ္မများ ကြိုးစားအားထုတ်လိုကြသော သံဃာတော်များကို စာရင်းလက်ခံတော်မူ၍ သီတင်းသုံးတော်မူကြပါသည်။

ထိုဝါဆိုသံဃာတော်များသည် ၁၃၇၂-ခုနှစ် ဒုတိယဝါဆိုလပြည့်ကျော်(၁)ရက် (၂၇-၇-၂၀၁၀) အင်္ဂါနေ့ညနေ (၄)နာရီတွင် ဖလံယဉ်ဓမ္မာရုံကြီး၌ ဝါကပ်တော်မူကြပါသည်။

“ဣမသမိ” ဝိဟာရေ ဣမံတေမံ သံဝတ်သံဃပေမိ” တရားတော်ပါဠိကို တစ်ပါးလျှင် သုံးခေါက်စီ ရွတ်ဆို၍ ကန်တော့ကြပါသည်။ နာယက ဆရာတော်ကြီး သာသနဓဇ သီရိပဝရဓမ္မာစရိယ၊ ဝိနယပါဠိပါရဂူ၊ အဂ္ဂမဟာ ကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ ဘဒ္ဒန္တဇဠိလ(နေပြည်တော်- ပျဉ်းမနား ဆရာတော်)က နိုင်ငံခြားသား သံဃာတော်များအား ရွတ်ဆို ပို့ချ၍ ဝါဆို ဝါကပ်တော်မူခဲ့ပါသည်။ ဝါကပ်တော်မူကြပြီးနောက် နာယကဆရာတော်ကြီး သာသနဓဇ သီရိပဝရဓမ္မာစရိယ၊ ဝိနယပါဠိပါရဂူ၊အဂ္ဂမဟာ ကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ ဘဒ္ဒန္တဇဠိလ(နေပြည်တော်- ပျဉ်းမနား ဆရာ

တော်)က စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းများ ဝါဆိုနယ်နိမိတ်များ သတ်မှတ်ပေးတော်မူ၍ သြဝါဒတော်ကို မိန့်ကြားခဲ့ပါသည်။

သံဃာတော်အပါး(၁၅၀)တို့က ပန်းစီးကိုယ်စီကိုင်ဆောင်၍ ဝါကပ်တော်မူကြပါသည်။ အလှူဒါယကာ ဒါယိကာမများက ပန်း၊ ဖယောင်းတိုင်များဖြင့် လှူဒါန်းပူဇော်ကြပါသည်။

ဝါဆို ဝါကပ်ပွဲပြီးဆုံးချိန်တွင် သီးခြားအလှူရှင်များမှ မိမိတို့ဆန္ဒရှိသည်များကို ကပ်လှူပူဇော်ကြပါသည်။

ယခုနှစ်တွင် စန္ဒာမြိုင်အဆောင်မှူး ဒေါ်ရင်မေ “ဓမ္မေန” အလှူအတွက် တူမ-ဗွီဒီယိုနှင့်ဓာတ်ပုံ မလိမ္မာ(မြန်မာစာ)၊ ကိုမျိုးအောင်ကျော်၊ ၄၆-လမ်း၊ ဗိုလ်တထောင်မြို့နယ်၊ မောင်နှစ်မတစ်စုတို့က ထီးများကိုတစ်ပါးလျှင် တစ်လက်လှူဒါန်းခဲ့ကြပါသည်။

သံပုရာဖျော်ရည်နှင့် စတုမခုကို ဦးတင်ဦး (စာရင်းကိုင်(ငြိမ်း)၊ ဗုဒ္ဓသာသနာနဂ္ဂဟအဖွဲ့ချုပ်)+ ဒေါ်ခင်ကြည် တို့အားအမှူးထား၍ ဦးဇေယျာဦး+ ဒေါ်လှလှသွယ်၊ သားကြီး-မောင်ထက်အောင်ဇေ၊ သမီးငယ်-မဇူဇေနှင့် မိသားစု၊ တိုက်အမှတ်(၆) (၉၄)ဝင်း သင်္ကန်းကျွန်းမြို့နယ်တို့မှ နှစ်စဉ်ဆက်ကပ်လှူဒါန်းကြပါသည်။

ဒေါ်ခင်ဝင်း(ပုတီးကုန်း)
အမျိုးသမီးယောဂီစောင့်ရှောက်ရေးအဖွဲ့

မဟာစည်သာသနာ့ရိပ်သာ
ဆဋ္ဌသီတိပုတ္တက၊အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ကမ္ဘာသာသနာဗြူ
ကျေးဇူးတော်ရှင်မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏
သက်တော်(၁၀၆)နှစ်ပြည့်ပူဇော်ပွဲ

ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် မွေးနေ့ပွဲကို သက်တော်ထင်ရှားရှိစဉ်ကပင် နှစ်စဉ် ရွှေတိဂုံစေတီတော်သို့ ကြွရောက်၍ လှူဒါန်းပူဇော်ကန်တော့ပွဲ ကျင်းပခဲ့ပါသည်။ စံလွန်တော်မူပြီးသော်လည်း တပည့်ဒါယကာ ဒါယိကာမများမှ ယနေ့တိုင်မမေ့နိုင် ဆက်လက်ကျင်းပ ပူဇော်လျက်ရှိပါသည်။

ယခု ၁၃၇၂-ခုနှစ်၊ ဒုတိယဝါဆိုလပြည့်ကျော် (၃)ရက် (၂၉-၇-၂၀၁၀)ကြာသာပတေးနေ့ ညနေ (၅) နာရီအချိန်၌ ရွှေတိဂုံစေတီတော်ကြီးတွင် မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ (၁၀၆)နှစ် ပြည့်မွေးနေ့ပူဇော်ပွဲကို ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့ကြပါသည်။

ရှေးဦးစွာ မဟာစည်သာသနာ့ရိပ်သာမှ နာယက ဆရာတော်များ၊ ဝန်ဆောင် ဆရာတော်များ၊ နိုင်ငံခြားသားယောဂီများ၊ အမျိုးသားယောဂီများ၊ သီလရှင်ယောဂီများ၊ အမျိုးသမီးယောဂီများနှင့် အဖွဲ့ကြီး(၃)ဖွဲ့မှ အမှုဆောင်များ တက်ရောက်ကြပါသည်။

ရွှေတိဂုံ ရင်ပြင်တော် ချမ်းသာကြီးတန်ဆောင်းတွင် ပန်း၊ဆီမီး၊သောက်တော်ရေချမ်းများ

ဆက်ကပ်လှူဒါန်းကြပါသည်။ ရွှေတိဂုံစေတီတော် မြတ်ကြီးအား ညလုံးပေါက် မီးအလင်းရောင်ပူဇော်ကြပါသည်။

ရှေးဦးစွာဩကာသဖြင့် ဘုရားရှိခိုး၍ “ဗုဒ္ဓေါသောဘဂဝါ”စသော ဘုရားရှိခိုးကို သာသနဓဇ ဓမ္မာစရိယ၊ အဂ္ဂမဟာကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ ဘဒ္ဒန္တသူရိယကတိုင်ပေးပြီး ဘုရားရှိခိုးကြပါသည်။

ထိုနောက် မေတ္တာသုတ်ကို ရွတ်ဆို မေတ္တာပို့ပြီး (၁၀)မိနစ် ဝိပဿနာတရား ရှုမှတ်ကြပါသည်။ ထိုနောက် ရွှေတိဂုံစေတီတော်မြတ်ကြီးအား လက်ျာရစ်လှည့်လည်ပူဇော်ကြပြီးလျှင် မဟာစည်သာသနာ့ရိပ်သာကြီးသို့ ပြန်လာခဲ့ကြပါသည်။

ဒေါ်ခင်ဝင်း(ပုတီးကုန်း)
အမျိုးသမီးယောဂီစောင့်ရှောက်ရေးအဖွဲ့

စာအုပ်စင်ကဏ္ဍ

အရိယာဝါသတရားတော်ကြီး

ဟောကြားသူ - ကျေးဇူးတော်ရှင်
မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရားကြီး

ဆဋ္ဌသီတိပုစ္ဆက အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဟောကြားတော်မူသော အရိယာဝါသတရားတော်ကြီးဖြစ်ပါသည်။ ခေါင်းစဉ်ငယ်ပေါင်း(၁၀၀)ဖြင့်ပြည့်စုံစွာဟောကြားထားပါ၏။

ဆရာတော်ဘုရားကြီးက “အရိယာတို့၏ စံနေအိမ်” ခေါင်းစဉ်အောက်၌ ဟောကြားရာ -- “ရှေးရှေးတုန်းက အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ ဘယ်မှာနေကြသလဲဆိုရင် အရိယာဝါသလို့ခေါ်တဲ့ အရိယာတို့၏ စံနေအိမ်မှာနေကြတယ်။ ဥပမာ- ယခု လူဝတ်ကြောင်ပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ ဘယ်မှာနေကြသလဲဆိုရင် ကိုယ့်အိမ်မှာ ကိုယ်နေကြတာပေါ့။ ရှင်ရဟန်းတွေက ဘယ်မှာနေကြသလဲဆိုရင် ကိုယ့်ကျောင်းမှာ ကိုယ်နေကြတာပေါ့။ အဲဒီလိုပါဘဲ။ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ ဘယ်မှာနေကြသလဲဆိုရင် အရိယာတို့၏ စံနေအိမ်မှာ နေကြတယ်”ဟု နိဒါန်းပျိုးကာ အရိယာဝါသတရား ၁၀-ပါးတို့ကို တစ်ခုချင်း ရှင်းလင်းဟောကြားထားပါသည်။

“ကိုယ်တိုင် အားထုတ်ကြည့်ကြ” ခေါင်းစဉ်အောက်တွင် ---

“သောတာပန်မှာ ကာမဂုဏ် အာရုံတွေကို သာယာတပ်စွဲတဲ့ ကာမရောဂါဆိုလည်း ရှိပါသေးတယ်။ ဗျာပါဒ-ဒေါသဆိုတာလည်း ရှိပါသေးတယ်။ မောဟတို့ မာနတို့ဆိုတာတွေလည်း ရှိပါသေးတယ်။ ဒါပေမယ့်လို့ သူတစ်ပါး၏ အသက်ကို သတ်နိုင်လောက်အောင်တော့ အကုသိုလ်က ပြင်းပြင်းထန်ထန် ထက်ထက်သန်သန် မဖြစ်တော့ဘူး။ လောဘ၊ ဒေါသ၊ တွေ့ဖြစ်ပေါ်လာပေမယ့်လို့ သူတစ်ပါးကို သတ်နိုင်လောက်အောင်အထိတော့ မပြင်းထန်တော့ဘူး။ အကုသိုလ်ဒီဂရီ

က လျော့သွားပြီ။ အဲဒါဘာကြောင့်တုန်းလိုဆိုရင် သတိကကောင်းနေလို့၊ သတိကနောက်ကလိုက်ပြီး ထိန်းနေလို့ပါပဲ။ ဒီလိုဖြစ်ပုံကို တရားအားထုတ်ထားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ ကိုယ်တိုင်ပဲ တွေ့ရပါတယ်။”ဟုလည်းကောင်း၊ ထို့ပြင် ဆရာတော်ကြီးက ဆက်၍ “အားမထုတ်သေးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေကတော့ ဒါကို မှန်းဆပြီးကြည့်ကြပေါ့လေ။ မယုံမကြည်တော့ မရှိကြနဲ့၊ ဟုတ်ကောင်းပါရဲ့လို့ ဒီလိုတော့ယုံကြည်ထားမှဖြစ်မှာ၊ ဘာကြောင့်လဲဆိုရင် သောတာပန်ဟာ အပါယ်ကျရောက်စေတတ်တဲ့ အကုသိုလ်ကို မပြုတော့ဘူး၊ သူတစ်ပါးအသက်ကိုလည်း မသတ်တော့ဘူး ဆိုတာကို မြတ်စွာဘုရားကိုကဟော ထားတာ” စသည်ဖြင့် ပြည့်စုံစွာဟောခဲ့ပါတယ်။

“ဒါနကထာ၊ သီလကထာစသည်”... ခေါင်းစဉ်အောက်တွင် ----

“တရားတော်ဆိုတာ အင်မတန်သိမ်မွေ့ပါတယ်။ ပထမပေးလှူမှုနဲ့ စပ်ပြီးတော့ ဒါနကထာကို ဟောရပါတယ်။ ပြီးတော့ သီလကထာကို ဟောရပါတယ်။ သီလဆိုတာ သူတစ်ပါးအသက်ကို မသတ်ရဘူး၊ သူတစ်ပါးဥစ္စာကို မခိုးရဘူး၊ သူတစ်ပါးသားမယား ကိုမပြစ်မှားရဘူး၊ သူတစ်ပါး အကျိုးမဲ့ဖြစ်အောင် မလိမ်ရဘူး၊ မူးယစ်မိုက်မဲစေတတ်တဲ့ သေရည်သေရက်ကို မသောက်ရဘူး စသည်ဖြင့် ကိုယ်နဲ့ နှုတ်ကို စောင့်စည်း ရတဲ့ ကိုယ်ကျင့်တရားပါပဲ။ အဲဒီ သီလကိုကျူးလွန်ရင် အပါယ်ငရဲလည်းကျတတ်တယ်။ လူဖြစ်တဲ့အခါမှာ လည်းအသက်တိုခြင်း၊ အနာများခြင်း၊ ရန်သူများခြင်း ပစ္စည်းဥစ္စာ မရှိ ရှားပါးခြင်း အစရှိတဲ့ မကောင်းကျိုး တွေနဲ့တွေ့ပြီး ဆင်းရဲတတ်တယ်။ သီလလုံခြုံရင်တော့ လူ့ဘဝ နတ်ဘဝ ချမ်းသာတဲ့ ဘဝတွေမှာဖြစ်ရတယ်” စသည်ဖြင့် ပြည့်စုံစွာဟောခဲ့ပါတယ်။ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် တိုင်းလေ့လာဖတ်ရှုလိုက်နာသင့်လှပါ၏။

(ဤစာအုပ်ကို မဟာစည်သာသနာ့ရိပ်သာ ဗုဒ္ဓသာသနာ့ နဂ္ဂဟအဖွဲ့ချုပ်၊ အမှတ်(၁၆)သာသနာ့ရိပ်သာ လမ်း၊ ဗဟန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ဖုန်း-၅၄၁၉၇၁ / ၅၄၅၉၁၈ သို့ ဆက်သွယ် ဝယ်ယူနိုင်ပါသည်။) တက္ကသိုလ် စိုးယဉ်

ထိုင်းနိုင်ငံသွား တရားပြတစ်ခေါက်

ဆရာတော်ကြီး(၂)ပါး အပူဇော်ခံနေစဉ်

ထိုင်းနိုင်ငံ၊ မဟာကျူလာလုန်ဂွမ် ဗုဒ္ဓတက္ကသိုလ်ကြီး၏ ဒုတိယပါမောက္ခချုပ် ဆရာတော်ကြီး ဗရဗရုမ်မောလီနှင့် အဖွဲ့၏ ဖိတ်ကြားချက်အရ ကထိန်ခေတ်အခါ၊ ၁၃၇၂-ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလဆန်း(၆) ရက်၊ ၂၀၁၀-ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ(၁၂)ရက်၊ (သောကြာ)နေ့ နံနက် အချိန်တွင် မဟာစည်နာယက ဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တ ဇဠိလ(သာသနဓဇ သီရိပဝရ ဓမ္မာစရိယ၊ ဝိနယပါဠိ ပါရဂူ၊ အဂ္ဂမဟာကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ) (နေပြည်တော် - ပျဉ်းမနား) ဆရာတော်ကြီး ဦးဆောင်၍ ဦးနန္ဒမေဓာ (မဟာစည်ဝန်ဆောင်)၊ ဦးသီရိဓမ္မနန္ဒ (မဟာစည်ဝန်ဆောင်)၊ ဗုဒ္ဓသာသနာနဂ္ဂဟအဖွဲ့ချုပ် အမှုဆောင်များ ဖြစ်ကြသော ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌ ဦးသန်းအောင်၊ အတွင်း ရေးမျိုး- ဦးဖုန်းမြင့်နှင့် အမှုဆောင် ဦးစန်းလွင် တို့ပါဝင် သော ဓမ္မဒူတအဖွဲ့သည် မင်္ဂလာဒုံလေဆိပ်မှ TG ဖြင့် နံနက်(၉)နာရီတွင် ထိုင်းနိုင်ငံသို့ ထွက်ခွာခဲ့လေ သည်။ နံနက်စာကို လေယာဉ်ပေါ်မှာပင် သုံးဆောင်ကြ၍ နေ့လယ် (၁၁:၄၀)နာရီခန့်တွင် သုဝဏ္ဏဘုမ္မိလေဆိပ် သို့ ဆိုက်ရောက် ကြသည်။ လေဆိပ်တွင် မြန်မာနိုင်ငံမှ ယူဆောင်လာခဲ့သည့် ရွှေတိဂုံစေတီတော်ပုံ ရွှေချည်ထိုး၊ ငွေချည်ထိုး ပုံ(၂)ပုံ၊ သင်္ကန်း(၆)စုံနှင့် နှစ်ထပ်သင်္ကန်း

(၁)ထည်၊ ယပ်တောင်(၁၅၀)ခု၊ ရွှေပုစွန် နံကထိုင်ပုံးကြီး (၄)ပုံး စသောပစ္စည်းများကို လုပ်ကိုင်မှု ထုတ်ယူကာ လေဆိပ်မှ ကားများဖြင့် (၁၂)နာရီခန့်တွင် ဒုတိယပါမောက္ခချုပ် ဆရာတော်ကြီး ဗရဗရုမ်မောလီ ၏ ကျောင်းသို့ ရောက်ကြသည်။

ရောက်ရောက်ခြင်းပင် ထိုင်းထုံးတမ်းစဉ်လာအရ ပန်းကုံးကို ဘုရားအား ကပ်လှူ၍ ဘုရားနှင့် ဓာတ်တော်များကို ဖူးမြော်စေလေသည်။ ဗုဒ္ဓေါသောဘဂဝါ စသော ပဋိပတ္တိပူဇနာကာရဖြင့် အားလုံးရွတ်ဆိုပူဇော်ကြ သည်။ ၎င်းနောက် မကြာခင် ဒုတိယပါမောက္ခချုပ် ဆရာတော်ကြီး ဗရဗရုမ်မောလီ အစည်းအဝေးကြီးပြီး၍ ကြွရောက်လာသဖြင့် အဖွဲ့ဝင်အားလုံးက ပူဇော်ဖွယ် ပစ္စည်းများဖြင့် ပူဇော်ကြပါသည်။

ထို့နောက် မဟာစည်သို့ လာရောက် တရားအားထုတ်သွားကြသော ထိုင်းရဟန်းနှင့် သီလရှင်များ လာရောက် နှုတ်ဆက်ပူဇော်ကြသည်။ ညနေပိုင်း၌ မြို့တွင်းရှိ“တာဝန်” ဟိုတယ်တွင် သွားရောက် ညကျိန်းကြ၏။ နံနက်စောစော နံနက်စာကို ဗရဗရုမ်မောလီနှင့်အတူ ဟိုတယ်ပိုင်ရှင်ဆက်ကပ်လှူဒါန်းသော အနောက်တိုင်း ဆန်ဆန် နံနက်စာကို သုံးဆောင်ရသည်။

ထိုင်းနိုင်ငံသို့ ကြွရောက်ကြသည့် မဟာစည်နာယကဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တဇဠိလ (သာသနဓဇ သီရိပဝရဓမ္မာစရိယ၊ ဝိနယပါဠိပါရဂူ၊ အဂ္ဂမဟာကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ)နှင့် ဗုဒ္ဓသာသနာနဂ္ဂဟအဖွဲ့ချုပ် ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌ ဦးသန်းအောင်၊ အတွင်းရေးမှူး ဦးဖုန်းမြင့်၊ အမှုဆောင်ဦးစန်းလွင်

တရားပွဲများ (နိုဝင်ဘာလ ၁၃ရက်) နံနက် (၈)နာရီခန့်တွင် ဗရဟမ္မဇာတိတော်ကြီး၊ ဘာရားဝင်းဓမ္မာရုံ၌ တရားအားထုတ်ပုံနှင့် အကျိုးတရားများကို ထည့်သွင်း၍ “တရားအားထုတ်ထား အကျိုးများ” ဆိုတဲ့တရားကို ဟောကြားပါသည်။ ထိုင်းဒကာတစ်ဦးက ဘာသာပြန်သည်။ ပရိသတ်မှာဓမ္မာရုံနှင့် ဘုရားဝိုင်းတွင် အပြည့်ပင်၊ တစ်နာရီခွဲခန့်ကြာ၏။

ဆက်လက်၍ အဖွဲ့ဝင်များ၊ စကားပြန်များ၊ ရှေ့ပြေးရဲကားနှင့်အတူ နန္ဒနိပတိတော်ကြီး (ထိုင်း၏ အကြီးဆုံးစေတီတော်)သို့ သွားရောက်ကြ၏။ ခရီးသွားစဉ် လမ်းဘေး ချောင်းနင်းခမ်း၌ရှိသော စားသောက်ဆိုင်တွင် ဆွမ်းဆက်ကပ်လှူဒါန်း၏။ ငါးကြော်၊ ချဉ်စပ်ဟင်းချိုပါ၏။ အချို့ပွဲ၌ မုန့်လုပ်ဆောင်း အစိမ်းရောင် ဆက်ကပ်၏။ ခရီးဆက်ပြန်ရာ “နန္ဒနိပတိတော်ကြီး”သို့ ရောက်ကြ၏။ စေတီတော်ပေါ်သို့ လည်ပတ်ဖူးမြော်ကြ၏။ စေတီတော်ပုံတော်တစ်ခု ဂေါပကအဖွဲ့က လှူလိုက်၏။ ဆက်လက်ထွက်ခွါလာရာ “မဟာကျူလာလုန့်ဂွမ်ဗုဒ္ဓတက္ကသိုလ်ကြီး”သို့ရောက်ကြ၏။ ရဟန်းတော်များတက္ကသိုလ်ကို “မဟာ”၊ လူများတက္ကသိုလ်ကို “စူဠ”ဟု ခွဲခြား၍၊ တက္ကသိုလ်နှစ်ခုကို ပေါင်းကာ “မဟာကျူလာလုန့်ဂွမ် တက္ကသိုလ်”ဟု ခေါ်တွင်သည်ဆို၏။ ရဟန်းတော်များအတွက် အိပ်

ဆောင်၊ စာသင်ဆောင်၊ လူဒါယကာ ဒါယိကာမများအတွက် အိပ်ဆောင်၊ စာသင်ဆောင်များ ပြည့်စုံ၏။ ထိုင်းထုံးစံအရ ဘုရားစေတီနှင့် ဓာတ်တော်တိုက်များပါ၏။ မြေသိမ်း၊ ရေသိမ်းများကို ကြီးကျယ်ခမ်းနားစွာ ဆောက်ထား၏။ ရဟန်းများက ဩဝါဒပေးဖို့ ပြောကြားသဖြင့် ဩဝါဒစကားပြောကြားခဲ့ပါသည်။

“အရှင်ဘုရားတို့ ဒီတက္ကသိုလ်ကြီးမှာ ပရိယတ်ရော ပဋိပတ်ရော သင်ကြားပေးနေတာ အလွန် ကောင်းပါတယ်။ ကမ္ဘာ့နိုင်ငံများတွင် ထိုင်းကျောင်းတွေ များစွာတွေ့ခဲ့ဘူးပါသည်။ ယခုနှစ်ဦးပိုင်း မှာပင် ရှုရှားပြည်၊ စိမ့်ပီတာစဘတ်မြို့မှာ ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓဘာသာကျောင်းတစ်ကျောင်း ဖွင့်ခဲ့ပါသည်။ အဲဒီကျောင်းမှာ ထိုင်းဆရာတော်တစ်ပါးကိုပင့်၍ အဘိဓမ္မာသင်ကြားပေးနေပါသည်။ သို့သော် ဝိပဿနာတရားပြနိုင်သော ရဟန်းမရှိပါ။ ထို့ကြောင့် မြန်မာနိုင်ငံ မဟာစည်ရိပ်သာမှ ဆရာတော် တစ်ပါးပို့ပေးပါဟု မဟာစည်ရူပာယောဂီဟောင်းက တောင်းဆို၍ အင်္ဂလိပ်စာတတ် ကမ္မဋ္ဌာန်းဆရာ တစ်ပါးပို့ပေးလိုက်ရပါသည်ဘုရား။ ဒီ မဟာကျူလာလုန့်ဂွမ်ဗုဒ္ဓတက္ကသိုလ်မှလည်း အင်္ဂလိပ်စာတတ် ဝိပဿနာတရားလည်းပြနိုင်တဲ့ ရဟန်းတော်များများစွာထွက်ပေါ်ဖို့ ဆောင်ရွက်တော်မူကြပါဟု ပန်ကြားလျှောက်ထားပါသည်ဘုရား”ဟု ဩဝါဒပေးခဲ့ပါသည်။

တက္ကသိုလ်မှ ပြန်လာပြီး ထိုည တောင်ခြေ
ဟိုတယ်တွင် ညကျိန်းကြ၍ အရုဏ်စာကို နံနက် (၇)
နာရီခန့်တွင် ဗရဗရမ္မမောလီ၏ ဒါယကာ ဟိုတယ်
ပိုင်ရှင်က ဆက်ကပ်လှူဒါန်းသည်။ မြို့ဟိုတယ်ကဲ့သို့
ပင် ငါးဆန်ပြုတ်၊ ကြက်အူကြောင်း၊ ဥကျော်၊ အသား
များ၊ နို့ကော်ဖီ စုံပါ၏။ ဆုပေး၍ ရေစက်ချကာ ထိုင်း
ထုံးစံအရ “သမ္ဘိတိယော” စသည်ရွတ်ပေးရ၏။

နိုဝင်ဘာ(၁၄)ရက်၊ တောင်ခြေဟိုတယ်မှ
အပြန်၊ ပုသိမ်ဆရာတော်တို့ တရားပြရာ တောင်ပေါ်
ကျောင်းသို့ ရောက်ကြ၏။ နံနက်(၈)နာရီခန့်တွင်
ထိုကျောင်းဓမ္မာရုံကြီး၌ ရဟန်း ရှင်လူ သီလရှင် တို့အား
တရားဟောရာ “ဒွိအားထုတ်လာ၊ ဝိပဿနာ၊ ဘယ်မှာ
စ၍ဖြစ်သနည်း”ဟူသော တရားကို (၁) နာရီမိနစ်(၃၀)
ခန့်ဟောခဲ့ပါသည်။ သူတို့က မေးခွန်းတွေ မေးလာ၍
ပြန်လည်ဖြေကြားသောအားဖြင့် တို့အားထုတ်တဲ့ သတိ
ပဋ္ဌာန်တရားဟာ ဘယ်ကစလာခဲ့သလဲ ဘာကြောင့်
မဟာစည်တရားဟု ထင်ရှားလာ သလဲ စသည်စသည်
များကို ဖြေဆိုဟောကြားခဲ့ပါသည်။

ထူးခြားချက်။ ။ တရားပွဲပြီးနောက်
ပုသိမ်ဆရာတော်တို့ကျောင်းအတွက် ခင်းသော
ကထိန်ပွဲ ကျင်းပရာကျောင်းသို့ ရောက်ကြ၏။ သံဃာ
ရာကျော်ရှိ၍ လူပရိသတ်မှာ ဓမ္မာရုံနှင့်ကျောင်းဝိုင်း
အပြည့်ဖြစ်၍ စည်ကားလှသည်။ စတုဒိသာကျွေး
မွေးမှုလည်းပြုကြသည်။ ထိုင်းသင်္ကန်းမှာ ၀၊၀၊
မြန်မာသင်္ကန်းမှာ နီညိုဖြစ်ပါသည်။ ထိုင်းရဟန်းမှာ
ခါးစည်းနှင့်သင်္ကန်းဝတ်ရ၍ သင်္ကန်းမှာ စည်းစည်း
လုံးလုံး ရှိ၏။ ရန်ကုန်မှ မြန်မာသင်္ကန်း(၆)စုံလှူထား၍
ပင့်သံဃာ မြန်မာ(၆)ပါးအတွက် ဟန်ကျဖြစ် သွား၏။
ထူးခြားသည်မှာ ကထိန်ဒကာ ဒကာမများအားလုံး
အဝတ်ဖြူဝတ်ကြပါသည်။ သာဓုခေါ်ဆို သောအခါ
“သာဓု” ဟု တစ်ခွန်းသာခေါ်လေ့ရှိ၏။ ပရိသတ်ထဲတွင်
လူဒကာ ဒကာမများမှာ မတ်တပ်မသွားကြ၊ ပုဆစ်ခူး
ဖြင့်သာသွားရသည်။ ရဟန်းတော်များကို တွေ့လျှင်
နောက်ဆုတ် လက်အုပ်ချီ၍ ရပ်နေတတ်၏။ ပစ္စည်း
ဝတ္ထုကို အမျိုးသမီးကပ်လျှင် လက်ကို မထိရန် တဘက်
လက်ကိုင်ပုဝါဖြင့် ခံယူရသည်။ ဘုန်းကြီးက ခေါင်းကို

ပုတ်လျှင် “ဘုန်းကြီး၊ သက်ရှည်၊ ကျက်သရေ တိုး
သည်”ဟု အယူရှိကြ၏။ ဘုန်းတော်ကြီးများ၏
ခေါင်းပုတ်ခြင်းကို ခံချင်ကြ၏။ ရဟန်းတော်များသည်
အချိန် မရွေး ကော်ဖီ၊ အိမ်စားတင်းသုံးဆောင်ကြသည်ကို
တွေ့ရ၏။ ဤသည်ကား မတူကွဲပြားခြားနားချက်
များတည်း။

ကထိန်ခင်းသောကျောင်းမှအပြန် ပုသိမ်
ဆရာတော်တို့ ကမ္မဋ္ဌာန်းဌာနသို့ရောက်၍ ဆရာတော်
နှင့် ဆွေးနွေးစရာကိစ္စများကိုလည်း ဆွေးနွေးခဲ့ရပါ
သည်။ ဗရဗရမ္မမောလီ ဆရာတော်က နောက်ထပ်
(၄)လ ထပ်ပင့်သည်နှင့်ပတ်သက်၍ ပြောကြားရာတွင်
ဆရာတော်တို့ ကမ္မဋ္ဌာနာစရိယအဖွဲ့က သဘောတူ
လျှင် မဟာစည်နာယကအဖွဲ့အနေနှင့် ပြောစရာမရှိပါ။
သဘောဆန္ဒအတိုင်း ဆက်လက်ဆောင်ရွက် ရုံပင်ဖြစ်
ကြောင်းပြောခဲ့ပါသည်။ တစ်ဖန်(၄)လအတွက်
ဘယ်လိုတရားဆက်ပြရမည်ဟု မေးရာ မဟာစည်
ဆရာတော်ဟောတဲ့ သီလဝန္တသုတ်လာသည်အတိုင်း
အဆင့်မြင့် တရားတွေ ဟောပြောပင် ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြ
ခဲ့၏။ နှစ်စဉ်လည်း ဇူလိုင်လလောက်မှာ ဆရာဖြစ်(၇)
လလောက် အားထုတ်မည့် ပုဂ္ဂိုလ်(၂၀)လောက်
ပို့လိုကြောင်း၊ ယခုလို ကမ္မဋ္ဌာန်းပြအဖွဲ့ တစ်ဖွဲ့ကိုလည်း
ထပ်မံပင့်လိုကြောင်းလဲ ပြောဆို၏။ ၎င်းကိစ္စများကို
ဗုဒ္ဓသာသနာနုဂ္ဂဟအဖွဲ့နှင့် ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်မည်
ဖြစ်ကြောင်း ဆွေးနွေး ခဲ့ပါသည်။ ထိုည “တာဝန်”
ဟိုတယ်၌ ညအိပ်ကာ (၁၅-၁၁-၂၀၁၀)နေ့ နံနက် TG
ဖြင့်ဘန်ကောက်မှ ရန်ကုန်သို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိကြ
ပါသည်။

တင်ပြသူ
အရှင်ဇေဋ္ဌိလ
မဟာစည်နာယက

မဟာစည်သာသနာ့ရိပ်သာတည်ဆောက်ရန်
လှူဒါန်းထားသောမြေကွက်

ပေါ်ထွန်းလာမည့် အောင်ပန်းမဟာစည်

ရန်ကုန်မြို့၊ မဟာစည်သာသနာ့ရိပ်သာ၊ ဗုဒ္ဓသာသနာ့နက္ခဟအဖွဲ့ချုပ်သို့ မဟာစည်သာသနာ့ရိပ်သာခွဲအဖြစ်ဖြင့် အဆောက်အဦများဆောက်လုပ် နိုင်ရန်အတွက် ရှမ်းပြည်နယ်၊ တောင်ကြီးခရိုင်၊ ကလောမြို့နယ်၊ အောင်ပန်းမြို့၊ ညောင်ပင်ထောင်ရပ်ကွက်၊ မြေစာရင်း ကွင်းအမှတ်(၂) ကျောက်တောတောင်ရပ်၊ ဦးပိုင်အမှတ်(၁၄)၊ ဧရိယာ(၂.၅၁၃)ဧကရှိ လယ်မြေအား ယခင်လယ်ယာလုပ်ပိုင်ခွင့်ရ ကွယ်လွန်သူ ဦးထွန်း+ဒေါ်ငှာ တို့အားရည်စူးပြီး သားဖြစ်သူ ဦးပဉ္စင်း ဦးရေဝတ(ဦးလှမောင်) သက်တော်(၅၈)နှစ်က ၂၀၀၃-ခုနှစ်၊ မတ်လ(၁၈)ရက်နေ့တွင် ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရားကြီးအား ဦးထိပ်ထား၍ မိမိ၏ သဘောဆန္ဒအလျောက် ကြည်ညိုသဒ္ဓါတရားဖြင့် လက်မှတ်ရေးထိုး ချုပ်ဆို၍ လှူဒါန်းခဲ့ပါသည်။

မြေအလှူရှင် ဦးရေဝတသည်လည်း လက်ရှိအခြေအနေတွင် သာသနာ့ဝန်ထမ်းဖြစ်နေပြီး စိုက်ပျိုးဖြစ်ထွန်းမှုကို ဆောင်ရွက်နိုင်ခြင်းမရှိခြင်း၊ ကိုယ်တိုင်ကလည်း ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ နည်းနိဿယအတိုင်း ကျင့်ကြံအားထုတ်ခဲ့ခြင်းအောင်ပန်းမြို့တွင် မဟာစည်ရိပ်သာခွဲမရှိဘဲ ကလောမြို့ရှိ မဟာစည်ရိပ်သာခွဲတွင် သွားရောက်အားထုတ် ရ၍ အောင်ပန်းမြို့တွင် ရိပ်သာခွဲအဖြစ်ရှိခဲ့လျှင် ပို၍ အဆင်ပြေမည်ဟု ယူဆပြီး ၎င်းမြေကွက်အား သာသနာ့ရိပ်သာမဟာစည်ဌာနခွဲအဖြစ် အသုံးပြုနိုင်ရန် ရည်ရွယ်၍ လှူဒါန်းခြင်းဖြစ်ကြောင်းသိရပါသည်။

ယင်းမြေကွက်သည် အောင်ပန်းမြို့၊ ညောင်ပင်ထောင်ရပ်ကွက်အတွင်းမှ လယ်မြေဖြစ်သော်လည်း မြို့တွင်းလူများ နေထိုင်သော နေအိမ်များနှင့် မနီးမဝေးတွင်တည်ရှိခြင်း၊ မြို့တွင်းမြို့ဝင် လမ်းပန်းဆက်သွယ်ရေးမှာလည်း လွယ်ကူချောမွေ့ခြင်း၊ မြေကွက်အနောက်ဖက်တောင်ကုန်းတွင် တည်ဆောက်ဆဲ စေတီကြီးတစ်ဆူရှိခြင်းတို့သည် အနာဂတ်ပေါ်ထွန်းလာမည့် မဟာစည်ရိပ်သာကြီးနှင့် လွန်စွာပင် ပဏာရတင့်တယ်မည်မှာ အမှန်ပင်ဖြစ်ပါသည်။

ဤလှူဒါန်းသော မြေကွက်သည် (လန-၃၉) ကျပြီးမှ ဗုဒ္ဓသာသနာနက္ခဟအဖွဲ့ချုပ်၏အမည်သို့ ပြောင်းခွင့်ရပြီး အဆောက်အဦများဆောက်လုပ်ခွင့်ရမည်ဖြစ်ပါသည်။ ယင်း(လန-၃၉)အတွက် ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌ ဦးသန်းအောင် ဦးဆောင်သော အဖွဲ့မှ ရ-ယ-က၊ မ-ယ-က ထောက်ခံချက်၊ မြို့နယ်မြေစာရင်းရုံး၊ မြို့နယ် သစ်တောရုံးတို့၏ အခြေခံ ထောက်ခံချက်များကို ရယူပြီး ၎င်းထောက်ခံချက်များနှင့်အတူ ခရိုင်၊ ပြည်နယ်၊ စသည့် အာဏာပိုင်အဖွဲ့အစည်းသို့ တင်ပြလျှောက် ထားခဲ့ပြီးဖြစ်ပါသည်။

ရှမ်းပြည်နယ်တောင်ပိုင်း၏ စီးပွားရေး အချက်အချာကျသည့် တောင်ကြီးမြို့ပြီးလျှင် ဒုတိယစီးပွားရေးမြို့မှာ အောင်ပန်းမြို့ဖြစ်ပါသည်။ ကလောမြို့သည် အစိုးရရုံးစိုက်ရာမြို့ဖြစ်ပြီး အောင်ပန်းမြို့သည် ကုန်သည်ပွဲစား စီးပွားရေးသမားများ နေထိုင်ရာမြို့ဖြစ်ပါသည်။ ဘဏ်ခွဲပေါင်း(၆)ခုရှိရာမြို့ဖြစ်ပြီး ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်လုပ်ငန်းရှင်ကြီးများ၏ သဒ္ဓါတရားထက်သန်စွာ လှူဒါန်းထားသော စာသင်တိုက်ကြီးများကိုလည်း တွေ့မြင်ရပါသည်။ မြို့ခံများအနေဖြင့် ရိပ်သာခွဲတစ်ခု ပေါ်ပေါက်လာမည်ကိုလည်း လိုလားတောင့်တလျက်ရှိနေပါသည်။ လိုလားချက်ကို အကောင်အထည်ဖော်ပေးမည့် အချိန်ကာလသည်လည်း ဗုဒ္ဓသာသနာနက္ခဟအဖွဲ့ချုပ်ကြီး၏ ဦးဆောင်မှုဖြင့် ရုပ်လုံးပေါ်လာမည်မှာ မလွဲဧကန်ဖြစ်ပါကြောင်း။

မြို့မ ရထေထွန်း

ကျေးဇူးတော်ရှင်မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရားကြီး
 စံလွန်တော်မူခြင်း “၂၈” နှစ်ပြည့်အထိမ်းအမှတ်
 ပူဇော်ပွဲ

ဧည့်ပရိသတ်များက (၈)ပါးသီလ ခံယူဆောက်တည်နေကြစဉ်

နိုင်ငံတော်ဩဝါဒါစရိယ၊ ဆဋ္ဌသင်္ဂီတိပုစ္ဆက အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ၊ ကမ္ဘာသာသနာပြု ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရားကြီး စံလွန်တော်မူခဲ့သည် မှာ (၂၈)နှစ်တိုင် ကြာပြီဖြစ်ပါသည်။ ၁၃၇၂-ခုနှစ်၊ ဝါခေါင်လဆန်း(၄)ရက်၊ (၁၄-၈-၂၀၁၀)နေ့နေ့တွင် ဗုဒ္ဓသာသနာ့ဂုဏ်အဖွဲ့ချုပ်၊ ဟိတေသီအဖွဲ့၊ အမျိုး သမီးယောဂီစောင့်ရှောက်ရေးအဖွဲ့တို့က ဦးစီးဦးဆောင် ပြုကာ မဟာစည်သာသနာ့ရိပ်သာအတွင်း စံကျောင်း တော်ကြီးအောက်ထပ်၌ မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရား

ကြီး၏ ကျေးဇူးတော်အနန္တ၊ ဂုဏ်တော်အနန္တတို့ကို ဦးထိပ်ပန်ဆင် ဂုဏ်ရည်ထူးကို အောက်မေ့သတိရ လွမ်းဆွတ်တမ်းတ၊ မျှော်မှန်းပြု၍ ဆင်ယင်ကျင်းပ အထိမ်းအမှတ်ကုသိုလ်ကို တပည့်အပေါင်းဝပ်ဆင်းခယ ပြုလုပ်ခဲ့ကြပါသည်။

ကျေးဇူးတော်ရှင်မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရား ကြီး စံလွန်တော်မူသည့်နေ့ကို မဟာစည်သာသနာ့ ရိပ်သာအဖွဲ့ကြီး(၃)ဖွဲ့က ဦးဆောင်၍ အားကိုးရာမဲ့ တပည့်အပေါင်းမှ ဆရာဂုဏ်ကို ရည်မျှော်မှန်းဆ

တမ်းတကုသိုလ် နှစ်စဉ်ကျင်းပ ပြုလုပ်ခဲ့ကြပါသည်။ ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာစည် ဆရာတော် ဘုရားကြီး ဘဝနတ်ထံ စံလွန်တော်မူ သည်မှာ ၁၃၄၄-ခုနှစ်၊ ဒုတိယဝါဆိုလပြည့် ကျော်(၁၀)ရက်(၁၄-၈-၁၉၈၂) စနေနေ့ မွန်းလွဲ(၁)နာရီ (၃၆) မိနစ် အချိန်ဖြစ်ပါ၍ ယခုဆိုလျှင် ၂၈ နှစ်တင်းတင်းပြည့်မြောက် ခဲ့ပါသည်။

ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာစည်ဆရာတော် ဘုရားကြီး၏ ၂၈ နှစ်ပြည့်အခမ်း အနားကို မဟာစည် နာယကဆရာတော်ကြီးများ၊ အဖွဲ့ကြီး(၃)ဖွဲ့မှ အမှုဆောင်များနှင့် ယောဂီပရိသတ်များ တက်ရောက် ပူဇော် ကန်တော့ကြပါသည်။

ရှေးဦးစွာ “နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ” သုံး ကြိမ်ရွတ်ဆို ဘုရားကန်တော့၍ အခမ်း အနားဖွင့်လှစ် ကြပါသည်။ ထိုနောက် အခမ်းအနားမှူး ဦးဝင်းတင်က အခမ်း အနားအစီအစဉ်ကို ဖတ်ကြားလျှောက်ထားပါသည်။ အဖွဲ့ကြီး(၃)ဖွဲ့မှ အမှုဆောင်များက ဆရာတော် သံဃာတော်များအား သင်္ကန်းစသည် လှူဖွယ်ပစ္စည်း များကို ဆက်ကပ်လှူဒါန်းကြပါသည်။ ဆက်လက်၍ နာယကဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တဇဠိလ(သာသနဇေ သိရိပဝရဓမ္မာစရိယ၊ ဝိနယပါဠိပါရဂူ၊ အဂ္ဂမဟာ

ကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ)နေပြည်တော်-ပျဉ်းမနားဆရာတော် က (၈)ပါးသီလချီးမြှင့်ပြီး ရေစက်ချအနုမောဒနာ တရားတော်ကို ဟောကြားတော်မူပါသည်။ အခမ်း အနားကို “ဗုဒ္ဓသာသနံ စိရံတိဋ္ဌတု”သုံးကြိမ်ရွတ်ဆို ဘုရားကန်တော့၍ ရုပ်သိမ်းကြပါသည်။ ကျေးဇူးတော် ရှင်မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရားကြီး စံလွန်တော်မူသည့် (၂၈)နှစ်ပြည့် အထိမ်းအမှတ်နေ့တွင် မဟာစည်သာသ နာရိပ်သာကြီးအတွင်း၌ သီတင်းသုံးတော်မူကြသော သံဃာတော်များအား နေ့ဆွမ်းဆက်ကပ်လှူဒါန်းပါ သည်။

မဟာစည်လမင်းကြယ်စပင်း

အလင်းကမ္ဘာတည်စေသော်၊

အလင်းရောင်ကိုလက်ခံကြို့၊

ကြည်ညိုလေးမြတ်ကြစေသော်

ကမ္ဘာငြိမ်းချမ်း၊နိဗ္ဗာန်နန်း၊

စံမြန်းနိုင်ကြပါစေသော်။

ဒေါ်ခင်ဝင်း(ပုတီးကုန်း)

အမျိုးသမီးယောဂီစောင့်ရှောက်ရေးအဖွဲ့

ကျေးဇူးပေးဆပ် ကုသိုလ်မြတ်

မဟာစည်နာယကဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တဇဋ္ဌိလ (သာသနဓဇ သီရိပဝရ ဓမ္မာစရိယ၊ ဝိနယပါဠိပါရဂူ၊ အဂ္ဂမဟာကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ) နေပြည်တော်-ပျဉ်းမနား ဆရာတော်ကြီးက အနုမောဒနာတရားဟောကြားနေစဉ်

၁၃၇၂-ခုနှစ်၊ တော်သလင်းလပြည့်ကျော်(၂) ရက်၊ စနေနေ့(၂၅-၉-၂၀၁၀)နေ့တွင်၊ ဖခင်ကြီး သီရိသုဓမ္မမဏိဇောတဓရ ဦးပွင့်ကောင်း(၁၇)နှစ်ပြည့် အားရည်စူး၍ မိခင်ကြီး-အဂ္ဂမဟာသီရိသုဓမ္မသီရိ ဒေါ်ခင်နွဲ့ရီအား အမျိုးထားလျက်၊ သား-ဦးမြင့်အောင်၊ ဒေါက်တာဦးတင့်စိုးလင်း(ဗုဒ္ဓသာသနာနဂ္ဂဟအဖွဲ့ချုပ်၊ ဒုတိယ ဥက္ကဋ္ဌ-၁)။သမီး-ဒေါ်ပွင့်မာခိုင်နှင့် ညီအစ်ကို မောင်နှစ်မ မိသားစုများ၊ ရွှေပုစွန်မိသားစု များမှ လွမ်းဆွတ်တမ်းတ ကုသိုလ်ပြုကြီးအလှူတော် မင်္ဂလာ အခမ်းအနားပြုလုပ်ကျင်းပကြပါသည်။ဖခင်ကြီးကို ရည်မှန်း၍ နှစ်စဉ်ပြုလုပ်နေကျ ကုသိုလ်ပွဲကြီးဖြစ်ပါ သည်။ ဖခင်ကြီး သီရိသုဓမ္မမဏိဇောတဓရ ဦးပွင့်ကောင်းသည် မဟာစည်သာသနာရိပ်သာကြီး အတွက် အဘက်ဘက်မှ လိုအပ်ချက်များ မရှိရ အောင် ပံ့ပိုးကူညီထောက်ပံ့လျက်ရှိသော ဥပသကာကြီးတစ်ဦး ဖြစ်သကဲ့သို့ သား၊သမီး၊မြေး များကလည်း ဖခင်ကြီး ဧကလမ်းစဉ်အတိုင်း ကျင့်ကြံကြသူများဖြစ် ကြပါသည်။

ယင်းအလှူတော်အခမ်းအနားတွင် နာယက ဆရာတော်ကြီး(၁၀)ပါးအား ပင့်ဖိတ်၍ အလှူ ရေစက်ချ ခဲ့ပါသည်။ သံဃာကုန်+ယောဂီကုန် အရုဏ် ဆွမ်း-နေ့ဆွမ်းများဆက်ကပ်လှူဒါန်း၍ ပင့်သံဃာ တော်(၁၀)ပါးအား လှူဖွယ်ပစ္စည်းများစုံလင်စွာ ဆက် ကပ်လှူဒါန်းခဲ့ပါသည်။

ရန်ကုန်ဆေးရုံကြီး ကျောက်ကပ်အထူးကု ဌာနသို့(၄၈)သိန်းထိုက်တန်သော ရေသန့်စက်ကြီးကို လှူဒါန်းခဲ့ပါသည်။ လှူဒါန်းမှုအစုစုအတွက် ငွေကျပ် သိန်း(၈၀)ကျော်ကုန် လှူဒါန်းရေစက်ချခဲ့ပါသည်။

မဟာစည်နာယက-နေပြည်တော်-ပျဉ်းမနား ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တဇဋ္ဌိလ (သာသနဓဇ သီရိပဝရဓမ္မာ စရိယ၊ ဝိနယပါဠိပါရဂူ၊ အဂ္ဂမဟာကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ)က အနု မောဒနာ ရေစက်ချတရားဟောကြားခဲ့ရာ “ဓမ္မိက ဥပသကာကြီးမှာ၊ သား(၇)ဦး၊သမီး(၇)ဦး၊ စုစုပေါင်း (၁၄)ဦးရှိတယ်၊ အလှူ ဒါနတွေပြုတဲ့အခါမှာလဲ

အဖွဲ့ကြီး(၃)ဖွဲ့မှ အမှုဆောင်များနှင့် ဧည့်ပရိသတ်များ
ရေစက်သွန်းချအမျှပေးဝေနေစဉ်

စုစုဝေးဝေးပြုလုပ်ကြတယ်။ အသက်အရွယ်ကြီးရင့် လာတဲ့အခါမှာ ရောဂါဆိုဖြစ် လာတယ်။ ရဟန်းတော် များကိုပင့်ဖိတ်ပြီး ပရိတ်တရားတော်များ နာကြားပါ တယ်။ အဲဒီ အချိန်မှာပဲ နတ်ရထားများ ဆိုက်ရောက် လာပြီး ဓမ္မိကဥပသကာကြီးကို ရထားပေါ်တက်ရန် ခေါ်ကြ ပါတယ်။ ဓမ္မိကဥပသကာကြီးကလည်း ခဏ စောင့်ပါအုံး ပရိတ်တရား နာလို့မပြီးသေးပါဘူးလို့ ပြောကြားခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီလို ရောင်ရမ်းပြောဆိုနေတော့ ရဟန်းတော်တွေကလည်း ပြန်ကြသွား၊ သားသမီးတွေ ကလည်း ငိုနေကြနဲ့ပေါ့၊ ဓမ္မိက ဥပသကာကြီး မျက်စိ ဖွင့်ကြည့်တော့ သားသမီးတွေ ငိုနေတာကိုတွေ့ရတယ်။ မငိုကြရန် နတ်ပြည်မှ နတ် ရထားများ ဆိုက်ရောက်လာ ကြောင်းပြောပြတော့ သမီးတွေက ငိုရင်းကနေပြီး ပြုံးပြုံးလာကြတယ်။ အဲဒါကို “ပြုံးမျက်ရည်”လို့ ခေါ်ပါ တယ်။ သားသမီးများက အလွန်ဝမ်းမြောက်ကြပါ တယ်။

အဲဒီလိုပဲ ဥက္ကဋ္ဌကြီး သီရိသုဓမ္မမဏိဇောတဓရ ဦးပွင့်ကောင်း၏ သားသမီးများက ဒို့ဖခင်ကြီး ကောင်း

ရာသုဂတိရောက်ပါစေလို့ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတွေ ပြုလုပ်ပြီး အမျှအတန်းပေးဝေကြတယ်။ ဖခင်ကြီး ဦးပွင့်ကောင်းဟာ လိုအပ်လျှင် ရောက်ရာဘဝက သာဓု ခေါ်ဆိုနိုင်ပြီးတော့ အဆင်းတန်ဆာ၊ စားဖွယ်များနှင့် ပြည့်စုံပြီး စိတ်၏ချမ်းသာခြင်း၊ ကိုယ်၏ချမ်းသာခြင်း ကို တလုံးတဝတည်း ပြည့်စုံပါစေ၊ ဤကောင်းမှု ကုသိုလ်ကြောင့် တပည့်တော်တို့လည်း ပဋိသန္ဓေနေ ရခြင်း၊ အိုရခြင်း၊ နာရခြင်းကင်း၍ နိဗ္ဗာန်ကို လျင်မြန် စွာ မျက်မှောက်ပြုရပါစေကုန်လောဟု - ဆုတောင်း ပတ္တနာပြုလိုက်ကုန်ရာသတည်း” ဟု စုံလင်စွာ ဟောကြား၍ ရေစက်သွန်းချ အမျှပေးဝေရာ ပရိသတ် များက ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ သာဓု ခေါ်ဆိုကြပါသည်။ ထိုနောက် “ဗုဒ္ဓသာသနံ စိရိတိဋ္ဌတု” သုံးကြိမ်ရွတ်ဆို ၍ အခမ်းအနားကို ရုပ်သိမ်းကြပါသည်။

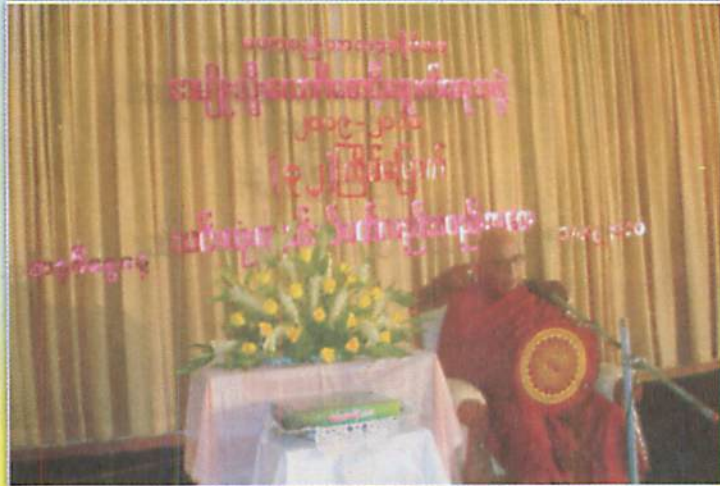
ဒေါ်ခင်ဝင်း(ပုတီးကုန်း)

အမျိုးသမီးယောဂီစောင့်ရှောက်ရေးအဖွဲ့

**မဟာစည်သာသနာ့ရိပ်သာ၊ ရန်ကုန်မြို့၊
အမျိုးသမီးယောဂီစောင့်ရှောက်ရေးအဖွဲ့
“၃၂”နှစ်မြောက် နှစ်ပတ်လည်အစည်းအဝေးကျင်းပခြင်း
(၂၀၀၉-၂၀၁၀)**

မဟာစည်နာယကဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တဇဋိလ (သာသနဓဇ သီရိပဝရ ဓမ္မာစရိယ၊ ဝိနယပါဠိပါရဂူ၊ အဂ္ဂမဟာကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ) နေပြည်တော်-ပျဉ်းမနား ဆရာတော်ကြီးက (၈)ပါးသီလချီးမြှင့်နေစဉ်

၁၃၇၂-ခုနှစ်၊ ဒုတိယဝါဆိုလဆန်း(၇)ရက်၊ (၁၈-၇-၂၀၁၀) တနင်္ဂနွေနေ့ နေ့လယ်(၁)နာရီအချိန်တွင် ရန်ကုန်မြို့၊ မဟာစည်သာသနာ့ရိပ်သာ၊ အမျိုးသမီးယောဂီစောင့်ရှောက်ရေးအဖွဲ့၏ (၃၂)ကြိမ်မြောက် သင်းလုံးကျွတ် နှစ်ပတ်လည်အစည်းအဝေးကို “မဟာကုသလကာရိဓမ္မသာလာခန်းမ”၌ ကျင်းပကြပါသည်။ ထိုအခမ်းအနားသို့ ဗုဒ္ဓသာသနာ့နဂ္ဂဟဖွဲ့ချုပ်၊ ဟိတေ သီအဖွဲ့၊ အမျိုးသမီးယောဂီ စောင့်ရှောက်ရေးအဖွဲ့တို့မှ နာယကကြီးများ၊ ဥက္ကဋ္ဌကြီးများ၊ အမှုဆောင်များ၊ ဂုဏ်ထူးဆောင်အမှုဆောင်များ၊ အရန်အမှုဆောင်များ နှင့်အသင်းဝင်များ တက်ရောက်ကြပါသည်။

ရှေးဦးစွာ မဟာစည်နာယကဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တဇဋိလ(သာသနဓဇ သီရိပဝရ ဓမ္မာစရိယ၊ ဝိနယပါဠိပါရဂူ၊ အဂ္ဂမဟာကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ)က (၈)ပါးသီလချီးမြှင့်ပြီးလျှင် ဩဝါဒတော်ကို ဆက်လက်ဟောကြားတော်မူပါသည်။

နာယကဆရာတော်ကြီးက ပစ္စည်းစုပုံ စုနည်းဆိုတဲ့တရားတော်ကို ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါသည်။

ပစ္စည်းစုပုံ စုနည်းအမျိုးမျိုးရှိကြောင်း၊ အမျိုးသမီးအဖွဲ့ဝင်များအနေနှင့် မအားမလပ်ရအောင် များပြားလှတဲ့ အိမ်အလုပ်များကြားက ရိပ်သာမှာလာပြီးတော့ ပစ္စည်းစုကြတာပေါ့၊ ပစ္စည်းစုပုံစုနည်းအမျိုးမျိုးရှိကြပါတယ်-

၁။ **ဧကီမပစ္စည်း**-ရွှေ့လို့ ပြောင်းလို့ရတဲ့ စားစရာတွေ သောက်စရာတွေ၊ ဝတ်စရာတွေ၊ သုံးစရာတွေ၊ ပိုက်ဆံကြေးငွေတွေစုကြတယ်။

၂။ **ထာဝရပစ္စည်း**-ပြောင်းလို့ ရွှေ့လို့မရတဲ့ တန်ဖိုးလဲကြီးတဲ့ပစ္စည်းဥစ္စာတွေစုရတယ်။

၃။ **အင်္ဂါသမပစ္စည်း**-အသိပညာ အတတ်ပညာတွေကိုတော့ အင်္ဂါသမပစ္စည်း လို့ခေါ်တယ်။

ဗုဒ္ဓသာသနာနုဂ္ဂဟအဖွဲ့ချုပ် ဥက္ကဋ္ဌကြီး ဦးဝင်းထိန်က သဘာပတိ မိန့်ခွန်းပြောကြားနေစဉ်

၄။ **အနုဂါမိကပစ္စည်း**—အရိပ်သဖွယ် လိုက်ပြီးတော့ ကောင်းကျိုးချမ်းသာတွေပေးတဲ့ ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာ ကိုတော့ **အနုဂါမိကပစ္စည်း** လို့ခေါ်တယ်။

ကုသိုလ်လုပ်တဲ့နေရာမှာ ကုသိုလ်တွေချည်းရ အောင်လုပ်၊ အကုသိုလ်တွေ မပါစေနဲ့၊ အကုသိုလ်တွေပါ ရင် ရွေးထုတ်ပစ်ရမယ်တဲ့ စသည်ဖြင့် နာယက ဆရာတော်ကြီးက ဟောကြားသွားပါသည်။

ထိုနောက် အမျိုးသမီးယောဂီစောင့်ရှောက်ရေး အဖွဲ့ ဥက္ကဋ္ဌကြီး ဒေါ်မမကြီးနှင့် ဒု-ဥက္ကဋ္ဌ ဒေါ်ရှုကြူတို့က ဆရာတော်အား သင်္ကန်းဆက်ကပ်လှူဒါန်းကြပါသည်။

ထိုနောက် အစီအစဉ်အရ အမျိုးသမီးယောဂီ စောင့်ရှောက်ရေးအဖွဲ့၏ (၃၂)ကြိမ်မြောက် သင်းလုံးကျွတ်နှစ်ပတ်လည် အစည်းအဝေးကို ဆက်လက်ကျင်းပကြပါသည်။

(၃၂)ကြိမ်မြောက် သင်းလုံးကျွတ်နှစ်ပတ်လည် အစည်းအဝေးပွဲကို ရှေးဦးစွာ “နမောတဿ ဘဂဝတော

အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ” ဘုရားရှိခိုးဖြင့် ဖွင့်လှစ်ကြပါသည်။ ဗုဒ္ဓသာသနာနုဂ္ဂဟအဖွဲ့ချုပ် ဥက္ကဋ္ဌကြီး ဦးဝင်းထိန်က သဘာပတိအဖြစ် ဆောင်ရွက်ပြီး မိန့်ခွန်းပြောကြားပါသည်။

ဥက္ကဋ္ဌကြီးဦးဝင်းထိန်၏ သဘာပတိမိန့်ခွန်းတွင် “အစကောင်းမှ အနှောင်းသေချာ”ဆိုသည့်အတိုင်း အမျိုးသမီးယောဂီစောင့်ရှောက်ရေးအဖွဲ့၏ အခြေခံ ခိုင်မာကျစ်လစ်ရေးအတွက် အခြေခံဥပဒေနှင့် စည်းမျဉ်းများကိုလည်း ဗုဒ္ဓသာသနာနုဂ္ဂဟအဖွဲ့ချုပ်က သတ်မှတ်ပြဋ္ဌာန်းပေးခဲ့ပါသည်။ အမျိုးသမီးယောဂီ စောင့်ရှောက်ရေးအဖွဲ့ကြီးကို အမှုဆောင်(၂၇)ဦးပါဝင်သော အမှုဆောင်အဖွဲ့၊ အမှုဆောင်(၇)ဦး ပါဝင်သော အလုပ်အမှုဆောင်အဖွဲ့နှင့် လုပ်ငန်းအဖွဲ့ငယ်(၅)ဖွဲ့ကို ဖွဲ့စည်းပေးခဲ့ပါတယ်။

လောကဓံတရားအရ နှစ်ကြာရှည်လာသည်နှင့်အမျှ အင်အားတွေ ဆုတ်ယုတ်လာတာကို အနန္တကျေးဇူး တော်ရှင် မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရား ကြီး၏ ကျေးဇူးဂုဏ်တော်များကို အစဉ် အမြဲ အောင်မေ့လျက်

အမျိုးသမီးယောဂီစောင့်ရှောက်ရေးအဖွဲ့ဥက္ကဋ္ဌကြီး ဒေါ်မမကြီးက နှုတ်ခွန်းဆက်စကားပြောကြားနေစဉ်

အမျိုးသမီးယောဂီစောင့်ရှောက်ရေးအဖွဲ့ ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌ(၁) ဒေါ်ခင်နွဲ့ရီကိုယ်စား ဘဏ္ဍာရေးမှူးဒေါ်အေးအေးကြည်က မိန့်ခွန်းပြောကြားနေစဉ်

ဆုံးမဩဝါဒများကို အမြဲနှလုံးသွင်း၍ စည်းလုံးခြင်း၊ ညီညွတ်ခြင်း၊ သည်းခံခြင်း၊ လုံ့လဝီရိယရှိခြင်း၊ စေတနာသဒ္ဓါတရားထက်သန်ခြင်း စသည်အင်အားတို့ဖြင့် အားအင်ဖြည့်တင်းလျက် အဖွဲ့ကြီး(၃)ဖွဲ့က လက်တွဲညီညွတ်စွာ ဆောင်ရွက်လျက်ရှိပါသည်။

အမျိုးသမီးယောဂီစောင့်ရှောက်ရေးအဖွဲ့မှာ (၃၂)နှစ်တိုင်ပြီဖြစ်၍ ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ သာသနာတော်မြတ်ကြီး တိုးတက်အောင်မြင် တည်တံ့ ခိုင်မြဲလာခြင်းမှာလည်း အမျိုးသမီးအဖွဲ့၏ ကြိုးမားသော အင်အားတစ်ရပ်အနေဖြင့် ဆောင်ရွက်နိုင်ခြင်းမှာလည်း အကြောင်းတရားတစ်ရပ်ဖြစ်၍ အလွန်ပင် ချီးကျူးဂုဏ်ပြုအပ်ကြောင်း ပြောကြားခဲ့ပါသည်။ အမျိုးသမီးအဖွဲ့ ဥက္ကဋ္ဌ၊ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌများမှာ အသက်အရွယ်ကြီးရင့်ကြသူများဖြစ်သော်လည်း ပရိသတ်များအမြင်အတိုင်းပဲဖြစ်ပါတယ်။ လူအိုသော်လည်းစိတ်ပျိုကြသူများဖြစ်ကြ၍ ဂုဏ်ပြု ချီးကျူး ကန်တော့လိုက်ပါတယ်ဟု သဘာပတိမိန့်ခွန်း ပြောကြားသွားပါသည်။

ထိုနောက် အမျိုးသမီးယောဂီစောင့်ရှောက်ရေးအဖွဲ့ဥက္ကဋ္ဌကြီး ဒေါ်မမကြီးက နှုတ်ခွန်းဆက်စကားပြော ကြားပါသည်။

အစီအစဉ်အရ ဆက်လက်၍ အမျိုးသမီးယောဂီစောင့်ရှောက်ရေးအဖွဲ့ ဒုတိယ ဥက္ကဋ္ဌ(၁) အဂ္ဂမဟာသီရိသုဓမ္မသီရိ ဒေါ်ခင်နွဲ့ရီကိုယ်စား ဘဏ္ဍာရေးမှူး အဂ္ဂမဟာသီရိသုဓမ္မသီရိ ဒေါ်အေးအေးကြည်က မိန့်ခွန်းစကားပြောကြားခဲ့ပါသည်။

ထိုနောက် အစီအစဉ်အရ အမျိုးသမီးယောဂီစောင့်ရှောက်ရေးအဖွဲ့၏ (၃၂)နှစ်မြောက် နှစ်ပတ်လည် အစီရင်ခံစာကို အဖွဲ့အတွင်းရေးမှူးဒေါ်ခင်ခင်ထားက ဖတ်ကြားတင်သွင်းပြီး အစည်းအဝေးသို့တက်ရောက်လာကြသော အမှုဆောင်များ၊ အသင်းသားများနှင့် ဧည့်ပရိသတ်တို့က သာဓုသုံးကြိမ်ခေါ်ဆို၍ အတည်ပြုကြပါသည်။

ထိုနောက် အစီအစဉ်အရ အဖွဲ့၏နှစ်ချုပ် ဘဏ္ဍာရေးရှင်းတမ်းနှင့် စာရင်းစစ်အဖွဲ့ အစီရင်ခံစာကို စာရင်းစစ် ဒေါ်ရှုစိန်က ဖတ်ကြားတင်ပြ အတည်ပြုကြပါသည်။

၈-၇-၂၀၁၀ နေ့တွင်ပြုလုပ်သော ပထမအကြိမ် အစည်းအဝေးက အလုပ်အမှုဆောင်(၇)ဦးကို ပြန်လည်ရွေးချယ်ပြီးလျှင် နာယက(၁၁)ဦး၊အမှုဆောင်(၂၇)ဦး၊ အရန်အမှုဆောင်(၄၄)ဦးတို့ဖြင့် ပြန်လည်ဖွဲ့စည်းပေးခဲ့ပါသည်။

အမျိုးသမီးယောဂီစောင့်ရှောက်ရေးအဖွဲ့ အတွင်းရေးမှူး
ဒေါ်ခင်ခင်ထားက(၃၂)နှစ်မြောက်နှစ်ပတ်လည်အစီရင်ခံစာ
ကို ဖတ်ကြားတင်သွင်းနေစဉ်

အမျိုးသမီးယောဂီစောင့်ရှောက်ရေးအဖွဲ့ စာရင်းစစ်
ဒေါ်ရှုစိန်က အဖွဲ့၏နှစ်ချုပ် ဘဏ္ဍာရေးရှင်းတမ်းနှင့်
စာရင်းစစ်အဖွဲ့အစီရင်ခံစာကို ဖတ်ကြားတင်ပြနေစဉ်

၂၀၁၀-၁၁ ခုနှစ် အလုပ်အမှုဆောင်များမှာ
အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်ပါသည်-

အလုပ်အမှုဆောင်များ-

- ၁။ ဒေါ်မမကြီး ဥက္ကဋ္ဌ
- ၂။ ဒေါ်ခင်နွဲ့ရီ ဒုတိယ ဥက္ကဋ္ဌ(၁)
- ၃။ ဒေါ်ရှုကြူ ဒုတိယ ဥက္ကဋ္ဌ(၂)
- ၄။ ဒေါ်ခင်ခင်ထား အတွင်းရေးမှူး
- ၅။ ဒေါ်ခင်ဝင်း(ပုတီးကုန်း)တွဲဖက်အတွင်းရေးမှူး
- ၆။ ဒေါ်အေးအေးကြည် ဘဏ္ဍာရေးမှူး
- ၇။ ဒေါ်ရှုစိန် စာရင်းစစ်

အမှုဆောင်များ-

- ၈။ ဒေါ်အေးကြည်(ပတ္တမြား)
- ၉။ ဒေါ်စန်းကြူ
- ၁၀။ ဒေါ်မြမြစိန်
- ၁၁။ ဒေါ်ကြည်ကြည်
- ၁၂။ ဒေါ်ရီရီခင်
- ၁၃။ ဒေါက်တာဒေါ်ပိုပို
- ၁၄။ ဒေါ်ခင်ခင်လှ
- ၁၅။ ဒေါ်လှကျင်
- ၁၆။ ဒေါ်အေးသန့်

- ၁၇။ ဒေါ်ကျင်ပု
- ၁၈။ ဒေါ်ကျင်တွမ်
- ၁၉။ ဒေါ်လှရီ
- ၂၀။ ဒေါ်ခင်အုန်း
- ၂၁။ ဒေါ်ပွင့်မာခိုင်
- ၂၂။ ဒေါ်ခင်သိန်းသိန်း
- ၂၃။ ဒေါ်သန်းသန်း
- ၂၄။ ဒေါ်ခင်ညို
- ၂၅။ ဒေါ်ခင်ခင်စိန်
- ၂၆။ ဒေါ်ယုယု
- ၂၇။ ဒေါ်လှလှ တို့ဖြင့်ဖွဲ့စည်းထားပါသည်။

အစည်းအဝေးပွဲအပြီးတွင် နန်းပြားခေါက်ဆွဲ
သုတ်၊ ကော်ဖီ+မုန့်၊ သကြားလုံးအအေး တို့ဖြင့် ဧည့်ခံ
လှူဒါန်းကြပါသည်။

သာဓု သာဓု သာဓု

အမျိုးသမီးယောဂီစောင့်ရှောက်ရေးအဖွဲ့.

မြတ်သောနေရာသို့ မြတ်သောအထောက်အပံ့

မဟာစည်သာသနာရိပ်သာကြီးအတွင်း စေတနာသဒ္ဓါတရားအပြည့်ဖြင့်
သန့်ရှင်းရေးဆောင်ရွက်နေကြသော ပုညသင်္ဂဟလူငယ်များ

မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ အံ့ဖွယ်ရှစ်ဖြာ ဂုဏ်အင်္ဂါတို့ဖြင့် စုံလင်စွာ တည်ထောင်တော်မူသည့် သီလသမာဓိ ပညာ သာသနာသုံးရပ်၌ စာပေသင်ကြားဟော ပြောပို့ချခြင်း (ဂန္ထခူရ)၊ ရုပ်တရား နာမ်တရားတို့၏ ဖြစ်မှု ပျက်မှု အရှိတရားနှင့် အမှန်တရားကို ရှုမှတ်ပွား များခြင်း (ဝိပဿနာခူရ) အကျင့်မြတ်ကို မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ တပည့်သား သံဃာတော် မထေရ်မြတ် အဆက်ဆက်တို့မှ တည်တံ့ပြန့်ပွားအောင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက် ပွားများအားထုတ်ခဲ့ကြသည်မှာ ယနေ့ထက်တိုင် အထင် အရှားပင်ဖြစ်သည်။

ထိုမထေရ်သူမြတ်များစွာတို့ထဲမှ ပရိယတ္တိ၊ ပဋိပတ္တိ၊ ပဋိဝေဓ၊ စွမ်းရည်များဖြင့် ထင်ရှား ထက်မြက်သည့် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဆဋ္ဌသီဂီတိပုစ္ဆက အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ မဟာစည် ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် သာသနာတော်အတွက် အကျိုးကျေးဇူးများလှသည့် မထေရ်မြတ်ကြီး ဖြစ်ပေသည်။

မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် မြတ်ဗုဒ္ဓ ၏ သစ္စာလေးပါး မြတ်တရားကို ကိုယ်တော်တိုင် သိမြင်နိုင်ရန် အားထုတ်တော်မူသကဲ့သို့ တပည့် ရဟန်း

ရှင်လူအပေါင်းတို့ကိုပါ သိမြင်နိုင်ကြစေရန် ရည်ရွယ်တော်မူလျက် မဟာစည်သာသနာရိပ်သာကို တည်ထောင်တော်မူခဲ့ရာ သက်တော်ထင်ရှားရှိစဉ်မှသည် စုတိ ကမ္မဇရုပ်ချုပ်ငြိမ်းတော်မူသည်အထိ သတိပဋ္ဌာန်တရား (၄)ပါး အစရှိသော ဘဝလွတ်မြောက်ရေးတရားဒေသ နာများကို ညွှန်ကြားပြသ ဆုံးမတော်မူခဲ့ပေသည်။ ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ အေးမြသည့် သာသနာရိပ်သာတွင် ပြည့်တွင်း-ပြည့်ပမှ ဝိပဿနာတရား ပွားများ အားထုတ်ကြသူများဖြင့် မျက်မှောက်ကာလထိတိုင် စည်ပင်ပြန့်ပွားလျက် ရှိနေဆဲပင်ဖြစ်သည်။

မဟာစည် ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ဝိပဿနာဓမ္မရိပ်သို့ ပုညသင်္ဂဟအသင်း (ရွှေတိဂုံစေတီ တော်)မှ လူငယ်များအဖွဲ့သည် ရိပ်သာတွင် အထောက်အပံ့ကုသိုလ်ပြု လုပ်ငန်းများ ဆောင်ရွက်နိုင်ရန် (၂၃-၁၁-၀၈) တနင်္ဂနွေနေ့မှစ၍ ကုသိုလ်ပြုရန် အခွင့်အရေးရခဲ့ကြသည်။

ပုညသင်္ဂဟလူငယ်များသည် ရွှေတိဂုံစေတီတော်တွင်လည်း ကော်စောများ သန့်ရှင်းရေးနှင့် အထွေထွေ ဝေယျာဝစ္စကုသိုလ်ပြုလုပ်ငန်းများကို ဆောင်ရွက်

ကြရင်း သာသနာတော်အတွက် အကျိုးဖြစ်ထွန်းစေမည့် (သာသနဟိတ)နှင့် လောက အကျိုးပြုစေမည့် (ပရဟိတ)ကုသိုလ်ပြုလုပ်ငန်းများကို စွမ်းနိုင်သည့် ဘက်မှ တတ်စွမ်းသမျှ ကုသိုလ်ပြုလုပ် ကျိုးပါသည်။

ဝိပဿနာတရားရိပ်သာများတွင် စုပေါင်း သန့်ရှင်းရေး ဝေယျာဝစ္စကုသိုလ်များ ပြုကြရင်း သံသရာအတွက် အထောက်အပံ့ဖြစ်စေရန်၊ လေးလ တစ်ကြိမ်ကျ စုပေါင်းသွေးလှူဒါန်းခြင်း၊ အရေးပေါ် သွေးလှူဒါန်းခြင်း၊ သွေးလှူပွဲများတွင် လုပ်အားဒါန ပေးလှူကြခြင်း၊ မျက်ကြည်လွှာစုပေါင်းပေးလှူခြင်း လုပ်ငန်းများကို လူငယ် လူရွယ် အသင်းသူ အသင်း သားများ၏ စုပေါင်းအားကို အခြေပြုလျက် လောက အကျိုးပြု ပရဟိတ လုပ်ငန်းများကို ဆောင်ရွက်နေ သည့် အသင်းပင်ဖြစ်ပါသည်။

မဟာစည်သာသနာရိပ်သာတွင်လည်း မဟာ စည်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ စံကျောင်းတော်၊ သိမ် တော်၊ နာယကဆရာတော်များ၏ စံကျောင်းများ၊ သံဃာတော်၊ သီလရှင်၊ အမျိုးသား၊ အမျိုးသမီးယောဂီ ဆောင်များ၊ နိုင်ငံခြားသား ယောဂီဆောင်များတွင် ကော်ဇောများ ဖုန်စုပ်သန့်ရှင်းခြင်း၊ ကြမ်းတိုက် သန့် ရှင်းခြင်း၊ ရေချိုးခန်း၊ ရေကန်များ၊ သံဃာတော် ကုဋ္ဌိ များနှင့် သန့်စင်ခန်းများအား သန့်ရှင်းခြင်း၊ တံမြက် စည်းလုံးခြင်း စသည့်ကုသိုလ်ပြုလုပ်ငန်းများကို အသင်း ဝင်လူငယ်များ၏ တက်ကြွရွှင်လန်းသော သဒ္ဓါစိတ် အပြည့်အဝဖြင့် ဆောင်ရွက်လျက်ရှိကြပါသည်။ ရှေ့ ဆက်၍လည်း ဝေယျာဝစ္စ အထောက်အပံ့ လုပ်အား ဒါနများ ပြုနေကြဦးမည်သာဖြစ်ပါသည်။

ကြံ့ခဲ ဆံ့ခဲလှသည့် လူ့ဘဝနှင့် ကြံ့နိုင် ဆံ့နိုင် ခဲလှသည့် ရှင်တော်မြတ်ဘုရား၏ သာသနာတော်ကြီး နှင့် ကြုံတွေ့နေကြပြီဖြစ်သော ပုညသင်္ဂဟလူငယ်များ သည် မိမိတို့နည်းတူ အခြားသောလူငယ် လူရွယ်များပါ မိမိတို့ကဲ့သို့ ကုသိုလ်ပြုလုပ်ငန်းများတွင် ပါဝင်နိုင်ကြ ရည်သန်ကြသည်။ ထို့အပြင် လောကနှင့် သာသနာ အကျိုးများမည့် အထောက်အပံ့များကို ရယူနိုင်ကြစေ ရန် သာသနာအခွန်ရှည် တည်တဲ့နေအောင် ကြိုးပမ်း

ဆောင်ရွက်လိုစိတ်များ အမြဲဖြစ်ပေါ်ကြစေရန်တို့ အတွက်လည်း ဆောင်ရွက်လျက်ရှိနေကြပါသည်။

တစ်ဘက်မှလည်း မြတ်ဗုဒ္ဓ၏အလိုတော်ကျ ဘဝလွတ်မြောက်ရေးတရားများ အားထုတ်နိုင်ကြစေ ရန် ပုညသင်္ဂဟလူငယ်များမှ အလေးအနက်ဆန္ဒပြုရင်း မိမိတို့ကိုယ်တိုင်လည်း ပွားများအားထုတ်လျက်ရှိကြပါ သည်။

ထိုလူငယ်များ၏ အထောက်အပံ့ ကုသိုလ်ပြု လုပ်ငန်းများကို အသိအမှတ်ပြု ဖော်ထုတ် တင်ပြခွင့် ပြုပြီး ရိပ်သာတွင်း ကုသိုလ်ပြုလုပ်ငန်းများ ဆောင် ရွက်ခွင့်ပြုပေးကြသော မဟာစည် ဗုဒ္ဓသာသနာနဂ္ဂဟ အဖွဲ့ချုပ် ဥက္ကဋ္ဌကြီး အဘ ဦးဝင်းထိန်အမျိုးပြုသော လူကြီးများ၊ အမျိုးသမီးယောဂီစောင့်ရှောက်ရေး အဖွဲ့ မှ တာဝန်ရှိသူများနှင့် အဘက်ဘက်တို့မှ ကုသိုလ်ပြု ခွင့်ရအောင် ဆောင်ရွက်ပေးခဲ့ကြသော အန်တီခိုင် (ဒေါ်ခိုင်မြင့်ကြူ)၊ အန်တီဝင်း(ဒေါ်ခင်ဝင်း-ပုတီးကုန်း)၊ ရိပ်သာသို့(အထူး)ကူညီပို့ဆောင်ပေးခဲ့သည့် ကိုသိန်းဇံ (မိသားစု-တာမွေ)တို့အား အထူးပင်ကျေးဇူးတင်မဆုံး ဖြစ်ကြရပါသည်ဟု ပုညသင်္ဂဟအသင်းခေါင်းဆောင် ကိုလတ်၊ ကိုစိုး၊ ကိုဇေယျာတို့မှ သီကုံးဖော်ကျူး၍ မှတ်တမ်း စာစောင်များ ရေးသားပေးပို့ခဲ့ကြပါသည်။

သို့ပါသောကြောင့် ပုညသင်္ဂဟလူငယ်များ၏ ဆောင်ရွက်ပြီး ဆောင်ရွက်ဆဲ ဆက်လက်ဆောင်ရွက် သွားကြမည့် ကုသိုလ်ကောင်းမှု အစုစုတို့သည် "မြတ်နိုးဗုဒ္ဓန်ရခြင်း၏ ကောင်းမြတ်သောအကြောင်း အထောက်အပံ့တို့သည် သာ ဖြစ်ပါစေသတည်း"ဟု အမြဲရည်သန်လျက် ကုသိုလ်ပြု လုပ်ငန်းများကို ဆောင်ရွက်သွားကြနိုင်ပါစေရန် ရည်သန်၍ အဓိဋ္ဌာန်ပြု ရေးသားလိုက်ရပါသည်။

ဒေါ်ခင်ဝင်း(ပုတီးကုန်း)
အမျိုးသမီးယောဂီစောင့်ရှောက်ရေးအဖွဲ့

အံ့ဗွယ်သူရဲ ထူးကဲအလှူရှင်

(သို့မဟုတ်)

ခေတ်သစ်ဝိသာခါကျောင်းအစ်မကြီး

ခေတ်သစ်ဝိသာခါ ကျောင်းအစ်မကြီး
အဂ္ဂမဟာသီရိသုဓမ္မသီရိ ဒေါ်ခင်နွဲ့ရီ

ရန်ကုန်မြို့၊ အမှတ်(၁၆) သာသနာ့ရိပ်သာ
လမ်း၊ ဗဟန်းမြို့နယ်တွင် မဟာစည်သာသနာ့ရိပ်သာ
ဟုဆိုလျှင် တစ်ပြည်လုံးသာမက ကမ္ဘာတစ်ဝှမ်းကပါ
သိကြပါသည်။ ဗုဒ္ဓသာသနာတော် နေလို လလိုထွန်း
လင်းတောက်ပအောင် သာသနာပြုနေသော ရိပ်သာ
ကြီးဖြစ်၏။

ဤရိပ်သာကြီးတွင် ဗုဒ္ဓသာသနာနဂ္ဂဟအဖွဲ့
ချုပ်၊ ဟိတေသီအဖွဲ့ နှင့် အမျိုးသမီးယောဂီစောင့်ရှောက်

ရေးအဖွဲ့ဟူ၍ အဖွဲ့ကြီး(၃)ဖွဲ့ ဖွဲ့စည်း၍ တက်ညီ
လက်ညီဆောင်ရွက်လျက်ရှိကြသည်မှာ သာသနာတော်
ကြီးအတွက် အလွန်အလွန် အားတက်ဂုဏ်ယူစရာဖြစ်
ပါ၏။ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များ ချီးကျူးဂုဏ်ယူနေကြပါ၏။

မဟာစည်သာသနာ့ရိပ်သာကြီးတွင် ဗုဒ္ဓသာ
သနာနဂ္ဂဟအဖွဲ့ချုပ်ကြီးက ဦးခေါင်းပိုင်းတာဝန်ဖြစ်ပြီး
ဟိတေသီအဖွဲ့က လက်ျာ(ညာလက်ရုံး)၊ အမျိုးသမီး
ယောဂီစောင့်ရှောက်ရေးအဖွဲ့က လက်ဝဲ(ဘယ်လက်ရုံး)၊
ပန်းညီညီ တက်ညီ လက်ညီ မဟာစည်ဆရာတော်
ကြီး၏ ချမှတ်ခဲ့သော လမ်းစဉ်များကို တသွေမတိမ်း
ဆောင်ရွက်နေကြသည်ကို ရိပ်သာသို့ ရောက်ဖူးသူတိုင်း
တွေ့မြင်နိုင်ပါသည်။ လိုလေသေးမရှိ ဘက်စုံပြည့်စုံ
အောင် အားကြိုးမာန်တက် လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်နေ
ကြပါသည်။

အမျိုးသမီးယောဂီစောင့်ရှောက်ရေးအဖွဲ့၏
ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌကြီး **အဂ္ဂမဟာသီရိသုဓမ္မသီရိ
ဒေါ်ခင်နွဲ့ရီ** တို့မိသားစု သည် ဥက္ကဋ္ဌကြီး ဦးပွင့်ကောင်း
သက်ရှိထင်ရှားရှိစဉ်က အတိုင်းပင် သာသနာပြုအမှု
ကို စဉ်ဆက်မပြတ် ဆောင်ရွက် လျက်ရှိပါသည်။ ထို့
ကြောင့်ပင် မဟာစည်သာသနာ့ရိပ်သာကြီး၌ **သာသနာ
မိခင်ကြီး ဒေါ်ခင်နွဲ့ရီ** ဟုပင် ဂုဏ်ပြုခေါ်ဝေါ်နေကြရ
ပါသည်။

အစ်မကြီးဒေါ်ခင်နွဲ့ရီ ရွှေပုစွန်မိသားစုက
ရိပ်သာကြီးအတွက် ဘာလိုသနည်း၊ လိုအပ်သမျှကို

မဟာစည်သာသနာ့ရိပ်သာ
သုခဝါသီ အမျိုးသမီးယောဂီဆောင်နှင့် ဟိတေသိန္ဒရ်ထပ်မွှောရုံ
အလှူငွေများ

၇၆ချက်ချင်လန်(ထိုင်ဝမ်)နှင့် ဖခင်-
 ဦးကျင်စိန်+မိခင်ဒေါ်သိန်းကျင်တို့အားအမျိုးထား၍
 သမီး မတင်တင်၊မတင်မြ၊မခင်လှ မိသားစု၊ အမှတ်
 (၂၄)၊လမ်း(၉၀)၊ကန်တော်ကလေး၊ မင်္ဂလာ
 တောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ရန်ကုန်မြို့က ၂၄-၇-၂၀၁၀
 စနေနေ့တွင် “သုခဝါသီအမျိုးသမီးယောဂီ ဆောင်”
 ဆောက်လုပ်ရန်အတွက် အလှူငွေကျပ် သိန်း(၅၀)
 တိတိကို လှူဒါန်းနေစဉ်။

နှစ်ဘက်သော မိဘများဖြစ်ကြသော
 ဦးကျော်+ ဒေါ်နုနု၊ ဦးစောအောင်+ဒေါ်နန်းဖွားမြိုင်
 တို့အားရည်စူး၍ဦးမေအောင်+ ဒေါ်နန်းလီမိမိအောင်၊
 သားသမီးများ- ဗိုလ်ကြီး နန်းကေသီအောင်၊
 မနန်းချယ်ရီအောင်၊ ကိုအောင်ဗိုလ်ထိုက်+
 မနန်းနန္ဒာအောင် မိသားစု၊ အမှတ် ၃၄(က)၁၀၄-
 လမ်း၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန် မြို့က ၁၄-
 ၈-၂၀၁၀ စနေနေ့တွင် “သုခဝါသီ အမျိုးသမီး
 ယောဂီ ဆောင် ” ဆောက်လုပ်ရန်အတွက်
 အလှူငွေကျပ် သိန်း(၅၀)တိတိကို လှူဒါန်းနေစဉ်။

ရန်ကုန်မြို့၊ မရမ်းကုန်းမြို့နယ်၊ (၉)မိုင်၊ ဝိဇ္ဇာ
 လမ်း၊ အမှတ်(၁၈)နေ ဦးခင်မောင်ဦး(ညွန့်ကြားရေး
 မျိုးချုပ်- ငြိမ်း)+ဒေါ်သန်းသန်းစော(သုဓမ္မသီရိ)
 သမီး-ဒေါက်တာမြတ်မြတ်ဦး၊ သား-ကိုကျော်ထင်ဦး
 (U.S.A) မိသားစုတို့က အသစ်ပြန်လည် တည်
 ဆောက် မည့် “ဟိတေသိန္ဒရ်ထပ်မွှောရုံကြီး”အတွက်
 ဒုတိယအကြိမ် အလှူငွေကျပ်သိန်း(၂၀)တိတိကို
 ပေးအပ်လှူဒါန်းနေစဉ်။

မဟာဥဉ္ဇာသမ္ဘုရင်္ဂိယာ
 ထာဝရဆွမ်းပဒေသာပင် နှင့် လောက်ရေသန့်
 မ၊ တည်တံ့လှူဒါန်းများ

ရန်ကုန်မြို့၊ ကမာရွတ်မြို့နယ်၊ တက္ကသိုလ်
 ရိပ်သာလမ်း၊ ခြံအမှတ်(၁၀၃)နေ ဦးညီညီကျော်+
 ဒေါ်လွင်နှင်းနှင်း၊ သား-မောင်သန်းကျော်ဆက်၊
 သမီး-မရွှန်းလဲ့မေ မိသားစုတို့က “ဦးညီညီကျော်
 မွေးနေ့မင်္ဂလာ” အလှူအဖြစ် ၂၁-၆-၂၀၁၀
 တနင်္လာနေ့တွင် “ထာဝရဆွမ်းပဒေသာပင်” အပင်
 (၁၀၀)အတွက် အလှူတော်ငွေ ကျပ်(၁၀)သိန်းတိတိ
 ကို လှူဒါန်းနေစဉ်။

ရန်ကုန်မြို့၊ ကမာရွတ်မြို့နယ်၊ တက္ကသိုလ်
 ရိပ်သာလမ်း၊ ခြံအမှတ်(၁၀၃)နေ ဦးညီညီကျော်+
 ဒေါ်လွင်နှင်းနှင်း၊ သား-မောင်သန်းကျော်ဆက်၊
 သမီး-မရွှန်းလဲ့မေ မိသားစုတို့က “ဦးညီညီကျော်
 မွေးနေ့မင်္ဂလာ” အလှူအဖြစ် ၂၁-၆-၂၀၁၀
 တနင်္လာနေ့တွင် “ထာဝရသောက်ရေသန့်” အတွက်
 အလှူတော်ငွေ ကျပ်(၁၀)သိန်းတိတိ ကို လှူဒါန်း
 နေစဉ်။

ရန်ကုန်မြို့၊ ဗဟန်းမြို့နယ်၊ သာသနာ့
 ရိပ်သာလမ်း၊ အမှတ်(၇၃/ A3)နေ ဗုဒ္ဓသာသနာ
 နဂ္ဂဟအဖွဲ့ချုပ် အမှုဆောင် ဦးသိန်းထိုက်ဦး+
 ဒေါ်မျိုးမျိုးမင်း၊ သမီး-မဇေဇင်ဦး မိသားစုတို့က
 “ထာဝရသောက်ရေသန့်” အတွက် မ၊တည်
 အလှူငွေ ကျပ်(၁၀) သိန်းတိတိကို လှူဒါန်းနေ
 စဉ်။

မဟာစည်သာသနာ့ရိပ်သာ
 ဟိတေသီအဖွဲ့၏
အလုပ်အမှုဆောင်များ ရွေးချယ်ပွဲကျင်းပခြင်း

၁၉၇၂-ခုနှစ်၊ ဝါခေါင်လပြည့်ကျော်(၁၁)ရက်၊ (၅-၉-၂၀၁၀) တနင်္ဂနွေနေ့၊ နေ့လယ် (၁၂:၀၀)နာရီတွင် ဟိတေသီအဖွဲ့၏ အလုပ်အမှုဆောင်များ ရွေးချယ်ပွဲကျင်းပပြုလုပ်ပါသည်။

ရွေးချယ်ပွဲတွင် ဗုဒ္ဓသာသနာ့နဂါယကအဖွဲ့ချုပ် အတွင်းရေးမှူး ဦးဖုန်းမြင့်က သဘာပတိအဖြစ် ဆောင်ရွက်ပြီးလျှင် ရွေးချယ်ပွဲကို တာဝန်ယူ ကြီးကြပ်ဆောင်ရွက်ပါသည်။ အခမ်းအနားမှူးအဖြစ် ဟိတေသီအဖွဲ့ ရုံးအဖွဲ့မှူး ဦးစံထွန်းက ဆောင်ရွက်ပါသည်။

အမှုဆောင်များအားလုံး စုံညီစွာ တက်ရောက်ကြပါသည်။

အောက်ပါအလုပ်အမှုဆောင်များကို ရွေးချယ်ခဲ့ကြပါသည်-

၁။ ဦးကျော်	ဥက္ကဋ္ဌ
၂။ ဦးလှမောင်	ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌ(၁)
၃။ ဦးဝင်းဆွေ	ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌ(၂)
၄။ ဦးဝင်းကြည်	အတွင်းရေးမှူး
၅။ ဦးသိန်းကျော်	တွဲဖက်အတွင်းရေးမှူး
၆။ ဦးတင့်ဆွေ	ဘဏ္ဍာရေးမှူး
၇။ ဒေါ်သန်းညွန့်	စာရင်းစစ်

ဟိတေသီအဖွဲ့ အလုပ်အမှုဆောင်များ
 ဟိတေသီအဖွဲ့ (၁၃၇၂-၁၃၇၃-ခုနှစ်၊ ၂၀၁၀-၂၀၁၁-ခုနှစ်)

ဝဲမှယာ- ဒေါ်သန်းညွန့်၊ ဦးတင့်ဆွေ၊ ဦးလှမောင်၊ ဦးကျော်၊ ဦးဝင်းဆွေ၊ ဦးဝင်းကြည်၊ ဦးသိန်းကျော်၊ စာရင်းစစ်၊ ဘဏ္ဍာရေးမှူး၊ ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌ(၁)၊ ဥက္ကဋ္ဌ၊ ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌ(၂)၊ အတွင်းရေးမှူး၊ တွဲဖက်အတွင်းရေးမှူး

“တနင်္ဂနွေသန္တရဗျူဟာ”

မဟာစည်သာသနာ့ရိပ်သာကြီးအတွင်း၌ စေတနာ့သဒ္ဓါတရားအပြည့်ဖြင့် သန့်ရှင်းရေးဆောင်ရွက်နေကြသော တနင်္ဂနွေသန္တရဗျူဟာများ

မဟာစည်သာသနာ့ရိပ်သာဝင်းအတွင်း အဆောက်အဦးများ များလာသည်နှင့်အမျှ ထပ်၍ပင် တိုးပွားလာနိုင်သော အနေအထား မျိုးဖြစ်နေပါသည်။ ထိုအဆောက်အဦး များ၏ ပြင်ပပတ်လည် သာယာလှပ ရေးနှင့် သန့်ရှင်းရေးများအတွက် အထူးလိုအပ် လျက်ရှိရာ အဖွဲ့ချုပ်၏ ဦးဆောင်မှုဖြင့် တနင်္ဂနွေနေ့ နံနက်ပိုင်း သန့်ရှင်းရေးအဖွဲ့(၁) နှင့် တနင်္ဂနွေ ညနေပိုင်း သန့်ရှင်း ရေးအဖွဲ့ (၂)ဟူ၍ (၂)ဖွဲ့ ပေါ်ထွက်လာခဲ့ပါသည်။

ရန်ကုန်မြို့၊ မဟာစည်သာသနာ့ရိပ်သာဝင်း ကြီးအတွင်း လက်ရှိအနေအထားသည် အဆောက် အဦးပေါင်း(၉၀)နီးပါးခန့် ရှိနေပါသည်။ ကျေးဇူးတော် ရှင်မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ နည်းနိဿယ အတိုင်း တရားဘာဝနာ အားထုတ်နေသော ရဟန်း၊ သံဃာ၊ သီလရှင်နှင့် အမျိုးသား-အမျိုးသမီး ယောဂီ များသည်လည်း စိတ်ချမ်းမြေ့စွာနှင့် ကြိုးစားအားထုတ် လျက်ရှိနေပါသည်။ ၎င်းရဟန်းသံဃာယောဂီများ နေ ထိုင်ရာအဆောက်အဦးများမှာ လိုအပ်သော သန့်ရှင်း ရေးလုပ်အားပေးခြင်း တာဝန်ကို ထမ်းဆောင်နိုင်ရန် စေတနာ့သဒ္ဓါတရားထက်သန်သော လုပ်အားပေးများ နှင့် ဝိုင်းဝန်းလုပ်ကိုင်မှုသာရနိုင်မည်ဖြစ်ပါသည်။

ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရား ကြီးလက်ထက်တော်မူစ၍ ဩဝါဒါစရိယဆရာတော် ကြီးများ အဆက်ဆက် ဗုဒ္ဓသာသနာ့ဂုဏ်အဖွဲ့ချုပ် ဥက္ကဋ္ဌကြီး များအဆက်ဆက်တွင် ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြ သော သန့်ရှင်းရေးလုပ်အားပေးအဖွဲ့များ များစွာရှိခဲ့ပါ သည်။ ၎င်းအဖွဲ့များတွင် အစဉ်အဆက် မိသားစုအဖွဲ့ လိုက် သန့် ရှင်းရေးဆောင်ရွက်ပေးခြင်းနှင့် နောက်ပိုင်း ပြင်ပ သန့် ရှင်းရေးလုပ်အားပေးအဖွဲ့များနှင့် ဆောင် ရွက်ရာမှ ယခု တနင်္ဂနွေသန့်ရှင်းရေးလုပ်အားပေးများမှ ဆောင်ရွက် လျက်ရှိနေပါသည်။

သန့်ရှင်းရေးအဖွဲ့(၁)သည် ယခင်အဖွဲ့ဟောင်း မှ လုပ်အားပေးများအပြင် ထပ်မံတိုးချဲ့ စည်းရုံးထား သော လူငယ်မောင်မယ်များ ပါဝင်သည့် အဖွဲ့ဖြစ်ပြီး သန့်ရှင်းရေးအဖွဲ့(၂)သည် ပြင်ပမှ မိသားစုများ၊ မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းများ စုပေါင်း၍ သဒ္ဓါတရား ထက်သန်စွာဖြင့် အပတ်စဉ် တနင်္ဂနွေနေ့တိုင်း ကား(၂) စီးဖြင့် လာရောက်လုပ်ကိုင်သောအဖွဲ့ဖြစ်ပါသည်။ အဖွဲ့ (၂)ဖွဲ့တွင် တစ်ဖွဲ့လျှင် လုပ်အားပေးအင်အား အယောက်(၃၀)မှ (၄၀)အထိရှိကြောင်းသိရပါသည်။

သန့်ရှင်းရေးဆိုသည်မှာလည်း တစ်ကြိမ် တစ်ခါနှင့်မပြီးဘဲ စဉ်ဆက်မပြတ် လုပ်ဆောင်ရမည့် လုပ်ငန်းအဖြစ်ခံယူထားပါသည်။ ထိုတာဝန်ကြီးကို မိမိ တို့တတ်နိုင်သရွေ့ သဒ္ဓါစိတ်ဓာတ်တူညီမျှသော လူငယ် မောင်မယ်များသည် အားလပ်သော တနင်္ဂနွေနေ့တိုင်း ရိပ်သာဝင်းအတွင်း သန့်ရှင်းပြီး ကျန်းမာရေးနှင့်ညီ ညွတ်၍ အဆောက်အဦးများ တင့်တယ်လှပခြင်းရှိစေ ရန် မိသားစုစိတ်ဓာတ်ဖြင့် စုပေါင်းဆောင်ရွက်ကြမည် ဖြစ်ကြောင်းတင်ပြလိုက်ပါသည်။

မြို့မ ရဝေထွန်း

သန်လျင်မြို့၊ ဓမ္မိကာရုံမဟာစည်သာသနာရိပ်သာ
 သုနန္ဒာ(၃-ထပ်)အမျိုးသမီးယောဂီဆောင်
 ပန္နက်တင်မင်္ဂလာအခမ်းအနားနှင့် အလှူငွေပေးအပ်ပွဲ

မဟာစည်သာသနာရိပ်သာကြီး၏ နာယကဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တဇဋိလ
 (သာသနဓဇ သီရိပဝရ ဓမ္မာစရိယ၊ ဝိနယပါဠိပါရဂူ၊ အဂ္ဂမဟာကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ)နေပြည်တော်-
 ပျဉ်းမနားဆရာတော်ကြီး(၈)ပါးသီလချီးမြှင့်နေစဉ်

၁၃၇၂-ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လဆန်း(၄)ရက်
 (၁၂-၁၀-၂၀၁၀)အင်္ဂါနေ့၊ နံနက်(၉)နာရီအချိန်တွင်
 သန်လျင်မြို့၊ ဓမ္မိကာရုံ မဟာစည်သာသနာရိပ်သာ
 အတွင်း၌ မိသားစု အလှူရှင်များ၏ မတည်လှူဒါန်း
 ငွေနှင့် အများပြည်သူ စုပေါင်းလှူဒါန်း ဆောက်လုပ်
 မည့် “သုနန္ဒာ (၃)ထပ်အမျိုးသမီးယောဂီဆောင်” ပန္နက်
 တင်မင်္ဂလာနှင့် အလှူငွေ ပေးအပ်ပွဲ အခမ်းအနားကို
 ကျင်းပပြုလုပ်ပါသည်။

ထိုအခမ်းအနားသို့ ရန်ကုန်မြို့၊ မြသိန်းတန်
 ဆရာတော်ကြီး၊ ကင်းရွာဆရာတော်ကြီး၊ မဟာစည်
 သာသနာရိပ်သာကြီးမှ ဆရာတော် သံဃာတော်များ၊
 ဗုဒ္ဓသာသနာနဂ္ဂဟ အဖွဲ့ချုပ်မှ ဥက္ကဋ္ဌကြီးဦးဝင်းထိန်၊
 တွဲဖက်အတွင်းရေးမှူးဦးလှမြင့်၊ ဟိတေသီအဖွဲ့မှ
 အတွင်းရေးမှူး ဦးဝင်းကြည်၊ ဘဏ္ဍာရေးမှူး

ဓမ္မိကာရုံမဟာစည်သာသနာရိပ်သာအတွင်း၌ ဆောက်လုပ်မည့်
 သုနန္ဒာ ၃-ထပ်အမျိုးသမီးယောဂီဆောင်

နေပြည်တော်ပျဉ်းမနားဆရာတော်ကြီးက
ပန္နက်တင်မင်္ဂလာချီးမြှင့်နေစဉ်

ဦးတင့်ဆွေနှင့် အမှုဆောင်များ၊ ဓမ္မိကာရုံ မဟာစည် သာသနာရိပ်သာမှ အကျိုးတော်ဆောင်များ၊ အလှူရှင်များနှင့် ဖိတ်ကြား ထားသူများ တက်ရောက်ကြပါသည်။ ထိုအခမ်းအနား တွင် အခမ်းအနားမှူး အဖြစ် မဟာစည်သတင်းလွှာ တာဝန်ခံ အယ်ဒီတာ-ဦးသန်းအောင် (စာရေး ဆရာ မင်းသိဒ္ဓိ)က ဆောင်ရွက်ပါသည်။

နံနက်(၉)နာရီတိတိအချိန်တွင် “နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ”သုံးကြိမ် ရွတ်ဆို ဘုရားရှိခိုးကန်တော့၍ ပန္နက်တင်မင်္ဂလာနှင့် အလှူငွေပေးအပ်ပွဲအခမ်းအနားကို ဖွင့်လှစ်ပါသည်။

အစီအစဉ်အရ မဟာစည်သာသနာရိပ်သာကြီး၏ နာယကဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တဇဋ္ဌိလ(သာသနဓဇ သီရိပဝရ ဓမ္မာစရိယ၊ ဝိနယပါဠိပါရဂူ၊ အဂ္ဂမဟာကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ)နေပြည်တော်-ပျဉ်းမနားဆရာတော်ကြီးက (၈)ပါးသီလချီးမြှင့်ပြီးလျှင် ဆရာတော်၊ သံဃာတော် (၁၅)ပါးတို့က မေတ္တာသုတ်နှင့် ကမ္မဝါစာများ ချီးမြှင့်ကြပါသည်။

ထိုနောက် ဆရာတော် သံဃာတော်များအား အလှူရှင်များက သင်္ကန်းဒွိစုံနှင့် လှူဖွယ်ဝတ္ထုပစ္စည်း

များ ဆက်ကပ်လှူဒါန်းကြပြီးလျှင် သုနန္ဒာ(၃-ထပ်) အမျိုးသမီး ယောဂီဆောင်ဆောက်လုပ်ရန်အတွက် အလှူငွေများကို အလှူရှင်များက ဓမ္မိကာရုံ မဟာစည် သာသနာရိပ်သာ အကျိုးဆောင်အဖွဲ့ အမှုဆောင်များသို့ ပေးအပ်လှူဒါန်းကြပါသည်။

နံနက်(၉)နာရီ(၄၅)မိနစ်အချိန်တွင် သုနန္ဒာ (၃-ထပ်) အမျိုးသမီးယောဂီဆောင် ပန္နက်တင် မင်္ဂလာ အခမ်းအနားကို ဆရာတော်၊ သံဃာတော်များ ဦးဆောင်၍ ပန္နက်ရိုက် ချီးမြှင့်ကြပါသည်။

ထိုနောက် နောက်ဆုံးအစီအစဉ်အရ သဒ္ဓမ္မသုံးဖြာ သာသနာသုံးရပ်၊ အရှည်ခန့်၍ တည်တဲ့ပြန့်ပွားထွန်းကားပါစေခြင်းအကျိုးငှါ “ဗုဒ္ဓသာသနံ စိရံ တိဋ္ဌတု” သုံးကြိမ်ရွတ်ဆို ဆုတောင်းကာ ပန္နက်တင် မင်္ဂလာနှင့် အလှူငွေ ပေးအပ်ပွဲအခမ်းအနားကို အောင်မြင်စွာရုပ်သိမ်းလိုက်ပါသည်။

ဦးအောင်ကိုကို(အတွင်းရေးမှူး)
ဓမ္မိကာရုံမဟာစည်သာသနာရိပ်သာအကျိုးဆောင်အဖွဲ့
သန်လျင်မြို့။

သုနန္ဒာ ၃-ထပ် အမျိုးသမီးယောဂီဆောင် ပန္နက်တင်မင်္ဂလာနှင့် အလှူငွေပေးအပ်ပွဲအခမ်းအနားသို့ ကြွရောက်လာကြသော အမှုဆောင်များ၊ အလှူရှင်များနှင့် ဧည့်ပရိသတ်များ

သန်လျင်မြို့
ဓမ္မိကာရုံမဟာစည်သာသနာ့ရိပ်သာ
အလှူရှင်များ

တောင်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ချယ်ရီဥယျာဉ်
မြို့တော်၊ အမှတ်(၁၃/ A)နေ ဒေါ်မြမြနွဲ့ မိသားစုက
သန်လျင်မြို့၊ ဓမ္မိကာရုံမဟာစည်သာသနာ့ရိပ်သာ
“သန္တိသုခဓမ္မာရုံတော်ကြီး”၏ မျက်နှာကျက်လုပ်ငန်း
အတွက် အလှူငွေကျပ် ၇၈,၃၄,၀၀၀/- (ကျပ် ခုနစ်
ဆယ့်ရှစ်သိန်း၊ သုံးသောင်း၊ လေးထောင်) တိတိကို
ကျောင်းအကျိုးတော်ဆောင်အဖွဲ့ထံ လှူဒါန်းနေစဉ်။

ဆ ရာမ ကြီး - ဒေါ်သန်းသန်းအေး
(အထက-၆-အလုံ၊ ရန်ကုန်မြို့) ပညာရေးမိသားစု
တို့က သန်လျင်မြို့၊ ဓမ္မိကာရုံ မဟာစည်သာသ
နာ့ရိပ်သာ၊ “(၃)ထပ်အမျိုးသမီးယောဂီဆောင်”
တစ်ခန်းအတွက် အလှူငွေကျပ် ၂၂,၀၀,၀၀၀/-
(ကျပ်သုံးဆယ့်နှစ်သိန်း) တိတိကို ကျောင်းအကျိုး
တော်ဆောင်အဖွဲ့ထံ လှူဒါန်းနေစဉ်

တောင်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ချယ်ရီဥယျာဉ်
မြို့တော်၊ အမှတ်(၁၃/ A)နေ ဦးသူရိန် +
ဒေါ်ခင်စပါယ်လွင်၊ သား-မောင်ညဏ်လင်းခန့်၊
သမီး-မသော်တာလင်းထူး တို့က “သန္တိသုခဓမ္မာရုံ
တော်ကြီး” ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းရေးလုပ်ငန်းနှင့်
ကျောင်းအဝင်လမ်းဟောင်း ပြုပြင်ခြင်းလုပ်ငန်း
အတွက် အလှူငွေကျပ် ၁၁,၅၀,၀၀၀/- (ကျပ်တစ်
ဆယ့်တစ်သိန်း၊ ငါးသောင်း) တိတိကိုလှူဒါန်းနေစဉ်။

သန်လျင်မြို့ ဓမ္မိကာရုံမဟာစည်သာသနာ့ရိပ်သာ အလှူရှင်များ

ဦးအောင်ကိုကို+ဒေါ်မြင့်မြင့်ဝင်း၊ သား-
မောင်ပုည၊သမီး-မြရည်နန္ဒာအောင် (“ဧကမ္ဘာ”
မြန်မာတိုင်းရင်းဆေးမိသားစု) အမှတ်-
၁၃၄/တက္ကသိုလ်ရိပ်သာလမ်းသစ်၊ ကုက္ကိုင်း၊ဗဟန်း
မြို့နယ်၊ရန်ကုန်မြို့၊ သန်လျင်မြို့၊ ဓမ္မိကာရုံ
မဟာစည်သာသနာ့ရိပ်သာ၊ “သန္တိသုခဓမ္မာရုံတော်
ကြီး” အတွက် အလှူငွေကျပ် (၁၅)သိန်း (ကျပ်
တစ်ဆယ့်ငါးသိန်း)တိတိကို ကျောင်းအကျိုးတော်
ဆောင်အဖွဲ့ထံ လှူဒါန်းနေစဉ်။

အင်းမမြို့၊ ဗိုလ်ရုံလမ်းနေ ဦးလှဝင်း+
ဒေါ်လှဌေး မိသားစုတို့က၊ သန်လျင်မြို့၊ ဓမ္မိကာရုံ
မဟာစည်သာသနာ့ရိပ်သာ၊ “သန္တိသုခဓမ္မာရုံတော်
ကြီး”ဆောက်လုပ်ရေး လုပ်ငန်းအတွက် အလှူငွေ
ကျပ်(၁၀)သိန်းတိတိကို ကျောင်းအကျိုးတော်
ဆောင်အဖွဲ့ထံ လှူဒါန်းနေစဉ်

နှစ်ဘက်သောမိဘများနှင့် ဒေါ်အုန်းအား
အမှူးထား၍ ပဲခူးတိုင်း၊ အင်းမမြို့၊ အလယ်ရပ်နေ
ဦးရဲစိုးဦး+ဒေါ်ရီရီဆွေ မိသားစုတို့က သန်လျင်မြို့၊
ဓမ္မိကာရုံ မဟာစည်သာသနာ့ရိပ်သာ “သန္တိသုခ
ဓမ္မာရုံတော်ကြီး” ဆောက်လုပ်ရေးလုပ်ငန်းအတွက်
အလှူငွေကျပ် (၁၀)သိန်းတိတိကို ကျောင်းအကျိုး
တော်ဆောင်အဖွဲ့ထံ လှူဒါန်းနေစဉ်။

ချက်ခြင်းအလှူငွေထည့်၊ ချက်ခြင်းဆောင်ရွက်ပေး၏။ အလှူငွေများ လှူဒါန်းမှုများကလည်း များလှပါဘိတော့။ အလွန်ခန့်ထည် ကျက်သရေရှိလှသော မဟာစည် မွေဗိမာန်တော်ကြီး တည်ဆောက်ခဲ့ရာတွင် ကျပ်သိန်း ပေါင်း(၆၃၀၀) မ၊တည်လှူဒါန်းပြီး အများထည့်ဝင်သော အလှူငွေများဖြင့် သိန်းပေါင်း(၁၃၀၀၀) ခန့် ကုန်ကျကာ ပြီးမြောက်အောင်မြင်ခဲ့ပါသည်။

အစ်မကြီးက (၉-၃-၂၀၁၀)နေ့ကလည်း အသက်(၈၄)နှစ်ပြည့် မွေးနေ့အလှူတော်မင်္ဂလာ အခမ်းအနားကို မဟာစည်သာသနာ့ရိပ်သာကြီး၌ ပြုလုပ်ခဲ့၏။ ထိုနေ့ က ဒါနပြုခဲ့မှုများမှာ ဆရာတော်(၁၀)ပါးတို့အား ငွေကျပ် ၅၀၀၀၀/-စီနှင့် သင်္ကန်းတစ်စုံစီ၊ ဩဝါဒ ဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တသံဝရ ဆေးကုသရန် အတွက် (ဆရာတော်ကြီး ဆေးရုံတက်သည်မှ စံလွန်တော်မူသည်အထိ) ငွေကျပ်သိန်း(၉၀)ကို လှူဒါန်းခဲ့ပါသည်။ ထိုမွေးနေ့အလှူအဖြစ် မဟာစည်သာသနာ့ရိပ်သာကြီးတစ်ခုလုံး ရှိ သံဃာတော်များ၊ ယောဂီများ၊ ဝန်ထမ်းများအားလုံး တို့အတွက် အရက်ဆွမ်း၊ နေ့ဆွမ်း ဆက်ကပ်ခြင်း၊ ကျွေးမွေးခြင်း၊ မွေးနေ့တွင် ဖိတ်ကြားထားသော ဆွေမျိုးညာတကာ မိတ်သင်္ဂဟဧည့်သည်တော်များအား ကျွေးမွေး ဧည့်ခံခြင်းစသည် အလှူဒါနကြီးကို ပြုလုပ်ခဲ့ရာ ကျပ်သိန်းပေါင်းများစွာ ကုန်ကျခဲ့ပါသည်။ လိုလေသေးမရှိ ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ဧည့်ခံ ကျွေးမွေး ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ မွေးနေ့မင်္ဂလာပွဲသို့ ကြွရောက်လာကြသော ဧည့်ပရိသတ်များက “အစ်မကြီး ဒေါ်ခင်နွဲ့ရီ ကျန်းမာပြီး သက်တော်ရာကျော်ရှည်ပါစေ ယခုထက် ပို၍ လှူဒါန်း နိုင်ပါစေ”ဟု ဆုမွန်ကောင်း

တောင်းကြပါသည်။ စာရေး သူသည် “ရှားမှရှားသော အစ်မကြီးဒေါ်ခင်နွဲ့ရီပဲ၊ တကယ့်သာသနာ့မိခင်ကြီးပါပဲ၊ ရှိလို့လှူ လှူလို့ရှိနေ တာပဲ”ဟု ပါးစပ်မှ တွတ်တွတ်ပြောပြီး မုဒိတာပွားနေမိပါ၏။ ကြက်သီးမွေးညှင်း ထလောက်အောင် ပီတိ သောမနဿ တဖွားဖွား ဖြစ်မိရပါ၏။

ဆက်လက်၍ “သာသနာ့မိခင်ကြီး၊ ရွှင်လန်းချမ်းမြေ့ပါစေ၊ သက်တော်ရာကျော်ရှည်ပါစေ၊ အစ်မကြီးနှင့်တကွ ရွှေပုစွန်မိသားစုများပါ ကျန်းမာရွှင်လန်း ချမ်းမြေ့စွာနှင့် ဆက်ခါဆက်ခါ သာသနာတော်ကြီးအကျိုး သယ်ပိုးဆောင်ရွက်နိုင်ကြပါစေ”ဟု ဆုမွန်ကောင်းတောင်းလိုက်ရပါသည်။

“လူနတ်၊ဗြဟ္မာ သတ္တဝါမှန်သမျှလည်း
ရွှင်လန်းချမ်းမြေ့ကြပါစေ”
ကောင်းကျိုးလိုရာဆန္ဒများလည်း
ပြည့်ဝကြပါစေ။

တက္ကသိုလ် စိုးယဉ်
၄-၇-၂၀၁၀

“ HOW TO LIVE WITHOUT ANXIETY ”

BY NĀYAKA MYITTHA SAYĀDAW, VEN. U VĀSAVA
MAHĀSĪ MEDITAION CENTRE, YANGON, MYANMAR

Today I am going to deliver you a Dhamma Talk on “How to lead a life free from anxiety or grief”, it is “Soka” in Pāli meaning troubled state of mind. According to the Abhidhamma, it is Domanassa Cetasika – Dukkha – Vedanā mentally painful or disagreeable feeling. Grief or anxiety is always associated with antipathy and grudge and therefore Karmically unwholesome.

Everyone wishes to live peacefully and happily free from anxiety or grief. Yet, they are inevitably afflicted with grief somehow or other in their lifetime. When we scrutinize the root cause, it is found that people are immersed in woeful state due to one of the five forms or ruination or loss i.e. Byassana in Pāli.

The five forms or ruination or loss are: -

1. Nāti Byassana (loss of kin or relatives)
2. Bhoga Byassana (loss of wealth or means)
3. Roga Byassana (deterioration of health due to illness)
4. Ditthi Byassana (dissolution of noble concepts)
5. Sīla Byassana (dissolution of probity)

When one encounters any of these five forms of ruination or loss one is overwhelmed by anxiety or grief. Then, another cause of

anxiety or grief is due to one of the four “Āsava or cankers (syn: influxes, taints, corruptions). They are the four fluxions of 1. desite, 2. craving , 3. Wrong view, 4. ignorance. Let us verify this cause with example sometime later.

It is most important to know how to expel grief or anxiety. It can only be achieved by the Lord Buddha's Dhamma. The Lord Buddha's Dhamma can only achieve it. The Lord Buddha has advocated the sure way of eradication of grief in has admonishment on Satipathāna Sutta or the four foundations of mindfulness as such: O! Dear sons and daughters! “Ekāyano”. There is no other way, Satipathāna Vipassanā meditation is the one and only way for you all to attain Nibbāna and deliverance from anxiety, grief and all kinds of suffering.

Now, let us study about someone who made use of the Lord Buddha's admonishment to eliminate his grief as recorded in Canonical texts. The incident took place in Indian Capital city of Rājagaha over 2500 years ago. At that time the Lord Buddha was residing at the King Bimbisāra maharaja's Veluvana garden monastery.

As was the customary of the laity to seek solace from the Buddha, Dhamma and

Sangha whenever they were afflicted with calamities, one day Mahārājā King Bimbisāra's youthful son, prince Abhaya Rājakumāra appeared before the Lord Buddha. He bowed down in front of the Lord Buddha wailing and imploring to quench his grief stricken burning heart at the death of his beloved dancer girl.

The accident happened at the height of entertainment party for the youthful prince given in honor of his victorious achievements on the battlefield. The king father granted his son seven days of sovereign power with all the luxuries and grandeur. On the last day of festivities, while the young beautiful dancer was charming the youthful prince with all her art and craft, she dropped dead at the climax of the garden revelry.

He was so tormented by this harsh catastrophe he felt as if his heart and soul were burning under seven scorching sun. In the midst of his tragedy it came to his senses that Lord Buddha is the only refuge to alleviate his suffering. In so thinking he went to the Lord Buddha immediately after the cremation of the young dancer girl.

On arrival at the Lord Buddha's monastery he instantly entreated the Lord Buddha to extinguish his burning heart. With sweet, compassionate voice, the Lord Buddha consoled him thus: O! Young Prince brace yourself up, be mindful and do not be desperate. Due to your firm attachment to this girl, you have shed infinite amount of tears at the loss of her in your past existences. On

hearing the Lord Buddha's soothing words, the young prince's grief alleviated and became remorseful in the wake of apprehension at the prospect of a continuum of rebirths and suffering.

Then the Lord Buddha continued: - Now be attentive, be cautious and just consider how your body is like a King's decorated coach which gradually lost its grandeur and finally disintegrate. Your body, a composite of five aggregates of physical and mental phenomena is impermanent, arising and dissolving moment to moment. It is unsatisfactory, impersonal and there is nothing worthy of attachment.

The young prince while listening the Lord Buddha's preaching very attentively, contemplated on all physical and mental phenomena. With clear comprehension he perceives the impermanence of all meditation objects and their unsatisfactoriness and egolessness. His meditation insight progresses step by step and finally he realized Nibbāna by achieving the Sotāpatti Magga Ñāṇa, thereby he was delivered from his suffering and he was suffused with bliss and tranquility.

So also you all meditators diligently practise the Satipatthāna Vipassanā meditation and attain various insight Ñāṇa in the shortest possible time.

Sādhu! Sādhu! Sādhu!

SĪLA VISUDDHI **(PURIFICATION OF CONDUCT)**

BY VEN. SAYĀDAW ASHIN JATILA

MAHĀSĪ MEDITATION CENTRE, YANGON, MYANMAR.

Today's Dhamma Talk is about Sīla Visuddhi. Purification of Conduct is the foundation or the first of the seven Visuddhis. Without observing Sīla - Morality, the higher magga - phala ñāna is hardly attainable.

Sīla - morality here means, for the laity, the observation of either the five or the eight precepts and for the bhikkhus, that of the pātimokkhas - the code of monk's rules. Sīla - morality with regard to it's solemnity, is of three kinds. Namely,

- (1) the ordinary Sīla,
- (2) the noble upa Sīla and
- (3) the ultimate paramattha Sīla.

By observing the said sīla, one can be reborn in the human world at a higher position of influence, or in the world of noble devas, or if with vipassanā meditation can realise nibbāna- the extinction of all sufferings.

There are also five benefits available if one observes the precepts steadfastly and permanently. They are-

- (1) to gain great wealth in the present life
- (2) to gain great fame, and reputation
- (3) to be able to appear with courage and confidence in any public gathering
- (4) to be able to face death with calmness and serenity
- (5) to be reborn at a noble deva world or at least in the human world at a higher position.

Moreover, sīla - morality is an ageless virtue and fragrant at all times. Ornaments and dresses that one wears, seem pretty and elegant only at the appropriate time and place whereas, sīla - morality shines at all ages, young or old. The Pāli sentence "Sīlam yogissa lankaro" means, Sīla - morality is the ornament of the meditator-the very one practising vipassanā meditation.

In the time of Lord Buddha, a certain youth, by the name of Subha once asked Him as to why some people are weak and sick some are strong and healthy. "Oh young Subha," Lord Buddha replied, "Some people who fail to observe sīla and get into the habit of doing unwholesome acts and deeds become sick and weak, and those who observe sīla steadfastly and continuously appear strong and healthy. "Thus it is evident that sīla - morality becomes a support in whatever existence you are, and happens to be an ornament of the meditator. Fragrance, sweetness of smell travels in the direction of the wind only, whereas, sīla - morality radiates in all directions at all times.

Once, Lord Buddha spoke on the value of a virtuous life with reference to sāmaṇera Sāṃkicca. In the time of Lord Buddha, thirty bhikkhus, after taking a subject on meditation

object from Him, managed to leave for a large village. Lord Buddha, foreseeing a danger in their practising meditation and that danger would be overcome by sāmanera Samkicca who was staying with Thera Sāriputta, advised them to go and pay homage to their brother Sāriputta before going to the village. Thera Sāriputta foreseeing the Buddha's wish, sent sāmanera Samkicca to accompany as a kappiya, an attendant when they paid homage to him before their departure.

Here you should know something about sāmanera Sāmkipca. He was only seven years of age and had already attained arahatship. His mother met a certain death when she had been conceived with the child Samkicca-to-be, about to be born. During the cremation of the corpse, the whole body except the womb, was burnt to ashes. At night, a watchman who had burnt the corpse, pierced the unburnt womb with a bamboo staff and hit a little at the corner of an eye. The next morning the child was seen curiously lying on the fire that had burnt the corpse. He was then taken to his relatives who gradually brought him up. A fortune teller, when asked about the child's future, predicted that if he would be adopted, his seven generations would become poor and that if ordained in the Order as a novice, he would become very famous with a great retinue in the Order. As the child grew up, he was told about his recovery-from-death and became greatly moved. So he thought he would not let his life in vain, and would go into the Order so that he could do meritorious deeds to make him free from the cycles of rebirth. His relatives agreed when asked permission and he was sent to Thera Sāriputta for ordination as a novice. While holding a shaving of hair from his head, he meditated vipassanā and at the end of shaving, he attained the arahatship at the age of only seven years.

Now let me continue my dhamma talk. With this young novice Samkicca, the thirty bhikkhus started meditating vipassanā insight in the forest near the village. While thus meditating, five hundred robbers hiding in the thick forest wanted, to make an offering of the blood of a man's throat to the guardian spirits of the forest with the delusion that their stealing and robbing could be done successfully. So the robbers came up to the village monastery and demanded that one of the bhikkhus be given as a sacrifice. It was the very danger that Lord Buddha had foreseen.

When the meditating bhikkhus came to know of that demand, the eldest of them stood up and proudly said, "Oh young brothers, this is my responsibility to go after the robbers. You all the rest should continue practising vipassanā insight meditation peacefully and I'll follow along with the robbers." Again the second elder stood up and requested, "No elder brother, you should not do like this. The youngers will be left without a nayaka-chieftain, so please do not go after the robbers." Again the third elder brother stood up and requested in the same manner. From the eldest to the youngest bhikkhu, each voluntarily requested to go with the robbers. At last the sāmanera Samkicca interfered, "Oh Reverend Bhikkhus, this is my responsibility: my teacher Thera Sāriputta foreseeing the danger in advance, had purposely sent me to accompany you all". So saying he went along with the robbers. The Bhikkhu chief requested the robbers not to show the novice the sword as he was so young and to treat him properly not to be frightened. The robbers took the sāmanera to the forest and placed him under a shady tree and sharpened their swords. While they were making preparations for the sacrifice, the young sāmanera had attained the supreme ecstasy under the shady tree. When everything was ready for the occasion, the leader robber came to the sāmanera Samkicca who was then seated with his mind fixed on a kind of samāpatti concentration. The leader lifted his sword and swung and struck hard at the neck of the young sāmanera. "Dunn" came out the sound of striking as if the blade of sword had

struck a stone. The blade curled up, and again he tried, the same was the result. The young sāmanera was invulnerable, could not be attacked. Then the leader robber shook the novice and said, "Oh young novice, I cut you with this sword. Are you not afraid of going to die? You seem not to be afraid of going to be killed. Your face looks very serene, peaceful and tranquil and your behaviour is very calm. Are you not frightened?" The sāmanera Samkicca replied, "Oh leader robber, an arahat like us is not afraid of going to die, this khandhā or this body is a heavy burden to us. To feed the body everyday is nothing but suffering." The day to put down the burden of this khandhā or this body is the happiest day for us. Arahats like us have no fear nor unhappiness."

Listening to what the young novice said and holding his sword up, the leader robber uttered, "Oh, he is an arahat. This lifeless sword knows the good qualities of an arahat and yet I, having the mind, know nothing. I have been wrong. "Thus realising his misdeed, he dropped his sword and knelt at the feet of the sāmanera Samkicca and asked for his pardon. "Oh, sāmanera, let me enter the Order and let me take the suitable precepts beginning right from here. I "I never steal nor rob,"

All the five hundred robbers were terror-stricken, repented for their wrong deeds and asked permission to become as samaneras. The young sāmanera Samkicca complied with their request and gave them ten precepts.

Sāmanera Samkicca accompanied by his new five hundred disciples in yellow robes, returned to the thirty bhikkhus who were anxiously waiting what would happen to him. They felt very much relieved on hearing the happy news events and said, "Oh Sāmikka, you should go and see your teacher. Thera Sāriputta who will be very glad, if he sees you and your disciples."

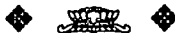
Then the sāmanera Samkicca and his disciples continued on their way to pay respect to his teacher. Thera Sāriputta who after receiving them, advised them to pay homage to Lord Buddha. On seeing them, "Oh, sāmanera Samkicca, how wonderful it is, you have so many disciples. "the Exalted One exclaimed. Then Samkicca explained that it was true that all robbers had taken precepts from him and had become sāmaneras novices in the order. "Ah sāmaneras, it is fine, you-old robbers, you lived so long for many years without virtue and concentration. It was all in vain. Now you yourselves are full of virtue and so also is your teacher. A short but virtuous life is better than a long immoral life." Lord Buddha remarked.

Then Lord Buddha spoke in verse as follows:

" Better than a hundred years in the life of an immoral person who has no control over his senses, is a day in the life of a virtuous person who cultivates Tranquility and Insight Development Practice

So meditators, let me conclude here for the day by expressing the most sincere blessing, that may you all make effort to be full of purity of virtue which is the very basis of the seven purities and that may you attain magga phala ñāna in the serial order of stages of seven purities, and that may you all realise Nibbāna, the extinction of all suffering very soon.

Sādhu! Sādhu! Sādhu!

**WORDS OF ADMONITION GIVEN
BY BHADDANTA JATILA MAHÂTHERA,**

**Mahasi Nâyaka, Sâsanadhaja Sirîpavara Dhammâcariya,
Vinaya Pâlipâragû,
Aggamahâ Kammatthânâcariya to U Veluriya on Foreign Buddhist
Missionary Task on the eve of departure to St. Petersburg,
Federation States of Russia**

Now this tour of Buddhist Mission to Russian Federation States may be of the first time. In olden days of Buddha's time there had been the work of Buddhist Missions for dispensation of the Buddha's teachings. About 235 years after the demise (passing away) of the Buddha, two *Mahâ Theras* by the name of Ven. *Sona* and Ven. *Uttara* came first to Myanmar for propagation of Buddha *Sâsana*. Being the Arahants who possessed with super-normal powers, they flew through the sky amazingly. They first arrived at Thahton of Myanmar. That region by that time was not safe and sound. In terms of modern name it was the black area or danger zone. In that region there were ogres in plenty. These ogres often came up to the dwellings of people to devour them up. People had to defeat those ogres totally. In those days, people of *Thahton* had never seen such venerable *Bhikkhus* as those *Mahâ Theras* when they caught sight of the two *Mahâ Theras* they thought of them as ogres coming there to eat them up. On thinking so, they fled.

Mahâ Theras explained to them that they were not of the same ones as they believed. They were the true sons of Buddha. They came there to propagate the Buddha's teachings. *Mahâ Theras* told them politely and expounded *Dhamma* Discourses. By that time,

plenty of ogres came up from dense forests. Now the towns people pleaded with the *Mahâ Theras* of the coming of the ogres who used to eat up human beings. Two *Mahâ Theras* suddenly made themselves in the form of Lion head with double body (*Manussîha*) and chased to make them flee. On being chased, they ran away. After the conquest of ogres detriment or danger, *Mahâ Theras* delivered the Doctrine of *Brahma jâla Sutta*. Thereby they started the work of propagation for Buddha *Sâsana*.

So, at first it is impossible to say that the region of Missionary work is in bed of roses, Now you are making the way to Russia. Russia is not a Buddhist country like ours. So, when you get there it is possible to have some differences in views or some clashes with other religions. There may be some sort of annoyances during the period of propagation of *Sâsana*. But you must keep them aside and go on forbearing with endurance. Similarly, in the past, *Mahâ Theras* on Missionary Tours had taken part with patience and valour in the propagation of Teachings of Buddha. Even in our time of Missionary Work, we accomplished it with patience. During the course of your achievement you may find many differences unlike ours. Hence, when

one is going abroad on Buddhist Mission, preceding *Mahā Theras* used to giving that one some sort of admonition.

On one occasion, during the reign of King *Mindon*, the minister *kingwun* and his delegation had to go abroad. The delegates went to see and pay homage to *Mahā Thera* Sayadaws. They asked for words of Admonition from those Sayadaws. Thereupon, *Maha Theras* gave words of instructions as below, 'Since you are going abroad you need to imitate everything from of other land. You should speak the same way as theirs. You should try to understand them and try to do just as they do, in case of eating, staying and so on. Generally speaking, people speak English while on tour. Since the time of your arrival on the plain all will start speaking English including stewardess. So, you have to speak English. Since they are non-Buddhist, they don't know of you as monks. They may offer you some strong drink like wine. In such cases, tell them I don't take these drinks since I'm a Buddhist monk. In addition, tell them you don't take solid food in the afternoon. They may offer you these things as it is of their customs. If you had accepted their offer and taken it, they might believe that Buddhist monks have strong drinks occasionally. So, you must tell them clearly at the beginning.

Furthermore, in majority, they give preference to their languages. For instance, Japan is a developed country. They rarely speak English. They speak mother language in general. It is because of the spirit of nationalism. In Myanmar, we seldom use English language because people regard it as the sign of imperialism. Similarly in Japan and

China they rarely use English. So, when you get to Russia, it is uncertain whether or not they may use English. To avoid your ignorance of Russian language you need to study Russian a bit. You must understand noting *Mahasi* Meditation method in English, in Korean and in Chinese. Such are the least for you to be efficient. As you are the Meditation Teacher you should not rely on translator completely. As I have told you, you need to try so hard as to learn to speak their language fluently. It is of great importance.

Try to get used to dwelling among them. As it is the land of other nation, you cannot think of everything like ours. Because you are going there from tropical land, you may find the weather so cold and unbearable. You must bring along a blanket to make you warm on the plane. On being so cold, the runway in the airport is installed with heating process. Even in the cars you can find the same. So, when you are residing there, there will be differences not like ours. Try to be patient to reside there among them.

Try to get used to eating like them. There, the cooked rice we eat here may not be available. You may be offered bread and other kind of food. So, you need to not long for rice. You should take the food what they usually take traditionally. While having your food, the main thing is, chewing food and swallowing them all. That is all you need. It is needless to think whether or not you like it. If you can satisfy your hunger, then it is accomplished. When we were in Taiwan, they asked me if I could take vegetables. I gave them the positive answer. I was invited for alms food *dāna*. I was taken along to the residence. There they

အထွဲ (၂) ၊ အမှတ် (၁)

offered me so many sorts of vegetable food. I mixed them all whether or not delicious and ate them up. They told me I should take them on my own choice. Such being the case, if you can eat in the same way as they do, dwell in the similar way and speak as they do then everything will be all right.

Instructions on money matters

World wide countries look down upon Myanmar people going abroad on tour. They believe Myanmar is in underdeveloped nation in poverty. That is one point to be noted. So they may probably think of us aiming to earn money while in abroad. To avoid this point of pessimism, try to take care of yourself in everything you do. You should have no misunderstanding by others on money matters. Even people in the Republic of China have its low impression of view on us. When we were there on invitation for Meditation Retreat, the translator donated me US\$ 500, I added US\$ 1,000 and I spent on charity there. Though we go there from poverty-stricken country, we should let them know that we are not earning dollar, but for holding meditation retreat. Then they will no longer have any wrong ideas on us. You should spend money on whatever is admissible and reasonable. On the long run, everything will run smooth. Be steady and steadfast in expenditure without bad reputation.

Furthermore, bear in mind that you are going abroad for *Theravâda* Mahasi Missionary Task to carry out with zeal and valour. With this view in vision, if you try to propagate Mahasi Meditation Method in line with *Mahâsatipatthâna Vipassanâ* by

delivering *Dhamma* Discourses, then certainly, your success will be achieved. If you go straight on the path of dispensation of *Dhamma*, then your success will follow you on the same path. If in case, the predecessor be going wrong, all might criticize on certain shortcomings or weaknesses, they may look down upon that one. In those days of U Thant, as UN secretary General, other nations had had high impressions on him. They thought so high of him. Hence, to avoid bad reputation, and to upgrade the good name of our nation, Meditation Centre, be careful in speaking, staying and eating. If you can fulfill these three points, you will be successful on the path of Missionary task. In course of Buddhist Mission, keep your mind with patience, endurance and valour.

May all those who accomplish noble work of Buddhist Mission attain *Nibbâna*, the main aim of Buddhists, in the shortest time.

(Delivered at Mahasi Sacred Cloister
on the 25th day of March, 2010)

(Translated by U Ko Ko)

THE MOST VENERABLE MAHASI SAYADAW AND I OR 33 YEARS OF MAHASI MISSIONARY WORK

The most Venerable Mahasi Sayadaw completely learned in *Pariyatti* practice

Venerable U *Paññāsāra* (who was a young *Bhikkhu* and donated four requisites by me) temporarily lived at second wooden *Kuti* (cloister) in Sasana Yeitha (Mahasi Meditation Centre), Hermitage road, Yangon, to sit for *Tipitaka* Selection Exam. I got there as usual at about 10 o'clock in the morning for U *Paññāsāra*'s lunch meal.

While preparing alms, the monk told me to make alms for Mahasi Sayadaw and other two monks who arrived at venerated monastery (up-hall) yesterday. Then he and I went there carrying alms. When we arrived there, as no one mentioned who Mahasi Sayadaw was and three monks were more or less at the same age, I did not know who Mahasi Sayadaw was. We paid homage to them and then I and other donors offered lunch alms together. Though they were more or less at the same age and *vassa* (senior), there were deferent personalities. So I assumed one of them as Mahasi Sayadaw.

When Venerable U *Paññāsāra* told me that the monk sitting at the north-side was Mahasi Sayadaw, he was the monk as I expected. After lunch alms, we returned to the second *Kuti* carrying bowls. I did not talk any remarkable events and they did not ask any question.

While having alms, Ven. U *Paññāsāra* told me that Mahasi Sayadaw was an extraordinary abbot. Yesterday, after speaking for some time, he came to know that Mahasi Sayadaw had practiced *Satipatthāna* meditation since 15 years under the guidance

of Mula Mingun Jetavam Sayadaw in Thahton Town. His meditation was highly up-graded and successful. He believed that Mahasi Sayadaw was a distinguished and learned monk who was outstanding in both *Pariyatti* and *Patipatti* practices. And I was told that it would be more beneficial to bring some more alms for them from next day onwards. I prepared alms for them and Ven. U *Paññāsāra* also had alms together with them. I remembered the date I met them yesterday. It was 7th Waning day of Tasaungmone, 12th November, 1949.

Next day, as soon as lunch meal was over, I made a conversation with Mahasi Sayadaw, mentioning my name, occupation and residential address.

I mentioned – “U *Paññāsāra* is to sit for *Tipitaka* Selection exam this year, without fail through the strong request of the President of the Union of Burma, Sir U Thwin and members of *Buddha Sasana Nuggaha* Organization (Headquarters). He has to answer 5 Treaties of *Vinaya*. He is the product of Nyaung Done, Shwe Hantha Forest Dwelling Monastery. As a novice, he has passed *Pathamalat* Exam and answered 5 Treaties of *Vinaya* orally in this year. After he was ordained as a monk (*bhikkhu*) through my good deeds, *dāna*, he does not make *pariyatti* practice. Instead he practices *Vipassana* meditation under the guidance of Mingun Jetavam Sayadaw. Now it has passed 5 *vassa* (years). In order to answer this exam, he went to Nyaungdon Monastery at Yedashe old road

to learn Buddhist scriptures about 15 days, Sir."

Mahasi Sayadaw says, "If the monk wants to learn Buddhist scriptures from me, I will teach them." I and *U Paññāsāra* were very much pleased to hear this. Making agreement to learn, he had to study 21 days completely at Mahasi Sayadaw finishing 5 Treaties of *Vinaya*.

When I met *U Paññāsāra* in later days, I asked him the situation of learning. At this he admired, "It is very beneficial. Mahasi Sayadaw is distinguished and learned in *Pariyatti* Literature." During the month of *Natdaw* in that year, as he passed the exam, orally without any assistance, he was praised by the President of the Union of Burma at President House and again by members of *Buddha Sāsana Nuggaha* Organization (HQ) at Sasana Yeiktha. It was a great grand ceremony.

He moved to Nyaung Done Monastery and resided there. It was because that monastery was the one renovated by our family. It was impossible for him to go back to dense forest of Bago city. Being well-known to all as if the highly honored and the awarded monk of the government, and of my monk, there was no chance of escape from kidnapping of varieties of insurgents, So I had to choose the site neither town nor country side. As such, I bought (1 acre) plot of land located at the junction of North Okkalapa and Dadalay Road, the end of Zwezone village.

By that time the young monk had attained only five *vassa* and he didn't know if he could reside alone in a monastery. He enquired Ven. Mahasi Sayadaw. He got the reply as follows: -

Since he was not going to be an abbot, nor scriptural teacher, he should not try to

practice in forest. So, just in the similar form of Meditation in forest retreat, he needed to find out the location for that purpose. He had already achieved outstanding qualifications in five *vinaya* Rules, reciting without books.

Regarding the Meditation Practice, he had tried with much effort in line with the good masters in meditation. It was not necessary to worry about. I can build up a monastery for the young monk to dwell in. Ven. Mahasi Sayadaw himself could look after the young monk in case of need. Hence, we built a monastery by the name of *Mahāgandayon* and we donated to him.

In May 1952, we were successful in construction of the monastery including the compound and affiliated materials. So, I respectfully asked to perform the act of libation for that donation of monastery. My instruction was that:

I would not accept donation for all *Samghas* nor would I accept donation for individual *Samgha*, but only for the time of my stay here. If I were gone, the donor of the monastery might do the act of donation for *Sāsana* as they pleased. During the time of our dwelling, the donor of monastery told us to look after it as of Guardian of Monastery.

Hence, with the above exceptional case, respectfully asked Ven. Mahasi Sayadaw to do the act of libation. Sayadaw agreed to my pleading. In accordance with my wish, the monastery, affiliated properties of the monastery and *wāso* robes were offered to Ven Mahasi Sayadaw and all *Samghas*.

(Translated by U Kyaw Htun)

2 - 7 - 2010

မဟာစည်ဓမ္မဗိမာန်တော်ကြီးအလှူရှင်များ

(ကျပ် ၁၀,၀၀၀/-နှင့်အထက်အလှူရှင်များ)

(၁-၅-၂၀၁၀ မှ - ၃၁-၈-၂၀၁၀ အထိ)

စဉ်

အမည်/နေရပ်လိပ်စာ

လှူဒါန်းငွေကျပ်

၁။	ကွယ်လွန်သူ မိခင်ကြီး(ဒေါ်အေးခင်)၊အစ်မ(ဒေါ်ကုလစာရီ)
သမီး(ဒေါ်ခင်မြဆွေ+ဒေါ်မိမိခိုင်) ခင်ပွန်း(ဦးမြစိန်) တို့အားရည်စူး၍
ဒေါ်စိန်မြ သားသမီးတစ်စုကောင်းမှု၊ တိုက်(၉)အခန်း(၂)မဂ္ဂင်လမ်း၊ရန်ကင်း။ -----	၇,၀၀,၀၀၀
၂။	ကွယ်လွန်သူ ဖခင်-ဦးမောင်ဟုန်+မိခင်-ဒေါ်ညွန့်တင်၊ ခင်ပွန်း-ဦးအုန်းလှိုင်၊
သား-မောင်ဌေးဝင်းလှိုင် တို့အားရည်စူး၍ ဒေါ်ခင်မြင့်၊သား-ဦးဇော်မေ၊သမီး-
ဒေါ်သင်းသင်းလှိုင်၊ဒေါ်ဆွေဆွေအေးလှိုင် ကောင်းမှု၊
အမှတ်(၁၄/ဘီ)မင်းလမ်း၊စမ်းချောင်းမြို့နယ်။ -----	၅,၀၀,၀၀၀
၃။	ဦးလှိုင်ဝှက်+ဒေါ်ကျင်နု မိသားစု၊ အမှတ်(၂၇၅)ဗညားဒလလမ်း၊တာမွေ။ -----	၁,၀၀,၀၀၀
၄။	ကွယ်လွန်သူ အဖိုး-ဦးတင်ဖေ အားရည်စူး၍ အဖွား-ဒေါ်သန်း မိသားစု
၆၂/မန္တလေးလမ်း၊ကန်တော်ကလေး၊မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်။ -----	၁,၀၀,၀၀၀
၅။	နှစ်ဖက်မိဘများကိုရည်စူး၍ ဦးသိန်းလွင်+ဒေါ်သောင်းနိုင်၊သား-စိုးနိုင်ဦး မိသားစု
၃၇၃/ပင်လုံ(၁)လမ်း၊သင်္ကန်းကျွန်း။ -----	၁,၀၀,၀၀၀
၆။	နှစ်ဖက်မိဘများအားအမှူးထား၍ ကိုဝင်းလွင်+မသန်းသန်းနု မိသားစု
အမှတ်(၈၀၀)စံပြ(၂)လမ်း၊စံပြရပ်ကွက်၊သင်္ကန်းကျွန်းမြို့နယ်။ -----	၅၀,၀၀၀
၇။	မောင်ထွန်းဇော်+မခင်ဇော်ဝေ၊ ၁၃၀/၂၊မိုးရွှေလမ်း၊၁၄/၂-ရပ်ကွက်၊တောင်ဥက္ကလာ။ -----	၃၀,၀၀၀
၈။	ကွယ်လွန်သူ မိခင်ကြီး-ဒေါ်လှမြိုင်အားရည်စူး၍
ဒေါက်တာအောင်မြင့်ဇော်+မဌေးဌေးဝင်း “ရွှင်ပြကြည်သာအထူးကုဆေးခန်း” မိသားစု၊
၁၆/ပန်းပင်ကြီးလမ်း၊ကြည့်မြင်တိုင်။ -----	၁၀,၀၀၀
၉။	ဦးမောင်အေး+ဒေါ်ရင်မေ၊ ညီမ-ဒေါ်မြစိန် မိသားစု
အမှတ်-၅၅/၁၊ငွေလမင်းရိပ်သာ၊ကမ္ဘာအေးဘုရားလမ်း၊ရန်ကင်း၊ရန်ကုန်မြို့။ -----	၁၀,၀၀၀

(ဆက်လက်ဖော်ပြသွားပါမည်။)

မဟာစည်တရားတော်ပြန်ပွားရေးထာဝရဇွေပဒေသာပင်
(ကျပ် ၁၀၀၀၀/-နှင့် အထက် အလှူရှင်များ)

(၁-၅-၂၀၁၀ မှ - ၃၁-၈-၂၀၁၀ အထိ)

စဉ်	အမည်/နေရပ်လိပ်စာ	လှူဒါန်းငွေကျပ်
၁။	ဒေါ်ခင်နှင်းဇော်မိသားစု၊ အမှတ်(၃၆)၁၅၃-လမ်း၊ကျောက်မြောင်းကြီး၊တာမွေမြို့နယ်။	၁၀၀၀၀
၂။	ဒေါ်ကြည်ကြည်နွယ်၊မမြမြနွယ်၊မဝေဝေနွယ်၊အမှတ်(၆၀)ရတနာလမ်း၊မော်လမြိုင်မြို့။	၁၀၀၀၀
၃။	ဆရာတော် ဒေါက်တာဦးသုနန္ဒအားအမှူးထား၍ သားသမီးမြေးတစ်စု အမှတ်(၆)သီရိဇေယျာလမ်း၊ဘောက်ထော်။	၁၀၀၀၀
၄။	ကွယ်လွန်သူ-ကိုပြည့်မိုးအားရည်စူး၍ ကုဝိတ်မှသူငယ်ချင်းများကောင်းမှု	၂၀၀၀၀
၅။	မောင်ဟယ်ရီ၊ 2F သံတွဲလမ်း၊မြကန်သာအိမ်ယာ။	၂၀၀၀၀
၆။	ဦးဇာနေယျ၊မြစိမ်းတောင်ကျောင်း၊တိုက်ကြီးမြို့။	၁၀၀၀၀
၇။	ဦးတင်မောင်လေး+ဒေါ်ဝင်းမာ၊တိုက်-အေ/၆၀၃၊ပညာဝတီအိမ်ယာ၊ရန်ကင်း။	၁၀၀၀၀
၈။	ဒေါ်ပညာဝတီ(အဆောင်မှူး) ဓမ္မဂဝေသီအမျိုးသမီးဆောင်၊မဟာစည်သာသနာ့ရိပ်သာ	၁၀၀၀၀
၉။	ဦးလှမြင့်+ဒေါ်သန်းနွဲ့ တို့၏သမီး(အားထုတ်ဆဲယောဂီ)မနုနုဆွေ၊မာလာဂနိင်ဟေမာမြိုင် မိသားစု။	၁၀၀၀၀
၁၀။	ဦးမင်းထွန်း+ဒေါ်ခင်စောစော မိသားစု၊ အမှတ်(၄၉)သီရိရုဏ်ရည်အိမ်ယာဝင်း၊သင်္ကန်းကျွန်းမြို့နယ်။	၁၀၀၀၀
၁၁။	မောင်သိန်းသန်းချို၊ ၆၅/ကျောက်မြောင်းလမ်း၊တာမွေ။	၁၀၀၀၀
၁၂။	ဦးတင်မောင်လေး+ဒေါ်ဝင်းမာ၊ တိုက်(A/၆၀၃)ပညာဝတီအိမ်ယာ၊ရန်ကင်း။	၁၀၀၀၀
၁၃။	ဦးထွန်းဝင်းမိသားစု၊ အမှတ်(၂၂)ရွှေလင်းလမ်း၊စမ်းချောင်းမြို့နယ်။	၁၀၀၀၀
၁၄။	ဦးအောင်ဌေး+ဒေါ်သီတာအေး၊ ၁၉၆/၃၉-လမ်း၊ကျောက်တံတားမြို့နယ်။	၁၀၀၀၀
၁၅။	ကျေးဇူးရှင်မခင်ကြီးဦးဖေအောင်+မိခင်ကြီးဒေါ်ကြည်ကြည်တို့အားရည်စူး၍ သား-တရားရုံးချုပ်ရှေ့နေဦးခင်အောင်+ဒေါ်ဝင်းဝင်းထွန်း တိုက်(၂)အခန်း(၂၀၅)အေးရိပ်မွန်အိမ်ယာ၊လှိုင်မြို့နယ်။	၁၀၀၀၀
၁၆။	ဦးခင်မောင်ကျော်+ဒေါက်တာဒေါ်မြမြအေး အားအမှူးထား၍ မဂ်နွဲ့အေး၊"မွေးနေ့အလှူ" အမှတ်-၁၄၅/၁၄၇၊လမ်း(၂၀)လသာမြို့နယ်၊ရန်ကုန်မြို့။	၁၀၀၀၀

စဉ်	အလှူရှင်အမည်နှင့်နေရပ်လိပ်စာ	နေ့စွဲ	အလှူငွေကျပ်
၁၇။	အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာထေရဝါဒဗုဒ္ဓသာသနာပြုတက္ကသိုလ်။ -----		၁၅၀၀၀
၁၈။	ဗုဒ္ဓဘာသာ ကလျာဏယုဝတီအသင်း၊ ရန်ကုန်မြို့။ -----		၁,၀၀,၀၀၀
၁၉။	မခင်ခင်အောင် "၃၀" နှစ်ပြည့်မွေးနေ့၊ အမှတ်(၅၈)လှည်းတန်းလမ်း၊ လမ်းမတော်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ -----		၁၀၀၀၀
၂၀။	ဦးထင်လင်းအောင်(ကုန်သွယ်ရေးကြောင်းအရာရှိ)+ဒေါ်ယမင်းထိုက် အမှတ်(၉)၃-လွှာဦးမီးလမ်း၊ စမ်းချောင်းမြို့နယ်။ -----		၁,၀၀,၀၀၀
၂၁။	ဦးမြင့်ကြည်အားရည်စူး၍ ဒေါ်သန်းရှင် မိသားစု အမှတ်(၁၅)ကံကော်လမ်း၊ ငါးထပ်ကြီးတောင်၊ ဗဟန်း။ -----		၁၀၀၀၀
၂၂။	အရှင်ဉာဏဝံသ၊ "မွေးနေ့အလှူ" ရှမ်းစုကျောင်း၊ ထန်းတပင်မြို့နယ်။ -----		၁၀၄၁၀
၂၃။	ဦးတင်မောင်လေး+ဒေါ်ဝင်းမာ၊ တိုက်(A/၆၀၃)ပညာဝတီအိမ်ယာ၊ ရန်ကင်း။ -----		၁၀၀၀၀
၂၄။	MR. MONICA THADDEY SWITZE LAND -----		၁၀၀၀၀
၂၅။	ဒေါက်တာသိန်းမြင့်ထွန်း(အရိုးအထူးကုဆရာဝန်ကြီး) "မွေးနေ့" ၁၃၅/သံလွင်လမ်း၊ ကမာရွတ်မြို့နယ်။ -----		၁၀၀၀၀
၂၆။	နန်းဖျူရာမင်းစင်၊ အလယ်ပိုင်းတိကျပ်၊ ပင်လောင်းမြို့၊ ရှမ်း/တောင်ပိုင်း။ -----		၁၀၀၀၀
၂၇။	ဦးလွန်းမောင် "မွေးနေ့အလှူ" (၁၁-၈-၂၀၁၀)နေ့၊ ဦးလွန်းမောင်မိသားစု၊ အမှတ်-၄၁/ဘိ၊ သာယာဝတီလမ်း၊ ဆရာစံရပ်ကွက်၊ ဗဟန်းမြို့နယ်။ -----		၁၀၀၀၀
၂၈။	အနန္တကျေးဇူးရှင် ဘိုးဘွားမိဘများကိုအမှူးထားလျှက် (ဦးအောင်ခင်)+ဒေါ်တင်တင်ရီ မိသားစု၊ အမှတ်(၁၄)အောင်သပြေလမ်း၊ ကျန်းမာရေးရပ်ကွက်၊ စမ်းချောင်းမြို့နယ်။ -----		၁၀၀၀၀
၂၉။	ဦးတင်မောင်လေး+ဒေါ်ဝင်းမာ၊ တိုက်(A/၆၀၃)ပညာဝတီအိမ်ယာ၊ ရန်ကင်း။ -----		၁၀၀၀၀
၃၀။	ဦးတင်မောင်ဝင်း+ဒေါ်ရူပါမြင့် "ရူပါသိဒ္ဓိကုမ္ပဏီ" မိသားစု၊ အမှတ်(၄၈၀/၄၈၁)ကျိုင်းတုံလမ်း၊ စက်မှုဇုန်(၁)တောင်ဒဂုံမြို့နယ်။ -----		၈,၀၀,၀၀၀
၃၁။	ဦးစိုးနိုင် "မွေးနေ့အလှူ" (၂၄-၈-၂၀၁၀) အမှတ်(၁၂/က)ရွှေတောင်ကြားရိပ်သာ၊ ဗဟန်းမြို့နယ်။ --		၃၀၀၀၀

(ဆက်လက်ဖော်ပြသွားပါမည်။)

မဟာစည်သာသနာရိပ်သာ

အရုဏ်ဆွမ်း အလှူရှင်များစာရင်း

(၁-၅-၂၀၁၀) မှ (၃၁-၈-၂၀၁၀) ထိ

စဉ်	အလှူရှင်အမည်နှင့်နေရပ်လိပ်စာ	နေ့စွဲ	အလှူငွေကျပ်
၁။	(၂၆)နှစ်မြောက် (ဦးကြူ+ဒေါ်ခင်မြင့်)တို့အားရည်စူး၍ ဦးကျော်သိန်း၊ ညီမ-ဒေါ်လှလှကြူ မိသားစု၊ အမှတ်(၇)ငါးထပ်ကြီးဘုရားလမ်း၊ဗဟန်းမြို့နယ်။	၁-၅-၂၀၁၀	၁၀၀၅၀
၂။	ကွယ်လွန်သူ (ဒေါက်တာဦးဘရီ)အားရည်စူး၍ ဒေါ်မြတ်မြတ်မူ နှင့် မောင်နှစ်မများ၊ ၁၃/၁၉-လမ်း၊ လသာမြို့နယ်။	၂-၅-၂၀၁၀	၁၇၂၄၀၀
၃။	ဒေါ်ပွင့်မာနိုင်“မွေးနေ့အလှူ” ဦးတင့်လွင်+ဒေါ်ပွင့်မာနိုင် မိသားစု၊ ၁၁၉/သံလွင်လမ်း၊ကမာရွတ်မြို့နယ်။	၃-၅-၂၀၁၀	၁၁၇၅၀၀
၄။	ရဟန်းမယ်တော်ကြီး-ဒေါ်အုံးမေ အား အမှူးထား၍ ဦးတောသန(အင်္ဂလန်နိုင်ငံ-လန်ဒန်မြို့)	၄-၅-၂၀၁၀	၃၂၇၇၀၀
၅။	မမြင့်မြင့်ဌေး “မွေးနေ့အလှူ” အမှတ်(၉၇)လမ်း(၂၀) လသာမြို့နယ်။	၅-၅-၂၀၁၀	၃၀၅၈၀၀
၆။	ဦးရွှေစိန်+ဒေါ်မိမိရှိန်သမီး-မမြတ်သီရိနိုင် “မွေးနေ့” “GREAT သွားတိုက်ဆေး” အမှတ်(၆၆)ရွှေတောင်တန်းလမ်း၊လမ်းမတော်မြို့နယ်။	၆-၅-၂၀၁၀	၂၆၈၃၅၀
၇။	မဟာစည်နာယက ဘဒ္ဒန္တတေဓိန္ဒာသဘာ (ပါဠိပါရဂူ၊အဂ္ဂမဟာ ကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ)သာသနာ့မာမကကျောင်း၊မဟာစည်ရိပ်သာ	၇-၅-၂၀၁၀	၂၅၈၀၀၀
၈။	မဟာစည်နာယကဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တမဏ္ဍလ “မွေးနေ့” (မဟာစည်အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာမဟာဂန္ဓာရုံသင်တန်းကျောင်း) အားအမှူးထား၍ရဟန်းဒါယကာ(ဦးကုလားပု)အလှူဒါယကာမ ဒေါ်ချစ်တင် မိသားစု၊ ၃၈/ကျောက်ဖူးကုန်းရပ်၊ပဲခူးမြို့။	၉-၅-၂၀၁၀	၃၀၁၇၀၀
၉။	ဗုဒ္ဓသာသနာ့နဂ္ဂဟအဖွဲ့ချုပ်၊ ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌ(၁) ဒေါက်တာ ဦးတင့်စိုးလင်း “ မွေးနေ့အလှူမင်္ဂလာ ” ၁၁၉-သံလွင်လမ်း၊ကမာရွတ်မြို့နယ်၊ရန်ကုန်မြို့။	၁၅-၅-၂၀၁၀	၂၈၆၆၅၀
၁၀။	မောင်မင်းလွင်ဦး+မအိရွှေရည်ထွန်း၊ အမှတ်(၅၂/၁)တတိုင်းမွေးလမ်း၊၁၄/၃ရပ်ကွက်၊တ/ဥက္ကဋ္ဌ။	၁၈-၅-၂၀၁၀	၁၉၀၅၀၀
၁၁။	ဦးကျော်သူဂါ “မွေးနေ့” ဦးကျော်သူဂါ+ဒေါ်ခင်မေမြင့် သား-မောင်ရဲဝင့်သူ၊ ခေတ္တ(U.S.A.) အမှတ်(၄၀၈/အေ)ယုဇနကွန်ဒိုတာဝါ၊ရွှေဂုံတိုင်၊ဗဟန်းမြို့နယ်။	၁၉-၅-၂၀၁၀	၁၂၇၅၀၀
၁၂။	မထိုက်ဝတ်ရည်ကျော်(ခ)မအုဉ်ဉာဏ် “၁၆”နှစ်ပြည့်မွေးနေ့၊ ၁၀၅/၁၀၇၊ ၄၉-လမ်း၊ပုဇွန်တောင်။	၂၁-၅-၂၀၁၀	၂၇၉၈၀၀
၁၃။	ကွယ်လွန်သူ(ဦးစွမ်း+ဒေါ်ဘုတီ)၊ ညီ(ဦးလေးမြင့်)တို့အား ရည်စူး၍ ဦးဝင်းမြင့်+ဒေါ်ကြူကြူ၊ ဝဏ္ဏကျော်ထင် ဦးဌေးမြင့်+ဒေါ်အေးအေးမော် ဦးကြင်တိုး+ဒေါ်သန်းသန်းယု “ယုဇန မိသားစု” အမှတ်(၁၃၀)ရွှေဂုံတိုင်လမ်း၊ဗဟန်းမြို့နယ်။	၂၂-၅-၂၀၁၀	၂၆၂၀၀၀
၁၄။	KOREA DRAMMA DIPA	၂၃-၅-၂၀၁၀	၃၃၀၀၀၀
၁၅။	ဦးထွန်းအောင်ရှိန် ကွယ်လွန်ခြင်း(၆)နှစ်ပြည့်အားရည်စူး၍ ဇနီး-ဒေါ်မြသန်းနှင့် သားသမီးမြေးမြစ်များကောင်းမှု၊ အမှတ်(၁၇)ဇဋိလလမ်း၊ကျောက်မြောင်း၊တာမွေမြို့နယ်။	၂၄-၅-၂၀၁၀	၃၁၁၀၀၀

စဉ်	အလှူရှင်အမည်နှင့်နေရပ်လိပ်စာ	နေ့စွဲ	အလှူငွေကျပ်
၁၆။	LEE HYUN JUNG KOREA	၂၅-၅-၂၀၁၀	၃၇၀၀၀၀
၁၇။	နှစ်ဘက်သော အဖိုးအဖွားများအားအမှူးထား၍ ဦးမြင့်ဆွေ+ဒေါ်ယဉ်ယဉ်သိန်း တို့၏ ချစ်သမီးလေး SANDRA LOW “၁” နှစ်ပြည့် မွေးနေ့အလှူ အမှတ်(၁၀၈/၁၁၀)၅၁-လမ်း၊ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်။	၂၇-၅-၂၀၁၀	၂၆၅၀၀၀
၁၈။	ဦးအေးသိန်း“မွေးနေ့အလှူ” ဦးအေးသိန်း+ဒေါ်ရီရီမြင့် အခန်း(၂)လိုင်း(၂၅)ရေနံရပ်ကွက်၊သန်လျင်မြို့။	၃၀-၅-၂၀၁၀	၂၆၄၀၀၀
၁၉။	(ဒေါ်စောတင်၊ ဒေါ်မြကျင်၊ မောင်၊ ဦးရွှေသွင်) တို့အားရည်စူး၍ တု-တုမ၊ မြေးများ၊ အမှတ်-၄၂/ရွှေတောင်တန်းလမ်း။	၃၁-၅-၂၀၁၀	၂၃၃၃၀၀
၂၀။	ဦးတင့်လွင်+ဒေါ်ပွင့်မာခိုင်၊ သား-မောင်အေးသော်ကောင်း“၂၄” နှစ်ပြည့်မွေးနေ့၊ အမှတ်(၁၁၇)သံလွင်လမ်း၊ကမာရွတ်။	၁-၆-၂၀၁၀	၁၃၃၆၀၀
၂၁။	မောင်အေးဇော်မိုး(စက်မှု) ၏ ဓာတ်ပုံ+ဗွီဒီယိုရိုက်ကူးရေးဖြိုးမိုးသိမ် STUDIO “၁၀” နှစ်ပြည့်အထိမ်းအမှတ်အလှူ အမှတ်(၃)ပုဏ္ဏားလမ်း၊ရှင်စောပုရပ်ကွက်၊မြေနှိကုန်း၊စမ်းချောင်းမြို့နယ်။	၂-၆-၂၀၁၀	၂၆၆၄၀၀
၂၂။	ကွယ်လွန်သူ မိခင်(ဒေါ်သန်းရီ) အားရည်စူး၍ ဦးကိုကိုဦး+ဒေါ်နန်းမိုးဟွမ် မိသားစု အမှတ်-၂၁၃/၄-လွှာ၊ဗိုလ်မြတ်ထွန်းလမ်း။	၇-၆-၂၀၁၀	၁၇၂၀၀
၂၃။	မသီတာနီဝင်း “၄၂” နှစ်မြောက်မွေးနေ့အလှူ(ခေတ္တ-ဂျပန်) ၁၂၃၈/၂-ရပ်ကွက်၊မြောက်တိုးချဲ့(၂)လမ်း၊သာတေကမြို့နယ်။	၉-၆-၂၀၁၀	၁၆၄၈၀၀
၂၄။	ဦးစိုးသိန်း+ဒေါ်ယဉ်ယဉ်သိန်း၊သမီး-ဒေါ်သီတာအောင်၊ ဒေါ်အေးအေးစိုး၊ ၁၉/ B1 ကျိုက္ကဆံဘုရားလမ်း၊သင်္ကန်းကျွန်း။	၁၀-၆-၂၀၁၀	၂၇၉၂၅၀
၂၅။	ဒေါ်ပညာဝတီ “မွေးနေ့” ဓမ္မဂဝေသီအမျိုးသမီးယောဂီအောင် မဟာစည်သာသနာရိပ်သာ။	၁၂-၆-၂၀၁၀	၄၀၃၅၀၀
၂၆။	ဦးဇွေးနှင့် သား-ဒေါက်တာလှစိုး(ခ)မိုးကျား တို့အားရည်စူး၍ ဒေါ်ကျင်စုနှင့် သားသမီးမြေးများ“ပြည့်စုံပွဲရုံ”မိသားစု	၁၃-၆-၂၀၁၀	၃၃၃၁၀၀
၂၇။	မောင်ချစ်ပုံ(ခ)ထက်ထွဋ်အောင် (၁)နှစ်ပြည့်အားရည်စူး၍ ဦးဇော်ဇော်+ဒေါ်သီတာမင်းဒင်၊ ၁၂/၄-အရှေ့ရန်ကင်း၊ရန်ကုန်မြို့။	၁၅-၆-၂၀၁၀	၃၅၅၈၀၀
၂၈။	ဗိုလ်ကြီးမင်းမင်းထွန်း“မွေးနေ့” အလှူ အမှတ်(၂၄၁)ဓမ္မစေတီလမ်း၊ဗဟန်းမြို့နယ်။	၁၇-၆-၂၀၁၀	၁၃၆၅၀၀
၂၉။	ဦးမင်းထွန်း+ဒေါ်ခင်စောဝေ(အားထုတ်ဆဲယောဂီ) မိသားစု သားကြီး-ဒေါက်တာစိုးမင်းထွန်း၊သားလတ်-ကျော်မင်းထွန်း၊ သမီး-ဒေါက်တာမဝင်းမင်းထွန်း မိသားစု အမှတ်(၄၉)သီရိဂုဏ်အိမ်ယာဝင်း၊သင်္ကန်းကျွန်းမြို့နယ်။	၁၈-၆-၂၀၁၀	၃၁၀၇၀၀
၃၀။	ဦးညွန့်သိန်း+ဒေါ်ခင်ထားမေ၊ သမီး-မယုယုမွန်“မွေးနေ့” ဆိပ်ကမ်းသာလမ်း၊ကျောက်တံတားမြို့နယ်။	၁၉-၆-၂၀၁၀	၃၄၂၇၀၀
၃၁။	ဦးခင်မောင်ရွှေ+ဒေါ်နန်းညိုညိုမြ သား-စိုင်းရှင်းသန်းဦး “၃” နှစ်ပြည့်မွေးနေ့အလှူ အမှတ် (၂၇၀/3A+5C) ပြည်လမ်း၊မြေနှိကုန်း၊စမ်းချောင်းမြို့နယ်။	၂၀-၆-၂၀၁၀	၃၂၉၄၀၀
၃၂။	အမေကြီးဒေါ်ရင်မေ၊ဒေါ်ခီလာသီ နှင့် မိဘနှစ်ပါးအားရည်စူး၍ အထက်ဆွမ်းစားကျောင်းဝေယျာဝစ္စဆရာလေးဒေါ်ထေရ် ကောင်းမှု၊ မဟာစည်သာသနာရိပ်သာ၊ရန်ကုန်မြို့။	၂၁-၆-၂၀၁၀	၁၁၃၀၀၀
၃၃။	ဆရာတော်ဦးသုနန္ဒအား အမှူးထား၍ မငုကေသွယ်“မွေးနေ့” အမှတ်(၆)သီရိဓမ္မာလမ်း၊ဘောက်တော်၊ရန်ကင်းမြို့နယ်။	၂၂-၆-၂၀၁၀	၃၁၈၆၀၀

စဉ်	အလှူရှင်အမည်နှင့်နေရပ်လိပ်စာ	နေ့စွဲ	အလှူငွေကျပ်
၃၄။	ဦးဝင်းညွန့်+ဒေါ်ခင်ခင်စိုး မိသားစု ဦးဝင်းညွန့် “မွေးနေ့” ၁၂၇/ စိတက္ကသိုလ်ရိပ်သာလမ်း၊ဗဟန်း။	၂၃-၆-၂၀၁၀	၂၇၉၄၀၀
၃၅။	VEN. PANNADIPA DHAMMADIPA	၂၄-၆-၂၀၁၀	၃၅၀၀၀၀
၃၆။	ဒေါ်အမာကြည်(ခ)ဒေါ်ဥမ္မာသိင်္ဂီ “မွေးနေ့အလှူ” ဦးချက်စရပ်၊မဟာစည်သာသနာရိပ်သာ။	၂၆-၆-၂၀၁၀	၃၃၇၈၀၀
၃၇။	ဦးစံသိန်း(၂)နှစ်ပြည့်အားရည်စူး၍ ဒေါ်မြင့်မြင့်စိန် သားသမီးမြေးတစ်စု အမှတ်(၅)နွယ်နီလမ်း၊အလုံမြို့နယ်၊ရန်ကုန်မြို့။	၂၇-၆-၂၀၁၀	၃၆၁၄၀၀
၃၈။	ဖခင် ဦးအုန်းလှိုင်(၁)နှစ်ပြည့်အားရည်စူး၍ ဒေါ်ခင်မြင့် မိသားစု အမှတ်-၁၄/ဘိ၊ မင်းလမ်း၊စမ်းချောင်းမြို့နယ်။	၂၈-၆-၂၀၁၀	၁၄၁၂၀၀
၃၉။	နှစ်ဖက်သောမိဘနှစ်ပါးအားအမှူးထား၍ ဦးအောင်စိုးကျော်+ဒေါ်ခင်မေကြည် ၂၃/၂၂-လမ်း၊လသာမြို့နယ်၊ရန်ကုန်မြို့။	၃၀-၆-၂၀၁၀	၁၉၃၀၀၀
၄၀။	ကွယ်လွန်သူ(ဦးလွန်းတင်)(ဦးလှိုင်ချွန်)(ဒေါ်စောမြင့်) တို့အားရည်စူး၍ ဦးထွန်းထွန်း+ဒေါ်တင်တင်လှိုင်၊ တိုက်(၅)အခန်း(၇)ပြည်တော်သစ်ရိပ်သာ၊အောက်ပုဇွန်တောင်၊ရန်ကုန်မြို့။	၁-၇-၂၀၁၀	၂၅၄၂၀၀
၄၁။	မဟာစည်နာယက၊ နေပြည်တော်-ပျဉ်းမနားဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တဇဠိလ(သာသနဓဇ သီရိပဝရဓမ္မာစရိယ၊ ဝိနယပါဠိပါရဂူ အဂ္ဂမဟာကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ)(တာဝရဆွမ်းပဒေသာ)နှင့်တပည့်ယောဂီများကောင်းမှု၊	၂-၇-၂၀၁၀	၂၂၁၁၀၀
၄၂။	ကွယ်လွန်သူဖခင်ကြီး ဦးလှရွှေ+မိခင်ကြီး ဒေါ်ကွေ့ရင် တို့အားရည်စူး၍ “နေပြည်တော်အပ်ချုပ်ဆိုင်” မိသားစုအမှတ်(၁၆၀)၃၇-လမ်း၊ကျောက်တံတားမြို့နယ်။	၃-၇-၂၀၁၀	၂၈၈၀၀၀
၄၃။	မဆွေဆွေမြင့် “မွေးနေ့အလှူ” အမှတ်-၁၅၈/၁၆၈၊ အခန်း(၇)မဟာဗန္ဓုလပန်းခြံလမ်း၊ရန်ကုန်။	၄-၇-၂၀၁၀	၂၉၅၆၀၀
၄၄။	မသွေးသစ္စာ “၃” နှစ်ပြည့် မွေးနေ့အလှူမင်္ဂလာ အမှတ်(၇)ပါရမီ၊မဇ္ဈိမလမ်း၊မရမ်းကုန်းမြို့နယ်။	၆-၇-၂၀၁၀	၂၇၆၈၀၀
၄၅။	မောင်ဇော်မျိုးဦး+မနန်းစံစိုင်းတစ် တို့၏ သမီးလေး “၁” နှစ်ပြည့်မွေးနေ့အလှူ။	၈-၇-၂၀၁၀	၃၇၇၅၀၀
၄၆။	ဆရာတော်ဦးသူရိယနှင့် ပုသိမ်ဆရာတော်တို့အားအမှူးထား၍ အားထုတ်ဆဲယောဂီ မောင်နိုင်ခေတ္တရာ၊ သာသနာမာမကကျောင်း၊မဟာစည်သာသနာရိပ်သာ။	၉-၇-၂၀၁၀	၂၅၁၄၀၀
၄၇။	ဒေါ်ခင်ရွှေနှင့်သားသမီးမြေးတစ်စု ‘မွေးနေ့အလှူ’ အမှတ်-၈/အေ၊ ရွှေဟင်္သာလမ်း၊၆-မိုင်ခွဲလှိုင်မြို့နယ်။	၁၀-၇-၂၀၁၀	၂၂၄၇၀၀
၄၈။	ဦးဟိုက်ကွယ်လွန်ခြင်းနှစ်(၃၀)ပြည့်ရည်စူး၍ ဇနီး-ဒေါ်လင်ကင်ရှုနှင့်သားသမီးမြေးတစ်စုကောင်းမှု အမှတ်-၁၂၃/၃၄-လမ်း၊ရောင်စုံကမ္ဘာဓာတ်ပုံဆိုင်၊ကျောက်တံတားမြို့နယ်။	၁၁-၇-၂၀၁၀	၁၄၂၁၀၀
၄၉။	အထက်ဆွမ်းစားကျောင်းဆွမ်းချက်ဝန်ထမ်းများကောင်းမှု မဟာစည်သာသနာရိပ်သာ၊ရန်ကုန်မြို့။	၁၄-၇-၂၀၁၀	၉၅၃၀၀
၅၀။	ဦးမြင့်အောင်+ဒေါ်မေသန်း၊သမီး-မခင်မျိုးမြင့် “မွေးနေ့” မိသားစု၊ အမှတ်-၂၀/အေ၊ကျောက်မြောင်းလမ်း၊ကျောက်မြောင်း၊တာမွေမြို့နယ်။	၁၉-၇-၂၀၁၀	၂၁၃၂၀၀
၅၁။	ဩဝါဒါစရိယဆရာတော်ကြီးနှင့် မိဘနှစ်ပါး အစ်ကို အစ်မ များအားရည်စူး၍ ဒေါ်ခင်နုနှင့် ညီအစ်ကို မောင်နှစ်မများ ဦးမောင်စိန်စရပ်၊မဟာစည်သာသနာရိပ်သာ။	၂၁-၇-၂၀၁၀	၇၅၀၀၀
၅၂။	KASEMSRI ANAMBUIR, THAILAND.	၂၂-၇-၂၀၁၀	၃၆၆၀၀၀

စဉ်	အလှူရှင်အမည်နှင့်နေရပ်လိပ်စာ	နေ့စွဲ	အလှူငွေကျပ်
၅၃။	ဒေါ်နန်းညိုညိုမြ "၃၈" နှစ်ပြည့်မွေးနေ့၊ ဦးခင်မောင်ရွှေ+ဒေါ်နန်းညိုညိုမြ၊ သား-စိုင်းရှင်းသန့်ဦး၊ မိသားစု၊ အမှတ်(၂၇၀) 3A+5C ပြည်လမ်း၊မြေခိုကုန်း၊စမ်းချောင်းမြို့နယ်။	၂၆-၇-၂၀၁၀	၂၇၈၈၀၀
၅၄။	မိခင်ကြီး-ဒေါ်ညွန့်ရီ (၂၅)နှစ်ပြည့်အားရည်စူး၍ သားသမီးများ အမှတ်-၂/ A1 ပြည်ထောင်စုလမ်း၊ဗဟန်းမြို့နယ်။	၁-၈-၂၀၁၀	၁၆၁၈၀၀
၅၅။	မစောနန်းဝင်း(အားထုတ်ဆဲယောဂီ) အမှတ်(၂)မိဝေဂါယုဂဉ်၊တ/ဥက္ကလာပ။	၃-၈-၂၀၁၀	၂၉၁၈၀၀
၅၆။	ဦးစိုးနိုင်+ဒေါ်လှလှဆင့် မိသားစု အမှတ်(၄၀)ဗိုလ်ရွှေလမ်း၊လသာမြို့နယ်၊ရန်ကုန်မြို့။	၈-၈-၂၀၁၀	၃၃၈၃၀၀
၅၇။	ဦးမြရွှေ(၂)နှစ်ပြည့်အားရည်စူး၍ ဒေါ်ခင်စန်းမြင့်၊ သမီး-မနီလာရွှေ၊မစုရတနာ (၆၄/က)လှော်ကားလမ်း၊(၇၀)ရပ်ကွက်၊ကျွန်းမာရေးဆေးခန်း၊တောင်ဒဂုံ။	၉-၈-၂၀၁၀	၁၅၇၇၀၀
၅၈။	ဦးမောင်မောင်(ခ)ဦးတင်ထွဋ်(၈)နှစ်ပြည့်အားရည်စူး၍ ဇနီး-ဒေါ်ခင်တီတီ နှင့် သမီးကြီး-မောင်သန်းနိုင်+မအလိမ္မာမောင်မောင် မြေး-ဥတ္တရမောင်၊သား-မောင်ရန်လင်းမောင်+မစန္ဒီမောင်မောင် မြေး-HENRY၊ သမီးငယ်-မသဲသဲလုပ်ဖြူမောင်၊ အမှတ်(၂)ဝတ္ထာလမ်း၊စမ်းချောင်းမြို့နယ်။	၁၀-၈-၂၀၁၀	၂၁၃၈၀၀
၅၉။	မဟာစည်နာယကဆရာတော်ကြီးများအားအမှူးထား၍ အားထုတ်ဆဲသီလရှင်ဆရာလေးများနှင့် အမျိုးသမီးယောဂီများ မဟာစည်သာသနာ့ရိပ်သာ၊ဗဟန်းမြို့နယ်၊ရန်ကုန်မြို့။	၁၁-၈-၂၀၁၀	၃၂၂၃၀၀
၆၀။	မဟာစည်ဩဝါဒါစရိယ အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ အဘိဓဇအဂ္ဂမဟာ သဒ္ဓမ္မဇောတိက ဒေါက်တာဘဒ္ဒန္တသီလာနန္ဒာဘိဝံသ (၅)နှစ်ပြည့်ရည်စူးအလှူ။	၁၃-၈-၂၀၁၀	၁၃၁၆၀၀
၆၁။	ဒေါက်တာမောင်မောင်သိန်း+ဒေါ်မွန်မွန်တာ သမီး-ဒေါ်လှသီတာလင်း၊ သား-မောင်ရဲမောင်သိန်း၊ မိသားစု၊အမှတ်(၁)ပေါ်ဆန်းမွေးလမ်း၊သုဝဏ္ဏ။	၁၄-၈-၂၀၁၀	၂၇၁၉၀၀
၆၂။	နှစ်ဖက်မိဘများဖြစ်ကြသော ဦးသန်းရွှေ+ဒေါ်ခင်နွဲ့ရီ၊ ဦးစောဖော်+ဒေါ်ခင်ခင်ကြီးတို့အားအမှူးထား၍ ကိုဇေယျာစော+မခင်ဝေဝလွင် တို့မှ ဒေါ်ခင်ခင်ကြီး "၇၃" နှစ်မြောက်မွေးနေ့အလှူ။ အမှတ်(၁၆)အောင်တော်မူလမ်း၊မြေခိုကုန်း။	၁၅-၈-၂၀၁၀	၂၅၉၈၀၀
၆၃။	ဦးအောင်မင်း+ဒေါက်တာမေသန့်ဇင်၊ ဦးတူးတူး+ဒေါ်ကြူကြူ မောင်သူရဲအောင်+ မအေးအေးထူး မိသားစု "မောင်သူရဲအောင်" မွေးနေ့အလှူ။ TOSTA AVENU သုမင်္ဂလာအိမ်ယာ၊သင်္ကန်းကျွန်းမြို့နယ်။	၁၆-၈-၂၀၁၀	၂၅၇၅၅၀
၆၄။	ကွယ်လွန်သူ(ဒေါ်စန်းစန်းအေး)အားရည်စူး၍ ကျန်ရစ်သူ သားသမီးမြေးတစ်စု၊ အမှတ်(၅၇၉) အခန်း(၃၀၁)အနန္တဂုဏ်ရည်လမ်း၊မေတ္တာညွန့်ရပ်ကွက်၊တာမွေ။	၂၁-၈-၂၀၁၀	၁၄၆၆၀၀
၆၅။	မိုးထက်ပိုင် "၁" နှစ်ပြည့်မွေးနေ့၊ ဦးလင်းထက်+ဒေါ်စွန်သက်ပိုင် ဆ/၆၃၊ ပိတောက်လမ်း၊ဘုရင့်နောင်ပွဲရုံ။	၂၇-၈-၂၀၁၀	၂၈၆၇၀၀
၆၆။	ကိုခင်မောင်ဌေး "မွေးနေ့အလှူ" "အနန္တသုခဆေးတိုက်" အမှတ်(၂၇)လမ်း(၉၀)ကန်တော်ကလေး၊မင်္ဂလာတောင်ညွန့်။	၂၈-၈-၂၀၁၀	၂၁၇၅၀၀
၆၇။	မဟာစည်နာယက၊ နေပြည်တော်-ပျဉ်းမနားဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တဇဠိလ နှင့် တပည့်ယောဂီများ	၂၉-၈-၂၀၁၀	၂၀၃၇၀၀
၆၈။	ဒေါ်လှလှ "မွေးနေ့" ဦးမောင်ဦး+ဒေါ်လှလှ "ဣန္ဒာသယသစ်သီးပွဲရုံ"	၃၀-၈-၂၀၁၀	၂၄၉၆၀၀
၆၉။	မဖြူသက်မာ "၃၂" နှစ်ပြည့်မွေးနေ့အလှူ။ အခန်း(၂၀၄) CONDO-C တက္ကသိုလ်ရိပ်မွန်အိမ်ယာ၊ကုက္ကိုင်း၊ရန်ကုန်မြို့။	၃၁-၈-၂၀၁၀	၂၈၃၂၀၀

အစု (၂) ၊ အမှတ် (၁)

မဟာစည်သာသနာ့ရိပ်သာ

နေ့ဆွမ်း အလှူရှင်များစာရင်း

(၁-၅-၂၀၁၀) မှ (၃၁-၈-၂၀၁၀) ထိ

စဉ်	အလှူရှင်အမည်နှင့်နေရပ်လိပ်စာ	နေ့စွဲ	အလှူငွေကျပ်
၁။	မောင်တင်ထွန်းဝင်း+မခင်မိမိလှိုင် “မင်္ဂလာဆွမ်း” က-၇၀/၇၁ ကံကော်လမ်းမကြီး၊ မျိုးသိမ်းပွဲရုံ ဘုရင့်နောင်။	၁-၅-၂၀၁၀	၇၉၃၄၀၀
၂။	ပို့ဆောင်ရေးဝန်ကြီးဌာန၊ “စုပေါင်းရဟန်းခံ/ရှင်ပြုအလှူတော်မင်္ဂလာ”	၂-၅-၂၀၁၀	၂၂၃၃၉၀၀
၃။	ဗိမ္ဗဝဏ္ဏော VEN. KHIPPA PYANNO JETAVANA VIHARA WASHINGTON U.S.A.	၃-၅-၂၀၁၀	၃၁၇၅၀၀
၄။	မောင်စည်သူ+မအေးသဉ္ဇာမောင် “၁၁” နှစ်မြောက် မင်္ဂလာဆွမ်း သမီး-မယွန်းနဒီမောင်+မခင်နဒီမောင်၊ မဏ္ဍိကနဒီမောင် R-530 MICASA HOTEL ကမ္ဘာ့အေးဘုရားလမ်း။	၄-၅-၂၀၁၀	၁၁၀၈၀၀၀
၅။	မောင်မျိုးသောင်း+မသက်သက်ကျော် “မင်္ဂလာဆွမ်း” အမှတ်(၅)ဧကဝန်ထမ်း(၆-လွှာ)(ညာ)သံတံတားရပ်ကွက်၊ ဇမ်းချောင်းမြို့နယ်။	၆-၅-၂၀၁၀	၁၁၁၅၉၅၀
၆။	“ရဟန်းခံရှင်ပြု” အလှူ ဒေါက်တာဦးအောင်+ဒေါ်သင်းသင်းမာ မိသားစု (၆၀၄)ကွန်ဒို(အေ)တက္ကသိုလ်ရိပ်မွန်၊ တက္ကသိုလ်ရိပ်သာလမ်းသစ်၊ ဗဟန်းမြို့နယ်။	၇-၅-၂၀၁၀	၆၉၉၉၀၀
၇။	(၁) မောင်ဝေလင်း+မမေသခင်ခင် “မင်္ဂလာဆွမ်း” ၆/က-အသံလွှင့်ရုံလမ်း၊ ကြံခင်းစု၊ မင်္ဂလာဒုံ။ (၂) ဒေါက်တာဦးအောင်+ဒေါ်သင်းသင်းမာ မိသားစု (၆၀၄)ကွန်ဒို(အေ)တက္ကသိုလ်ရိပ်မွန်၊ တက္ကသိုလ်ရိပ်သာလမ်း သစ်၊ ဗဟန်းမြို့နယ်။	၈-၅-၂၀၁၀	၁၂၉၁၃၀၀
၈။	မောင်ရဲနောင်လင်း+မဖြိုးသက်စု “မင်္ဂလာဆွမ်း” ယဉ်ထိန်းရိပ်သာ(၅၁)လမ်း၊ ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်။	၉-၅-၂၀၁၀	၉၄၇၈၀၀
၉။	ဗိုလ်ချုပ်စောထွန်း(ငြိမ်း) “၇၅” နှစ်ပြည့်မွေးနေ့အလှူ ၃၀/၃၇၊ ကမာကြည်လမ်း၊ ယုဇနလမ်းသွယ်၊ သုဝဏ္ဏ။	၁၁-၅-၂၀၁၀	၈၂၈၃၀၀
၁၀။	မောင်ထွန်းဇော်+မခင်ဇော်ဝေ “မင်္ဂလာဆွမ်း” ၁၃၀/၂၊ မိုးရွှေလမ်း၊ ၁၄/၂-ရပ်ကွက်၊ တ/ဥက္ကလာပ။	၁၃-၅-၂၀၁၀	၇၃၃၁၀၀
၁၁။	ဗုဒ္ဓသာသနာ့နဂါယကအဖွဲ့ချုပ်၊ ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌ(၁) ဒေါက်တာ ဦးတင့်စိုးလင်း “ မွေးနေ့အလှူမင်္ဂလာ ” ၁၁၉-သံလွင်လမ်း၊ ကမာရွတ်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။	၁၅-၅-၂၀၁၀	၁၀၉၄၂၀၀
၁၂။	ဦးဇော်ဝင်း (၅)နှစ်ပြည့်အားရညီစု၍ ဒေါ်ရွှေတည်နှင့်သားများ မောင်ဇော်မင်းဦး+ဒေါက်တာဇင်မာလွင်၊ မောင်ဇော်မင်းလတ်၊ မောင်ဇော်မင်းထွေး အမှတ် -၇၄/၇၆၊ ဆရာစံလမ်း၊ ဗဟန်း။	၁၆-၅-၂၀၁၀	၅၇၈၀၀၀
၁၃။	မောင်ကိုကိုဦး+မငုဝါဟိန်း EVER SHINE မိသားစု တိုက်(၁၁၃)အခန်း C-4/ D4 ကမာရွတ်။	၁၇-၅-၂၀၁၀	၅၆၉၀၀၀
၁၄။	ဗိုလ်မှူးထွန်းဖေ+ဒေါ်အေးအေးကြွယ် မိသားစု တိုက်(၇)ရတနာမွန်အိမ်ယာ၊ ဘူတာရုံလမ်း၊ လှိုင်မြို့နယ်။	၁၉-၅-၂၀၁၀	၁၁၅၆၀၀၀

စဉ်	အလှူရှင်အမည်နှင့်နေရပ်လိပ်စာ	နေ့စွဲ	အလှူငွေကျပ်
၁၅။	ကွယ်လွန်သူ မိခင် (ဒေါ်အေးခင်)၊ အစ်မ (ဒေါ်ကုသလစာရီ) သမီး (ဒေါ်ခင်မြဆွေ၊ ဒေါ်မိမိခိုင်) တို့အားရည်စူး၍ ဒေါ်စိန်မြ သားသမီးတစ်စု ကောင်းမှု၊ တိုက်(၉)အခန်း(၂) မဂ္ဂင်လမ်း၊ ရန်ကင်း။	၂၀-၅-၂၀၁၀	၅၁၇၅၀၀
၁၆။	“ရဟန်းခံ၊ ရှင်ပြု၊ နားသ၊ သီလရှင်ဝတ်ပွဲ” ဦးညီညီ+ဒေါ်မျိုးစန္ဒာ၊ ၁၄၄-စမ်းချောင်းလမ်း၊ စမ်းချောင်း။	၂၁-၅-၂၀၁၀	၄၀၉၉၀၀
၁၇။	ကွယ်လွန်သူ (ဦးစွမ်း+ဒေါ်ဘုတ်)၊ ညီ(ဦးလေးမြင့်)တို့အား ရည်စူး၍ ဦးဝင်းမြင့်+ဒေါ်ကြူကြူ၊ ဝဏ္ဏကျော်ထင် ဦးဌေးမြင့်+ဒေါ်အေးအေးမော် ဦးကြည်တိုး+ဒေါ်သန်းသန်းယု “ယုဇန မိသားစု” အမှတ်(၁၃၀)ရွှေဂုံတိုင်လမ်း၊ ဗဟန်းမြို့နယ်။	၂၂-၅-၂၀၁၀	၁၉၂၄၀၀၀
၁၈။	(၁) မောင်သန့်အောင်+မရီရီအောင် “မင်္ဂလာဆွမ်း” ၂၁၂/၃၇-လမ်း၊ ကျောက်တံတားမြို့နယ်။ (၂) ဦးညီညီ+ဒေါ်မျိုးသန္တာ မိသားစု၊ ၁၄၄၊ စမ်းချောင်းလမ်း၊ စမ်းချောင်းမြို့နယ်။	၂၃-၅-၂၀၁၀	၁၃၉၁၀၀၀
၁၉။	မောင်မြိုးမောင်မောင်+မနင်းပန်းအေး “မင်္ဂလာဆွမ်း” ၃၉၃/ ကျန်းရွှေဝါလမ်း၊ ၁၄၄-ရပ်ကွက်၊ မ/ဒဂုံ။	၂၄-၅-၂၀၁၀	၈၂၃၀၀၀
၂၀။	ဒေါက်တာသန့်ဇော်လင်း+ဒေါက်တာယုဇနခင်ဇော် အမှတ်(၅)ပညာရိပ်သာလမ်း၊ ကမာရွတ်၊ ရန်ကုန်မြို့။	၂၅-၅-၂၀၁၀	၉၈၀၂၀၀
၂၁။	ကွယ်လွန်သူ (ဒေါ်ရှုဝါ) (၁၆)နှစ်ပြည့်အားရည်စူး၍ သားသမီးမြေးတစ်စု၊ အမှတ်(၁၁)အောင်သုခလမ်း ဈေးကုန်းအနောက်ရပ်ကွက်၊ အင်းစိန်မြို့နယ်။	၂၈-၅-၂၀၁၀	၆၈၇၈၀၀
၂၂။	ဗိုလ်ကြီးနှင်းစိုး+ဒေါက်တာယဉ်မွန်စုကြည် “မင်္ဂလာဆွမ်း” ၁၉၈/ ကွမ်းခြံ(၃)လမ်း၊ ၄-ရပ်ကွက်၊ ကမာရွတ်မြို့နယ်။	၂၉-၅-၂၀၁၀	၂၀၂၃၁၀၀
၂၃။	မောင်ရှင်းသန့်အောင် “မွေးနေ့အလှူ” တိုက် 1.B အခန်း (၂၀၂)ပုဂံအိမ်ရာလမ်းမတော်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။	၃၀-၅-၂၀၁၀	၉၉၆၈၀၀
၂၄။	မောင်မင်းအောင်မျိုး+မဆွေဇင်ထွန်း “မင်္ဂလာဆွမ်း” အမတ်(၃၉-B-1) ပ-ထပ်၊ (၂)လမ်း၊ ဗဟန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။	၄-၆-၂၀၁၀	၅၁၅၀၀၀
၂၅။	မောင်ကျော်မင်းအောင်+မအေးမြတ်စံ “မင်္ဂလာဦးဆွမ်း” ဝန်ထမ်းရပ်ကွက်၊ အင်းတိုင်လှည်းကူးမြို့နယ်။	၅-၆-၂၀၁၀	၁၅၀၈၃၀၀
၂၆။	ဦးမြင့်ထွန်း+ဒေါ်အေးမြတ်ခိုင်၊ သမီး-လင်းလက်ဖြူ “၁”နှစ်ပြည့် နာမည်ပေး ကင်ပွန်းတပ် မွေးနေ့အလှူ အမှတ်(၄၉၉)တက္ကသိုလ်ရိပ်သာလမ်း၊ သစ်၊ ဗဟန်းမြို့နယ်။	၆-၆-၂၀၁၀	၁၀၉၇၄၀၀
၂၇။	၂၀၁၀ ခုနှစ်၊ စတုတ္ထအကြိမ်မြောက်အလှူ VEN. KHIPPA PYANNO JETAVANA VIHARA WASHINGTON D.C. U.S.A.	၇-၆-၂၀၁၀	၃၅၇၃၀၀
၂၉။	မောင်ပြည့်စုံ(ခ)ဝမ်ဝမ် “မွေးနေ့” ဦးတင်မောင်စိုး+ဒေါက်တာရီရီလွင်၊ သမီး-လှလှရည်မွန်၊ သား-မောင်ပြည့်စုံ မိသားစု “ပြည့်စုံပွဲရုံ”အမှတ်-၄၅/ က၊ ဗဟိုလမ်း၊ အလုံမြို့နယ်။	၁၁-၆-၂၀၁၀	၆၅၈၇၅၀
၂၉။	“ရှင်ပြု-ရဟန်းခံအလှူ” DR. PE KHIN + MS LIPI HUI အောင်ကျော်ဖေ (ခ) CHIU CHIEN WEI အောင်ဇော်ဖေ (ခ) CHIU. I HSUAN ထိုင်ဝမ်	၁၂-၆-၂၀၁၀	၄၇၈၀၀၀

စဉ်	အလှူရှင်အမည်နှင့်နေရပ်လိပ်စာ	နေ့စွဲ	အလှူငွေကျပ်
၃၀။	(၁) (ဦးမြင့်ဦး)၊ သား-(ဒေါက်တာအောင်ကြီး)တို့အားရည်စူး၍ ဒေါ်တင်မူသွယ်+မြေး-ဝိုးဝတ်ရည်အောင်ကြီး၊ အမှတ်-၉၈/စီ၊ အင်းယားလမ်း၊ကမာရွတ်	၁၃-၆-၂၀၁၀	၈၁၉၇၀၀
	(၂) ဦးခွေးနှင့် သား-ဒေါက်တာလှစိုး(ခ)မိုးကျား တို့အားရည်စူး၍ ဒေါ်ကျင်စုနှင့်သားသမီးမြေးများ “ပြည့်စုံပွဲရုံ” မိသားစု။	၁၃-၆-၂၀၁၀	၉၆၆၂၀၀
၃၁။	ပါမောက္ခ(ဒေါက်တာဦးထွဋ်ဆိုင်)အားရည်စူး၍ ဇနီး-ဒေါ်တင်တင်ဦးနှင့် သားသမီးမြေးများအမှတ်(၄၄)နတ်မောက်လမ်း၊ဗဟန်းမြို့နယ်။	၁၆-၆-၂၀၁၀	၅၆၃၄၀၀
၃၂။	ဦးညီညီဌေး(၃)နှစ်ပြည့်အားရည်စူး၍ ဒေါ်ဝင်းဝင်းမြင့် အမှတ်(၂၁၃)၃၈-လမ်း(အထက်လမ်း)ရန်ကုန်မြို့။	၁၇-၆-၂၀၁၀	၃၇၀၂၀၀
၃၃။	ကိုအောင်မျိုးသန့်+မအေးသန္တာ “ရဟန်းခံအလှူ” အမှတ်(၂၃)ဥယျာဉ်လမ်း၊ကြည့်မြင်တိုင်။	၁၈-၆-၂၀၁၀	၆၄၂၇၀၀
၃၄။	မောင်လင်းမြင့်ဖွယ်+မခင်သီရိသက်မွန် အမှတ်(၃၀)ကျိပ်ဝိုင်းဘုရားလမ်း၊မရမ်းကုန်းမြို့နယ်။	၁၉-၆-၂၀၁၀	၁၆၆၀၃၀၀
၃၅။	ဦးခင်မောင်ရွှေ+ဒေါ်နန်းညိုညိုမြ၊ သား-စိုင်းရှင်းသန့်ဦး “၃” နှစ်ပြည့်မွေးနေ့အလှူ အမှတ် (၂၇၀/ 3A+5C) ပြည်လမ်း၊မြေကုန်း၊စမ်းချောင်းမြို့နယ်။	၂၀-၆-၂၀၁၀	၅၃၅၂၀၀
၃၆။	သား-မောင်မြင့်အောင်(ခ)မောင်မျိုးမြင့်စိုး(၂၇)နှစ်ပြည့်အား ရည်စူး၍ (ဦးအောင်မင်း)+ဒေါ်အမာကြူ မိသားစု အမှတ်(၃)ပိတောက်လမ်း၊၆-ရပ်ကွက်၊ပုဇွန်တောင်။	၂၁-၆-၂၀၁၀	၆၅၃၃၀၀
၃၇။	ဦးတင်စိန်+ဒေါ်ကျင်သိန်း မိသားစု မြီ ၁၃၅/ L3 သံလွင်လမ်း၊ကမာရွတ်၊၁၁၃/တက္ကသိုလ်ရိပ်သာလမ်း၊ဗဟန်းမြို့နယ်။	၂၂-၆-၂၀၁၀	၈၇၈၁၀၀
၃၈။	မောင်ဝင်းကျော်သူ+မနင်းနုစော “မင်္ဂလာဆွမ်း” ၃၈/တပင်ရွှေထီးလမ်း၊ရန်ကင်း။	၂၅-၆-၂၀၁၀	၁၂၃၃၈၀၀
၃၉။	(ဦးယုတီ+ဒေါ်ကျင်လွမ်း) တို့အားရည်စူး၍ ဦးဝင်းနိုင်ဦး+ မမိုးသီတာ နှင့် မောင်နှစ်မများ ၁၆/၁၁၁ မိုးမခလမ်း၊တာမွေမြို့နယ်။	၂၆-၆-၂၀၁၀	၃၃၆၁၀၀
၄၀။	ဒေါ်ကြင်အောင် (၂၆-၄-၂၀၁၀)(၂)လပြည့်အားရည်စူး၍ ခင်ပွန်း ဦးဟံလှ နှင့် သားသမီးမြေးများ“ဒါးနှစ်လက်အထည်ဆိုင်” အမှတ်(၃၄၂/၃၄၄)ဘိရုံ၊သိမ်ကြီးဈေး၊ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်။	၂၇-၆-၂၀၁၀	၁၀၇၆၄၀၀
၄၁။	ဦးစပ်ဟန်ကြည်+ဒေါ်ဝါဝါဆွေ၊ သား-စပ်ကောင်းပြည့်စုံ “မွေးနေ့” A/၉၀၁ ပုလဲကွန်ဒို၊ဗဟန်းမြို့နယ်။	၂၉-၆-၂၀၁၀	၃၈၃၇၀၀
၄၂။	နှစ်ဘက်သောမိဘများအားအမှူးထား၍ ဦးအုန်းဆိုင်+ဒေါ်မြင့်မြင့်စိန် မိသားစု၊ သမီး-မသွယ်သွယ်ဟန် “သီလရှင်ဝတ်ပွဲ” ၇၇၁/မဟာဗန္ဓုလလမ်း၊လမ်းမတော်မြို့နယ်။	၃၀-၆-၂၀၁၀	၆၂၂၇၀၀
၄၃။	ကွယ်လွန်သူဗိုလ်မှူးကျော်သိန်း(ငြိမ်း)အားရည်စူး၍ ဇနီး-ဒေါ်ညိုညိုဦး၊ သမီး-မရွှေဝတ်ရည်ကျော်၊မရွှေဝင့်ဝါကျော်၊ မရွှေလင်းလဲ့ကျော် မိသားစု အမှတ်-၅၇၂/စီ၊ ရွှေနှင်းဆီ(၇)လမ်း၊ကိုးမိုင်၊မရမ်းကုန်းမြို့နယ်။	၃-၇-၂၀၁၀	၆၉၃၂၀၀
၄၄။	၂၀၁၀-ခုနှစ်၊ ပဉ္စမအကြိမ်မြောက်အလှူ VEN. KHIPPA PYANNO JETAVANA VIHARA WASHINGTON D.C. U.S.A.	၅-၇-၂၀၁၀	၃၃၅၉၀၀

စဉ်	အလှူရှင်အမည်နှင့်နေရပ်လိပ်စာ	နေ့စွဲ	အလှူငွေကျပ်
၄၅။	ဦးစန်းနိုင်+ဒေါ်စန်းစန်းဌေး “၁၄” နှစ်မြောက်နှစ်ပတ်လည် မင်္ဂလာဆွမ်း၊ ၁၀၇/ဘိ၊ဗဟိုလမ်း၊အလုံမြို့နယ်။	၇-၇-၂၀၁၀	၅၂၅၁၀၀
၄၆။	ဦးဘသိန်း+ဒေါ်စောယဉ်စိန် မိသားစု အမှတ်-၉၂/ဘိ၊စေတနာသုခလမ်း၊၃-ရပ်ကွက်၊လှည်းတန်း၊ကမာရွတ်မြို့နယ်။	၈-၇-၂၀၁၀	၅၃၁၅၀၀
၄၇။	ကွယ်လွန်သူဖခင်ကြီးဦးမောင်မောင်(ဖျာပုံ)အားရည်စူး၍ ဒေါ်ခင်မြိုးအေး မိသားစု၊ အမှတ်(၉၂)ဗဟိုလမ်း၊(၃/ခ)ရပ်ကွက်၊ ဧကရာဇ်ရိပ်သာ၊တောင်ဥက္ကလာပမြို့နယ်။	၁၀-၇-၂၀၁၀	၅၂၉၈၀၀
၄၈။	ဦးဟိုက်ကွယ်လွန်ခြင်းနှစ်(၃၀)ပြည့်ရည်စူး၍ ဇနီး-ဒေါ်လင်ကင်ရှုနှင့်သားသမီးမြေးတစ်စုကောင်းမှု အမှတ်-၁၂၃/၃၄-လမ်း၊ရောင်စုံကမ္ဘာဓာတ်ပုံဆိုင်၊ကျောက်တံတားမြို့နယ်။	၁၁-၇-၂၀၁၀	၂၇၄၉၀၀
၄၉။	ကွယ်လွန်သူ ဦးတင်မောင်(၁၁)နှစ်ပြည့်နှင့် မောင်ဌေးအောင် (၂၁)နှစ်ပြည့်တို့အားရည်စူး၍ ဒေါ်မမကြီး (ဥက္ကဋ္ဌ-အမျိုးသမီး ယောဂီစောင့်ရှောက်ရေးအဖွဲ့၊မဟာစည်သာသနာရိပ်သာ) ၅၀-စီ၊နတ်မောက်လမ်းသွယ်(၁)ဗဟန်းမြို့နယ်၊ရန်ကုန်မြို့။	၁၂-၇-၂၀၁၀	၃၆၅၈၀၀
၅၀။	ကိုအောင်ကိုမြင့်+မချိုပပအောင် “မင်္ဂလာဆွမ်း” အမှတ်(၈၀၂)ကုန်းဘောင်(၂)လမ်း၊၆-ရပ်ကွက်၊ဘောင်ဥက္ကလာပ	၁၇-၇-၂၀၁၀	၁၁၁၆၃၀၀
၅၁။	မောင်အောင်သင်း+မဆွေစာထက် “မင်္ဂလာဆွမ်း” တိုက်(၄၁)အခန်း B ₃ ဦးဝိစာရလမ်း၊မဟာမြိုင်အိမ်ယာဒဂုံမြို့နယ်။	၁၈-၇-၂၀၁၀	၇၇၄၀၀၀
၅၂။	မောင်မျိုးမင်းသူ+မခင်မြမြချမ်းအမှတ်(၃၈)ပါရမီရိပ်သာ၊လှိုင်မြို့နယ်။	၂၂-၇-၂၀၁၀	၉၁၅၆၀၀
၅၃။	ကိုအောင်ကိုစိုး+မအေးမြဟန် “မင်္ဂလာဦးဆွမ်း” အမှတ်(၅၂/ A3)ဧရာဝတီလမ်း၊သာကေတမြို့နယ်၊ရန်ကုန်မြို့။	၂၃-၇-၂၀၁၀	၇၅၇၃၀၀
၅၄။	ကွယ်လွန်သူဒေါ်ထွေးကြည်(၈)လပြည့်အားရည်စူး၍ ဦးလှဆွေ နှင့် မိသားစု ကောင်းမှု၊အမှတ်(၁၈၉)၁-၂/၃၄-လမ်း၊ကျောက်တံတားမြို့နယ်။	၂၄-၇-၂၀၁၀	၅၅၀၅၀၀
၅၅။	မောင်မင်းထွန်းအောင်+မဝင်းမော်ဟန်(ခ)မဖြူ “မင်္ဂလာဆွမ်း” တိုက်(၁၂၉)အခန်း(၃)ရန်ကင်းမြို့နယ်၊ရန်ကုန်မြို့။	၂၅-၇-၂၀၁၀	၁၀၇၅၃၀၀
၅၆။	ဒေါ်နန်းညိုညိုမြ “၃၈” နှစ်ပြည့်မွေးနေ့ ဦးခင်မောင်ရွှေ+ဒေါ်နန်းညိုညိုမြသား-စိုင်းရှင်းသန့်ဦး မိသားစု၊ အမှတ်(၂၇၀)3A+5C ပြည်လမ်း၊မြေစိုက်ကုန်း၊စမ်းချောင်းမြို့နယ်။	၂၆-၇-၂၀၁၀	၇၇၆၆၀၀
၅၇။	အငြိမ်းစားသံအမတ်ကြီးဗိုလ်မှူးချုပ်ဒေါက်တာကျော်ဝင်း+ဇနီးဒေါ်ကြည်ကြည်ချစ်မောင် နှင့်မိသားစု “၄၃-နှစ်မြောက်မင်္ဂလာဆွမ်းကျွေးအလှူ” ၆၃/ပြည်လမ်း၊ ၇၄/ C အင်းယားလမ်း၊ရန်ကုန်မြို့။	၃၁-၇-၂၀၁၀	၁၁၈၈၅၀၀
၅၈။	ဦးသန်းထွန်းမြင့်+ဒေါ်နေနွယ်ဝင်းမော် သား-မောင်လွမ်းမြင့်ဝင်းမော် “၁” နှစ်ပြည့်မွေးနေ့အလှူ ကွန်ဒို(E)အခန်း(၂၀၂)ကမ္ဘာအေးဗိလာ၊မရမ်းကုန်းမြို့နယ်။	၁-၈-၂၀၁၀	၆၆၆၀၀၀
၅၉။	ဦးနေကိုဦး+ဒေါ်တင်စန္ဒာကျော် သား-မောင်လင်းမြတ် ရက်“၁၀၀”ပြည့်နာမည်ပေးကပ်ပွန်းတပ်အလှူမင်္ဂလာ ၆၇/၃-လွှာ၊ ဗိုလ်သူရလမ်း၊ကြည့်မြင်တိုင်။	၇-၈-၂၀၁၀	၇၁၃၆၀၀
၆၀။	MONICA THADDCY SWITZERLAND	၈-၈-၂၀၁၀	၅၀၅၉၀၀

စဉ်	အလှူရှင်အမည်နှင့်နေရပ်လိပ်စာ	နေ့စွဲ	အလှူငွေကျပ်
၆၁။	ဦးမောင်မောင်(ခ)ဦးတင်ထွဋ်(ခ)နှစ်ပြည့်အားရည့်စူး၍ ဇနီး-ဒေါ်ခင်တီတီ နှင့် သမီးကြီး-မောင်သန်းနိုင်+မအလိမ္မာမောင်မောင် မြေး-ဥတ္တရမောင်၊သား-မောင်ရန်လင်းမောင်+မစန္ဒီမောင်မောင် မြေး-HENRY၊ သမီးငယ်-မသဲသဲလေပ်ဖြူ၊အမှတ်(၂)ခတ္တာလမ်း၊ စမ်းချောင်းမြို့နယ်။	၁၀-၈-၂၀၁၀	၁၉၃၄၄၀၀
၆၂။	၂၀၁၀-ခုနှစ်၏ ဆဋ္ဌမအကြိမ်မြောက်အလှူ VEN. KHIPPA PYANNO, JETAVANA VIHARA WASHINGTON D.C., U.S.A.	၁၁-၈-၂၀၁၀	၃၀၀၃၀၀
၆၃။	ဦးလှထွန်း(၂၁)နှစ်ပြည့်အားရည့်စူး၍ ဦးလှဘော် မိသားစု အမှတ်(၄၄/ခ)မလိခလမ်း၊မရမ်းကုန်းမြို့နယ်။	၁၂-၈-၂၀၁၀	၄၃၂၄၀၀
၆၄။	ဆဋ္ဌသီရိတိပုစ္ဆက အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ၊ နိုင်ငံတော်ဩဝါဒါစရိယ ကမ္ဘာသာသနာပြု၊ ကျေးဇူးတော်ရှင်မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရား ကြီး စံလွန်တော်မူခြင်း(၂၈)နှစ်ပြည့်အထိမ်းအမှတ်ရည်စူးအလှူ။	၁၄-၈-၂၀၁၀	၂၃၀၉၀၀
၆၅။	နှစ်ဖက်မိဘများဖြစ်သော ဦးသန်းရွှေ+ဒေါ်ခင်နွဲ့ရီ၊ ဦးစောဖော်+ဒေါ်ခင်ခင်ကြီးတို့အားအမှူးထား၍ ကိုဇယျာစော+မခင်ဝေဝေလွင် တို့မှ ဒေါ်ခင်ခင်ကြီး“၇၃”နှစ်မြောက်မွေးနေ့အလှူ အမှတ်(၁၆)အောင်တော်မူလမ်း၊မြေခိုကုန်း။	၁၅-၈-၂၀၁၀	၆၄၈၇၆၀
၆၆။	ဦးအောင်မင်း+ဒေါက်တာမေသန့်စင်၊ ဦးတူးတူး+ဒေါ်ကြူကြူ မောင်သူရအောင်+ မအေးအေးထူး မိသားစု “မောင်သူရအောင်” မွေးနေ့အလှူ TOSTA AVENU သုမင်္ဂလာအိမ်ယာ၊သင်္ကန်းကျွန်းမြို့နယ်။	၁၆-၈-၂၀၁၀	၇၇၁၉၁၀
၆၇။	(ဦးလှမောင်)ကွယ်လွန်ခြင်း(၈)နှစ်ပြည့်အားရည့်စူး၍ ဒေါ်ခင်စိန်၊ A-1 မိသားစု၊ အောင်ပန်းမြို့။	၂၂-၈-၂၀၁၀	၆၀၅၅၀၀
၆၈။	တာဝရဆွမ်းပဒေသာပင်၊ အပင်(၅၀၀၀)ပြည့် (၄၁-၄၅) အနုမောဒနာရေစက်ချပွဲ	၂၅-၈-၂၀၁၀	၈၄၃၃၅၀
၆၉။	ဦးထွန်းထွန်း+ဒေါ်ခင်ခင်စိုး၊သမီးကြီး-စုဝင့်ဝါထွန်း သမီးငယ်-လမင်းအိမ်(၄)နှစ်ပြည့်မွေးနေ့ မင်းကုန်းစံပြကျေးရွာ၊လှည်းကူးမြို့နယ်။	၂၆-၈-၂၀၁၀	၃၆၄၃၀၀
၇၀။	ဦးနောင်နီ+ဒေါ်ဝင်းဝင်းရွှေ၊ သား-မောင်သီဟအောင်“မွေးနေ့” ၁၅၉ဦးချစ်မောင်လမ်း၊ အနောက်မြင်းပြိုင်ကွင်းလမ်း၊ ကျိုက္ကဆံရပ်ကွက်၊ဗဟန်းမြို့နယ်။	၂၈-၈-၂၀၁၀	၆၈၃၆၀၀
၇၁။	မောင်ဟိန်းနေထက် “၆”နှစ်ပြည့်မွေးနေ့အလှူ တိုက်(B/4) အခန်း(၂၀၂)ရွှေဂုံသူအိမ်ယာ၊ကြည့်မြင်တိုင်။	၂၉-၈-၂၀၁၀	၇၇၄၅၀၀
၇၂။	မဟာစည်သံဃာတော်များ	၃၀-၈-၂၀၁၀	၄၈၇၄၀၀

(၂၀၁၀)ခုနှစ် ဆွမ်းကွမ်းဝေယျာဝစ္စအဖွဲ့သို့ လှူဒါန်းသော
အလှူရှင်များ၏ ပစ္စည်းလှူဒါန်းမှု

မေလအတွင်း လှူဒါန်းကြသောအလှူရှင်များ

နေ့စွဲ	အလှူရှင်အမည်	ပစ္စည်းအမျိုးအစား	အရေအတွက်	တန်ဖိုး
၅-၅-၂၀၁၀	ဦးဘော+ဒေါ်ဆိုက်မိ	ဆန်	၂၄-ပြည်	၁၉၂၀၀
၈-၅-၂၀၁၀	ပြည်တွင်းရေကြောင်းပို့ဆောင်ရေး(ရုံးချုပ်)	ဆန်	၄၈-ပြည်	၃၈၄၀၀
		ဆီ	၂၀-ပိဿာ	၆၈၀၀၀
၁၂-၅-၂၀၁၀	ဆွမ်းခံရ	ဆန်	၁၉-ပြည်	၁၄၂၅၀
		ရွှေဝါ	၃-တောင့်	၆၀၀
		နို့ဆီ	၂-ဘူး	၁၂၀၀
		ဆပ်ပြာမှုန့်	၁၅-ထုပ်	၃၀၀၀
		သကြား	၁၅-ပိဿာ	၂၁၀၀
၁၄-၅-၂၀၁၀	ဒေါ်ကြင်စု“ပြည့်စုံပွဲရုံ”	ဆီ	၃-ပိဿာ	၁၀၂၀၀
		ကြက်သွန်နီ	၁၀-ပိဿာ	၂၅၀၀
၂၁-၅-၂၀၁၀	ဦးသန်းစိုး“အကောင့်ကဲယား”	ဆန်	၂၄-ပြည်	၁၉၂၀၀
		ဆီ	၃-ပိဿာ	၁၀၂၀၀
၂၁-၅-၂၀၁၀	ဆွမ်းခံရ	ဆပ်ပြာမှုန့်	၁၃-ထုပ်	၂၆၀၀
		သကြား	၅၀-သား	၇၀၀
၂၃-၅-၂၀၁၀	ဒေါ်အေးနန္ဒာ+ဒေါ်ဉာဏစာရီ	ပဲကတ္တီပါ	၁၀-ပိဿာ	၉၀၀၀
	ဒေါ်ကုသလစာရီ	။	၅-ပိဿာ	၄၅၀၀
၂၇-၅-၂၀၁၀	ဆွမ်းခံရ	ဆန်	၂၃-ပြည်	၁၇၂၅၀
		ကြက်သွန်နီ	၃-ပိဿာ	၇၅၀
		နို့ဆီ	၂-ဘူး	၁၂၀၀
		သကြား	၅၀-သား	၇၀၀
		ဆပ်ပြာမှုန့်	၅-ထုပ်	၁၀၀၀

မေလတွက် စုစုပေါင်း =

၂၂၆၅၅၀

ဇွန်လအတွင်း လှူဒါန်းကြသော အလှူရှင်များ

နေ့စွဲ	အလှူရှင်အမည်	ပစ္စည်းအမျိုးအစား	အရေအတွက်	တန်ဖိုး
၃-၆-၂၀၁၀	ဦးတင့်လွင်+ဒေါ်ကြူကြူသင်း "ရမ်းလေးပွဲရုံ" ကြက်သွန်နီ		၃၅-ပိဿာ	၈၇၅၀
		အာလူး	၄၀-ပိဿာ	၄၈၀၀၀
၁၁-၆-၂၀၁၀	ဦးမင်းအောင်+ဒေါ်ကြူကြူဝါ	ဆန်	၂၄-ပြည်	၁၉၂၀၀
၁၂-၆-၂၀၁၀	ပြည်တွင်းရေကြောင်းပို့ဆောင်ရေး(ရုံးချုပ်)	ဆန်	၄၈-ပြည်	၃၈၄၀၀
		ဆီ	၂၀-ပိဿာ	၈၀၀၀၀
၁၂-၆-၂၀၁၀	ဆွမ်းခံရ	ဆန်	၁၆-ပြည်	၁၂၀၀၀
၂၄-၆-၂၀၁၀	ရဲမှူးကြီးအုန်းမြင့်+ဒေါ်အမာတင်ကြည်	ကြက်သွန်နီ	၃၀-ပိဿာ	၇၅၀၀
၂၆-၆-၂၀၁၀	ဆွမ်းခံရ	ဆန်	၁၆-ပြည်	၁၂၀၀၀
		ရွှေဝါ	၅-တောင့်	၁၀၀၀
		ကြက်သွန်နီ	၁-ပိဿာ	၂၅၀
		ဆပ်ပြာမှုန့်	၂၈-ထုပ်	၅၆၀၀
		နို့ဆီ	၁-ဘူး	၆၀၀

ဇွန်လတွက် စုစုပေါင်း =

၂၃၃၃၀၀

=====

ဇူလိုင်လအတွင်း လှူဒါန်းကြသောအလှူရှင်များ

ဇယား	အလှူရှင်အမည်	ပစ္စည်းအမျိုးအစား	အရေအတွက်	တန်ဖိုး
၁၁-၇-၂၀၁၀	ဆွမ်းခံရ	ဆန်	၂၉-ပြည်	၂၁၇၅၀
		ကြက်သွန်နီ	၁-ပိဿာ	၂၀၀
		သကြား	၀.၇၅-ပိဿာ	၁၀၅၀
		ဆပ်ပြာမှုန့်	၇-ထုပ်	၁၄၀၀
၁၇-၇-၂၀၁၀	ပြည်တွင်းရေကြောင်းပို့ဆောင်ရေး(ရုံးချုပ်)	ဆန်	၄၈-ပြည်	၃၈၄၀၀
		ဆီ	၂၀-ပိဿာ	၈၀၀၀၀
၁၇-၇-၂၀၁၀	ဦးတင်ထူး+ဒေါ်ခင်မူမူ	ပုစွန်ငပိ	၁၅-ပိဿာ	၄၅၀၀၀
၁၉-၇-၂၀၁၀	ဆွမ်းခံရ	ဆန်	၈-ပြည်	၆၀၀၀
		ကြက်သွန်နီ	၁-ပိဿာ	၂၀၀
		ကြက်သွန်ဖြူ	၀.၅-ပိဿာ	၁၄၀၀
		ဆပ်ပြာမှုန့်	၂-ထုပ်	၄၀၀
		အမွှေးခဲ	၂-ခဲ	၃၀၀
		ရွှေဝါ	၁-တောင့်	၂၀၀
		ငါးသေတ္တာ	၁-ဘူး	၂၀၀
		ဆန်ကြာခံ	၀.၅ ပိဿာ	၃၀၀
		ပဲကတ္တီပါ	၃၀-ပိဿာ	၃၃၀၀၀
		ဆီ	၁၀-ပိဿာ	၄၀၀၀၀
၂၀-၇-၂၀၁၀	ဦးသန်းဌေး+ဒေါက်တာဝင်းဝင်းကျော်	ကြက်သွန်နီ	၄-ပိဿာ	၈၀၀
၂၀-၇-၂၀၁၀	ဦးကြိုင်+ဒေါ်မြရှင်	နို့ဆီ	၂၀၂-ဘူး	၁၂၁၂၀၀
၂၅-၇-၂၀၁၀	ဦးစစ်ထွန်း+ဒေါ်ကျင်စိန်	ငါးသေတ္တာ	၁၈၂-ဘူး	၃၆၄၀၀
၂၆-၇-၂၀၁၀	ဆွမ်းတော်ကြီးကပ်ပွဲ	သကြား	၄-ပိဿာ	၅၆၀၀
		ဆန်	၂၉-ပြည်	၂၁၇၅၀
		ငါးသေတ္တာ	၁-ပူး	၂၀၀
		ဆန်ကြာခံ	၀.၅ -ပိဿာ	၆၀၀
		အမွှေးခဲ	၈-ခဲ	၁၂၀၀
		ရွှေဝါ	၁၁-တောင့်	၂၂၀၀
		သကြား	၁.၅-ပိဿာ	၂၁၀၀
		အချိုမှုန့်	၁-ထုပ်	၁၇၀၀
		ကြက်သွန်နီ	၃.၅-ပိဿာ	၇၀၀
		ဆပ်ပြာမှုန့်	၄၄-ထုပ်	၈၈၀၀
		နို့ဆီ	၁-ဘူး	၆၀၀

ဇူလိုင်လတွက် စုစုပေါင်း =

၄၇၃၆၅၀

ဩဂုတ်လအတွင်း လှူဒါန်းကြသောအလှူရှင်များ

နေ့စွဲ	အလှူရှင်အမည်	ပစ္စည်းအမျိုးအစား	အရေအတွက်	တန်ဖိုး
၃-၈-၂၀၁၀	ဆွမ်းခံရ	ဆန်	၆-ပြည်	၄၅၀၀
		ကြက်သွန်နီ	၆-ပိဿာ	၂၁၀၀
		ဆား	၂-ပိဿာ	၄၀၀
		ငါးသေတ္တာ	၃-ဘူး	၃၀၀
		နို့ဆီ	၃-ဘူး	၁၈၀၀
		ဆပ်ပြာမှုန့်	၄-ထုပ်	၈၀၀
၇-၈-၂၀၁၀	ပြည်တွင်းရေးကြောင်းပို့ဆောင်ရေး (ရုံးချုပ်)	ရွှေဝါ	၂-တောင့်	၄၀၀
		ဆန်	၂၄-ပြည်	၁၉၂၀၀
၇-၈-၂၀၁၀	ဦးသန်းစိုး(အကောင့်ကယား)	ဆီ	၂၀-ပိဿာ	၈၀၀၀၀
		ဆန်	၂၄-ပြည်	၁၉၂၀၀
၈-၈-၂၀၁၀	ဒေါ်ညွန့်အေး	ဆီ	၃-ပိဿာ	၁၂၀၀၀
၁၀-၈-၂၀၁၀	ဆွမ်းခံရ	ဆန်	၂၄-ပြည်	၁၉၂၀၀
		ဆန်	၂၆-ပြည်	၁၉၅၀၀
		ကြက်သွန်နီ	၄-ပိဿာ	၁၄၀၀
		ဆား	၁-ပိဿာ	၂၀၀
		ဆပ်ပြာမှုန့်	၉-ထုပ်	၁၈၀၀
		နို့ဆီ	၂-ဘူး	၁၂၀၀
		ရွှေဝါ	၄-တောင့်	၈၀၀
		သကြား	၅-ပိဿာ	၇၅၀
		ငါးသေတ္တာ	၁-ဘူး	၁၀၀
		ဆန်ကြာစံ	၂-ပိဿာ	၂၀၀၀
		ဆန်	၄၀၈-ပြည်	၂၄၄၈၀၀
၁၀-၈-၂၀၁၀	တပ်မတော်ကြည်း-ရေး-လေ မိသားစု	ဆီ	၉-၅-ပိဿာ	၂၈၅၀၀
		ကုလားပဲ	၂၁-ပိဿာ	၂၇၃၀၀
		ဆား	၁၂၅-ပိဿာ	၂၅၀၀၀

နေ့စွဲ	အလှူရှင်အမည်	ပစ္စည်းအမျိုးအစား	အရေအတွက်	တန်ဖိုး
၁၁-၈-၂၀၁၀	ဆွမ်းခံရ	ဆန်	၆-ပြည်	၄၅၀၀
		အချိုမှုန့်	၁-ထုပ်	၁၇၀၀
		ကြက်သွန်နီ	၄.၅-ပိဿာ	၁၅၇၅
		ဆပ်ပြာမှုန့်	၅-ထုပ်	၁၀၀၀
		ရွှေဝါ	၁-တောင့်	၂၀၀
		နို့ဆီ	၂-ဘူး	၁၂၀၀
		ငါးသေတ္တာ	၄-ဘူး	၄၀၀
၁၅-၈-၂၀၁၀	ဒေါ်ခင်ကြည်မိသားစု	ကြက်သွန်နီ	၃၀-ပိဿာ	၁၀၅၀၀
၂၀-၈-၂၀၁၀	ဦးမြင့်သိန်း+ဒေါ်အေးအေးချို မောင်ကျော်ကျော်စိုး+မယုယုမော်	ဆန်	၂၄-ပြည်	၁၉၂၀၀
		ဆီ	၅-ပိဿာ	၂၀၀၀၀
၂၂-၈-၂၀၁၀	မအေးအေးလွင်မိသားစု	ဆီ	၁၀-ပိဿာ	၄၀၀၀၀
၂၅-၈-၂၀၁၀	ဆွမ်းခံရ	ဆန်	၂၆-ပြည်	၁၉၅၀၀
		ဆီ	၁-ပိဿာ	၄၀၀၀
		သကြား	၁.၅-ပိဿာ	၂၂၅၀
		ဆန်ကြာဖံ	၁-ပိဿာ	၁၀၀၀
		နို့ဆီ	၁-ဘူး	၆၀၀
		ဆပ်ပြာမှုန့်	၁၂-ထုပ်	၃၀၀၀
		ရွှေဝါ	၄-တောင့်	၈၀၀
		ငါးသေတ္တာ	၁-ဘူး	၁၀၀
		ကြက်သွန်နီ	၅-ဘူး	၁၇၅၀

ဩဂုတ်လအတွက်စုစုပေါင်း = ၆၄၆၅၂၅
=====

ဦးလှဟန်(အုပ်ချုပ်ရေးမှူး)

ရန်ကုန်မြို့မဟာစည်သာသနာ့ရိပ်သာကြီး၌
၂၀၁၀-ခုနှစ်၊ဇန်နဝါရီလမှ ဩဂုတ်လထိ
“လစဉ်တရားဝင်ကြေညာယောဂီများစာရင်း”

စဉ်	လအမည်	သံဃာ ယောဂီ	အမျိုးသား ယောဂီ	သီလရှင် ယောဂီ	အမျိုးသမီး ယောဂီ	စုစုပေါင်း ယောဂီ	မှတ်ချက်
၁။	ဇန်နဝါရီလ	၅၈	၂၆	၉	၇၃	၁၆၆	သင်္ကြန်ယောဂီ အပါအဝင်
၂။	ဖေဖော်ဝါရီလ	၅၆	၂၁	၁၉	၈၁	၁၇၇	
၃။	မတ်လ	၁၁၉	၄၉	၄၀	၂၁၉	၄၂၇	
၄။	ဧပြီလ	၁၈၃	၂၈၅	၂၈၀	၁၇၇၆	၂၅၂၄	
၅။	မေလ	၁၃၃	၂၂	၄၆	၈၉	၂၉၀	
၆။	ဇွန်လ	၇၉	၄၀	၃၀	၉၃	၂၃၉	
၇။	ဇူလိုင်လ	၁၀၀	၃၃	၃၇	၁၅၅	၃၂၅	
၈။	ဩဂုတ်လ	၇	၄၄	၃၃	၁၅၄	၂၃၈	

ရန်ကုန်မြို့မဟာစည်သာသနာ့ရိပ်သာကြီး၌
၂၀၁၀-ခုနှစ်၊ဇန်နဝါရီလမှ ဩဂုတ်လထိ

“လစဉ် ဉာဏ်တရားနာကြားရသော ယောဂီများစာရင်း”
(ဉာဏ်စဉ်ရက်၊ တစ်လလျှင်-လဆန်း(၇)ရက်နှင့်လဆုတ်(၇)ရက်နေ့)

စဉ်	လအမည်	သံဃာ ယောဂီ	အမျိုးသား ယောဂီ	သီလရှင် ယောဂီ	အမျိုးသမီး ယောဂီ	စုစုပေါင်း ယောဂီ	မှတ်ချက်
၁။	ဇန်နဝါရီလ	၄၉	၇	၁၁	၂၂	၈၉	
၂။	ဖေဖော်ဝါရီလ	၄၀	၇	၁၅	၂၉	၉၁	
၃။	မတ်လ	၁၁	၄	၅	၂၃	၄၃	
၄။	ဧပြီလ	၄	၂	၁	၁၅	၂၂	
၅။	မေလ	၁၀	၂	၁၂	၂၆	၅၀	
၆။	ဇွန်လ	၂၇	၇	၁၅	၂၂	၇၁	
၇။	ဇူလိုင်လ	၃၀	၄	၉	၁၆	၅၉	
၈။	ဩဂုတ်လ	-	၉	၈	၄၀	၅၇	

ဒေါ်ခင်သိန်းသိန်း

ဥက္ကဋ္ဌ

အမျိုးသမီးယောဂီများနေရာချထားရေးအဖွဲ့
မဟာစည်သာသနာ့ရိပ်သာ

ကိုရီးယားနိုင်ငံ၊ ဆိုးလ်မြို့တွင်ကျင်းပသော IV INTERNATIONAL LAY BUDDHIST FORUM သို့

မဟာစည်သာသနာ့ရိပ်သာ ဗုဒ္ဓသာသနာ့နဂ္ဂဟအဖွဲ့ချုပ်ကိုယ်စားပြု

အမှုဆောင် ဒေါက်တာဦးအောင်စန်း တက်ရောက်ခဲ့ခြင်း

ဒေါက်တာဦးအောင်စန်းနှင့် အခမ်းအနားသို့တက်ရောက်သူအချို့

REPUBLIC OF KOREA မှ CHONGAE ORDER အဖွဲ့၏ ဖိတ်ကြားချက်အရ အမှုဆောင် ဒေါက်တာ ဦးအောင်စန်းသည် မဟာစည်သာသနာ့ရိပ်သာ၊ဗုဒ္ဓ သာသနာ့နဂ္ဂဟအဖွဲ့ချုပ်၏ ကိုယ်စားပြု ကိုယ်စား လှယ်တော်အနေဖြင့် (၂၄-၉-၂၀၁၀)နေ့ (၁၉:၄၇)နာရီ တွင် THAI AIRWAY TG 305 လေယာဉ်ဖြင့် ရန်ကုန်မှ ထွက်ခွာလာရာ ထိုင်းနိုင်ငံ ဘန်ကောက်မြို့မှတစ်ဆင့် တောင်ကိုရီးယားနိုင်ငံ ဆိုး(လ်)မြို့သို့ (၂၅-၉-၂၀၁၀) နေ့တွင် ရောက်ရှိခဲ့ပါသည်။ CHONGAE ORDER အဖွဲ့ ညွှန်ကြား ရေးမှူး Mr. JOHRIN KIM မှ လာ ရောက်ကြိုဆိုပြီး CHONGAE အဖွဲ့ပိုင် တည်းခိုဆောင် တွင် နေရာချထားပေးပါသည်။

အစည်းအဝေးမစမီ ကြိုတင်ရောက်ရှိနေစဉ် အတွင်း၊ ဆိုး(လ်)တက္ကသိုလ်၌ ကိုရီးယားဘာသာ စကား လေ့လာသင်ကြားနေသူ မဟာစည်ဘုန်းတော် ကြီး ဦးသုဝဏ္ဏ၏ အကူအညီဖြင့် မြို့တော်အနီးတစ် ဝိုက်ရှိ မဟာစည်တရားစခန်းများသို့လည်းကောင်း။ ဆရာတော် ဦးဥတ္တရ ကျောင်းထိုင်ရာ မြန်မာဗုဒ္ဓဘာသာ သာသနာပြု ကျောင်းသို့လည်းကောင်း၊ မဟာစည် ဆရာတော် ဦးသောဓန၏ မဟာစည်တရားစခန်းနှင့် ဓမ္မစကြာ သင်တန်း အမှတ်စဉ်(၉၁)သို့လည်းကောင်း၊ သွား ရောက်၍ အနီးကပ် လေ့လာကြည့်ညှိခဲ့ပါသည်။

(၃၀-၉-၂၀၁၀)နေ့ နေ့လယ်ပိုင်းတွင် ဖွင့်ပွဲ အခမ်းအနားကို OLYMPIC HOTEL တွင် ကျင်းပပြီး ညစာဖြင့် တည်းခင်းစဉ်ခံပါသည်။

(၁-၁၀-၂၀၁၀)နေ့ (၁၃:၃၀)နာရီ၌ INTERNATIONAL BUDDHIST CULTURE CENTRE တွင် WORLD BUDDHIST FORUM ဆွေးနွေးပွဲစတင်ကျင်းပ ပါသည်။ ထိုအခမ်းအနားတွင် မဟာစည်သာသနာ့ ရိပ်သာ၊ ဗုဒ္ဓသာသနာ့နဂ္ဂဟအဖွဲ့ချုပ်ကိုယ်စား၊ ဒေါက်တာဦးအောင်စန်းက ဗုဒ္ဓသာသနာ့နဂ္ဂဟအဖွဲ့ချုပ် က ပြုစုပေးလိုက်သော စာတန်းကို အဆိုပါ FORUM ဆွေးနွေးပွဲတွင် ဖတ်ကြားတင်သွင်းပါသည်။ ထိုစာ တန်းတွင် ဗုဒ္ဓသာသနာ့နဂ္ဂဟအဖွဲ့ချုပ် သမိုင်းအကျဉ်း ချုပ်နှင့် အဖွဲ့ချုပ် တည်ထောင်ခြင်းရည်ရွယ်ချက်များ၊ မဟာစည် ဆရာ တော်ဘုရားကြီးထေရ်ပုဂ္ဂိုလ်အကျဉ်းနှင့် မဟာစည်သာသနာ့ရိပ်သာ အကြောင်း များပါရှိပါ သည်။ ၎င်းအပြင် မဟာစည်သာသနာ့ရိပ် သာကြီး၌ နေ့စဉ် တရားထိုင်ခြင်း၊ တရားရှုမှတ်ခြင်း များပါရှိသော “မဟာစည်သာသနာ့ရိပ်သာအကြောင်း သိကောင်း စရာ” စာရွက်စာတန်းများနှင့် တရားစာအုပ်များ ဓမ္မဒါနအဖြစ် ဖြန့်ဝေလှူဒါန်းခဲ့ပါသည်။

(၂-၁၀-၂၀၁၀)နေ့တွင် IBCC ၌ အဆိုပါ ဆွေးနွေးပွဲကို ဆက်လက်ကျင်းပပါသည်။ (၃-၁၀- ၂၀၁၀)နေ့တွင် ဆွေးနွေးပွဲ ဆက်လက်ကျင်းပ ပြီး အဆိုပါနေ့တွင် WORLD BUDDHIST FORUM ပိတ်ပွဲအခမ်းအနားကို ကျင်းပပြုလုပ်၍ အခမ်းအနား ရှုပ်သိမ်းပြီး ROYAL HOTEL တွင် ညစာဖြင့်တည်းခင်း စဉ်ခံပါသည်။

မဟာစည်သာသနာ့ရိပ်သာ၊ ဗုဒ္ဓသာသနာ နဂ္ဂဟအဖွဲ့ချုပ်ကိုယ်စားလှယ်တော် ဒေါက်တာ ဦးအောင်စန်းသည် ၅-၁၀-၂၀၁၀ နေ့တွင် မဟာစည် သာသနာ့ရိပ်သာသို့ ပြန်လည် ရောက်ရှိခဲ့ပါသည်။

ဗုဒ္ဓသာသနာ့နဂ္ဂဟအဖွဲ့ချုပ်

